

มคอ. 2

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554)

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

	สารบัญ	
เรื่อง		หน้า
	สารบัญ	
	หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	
1.	ชื่อหลักสูตร	1
2.	ชื่อปริญญาและสาขาวิชา	1
3.	วิชาเอก	1
4.	จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	1
5.	รูปแบบของหลักสูตร	1
6.	สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร	2
7.	ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรคุณภาพและมาตรฐาน	2
8.	อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา	2
9.	ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	2
10.	สถานที่จัดการเรียนการสอน	4
11.	สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร	3
12.	ผลกระทบจาก ข้อ 11.1 และข้อ 11.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน	4
13.	ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน	5
	หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร	
1.	ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4
2.	แผนพัฒนาปรับปรุง	6
	หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร	
1.	ระบบการจัดการศึกษา	7
2.	การดำเนินการหลักสูตร	7
3.	หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน	9
4.	องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม	29
5.	ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย	30
	หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล	
1.	การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิต	31
2.	การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน	31
3.	แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)	42
	หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต	
1.	กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)	55
2.	กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนิสิต	55
3.	เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร	55

	หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์	
1.	การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่	56
2.	การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์	56
	หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร	
1.	การบริหารหลักสูตร	57
2.	การบริหารทรัพยากรการเรียนการสอน	57
3.	การบริหารคณาจารย์	58
4.	การบริหารบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน	59
5.	การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนิสิต	59
6.	ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และหรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต	59
7.	ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)	60
	หมวดที่ 8 การประเมิน และปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร	
1.	การประเมินประสิทธิผลของการสอน	61
2.	การประเมินหลักสูตรในภาพรวม	61
3.	การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร	62
4.	การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุงหลักสูตรและแผนกลยุทธ์การสอน	62
	ภาคผนวก	
	ก. คำอธิบายรายวิชา	63
	ข. ตารางเปรียบเทียบระหว่างหลักสูตรเดิมและหลักสูตรปรับปรุง	88
	ค. กระบวนการปรับปรุงหลักสูตรและการวิพากษ์หลักสูตร	125
	ง. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรี	144
	จ. ประวัติและผลงานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	157

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554)

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา ศิลปกรรมศาสตร์

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย : หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์

ภาษาอังกฤษ : Bachelor of Fine and Applied Arts Program in Visual Design

2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ภาษาไทย

ชื่อเต็ม (ไทย) : ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (การออกแบบทัศนศิลป์)

ชื่อย่อ (ไทย) : ศป.บ. (การออกแบบทัศนศิลป์)

ภาษาอังกฤษ

ชื่อเต็ม (อังกฤษ) : Bachelor of Fine and Applied Arts (Visual Design)

ชื่อย่อ (อังกฤษ) : B.F.A. (Visual Design)

3. วิชาเอก

1. วิชาเอกการออกแบบสื่อสาร
2. วิชาเอกการออกแบบแฟชั่น
3. วิชาเอกการออกแบบเครื่องประดับ
4. วิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์

4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 130 หน่วยกิต

5. รูปแบบของหลักสูตร

5.1 รูปแบบ หลักสูตรระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี

5.2 ภาษาที่ใช้ ภาษาไทย

5.3 การรับเข้าศึกษา ใช้วิธีคัดเลือกผู้เข้าศึกษาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ข้อ 13 ว่าด้วยการรับเข้าเป็นนิสิต

5.4 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ เห็นชอบหลักสูตร

หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554

สภาวิชาการ เห็นชอบอนุมัติในการนำเสนอหลักสูตรต่อสภาสถาบัน ในการประชุมครั้งที่ 4/2554 เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2554

สภามหาวิทยาลัย อนุมัติหลักสูตร ในการประชุมครั้งที่ 10/2554 เมื่อวันที่ 1 เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2554

เปิดสอน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 มีผลบังคับใช้กับนิสิตปีการศึกษา 2553 เป็นต้นมา

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมเผยแพร่คุณภาพ และมาตรฐานตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา 2556

8. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

8.1 นักออกแบบแฟชั่น

8.2 นักออกแบบผลิตภัณฑ์

8.3 นักออกแบบเครื่องประดับ

8.4 นักออกแบบบรรจุภัณฑ์

8.5 นักออกแบบลายผ้า

8.6 ผู้จัดการสินค้าแฟชั่น

8.7 นักออกแบบสินค้าเครื่องหนัง

8.8 นักออกแบบเครื่องเรือน

8.9 นักวิจารณ์แฟชั่น

8.10 อาจารย์ด้านการออกแบบสื่อสาร ด้านการออกแบบเครื่องประดับ ด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ หรือด้านการออกแบบแฟชั่น

8.11 นักออกแบบด้านสื่อประชาสัมพันธ์

8.12 นักออกแบบนิเทศศิลป์

9. ชื่อ เลขที่ประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ที่	เลขประจำตัวประชาชน	ชื่อ-สกุล /ตำแหน่งทางวิชาการ	วุฒิการศึกษา และสาขาวิชา	สำเร็จการศึกษาจาก	
				สถาบัน	ปีพ.ศ.
		วิชาเอกการออกแบบสื่อสาร			
1	3101403040170	ผศ.นันทพัทธ์ น้อยสวัสดิ์	กศ.ม. (ศิลปศึกษา)	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	2545
			ศป.บ.(ออกแบบทัศนศิลป์: การออกแบบสื่อสาร)	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	2539
2	3110101555176	อ.บุษยมาศ มัลลย์มาน	MA (Communication Arts)	New York Institute of Technology, USA	2535
			กศ.บ. (เทคโนโลยีทางการ ศึกษา)	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	2526

ที่	เลขประจำตัวประชาชน	ชื่อ-สกุล /ตำแหน่งทางวิชาการ	วุฒิการศึกษา และสาขาวิชา	สำเร็จการศึกษาจาก	
				สถาบัน	ปีพ.ศ.
	วิชาเอกการออกแบบแฟชั่น				
3	3850100180776	อ.สรวรยา จอมเทพมามา	MFA (Fashion)	Academy of Art University, USA	2552
			ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์: การออกแบบแฟชั่น)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2543
4	3100602455921	อ.วรุณ ทรัพย์ศรีสัญชัย	MFA (Fashion Design)	Academy of Art University, USA	2550
			ค.บ. (ศิลปศึกษา)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2544
	วิชาเอกการออกแบบเครื่องประดับ				
5	3169900205964	อ.พรพิมล พจนาพิมล	ศป.ม. (นวัตกรรมการออกแบบ)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2551
			ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์: การออกแบบผลิตภัณฑ์)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2540
6	3340500251438	อ.กนกวรรณ ใจหาญ	ศป.ม. (นวัตกรรมการออกแบบ)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2554
			ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์: ศิลปะเครื่องประดับ)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2544
	วิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์				
7	3100503053248	อ.ยศไกร ไทรทอง	MA (Publications Design)	University of Baltimore, USA	2545
			สถ.บ. (ศิลปอุตสาหกรรม)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2539

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ห้องเรียนบรรยาย	จำนวน 3 ห้อง
ห้องเรียนปฏิบัติการ	จำนวน 4 ห้อง
ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	จำนวน 1 ห้อง
ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์	จำนวน 1 ห้อง

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

จากการแข่งขันทางด้านอุตสาหกรรมที่สูงขึ้นทั้งในระดับประเทศ และในระดับนานาชาติ รวมทั้งจำนวนของนิสิต นักศึกษาทางด้านการออกแบบทัศนศิลป์ ที่ถูกผลิตออกมาจากสถาบันอุดมศึกษาที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว การวางแผนหลักสูตรในปัจจุบันควรคำนึงถึงการสร้างนิสิตให้มีความเข้าใจในธุรกิจทุกๆ ด้านที่เกี่ยวกับการออกแบบทัศนศิลป์ รวมถึงด้านการตลาด การจัดการสินค้า และพฤติกรรมของผู้บริโภค

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

ทิศทางการศึกษาทางด้านการออกแบบทัศนศิลป์ควรผสมผสานกันอย่างสมดุล ด้วยความเป็นสากล และความเป็นไทย เพื่อสร้างนิสิตที่สามารถคิดสร้างสรรค์ สร้างผลงานที่มีความโดดเด่น และมีเอกลักษณ์ เป็นของตนเอง ได้

12. ผลกระทบจากข้อ 11.1 และ 11.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

12.1 การพัฒนาหลักสูตร

หลักสูตรการออกแบบทัศนศิลป์มุ่งเน้นที่จะสร้างสรรค์หลักสูตร เพื่อตอบสนองผู้ประกอบการสร้างสรรค์สินค้าทางด้านแฟชั่น ผลิตภัณฑ์สิ่งของเครื่องใช้ และเครื่องประดับ อันเป็นหลักสูตรที่ต่อยอดจากรากฐานของหลักสูตรปัจจุบันของทางสาขาวิชา เพื่อสร้างบัณฑิตที่มีความเข้าใจในงานออกแบบและพัฒนาสินค้า และสามารถสร้างกิจการจากการสร้างสรรค์งานออกแบบได้

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

หลักสูตรการออกแบบทัศนศิลป์มีการพัฒนาหลักสูตร เพื่อสร้างบัณฑิตที่เข้าใจ และสามารถสร้างกิจการจากการสร้างสรรค์งานออกแบบ โดยเน้นความสมดุลระหว่างความเป็นสากล และความเป็นไทย ซึ่งเป็นไปตาม พันธกิจของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการสืบสานและสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ตลอดจนคำนึงถึงหลักจริยธรรมทางวิชาการ

ในการบริหารจัดการหลักสูตรนี้มีการดำเนินงานโดยคำนึงถึงความสอดคล้องตาม แผนยุทธศาสตร์ 15 ปี (พ.ศ.2552 -2566) ของมหาวิทยาลัย ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการและพัฒนามหาวิทยาลัยมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นหลักสูตรจึงมีบริบทที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์และความก้าวหน้าของวิทยาการด้านการออกแบบเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจที่มหาวิทยาลัยจะก้าวสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำและมีส่วนสำคัญในการสร้างความเข้มแข็งให้แก่กลุ่มประเทศอาเซียนต่อไป

13. ความสัมพันธ์ (ถ้ามี) กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน (เช่น รายวิชาที่เปิดสอน เพื่อให้บริการคณะ/ภาควิชาอื่น หรือต้องเรียนจากคณะ/ภาควิชาอื่น

13.1 รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนโดยคณะ/โปรแกรมวิชา/หลักสูตรอื่น

นิสิตเรียนรายวิชาหมวดการศึกษาทั่วไป จากสำนักการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย และเรียนรายวิชา
เอกจากคณะที่นิสิตสังกัด

13.2 รายวิชาที่เปิดสอนให้คณะ/โปรแกรมวิชา/หลักสูตรอื่น

ไม่มี

13.3 การบริหารจัดการ

ไม่มี

หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะหลักสูตร

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญา

“ความรู้และจริยธรรมทางการออกแบบ นำมาซึ่งความคิดนวัตกรรมสู่การพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน”

1.2 ความสำคัญ

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีพัฒนาการมายาวนาน เริ่มจากการผลิตบัณฑิต
ศิลปศึกษา สังกัดภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม และภาควิชาดุริยางคศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มาเป็นระยะเวลากว่า
40 ปี ต่อมาวันที่ 16 มิถุนายน 2536 จึงได้รับการสถาปนา เป็นคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จนกระทั่งปัจจุบันผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี จำนวน 15 วิชาเอก ที่ครอบคลุมองค์ความรู้ทางด้านศิลปกรรมศาสตร์
มากที่สุดในบรรดาคณะศิลปกรรมศาสตร์ที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของประเทศไทย อย่างไรก็ตาม ตลอดเวลาตั้งแต่ปี
พ.ศ. 2511 จนถึง พ.ศ. 2552 หรือเวลา 41 ปีที่ผ่านมา คณะศิลปกรรมศาสตร์ที่มีรากฐานทางประวัติศาสตร์ยาวนาน ได้มี
ประสบการณ์การเรียนการสอน การสร้างและพัฒนาหลักสูตร การค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ การมีบทบาทต่อ
ชุมชนและสังคมไทยมาโดยตลอด ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยซึ่งมีความสัมพันธ์กับประเทศต่างๆ ทั้งด้าน
เศรษฐกิจ การเมือง สังคม การศึกษา วัฒนธรรมและศิลปะ นั้น ได้ส่งผลต่อการพัฒนาสังคมไทยทั้งในเชิงสร้างสรรค์ และทั้ง
ในด้านผลกระทบที่นำมาซึ่งวิกฤติต่างๆ อันเป็นผลพวงจากการขยายปริมาณประชากรโลก การปฏิวัติอุตสาหกรรม ความก้าวหน้า
ทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีพัฒนาทุนนิยมตะวันตก สิทธิเสรีภาพในระบอบประชาธิปไตย การศึกษาเพื่อพัฒนาก้าวไปสู่ระบบ
ธุรกิจอุตสาหกรรม ฯลฯ

ประสบการณ์บวกลบจากสังคมในยุคทันสมัยดังกล่าว ส่งผลให้คนอีกรุ่นหนึ่ง สร้างฐานทางความคิด
มนุษยนิยมใหม่ที่มนุษย์พึงอยู่ร่วมกันบนโลกใบนี้อย่างสันติสุขอันเกิดจากความสมดุลระหว่างมนุษย์และธรรมชาติ
สิ่งแวดล้อม ความเป็นธรรม ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเอื้ออาทรต่อกัน สังคมยุคหลังสมัยใหม่พึงเป็นสังคมแห่ง
การเรียนรู้ มีพลวัต และดำรงอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ศิลปกรรมเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่จะมีส่วนในการจรรโลงสังคมแห่ง
อนาคตให้มีความสงบสุขได้ไม่ว่าจะด้วยงานนาฏศิลป์ ดนตรี การแสดง งานทัศนศิลป์ ตลอดจนผลงานการออกแบบล้วน
แต่มีส่วนกับการสร้างสรรค์สังคมทั้งสิ้น ทั้งด้านสันติภาพและความสงบสุข (Green Peace) สภาพแวดล้อมที่บริสุทธิ์
(Green Environment) ความเป็นอยู่ที่พอเพียงและเป็นสุข (Green Life) ด้วยเหตุนี้หลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต

สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ จึงควรได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงของสังคมดังกล่าว เพื่อสร้างบัณฑิตที่มีความรู้เป็นเลิศทางศิลปกรรม นำความคิดสร้างสรรค์ สู่การพัฒนาสังคมไทยอย่างยั่งยืน

โดยหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ ของคณะศิลปกรรมศาสตร์นี้ได้รับการอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2535 และได้เริ่มดำเนินการเปิดการเรียนการสอน ในปีการศึกษา 2536 มี 4 วิชาเอก ได้แก่ วิชาเอกการออกแบบสื่อสาร วิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์ วิชาเอกการออกแบบแฟชั่น และ วิชาเอกศิลปะเครื่องประดับ ปัจจุบันการพัฒนาของเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า ประกอบกับสภาพสังคมสิ่งแวดล้อม ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ความต้องการ และความคาดหวังของสถานประกอบการที่มีต่อคุณภาพบัณฑิต ด้านการออกแบบสูงขึ้น และเพื่อให้ทันต่อสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลง จึงเห็นควรพัฒนาหลักสูตรให้มีความพร้อมสำหรับการสร้างบัณฑิตให้มีคุณภาพ มุ่งเน้นการเรียนการสอนในองค์ความรู้ที่สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมปัจจุบัน เพื่อนำไปสู่การปรับประยุกต์สร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมทางการออกแบบในหลากหลายสาขาที่ยั่งยืนของไทยในอนาคต พร้อมทั้งสร้างบัณฑิตให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมในการประกอบอาชีพอย่างสมบูรณ์

1.3 วัตถุประสงค์

1. เพื่อผลิตบัณฑิต ให้มีความรู้ความสามารถเชี่ยวชาญทางการออกแบบ และสามารถใช้ความรู้ความชำนาญในการค้นคว้า วิเคราะห์ และสังเคราะห์ เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมให้ตอบรับกับความเคลื่อนไหวทางสังคมอย่างสอดคล้องกับบริบทของสังคมไทย โดยใช้คุณธรรมจริยธรรมและจิตสำนึกสาธารณะในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชนในสังคมไทยอย่างยั่งยืน
2. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้เชี่ยวชาญในการบูรณาการภูมิปัญญาไทย นวัตกรรมผลงานออกแบบพัฒนาสู่สากลโดยสอดคล้องกับความต้องการของสังคมโลกได้อย่างเหมาะสม
3. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรม จริยธรรม จิตสำนึกสาธารณะ และจรรยาบรรณในการสร้างสรรค์ผลงาน ดำรงตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่วงการวิชาชีพนักออกแบบไทย พร้อมทั้งเป็นผู้นำในการพัฒนาสังคมของอนาคต

2. แผนพัฒนาปรับปรุง

แผนการพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
1. การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรและการ จัดการเรียนการสอน	-พัฒนาคุณภาพหลักสูตร โดยการวางแผน ติดตาม ทบทวนการดำเนินหลักสูตร และปรับปรุงหลักสูตรด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม -พัฒนาอาจารย์ในด้านการจัดการเรียนการสอน -ประเมินความพึงพอใจของบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน -ประเมินความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการและผู้ใช้บัณฑิต -วิเคราะห์สถานการณ์ภายนอกที่มีผลกระทบต่อหลักสูตร -นำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	-มคอ 7 รายการผลการดำเนินการของหลักสูตร และรายงานติดตามประเมินผลหลักสูตร -รายงานความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน -รายงานความพึงพอใจของนิสิตปีสุดท้ายที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน -รายงานความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการและผู้ใช้บัณฑิต -สรุปการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อหลักสูตร รวมทั้งรายงานการติดตามบัณฑิตที่ได้นำไปทำและ/หรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี -รายงานการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

แผนการพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
2. มีการปรับปรุงหลักสูตร ทุก 5 ปี โดยพิจารณาจากตัวชี้วัด (KPI) ในการประเมินคุณภาพการศึกษา ทุกปีการศึกษา	-การประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	-รายงานผลการประเมินหลักสูตร -เอกสารการปรับปรุงหลักสูตร
3. มีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม	-วิเคราะห์หลักสูตรจากบัณฑิตและผู้มีส่วนได้เสีย	-รายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตร -ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ทำงานทำและประกอบอาชีพอิสระใน 1 ปี -ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ -ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการและผู้ใช้บัณฑิต
4. พัฒนาบุคลากรด้านการทำวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	-สนับสนุนให้อาจารย์ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่ออาจารย์ประจำ -สนับสนุนให้อาจารย์ตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ -สนับสนุนให้อาจารย์เข้าร่วมประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ	-ร้อยละของงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน -ร้อยละของผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ -ร้อยละของอาจารย์ที่เข้าร่วมประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ

การจัดการศึกษาเป็นแบบทวิภาค ข้อกำหนดต่างๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548

1.2 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

มีการจัดการเรียนการสอนภาคฤดูร้อน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการประจำหลักสูตร

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

ไม่มี

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน – เวลา ในการดำเนินการเรียนการสอน.

ระบบทวิภาคในเวลาราชการ

ภาคต้น เดือนมิถุนายน – ตุลาคม

ภาคปลาย เดือนพฤศจิกายน – มีนาคม

ภาคฤดูร้อน เดือนมีนาคม – พฤษภาคม (พิจารณาโดยคณะกรรมการประจำหลักสูตร)

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

ผู้มีสิทธิ์สมัครเข้าศึกษาต้องมีคุณสมบัติตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ดังนี้

(1) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

(2) คุณสมบัติอื่น ๆ ตามประกาศของมหาวิทยาลัย

การคัดเลือกผู้เข้าศึกษาใช้วิธีคัดเลือกผู้เข้าศึกษาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ข้อ 13 ว่าด้วยการรับเข้าเป็นนิสิต

2.3 ปัญหาของนิสิตแรกเข้า

นิสิตยังไม่มีความเข้าใจถึงอุตสาหกรรมทางด้านการออกแบบอย่างเพียงพอ

2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา / ข้อจำกัดของนิสิตในข้อ 2.3

มีการเพิ่มเติมรายวิชาที่ให้ความรู้และฝึกทักษะอันเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมทางด้านการออกแบบ การเรียนการสอนควรสอดแทรกความรู้ด้านอุตสาหกรรมทางด้านการออกแบบ กระบวนการทำงานของนักออกแบบหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานออกแบบในระบบอุตสาหกรรม ตั้งแต่แรกเข้าเรียน ในระหว่าง การเรียนจนกระทั่งจบการศึกษา รวมถึงนิสิตควรได้รับการฝึกฝนด้วยการปฏิบัติงานจริง ตามความต้องการที่แท้จริง ของผู้บริโภค

2.5 แผนการรับนิสิต และผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี

วิชาเอก	ปีการศึกษา					รวม
	2554	2555	2556	2557	2558	
วิชาเอกการออกแบบสื่อสาร	55	55	55	55	55	275
วิชาเอกการออกแบบแฟชั่น	30	30	40	40	40	180
วิชาเอกการออกแบบเครื่องประดับ	30	30	40	40	40	180
วิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์	30	30	40	40	40	180
รวม	145	145	175	175	175	815
ผู้สำเร็จการศึกษา				145	145	290

2.6 งบประมาณตามแผน

ใช้งบประมาณแผ่นดิน และงบประมาณเงินรายได้ของ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมี ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา ตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ (กรณีรับนิสิตจำนวน 30 คนต่อกลุ่ม) ดังนี้

1. หมวดค่าจัดการเรียนการสอน	บาท	ภาคการศึกษา	รวม
1.1 ค่าสอน (อาจารย์พิเศษ และค่าตอบแทนที่คณะอื่นสอนให้)	337,000	8	337,000
1.2 ค่าวัสดุ (วัสดุสำนักงานและวัสดุการเรียนการสอน)	320,000	8	320,000
1.3.ค่าจัดสรรทุนสำหรับนิสิต	50,000	8	50,000
1.4 ค่าบพัฒนาบุคลากร	200,000	8	200,000
1.5 ค่าบสนับสนุนการวิจัย	400,000	8	400,000
1.6 ค่าใช้จ่ายการปฏิบัติงานภาคสนาม	50,000	8	50,000
1.7 ค่าพัฒนาห้องปฏิบัติการและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	400,000	8	400,000
1.8 ค่าสาธารณูปโภค	720,000	8	720,000
1.9 ค่าครุภัณฑ์/ ค่าพัฒนาสถานที่	600,000	8	600,000
ค่าใช้จ่ายรวม (หมวดการเรียนการสอน) / 30 คน			3,077,500
ค่าใช้จ่ายรวม (หมวดการเรียนการสอน)/ 1 คน			102,583.33
2. ค่าใช้จ่ายส่วนกลาง	บาท	ภาคการศึกษา	รวม
2.1 ค่าส่วนกลางมหาวิทยาลัย	950	8	7,600
2.2 ค่าธรรมเนียมห้องสมุด	300	8	2,400
2.3 ค่าบำรุงกองทุนห้องสมุด	400	8	3,200
2.4 ค่าธรรมเนียมฝ่ายกิจการนิสิต	350	8	2,800
2.5 ค่าบำรุงกองทุนคอมพิวเตอร์	650	8	5,200
ค่าใช้จ่ายรวม (หมวดค่าใช้จ่ายส่วนกลาง) 30 คน			636,000
ค่าใช้จ่ายรวม (หมวดค่าใช้จ่ายส่วนกลาง) 1 คน			21,200
ค่าธรรมเนียมเหมาจ่ายตลอดหลักสูตร			123,783.33
ค่าธรรมเนียมต่อภาคเรียน			15,472.92

2.7 ระบบการศึกษา

จัดการศึกษาแบบชั้นเรียน

2.8 การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชา และการลงทะเบียนเรียนข้ามสถาบันอุดมศึกษา (ถ้ามี)

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.2548

3 หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

3.1 หลักสูตร

3.1.1 จำนวนหน่วยกิต

รวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 130 หน่วยกิต

3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ เป็นหลักสูตร 4 ปี กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 130 หน่วยกิต โดย แบ่งเป็นหมวดวิชาที่สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ของ กระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	30 หน่วยกิต
2) หมวดวิชาเฉพาะ	94 หน่วยกิต
2.1 วิชาพื้นฐานของคณะ	18 หน่วยกิต
2.2 วิชาเอก	76 หน่วยกิต
2.2.1 วิชาเอกบังคับ	58 หน่วยกิต
ก. วิชาพื้นฐานของสาขาวิชา	28 หน่วยกิต
ข. วิชาชีพเฉพาะด้าน	30 หน่วยกิต
2.2.2 วิชาเอกเลือก	18 หน่วยกิต
3) หมวดวิชาเลือกเสรี	6 หน่วยกิต
รวมไม่น้อยกว่า	130 หน่วยกิต

3.1.3 รายวิชาในหลักสูตร

1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีหน่วยกิตโดยรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต โดยจัดแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มวิชา ดังนี้

1.1 กลุ่มวิชาภาษา	9 หน่วยกิต
1.1.1 ภาษาไทย	3 หน่วยกิต
1.1.2 ภาษาต่างประเทศ	6 หน่วยกิต
1.2 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี	6 หน่วยกิต
1.3 กลุ่มวิชาศิลปศาสตร์	15 หน่วยกิต
รวมไม่น้อยกว่า	30 หน่วยกิต

1.1 กลุ่มวิชาภาษา กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต ดังนี้

1.1.1 ภาษาไทย กำหนดให้เลือกเรียน ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

มศว 111 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 3(2-2-5)

SWU 111 Thai for Communication

มศว 112 วรรณกรรมไทยปริทรรศน์ 3(2-2-5)

SWU 112 Thai Literary Review

1.1.2 ภาษาต่างประเทศ กำหนดให้เลือกเรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

มศว 121 ภาษาอังกฤษเพื่อประสิทธิภาพการสื่อสาร 1 3(2-2-5)

SWU 121 English for Effective Communication I

มศว 122 ภาษาอังกฤษเพื่อประสิทธิภาพการสื่อสาร 2 3(2-2-5)

SWU 122 English for Effective Communication II

มศว 123 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติ 1 3(2-2-5)

SWU 123 English for International Communication I

มศว	124	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติ 2	3(2-2-5)
SWU	124	English for International Communication II	
มศว	131	ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร 1	3(2-2-5)
SWU	131	French for Communication I	
มศว	132	ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร 2	3(2-2-5)
SWU	132	French for Communication II	
มศว	133	ภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 1	3(2-2-5)
SWU	133	German for Communication I	
มศว	134	ภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 2	3(2-2-5)
SWU	134	German for Communication II	
มศว	135	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1	3(2-2-5)
SWU	135	Chinese for Communication I	
มศว	136	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 2	3(2-2-5)
SWU	136	Chinese for Communication II	
มศว	137	ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร 1	3(2-2-5)
SWU	137	Japanese for Communication I	
มศว	138	ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร 2	3(2-2-5)
SWU	138	Japanese for Communication II	

1.2 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี กำหนดให้เลือกเรียน ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
จากรายวิชาต่อไปนี้

มศว	141	ทักษะการรู้สารสนเทศ	3(2-2-5)
SWU	141	Information Literacy Skills	
มศว	142	วิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม	3(2-2-5)
SWU	142	Science for Life Quality Development and Environment	
มศว	143	พลังงานทางเลือก	3(2-2-5)
SWU	143	Alternative Energy	
มศว	144	คณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	3(2-2-5)
SWU	144	Mathematics in Daily Life	
มศว	145	สุขภาวะและวิถีชีวิตเชิงสร้างสรรค์	3(2-2-5)
SWU	145	Wellness and Healthy Lifestyle	
มศว	341	วิทยาศาสตร์ฟิสิกส์ กฎของธรรมชาติ พลังงาน และจิต	3(2-2-5)
SWU	341	Physical Science, Laws of Nature, Energy and Spirit	

1.3 กลุ่มวิชาศิลปศาสตร์ กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต ดังนี้

1.3.1 วิชาบังคับ กำหนดให้เรียน 9 หน่วยกิต ดังนี้

มศว	151 การศึกษาทั่วไปเพื่อพัฒนามนุษย์	3(2-2-5)
SWU	151 General Education for Human Development	
มศว	251 มนุษย์กับสังคม	3(2-2-5)
SWU	251 Man and Society	
มศว	252สุนทรียศาสตร์เพื่อชีวิต	3(2-2-5)
SWU	252 Aesthetics for Life	

1.3.2 วิชาเลือก กำหนดให้เลือกเรียน ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

มศว	351 การพัฒนานบุคลิกภาพ	3(2-2-5)
SWU	351 Personality Development	
มศว	352 ปรัชญาและกระบวนการคิด	3(2-2-5)
SWU	352 Philosophy and Thinking Process	
มศว	353 มนุษย์กับการใช้เหตุผลและจริยธรรม	3(2-2-5)
SWU	353 Man, Reasoning and Ethics	
มศว	354 มนุษย์กับสันติภาพ	3(2-2-5)
SWU	354 Man and Peace	
มศว	355 พุทธธรรม	3(2-2-5)
SWU	355 Buddhism	
มศว	356 วรรณกรรมและพลังทางปัญญา	3(2-2-5)
SWU	356 Literature for Intellectual Powers	
มศว	357 ศิลปะและความคิดสร้างสรรค์	3(2-2-5)
SWU	357 Art and Creativity	
มศว	358 ดนตรีและจิตวิญญาณมนุษย์	3(2-2-5)
SWU	358 Music and Human Spirit	
มศว	361 ประวัติศาสตร์และพลังขับเคลื่อนสังคม	3(2-2-5)
SWU	361 History and Effects on Society	
มศว	362 มนุษย์กับอารยธรรม	3(2-2-5)
SWU	362 Man and Civilization	
มศว	363 มนุษย์กับการเมือง การปกครอง และกฎหมาย	3(2-2-5)
SWU	363 Man and Politics, Government and Law	
มศว	364 เศรษฐกิจในกระแสโลกาภิวัตน์	3(2-2-5)
SWU	364 Economy in Globalization	
มศว	365 หลักการจัดการสมัยใหม่	3(2-2-5)
SWU	365 Principles of Modern Management	
มศว	366 จิตวิทยาสังคม	3(2-2-5)
SWU	366 Social Psychology	

มศว 367 กฎหมายทั่วไป	3(2-2-5)
SWU 367 Legal Studies	
มศว 371 ความคิดสร้างสรรค์กับนวัตกรรม และเทคโนโลยี	3(2-2-5)
SWU 371 Creativity, Innovation and Technology	
มศว 372 ภูมิปัญญาท้องถิ่น	3(2-2-5)
SWU 372 Local Wisdom	
มศว 373 ภูมิสังคมชุมชน	3(2-2-5)
SWU 373 Man and Community	
มศว 374 สัมมาชีพเพื่อชุมชน	3(2-2-5)
SWU 374 Ethical Careers for Community	
มศว 375 ธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการชุมชน	3(2-2-5)
SWU 375 Good Governance in Community Management	

รหัสตัวอักษร

ความหมายของรหัสตัวอักษรรายวิชาของสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์

ศปก ย่อมาจาก ศิลปกรรม

FAS ย่อมาจาก Fine and Applied Arts

อทศ ย่อมาจาก การออกแบบทัศนศิลป์

VDS ย่อมาจาก Visual Design

รหัสตัวเลข

รหัสเลขตัวแรก = ระดับชั้นปี

รหัสเลขตัวกลาง = กลุ่มวิชา

รหัสเลขตัวท้าย = ลำดับวิชาในกลุ่ม

ความหมายของรหัสตัวกลางของสาขาวิชา

สาขาวิชา	รหัสตัวกลาง	ความหมาย
การออกแบบทัศนศิลป์	0	พื้นฐานวิชาเอก
	1	วิชาเอกการออกแบบสื่อสาร
	2	วิชาเอกการออกแบบแฟชั่น
	3	วิชาเอกการออกแบบเครื่องประดับ
	4	วิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์

2) หมวดวิชาเฉพาะ

กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 94 หน่วยกิต โดยจัดแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มวิชา ได้แก่ วิชาพื้นฐานของคณะ กำหนดให้เรียน 18 หน่วยกิต และวิชาเอก กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 76 หน่วยกิต ดังต่อไปนี้

2.1 วิชาพื้นฐานของคณะ

กำหนดให้เรียน 18 หน่วยกิต จากรายวิชาดังต่อไปนี้

ศปก 103 ประวัติศาสตร์ศิลปกรรม	3(3-0-6)
FAS 103 History of Fine and Applied Arts	
ศปก 104 ศิลปกรรมเพื่อชุมชน	3(3-0-6)
FAS 104 Fine and Applied Arts for Community	
ศปก 105 จริยธรรมการบริหารจัดการศิลปกรรม	3(3-0-6)
FAS 105 Ethics in Fine and Applied Arts Management	
ศปก 106สุนทรียศาสตร์ทางศิลปกรรมบูรณาการ	3(3-0-6)
FAS 106 Aesthetics in Integrated Fine and Applied Arts	
ศปก 107 สร้างสรรค์และพัฒนาศิลปะภูมิปัญญาไทย	3(3-0-6)
FAS 107 Creative and Development in Thai Arts Wisdom	
ศปก 108 หลักการวิจัยสร้างสรรค์ทางศิลปกรรม	3(3-0-6)
FAS 108 Research Methodology in Fine and Applied Arts	

2.2 วิชาเอก กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 76 หน่วยกิต โดยจัดแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มวิชา ดังนี้

2.2.1 วิชาเอกบังคับ กำหนดให้เรียน 58 หน่วยกิต ได้แก่ วิชาพื้นฐานสาขาวิชา เรียนไม่น้อยกว่า 28 หน่วยกิต และวิชาชีพเฉพาะด้าน เรียนไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

วิชาพื้นฐานสาขาวิชา กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 28 หน่วยกิต มีรายวิชาดังนี้

อทศ 101 เทคนิคการร่างภาพและการวาดภาพเสมือนจริง	2(1-2-3)
VDS 101 Sketching and Rendering Technique	
อทศ 102 พื้นฐานการออกแบบ	2(1-2-3)
VDS 102 Design Fundamentals	
อทศ 103 การเขียนแบบเบื้องต้น	2(1-2-3)
VDS 103 Mechanical Drawing	
อทศ 104 การศึกษาภูมิปัญญาไทยเพื่อนวัตกรรมและการออกแบบ	2(2-0-4)
VDS 104 Thai Wisdom for Design Innovation	
อทศ 105 วิวัฒนาการออกแบบ*	2(2-0-4)
VDS 105 Evolution of Design	
อทศ 106 กระบวนการและวิธีการสร้างหุ่นจำลอง	2(1-2-3)
VDS 106 Model Making and Process Technique	

อทศ 201	พื้นฐานคอมพิวเตอร์กราฟิก	2(1-2-3)
VDS 201	Introduction to Computer Graphics	
อทศ 202	การพัฒนาความคิดเพื่อนวัตกรรมการออกแบบ	2(1-2-3)
VDS 202	Creativity for Design Innovation	
อทศ 301	การตลาดแบบบูรณาการและการจัดการ	2(2-0-4)
VDS 301	Integrated Marketing and Management	
อทศ 401	การนำเสนองานออกแบบ*	2(2-0-4)
VDS 401	Project Creativity Presentation	
อทศ 402	นวัตกรรมการออกแบบนิพนธ์	8(4-8-12)
VDS 402	Design Innovation Thesis	

หมายเหตุ *รายวิชาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ

วิชาชีพเฉพาะด้าน กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต โดยเรียนกลุ่มวิชาเอกใดวิชาเอกหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) วิชาเอกการออกแบบสื่อสาร (Communication Design)

อทศ 211	การสร้างสรรค์แบรนด์	3(2-2-5)
VDS 211	Creative Branding	
อทศ 212	การประยุกต์ตัวอักษร	3(2-2-5)
VDS 212	Applied Typography	
อทศ 213	การสร้างสรรค์ภาพถ่าย	3(2-2-5)
VDS 213	Creative Photography	
อทศ 214	เอกลักษณ์ไทยในการออกแบบสื่อสาร	3(2-2-5)
VDS 214	Thai Identity in Communication Design	
อทศ 215	การสร้างสรรค์ภาพประกอบและการตกแต่งภาพ	3(2-2-5)
VDS 215	Creative Illustration and Digital Imaging	
อทศ 216	พื้นฐานการสร้างสรรค์กราฟิกเคลื่อนไหว	3(2-2-5)
VDS 216	Fundamentals of Creative Motion Graphics	
อทศ 311	การสร้างสไตล์ในการออกแบบสื่อสาร	3(2-2-5)
VDS 311	Creative Styling in Communication Design	
อทศ 411	การบูรณาการออกแบบสื่อสาร	3(2-2-5)
VDS 411	Integrated Skills for Communication Design	
อทศ 412	การออกแบบสื่อสารสำหรับการประกอบอาชีพ	3(2-2-5)
VDS 412	Professional Communication Design	
อทศ 413	การพัฒนาแฟ้มผลงานและการนำเสนอผลงาน	3(2-2-5)
VDS 413	Portfolio Development and Professional Presentation in Communication Creative	

(2) วิชาเอกการออกแบบแฟชั่น (Fashion Design)

อทศ	221	การออกแบบแฟชั่นพื้นฐาน	3(2-2-5)
VDS	221	Fashion Design Fundamentals	
อทศ	222	การวาดภาพแฟชั่นและการออกแบบ	3(2-2-5)
VDS	222	Fashion Sketching and Design	
อทศ	223	โครงสร้างเครื่องแต่งกายพื้นฐาน: แบบตัดพื้นฐาน	3(2-2-5)
VDS	223	Basic Garment Constructions: Flat Pattern Making	
อทศ	224	การวาดภาพประกอบแฟชั่นและการนำเสนอ	3(2-2-5)
VDS	224	Fashion Illustrations and Presentation	
อทศ	225	โครงสร้างเครื่องแต่งกายพื้นฐาน: การเดรป	3(1-4-4)
VDS	225	Basic Garment Constructions: Draping	
อทศ	321	วิวัฒนาการแฟชั่น	3(2-2-5)
VDS	321	Fashion Past and Present	
อทศ	322	การออกแบบแบบตัดสร้างสรรค์	3(1-4-4)
VDS	322	Creative Patterns	
อทศ	323	การศึกษาผ้าและการออกแบบ	3(2-2-5)
VDS	323	Fabrics Studies and Design	
อทศ	324	การออกแบบเครื่องตกแต่งแฟชั่น	3(2-2-5)
VDS	324	Accessories Design	
อทศ	325	การออกแบบสามมิติและโครงสร้างสำหรับงานแฟชั่น	3(2-2-5)
VDS	325	3D and Construction in Fashion Design	

(3) วิชาเอกการออกแบบเครื่องประดับ (Jewelry Design)

อทศ	231	การร่างภาพและหลักการออกแบบเครื่องประดับ	3(2-2-5)
VDS	231	Sketching and Principles of Jewelry Design	
อทศ	232	อัญมณีกับการออกแบบเครื่องประดับ	3(2-2-5)
VDS	232	Gemology and Jewelry Design	
อทศ	233	ประวัติศาสตร์ศิลป์และการออกแบบเครื่องประดับ	3(2-2-5)
VDS	233	History of Art and Jewelry Design	
อทศ	234	นวัตกรรมการออกแบบเครื่องประดับจากภูมิปัญญาไทย	3(2-2-5)
VDS	234	Thai Wisdom for Jewelry Design Innovation	
อทศ	235	การสร้างแบรนด์สำหรับเครื่องประดับ	3(2-2-5)
VDS	235	Branding for Jewelry	
อทศ	236	ความคิดสร้างสรรค์กับการออกแบบเครื่องประดับ	3(2-2-5)
VDS	236	Creativity for Jewelry Design	
อทศ	331	แนวคิดการออกแบบเครื่องประดับ	3(2-2-5)
VDS	331	Concept of Jewelry Design	

อทศ	332	นวัตกรรมการออกแบบลวดลายจากภูมิปัญญาไทย	3(2-2-5)
VDS	332	Ornament and Thai Wisdom Innovation	
อทศ	333	การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบเครื่องประดับ	3(2-2-5)
VDS	333	Computer Aided Design for Jewelry Design	
อทศ	334	เทคนิคและวัสดุการทำเครื่องประดับ	3(2-2-5)
VDS	334	Technique and Material for Jewelry Making	

(4) วิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์ (Product Design)

อทศ	241	การออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อประโยชน์ใช้สอย	3(2-2-5)
VDS	241	Functional Product Design	
อทศ	242	การออกแบบโครงสร้างบรรจุภัณฑ์	3(2-2-5)
VDS	242	Structural Packaging Design	
อทศ	243	นวัตกรรมภูมิปัญญาไทยเพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์	3(2-2-5)
VDS	243	Thai Wisdom Innovation for Product Design	
อทศ	244	การออกแบบบรรจุภัณฑ์เพื่องานหัตถกรรม	3(2-2-5)
VDS	244	Packaging Design for Handicraft Products	
อทศ	341	การออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงทดลอง	3(2-2-5)
VDS	341	Experimental Product Design	
อทศ	342	การออกแบบบรรจุภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม	3(2-2-5)
VDS	342	Eco-Packaging Design	
อทศ	343	การออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม	3(2-2-5)
VDS	343	Eco-Product Design	
อทศ	344	การออกแบบบรรจุภัณฑ์ในระบบสากล	3(2-2-5)
VDS	344	Universal Packaging Design	
อทศ	345	การออกแบบเครื่องเรือนสมัยใหม่	3(2-2-5)
VDS	345	Modernistic Furniture Design	
อทศ	346	การออกแบบเครื่องเรือนและการผลิตในระบบอุตสาหกรรม	3(2-2-5)
VDS	346	Furniture Design and Manufacturing System	

2.2.2 วิชาเอกเลือก กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต โดยเลือกเรียนจากกลุ่มวิชาต่อไปนี้

(1) วิชาเอกการออกแบบสื่อสาร (Communication Design)

อทศ	217	พฤติกรรมผู้บริโภคในตลาดนวัตกรรม	3(3-0-6)
VDS	217	Consumer Behavior in Innovative Marketing	
อทศ	218	การสร้างสรรค์ภาพถ่ายขาวดำ	3(2-2-5)
VDS	218	Creative Photography in Black and White	
อทศ	219	การถ่ายภาพภูมิทัศน์	3(2-2-5)
VDS	219	Landscape Photography	
อทศ	312	การสร้างสรรค์ตัวอักษร	3(2-2-5)
VDS	312	Creative Typeface	

อทศ 313	การออกแบบหนังสือและนิตยสาร	3(2-2-5)
VDS 313	Book and Magazine Design	
อทศ 314	การสร้างสรรค์กราฟิกสำหรับสภาพแวดล้อม	3(2-2-5)
VDS 314	Creative for Environmental Graphics	
อทศ 315	การสร้างสรรค์กราฟิกบนบรรจุภัณฑ์	3(2-2-5)
VDS 315	Creative Graphics on Package	
อทศ 316	การสร้างสรรค์โฆษณาและกิจกรรมทางการตลาด	3(2-2-5)
VDS 316	Creative Advertising and Event Marketing	
อทศ 317	การสร้างสรรค์สิ่งแสดงบุคลิกในการสื่อสาร	3(2-2-5)
VDS 317	Creative Character and Mascot Design in Communication	
อทศ 318	การถ่ายภาพสำหรับการส่งเสริมทางการตลาด	3(2-2-5)
VDS 318	Creative Photography for Marketing	
อทศ 319	ฝึกงานสำหรับการออกแบบสื่อสาร	3(1-4-4)
VDS 319	Practicum in Communication Design	
อทศ 414	การออกแบบกราฟิกสองมิติเคลื่อนไหว	3(2-2-5)
VDS 414	2-D in Motion Graphics	
อทศ 415	การสร้างสรรค์สื่อหลากหลายบนเว็บเพจ	3(2-2-5)
VDS 415	Creative Multimedia on Web Page	
อทศ 416	การสร้างวัตถุและภาพเคลื่อนไหวด้วยโปรแกรมสามมิติ	3(2-2-5)
VDS 416	3-D Modeling, Rendering and Animation	
อทศ 417	การถ่ายภาพแฟชั่น	3(2-2-5)
VDS 417	Fashion Styling Photography	
อทศ 418	การถ่ายภาพข่าวเชิงสารคดี	3(2-2-5)
VDS 418	Photojournalism and Documentary Photography	
อทศ 419	สหกิจศึกษาสำหรับการออกแบบสื่อสาร	6(0-6-12)
VDS 419	Co-operative Education for Communication Design	

(2) วิชาเอกการออกแบบแฟชั่น (Fashion Design)

อทศ 226	แนวคิดการออกแบบแฟชั่น	3(2-2-5)
VDS 226	Concept of Fashion Design	
อทศ 326	แฟ้มผลงานเพื่อนักออกแบบแฟชั่น	3(1-4-4)
VDS 326	Creative Portfolio Development for Fashion Designer	
อทศ 327	ฝึกงานการออกแบบแฟชั่น	3(1-4-4)
VDS 327	Practicum in Fashion Design	
อทศ 328	การสร้างงานออกแบบแฟชั่นแนวทดลอง	3(2-2-5)
VDS 328	Fashion Design Studio Experiment	
อทศ 421	การตลาดและการจัดการแฟชั่น	3(2-2-5)
VDS 421	Fashion Marketing and Management	

อทศ 422	สื่อในงานออกแบบแฟชั่น	3(2-2-5)
VDS 422	Media in Fashion Design	
อทศ 423	สหกิจศึกษาสำหรับการออกแบบแฟชั่น	6(0-6-12)
VDS 423	Co-operative Education for Fashion Design	

(3) วิชาเอกการออกแบบเครื่องประดับ (Jewelry Design)

อทศ 237	การเขียนแบบเครื่องประดับ	3(2-2-5)
VDS 237	Mechanical Drawing for Jewelry Design	
อทศ 335	การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการผลิตต้นแบบเครื่องประดับ	3(1-4-4)
VDS 335	Computer Aided Manufacturing Prototype Making for Jewelry	
อทศ 336	การออกแบบเครื่องประดับประกอบเครื่องใช้จากวัสดุพื้นบ้าน	3(2-2-5)
VDS 336	Jewelry Design from Thai Folk Material for Accessory	
อทศ 337	ฝึกงานการออกแบบเครื่องประดับ	3(1-4-4)
VDS 337	Practicum in Jewelry Design	
อทศ 431	นวัตกรรมการผลิตต้นแบบเครื่องประดับด้วยเครื่องมือ	3(2-2-5)
VDS 431	Innovation Model Engraving for Jewelry Design	
อทศ 432	เทคนิคการผลิตเครื่องประดับอุตสาหกรรม	3(2-2-5)
VDS 432	Technique Manufacturing for Jewelry Design	
อทศ 433	สหกิจศึกษาสำหรับการออกแบบเครื่องประดับ	6(0-6-12)
VDS 433	Co-operative Education for Jewelry Design	

(4) วิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์ (Product Design)

อทศ 244	การออกแบบบรรจุภัณฑ์เพื่องานหัตถกรรม	3(2-2-5)
VDS 244	Packaging Design for Handicraft Products	
อทศ 245	การออกแบบกราฟิกเพื่อประโยชน์ใช้สอย	3(2-2-5)
VDS 245	Functional Graphic Design	
อทศ 246	การใช้คอมพิวเตอร์ออกแบบเพื่อการผลิต	3(2-2-5)
VDS 246	Computer Aided Design Manufacturing	
อทศ 247	วิธีการแก้ปัญหาการออกแบบ	3(2-2-5)
VDS 247	Multiple Design Solutions	
อทศ 347	ฝึกงานการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์	3(1-4-4)
VDS 347	Practicum in Design	
อทศ 348	วิศวกรรมการออกแบบและเทคโนโลยี	3(2-2-5)
VDS 348	Design Engineering and Technology	
อทศ 441	การวางแผนงานออกแบบผลิตภัณฑ์	3(2-2-5)
VDS 441	Product Design Planning	
อทศ 442	การศึกษาค้นคว้าการออกแบบอิสระ	3(2-2-5)
VDS 442	Independent Design Study	

3) หมวดวิชาเลือกเสรี กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

โดยนิสิตสามารถเลือกเรียนรายวิชาต่างๆ ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อให้ได้จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 130 หน่วยกิต ทั้งนี้โดยได้คำแนะนำและเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา และหัวหน้าสาขาวิชาที่นิสิตไปเลือกเรียน

วิชาโทการออกแบบทัศนศิลป์

เปิดสอนเป็นวิชาโทสำหรับนิสิตที่เรียนสาขาอื่น ทั้งในคณะและนอกคณะ โดยเลือกศึกษาเป็นวิชาโท มีรายละเอียดดังนี้

กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต ดังนี้

วิชาโทพื้นฐาน กำหนดให้เรียน 6 หน่วยกิต มีรายวิชาดังนี้

อทศ 101	เทคนิคการร่างภาพและการวาดภาพเสมือนจริง	2(1-2-3)
VDS 101	Sketching and Rendering Technique	
อทศ 102	พื้นฐานการออกแบบ	2(1-2-3)
VDS 102	Design Fundamental	
อทศ 103	การเขียนแบบเบื้องต้น	2(1-2-3)
VDS 103	Mechanical Drawing	

วิชาโทเลือก กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต โดยเลือกเรียนจากรายวิชาดังต่อไปนี้

อทศ 211	การสร้างสรรค์สำหรับการสื่อสารแบรนด์	3(2-2-5)
VDS 211	Creative Branding	
อทศ 212	การประยุกต์ตัวอักษร	3(2-2-5)
VDS 212	Applied Typography	
อทศ 213	การสร้างสรรค์ภาพถ่าย	3(2-2-5)
VDS 213	Creative Photography	
อทศ 221	การออกแบบแฟชั่นพื้นฐาน	3(2-2-5)
VDS 221	Fashion Design Fundamentals	
อทศ 222	การวาดภาพแฟชั่นและการออกแบบ	3(2-2-5)
VDS 222	Fashion Sketching and Design	
อทศ 231	การร่างภาพและหลักการออกแบบเครื่องประดับ	3(2-2-5)
VDS 231	Sketch and Principles of Jewelry Design	
อทศ 241	การออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อประโยชน์ใช้สอย	3(2-2-5)
VDS 241	Functional Product Design	
อทศ 242	การออกแบบโครงสร้างบรรจุภัณฑ์	3(2-2-5)
VDS 242	Structural Packaging Design	
อทศ 313	การออกแบบหนังสือและนิตยสาร	3(2-2-5)
VDS 313	Book and Magazine Design	

อทศ 331 แนวคิดการออกแบบเครื่องประดับ	3(2-2-5)
VDS 331 Concept of Jewelry Design	
อทศ 345 การออกแบบเครื่องเรือนสมัยใหม่	3(2-2-5)
VDS 345 Modernistic Furniture Design	

3.1.4 แสดงแผนการศึกษา

แผนการศึกษาที่ 1 สำหรับนิสิตแผนปกติ

ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1	ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
<u>วิชาศึกษาทั่วไป</u> มศว 111 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 3(2-2-5) (หรือ มศว 112 วรรณกรรมไทยปรีทศน์) มศว 141 ทักษะการรู้สารสนเทศ 3(2-2-5) มศว 251 มนุษย์กับสังคม 3(2-2-5) <u>วิชาแกน</u> ศปก 103 ประวัติศาสตร์ศิลปกรรม 3(3-0-6) <u>วิชาเอกบังคับ(พื้นฐานสาขาวิชา)</u> อทศ 101 เทคนิคการร่างภาพและ การวาดภาพเสมือนจริง 2(1-2-3) อทศ 102 พื้นฐานการออกแบบ 2(1-2-3) อทศ 103 การเขียนแบบเบื้องต้น 2(1-2-3) อทศ 104 การศึกษาภูมิปัญญาไทย เพื่อนวัตกรรมการออกแบบ 2(2-0-4)	<u>วิชาศึกษาทั่วไป</u> มศว 151 การศึกษาทั่วไปเพื่อพัฒนามนุษย์ 3(2-2-5) มศว 252 สุนทรียศาสตร์เพื่อชีวิต 3(2-2-5) มศว 145 สุขภาวะและวิถีชีวิตเชิงสร้างสรรค์ 3(2-2-5) <u>วิชาแกน</u> ศปก 104 ศิลปกรรมเพื่อชุมชน 3(3-0-6) <u>วิชาเอกบังคับ(พื้นฐานสาขาวิชา)</u> อทศ 105 วิวัฒนาการออกแบบ 2(2-0-4) อทศ 106 กระบวนการและวิธีการสร้าง หุ่นจำลอง 2(1-2-3)
รวม 20 หน่วยกิต	รวม 16 หน่วยกิต
ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1	ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2
<u>วิชาศึกษาทั่วไป</u> มศว 121 ภาษาอังกฤษเพื่อประสิทธิภาพ การสื่อสาร 1 (หรือ มศว 123 ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารนานาชาติ 1) <u>วิชาแกน</u> ศปก 105 จริยธรรมการบริหารจัดการศิลปกรรม 3(3-0-6) <u>วิชาเอกบังคับ(พื้นฐานสาขาวิชา)</u> อทศ 201 พื้นฐานคอมพิวเตอร์กราฟิก 2(1-2-3) <u>วิชาเอกบังคับ(พื้นฐานสาขาวิชา)</u> อทศ 202 การพัฒนาความคิดเพื่อ นวัตกรรมการออกแบบ 2(1-2-3) <u>วิชาเอกบังคับ(วิชาชีพเฉพาะด้าน)</u> 9 หน่วยกิต	<u>วิชาศึกษาทั่วไป</u> มศว 122 ภาษาอังกฤษเพื่อประสิทธิภาพ การสื่อสาร 2 (หรือ มศว 124 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติ 2) <u>วิชาแกน</u> ศปก 106 สุนทรียศาสตร์ทางศิลปกรรม 3(3-0-6) บูรณาการ <u>วิชาเอกบังคับ(วิชาชีพเฉพาะด้าน)</u> 9 หน่วยกิต <u>วิชาเอกเลือก</u> 3 หน่วยกิต
รวม 19 หน่วยกิต	รวม 18 หน่วยกิต

ปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1	ปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2
<u>วิชาศึกษาทั่วไป</u> มศว เลือก 1 รายวิชา จากกลุ่มวิชา 3 หน่วยกิต ศิลปศาสตร์ <u>วิชาแกน</u> ศปก 107 สร้างสรรค์และพัฒนาศิลปะ 3(3-0-6) ภูมิปัญญาไทย <u>วิชาเอกบังคับ(พื้นฐานสาขาวิชา)</u> อทศ 301 การตลาดแบบบูรณาการ 2(2-0-4) และการจัดการ <u>วิชาเอกบังคับ(วิชาชีพเฉพาะด้าน)</u> 9 หน่วยกิต	<u>วิชาศึกษาทั่วไป</u> มศว วิชาเลือก 3 หน่วยกิต <u>วิชาแกน</u> ศปก 108 หลักการวิจัยสร้างสรรค์ทางศิลปกรรม 3(3-0-6) <u>วิชาเอกบังคับ(วิชาชีพเฉพาะด้าน)</u> 3 หน่วยกิต <u>วิชาเอกเลือก</u> 6 หน่วยกิต <u>วิชาเลือกเสรี</u> 3 หน่วยกิต
รวม 17 หน่วยกิต	รวม 18 หน่วยกิต
ปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1	ปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2
<u>วิชาเอกบังคับ(พื้นฐานสาขาวิชา)</u> อทศ 401 การนำเสนองานออกแบบ 2 หน่วยกิต อทศ 402 นวัตกรรมการออกแบบนิพนธ์ 8 หน่วยกิต <u>วิชาเอกเลือก</u> 3 หน่วยกิต	<u>วิชาเอกเลือก</u> 6 หน่วยกิต <u>วิชาเลือกเสรี</u> 3 หน่วยกิต
รวม 13 หน่วยกิต	รวม 9 หน่วยกิต

แผนการศึกษาที่ 2 สำหรับนิสิตสหกิจศึกษา

ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1	ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
<u>วิชาศึกษาทั่วไป</u> มศว 111 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 3(2-2-5) (หรือ มศว 112 วรรณกรรมไทยปริทัศน์) มศว 141 ทักษะการรู้สารสนเทศ 3(2-2-5) มศว 251 มนุษย์กับสังคม 3(2-2-5) <u>วิชาแกน</u> ศปก 103 ประวัติศาสตร์ศิลปกรรม 3(3-0-6) <u>วิชาเอกบังคับ(พื้นฐานสาขาวิชา)</u> อทศ 101 เทคนิคการร่างภาพและ 2(1-2-3) การวาดภาพเหมือนจริง อทศ 102 พื้นฐานการออกแบบ 2(1-2-3) อทศ 103 การเขียนแบบเบื้องต้น 2(1-2-3)	<u>วิชาศึกษาทั่วไป</u> มศว 151 การศึกษาทั่วไปเพื่อพัฒนามนุษย์ 3(2-2-5) มศว 252 สุนทรียศาสตร์เพื่อชีวิต 3(2-2-5) มศว 145 สุขภาวะและวิถีชีวิตเชิงสร้างสรรค์ 3(2-2-5) <u>วิชาแกน</u> ศปก 104 ศิลปกรรมเพื่อชุมชน 3(3-0-6) <u>วิชาเอกบังคับ(พื้นฐานสาขาวิชา)</u> อทศ 104 การศึกษาภูมิปัญญาไทยเพื่อ 2(2-0-4) นวัตกรรมการออกแบบ อทศ 105 วิวัฒนาการออกแบบ 2(2-0-4) อทศ 106 กระบวนการและวิธีการสร้างหุ่น 2(1-2-3) จำลอง
รวม 18 หน่วยกิต	รวม 18 หน่วยกิต

ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1	ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2
<u>วิชาศึกษาทั่วไป</u> มศว 121 ภาษาอังกฤษเพื่อประสิทธิภาพ 3(2-2-5) การสื่อสาร 1(หรือ มศว 123 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติ 1) <u>วิชาแกน</u> ศปก 105 จริยธรรมการบริหาร 3(3-0-6) <u>วิชาเอกบังคับ(พื้นฐานสาขาวิชา)</u> อทศ 201 พื้นฐานคอมพิวเตอร์กราฟิก 2(1-2-3) อทศ 202 การพัฒนาความคิดเพื่อ นวัตกรรมการออกแบบ 2(1-2-3) <u>วิชาเอกบังคับ (วิชาชีพเฉพาะด้าน)</u> 9 หน่วยกิต	<u>วิชาศึกษาทั่วไป</u> มศว 122 ภาษาอังกฤษเพื่อประสิทธิภาพการสื่อสาร 2 (หรือ มศว 124 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติ 2) <u>วิชาศึกษาทั่วไป</u> 3 หน่วยกิต <u>วิชาแกน</u> ศปก 106 สุนทรียศาสตร์ทางศิลปกรรม 3(3-0-6) บูรณาการ <u>วิชาเอกบังคับ(วิชาชีพเฉพาะด้าน)</u> 9 หน่วยกิต <u>วิชาเอกเลือก</u> 3 หน่วยกิต
รวม 19 หน่วยกิต	รวม 21 หน่วยกิต
ปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1	ปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2
<u>วิชาศึกษาทั่วไป</u> มศว..... เลือก1รายวิชา จากกลุ่มวิชา ศิลปศาสตร์ 3 หน่วยกิต <u>วิชาแกน</u> ศปก 107 สร้างสรรค์และพัฒนาศิลปะ ภูมิปัญญาไทย 3(3-0-6) ศปก 108 หลักการวิจัยสร้างสรรค์ ทางศิลปกรรม 3(3-0-6)	<u>วิชาเอกเลือก</u> อทศ.....สหกิจศึกษา 6 หน่วยกิต
ปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1	ปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2
<u>วิชาเอกบังคับ(พื้นฐานสาขาวิชา)</u> อทศ 301 การตลาดแบบบูรณาการและ การจัดการวิชาเอก 2(2-0-4) <u>วิชาเอกบังคับ(วิชาชีพเฉพาะด้าน)</u> 9 หน่วยกิต	
รวม 20 หน่วยกิต	รวม 6 หน่วยกิต
ปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1	ปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2
<u>วิชาเอกบังคับ(พื้นฐานสาขาวิชา)</u> อทศ 401 การนำเสนองานออกแบบ 2(2-0-4) อทศ 402 นวัตกรรมการออกแบบนิพนธ์ 8(4-8-12) <u>วิชาเอกบังคับ(วิชาชีพเฉพาะด้าน)</u> 3 หน่วยกิต <u>วิชาเอกเลือก</u> 3 หน่วยกิต	<u>วิชาเอกเลือก</u> 6 หน่วยกิต <u>วิชาเลือกเสรี</u> 6 หน่วยกิต
รวม 16 หน่วยกิต	รวม 12 หน่วยกิต

3.1.5 คำอธิบายรายวิชา

อยู่ในภาคผนวก ก

3.2 ชื่อ สกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่งและคุณวุฒิของอาจารย์

3.2.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร

ที่	เลขประจำตัวประชาชน	ชื่อ-สกุล /ตำแหน่งทางวิชาการ	วุฒิการศึกษา และสาขาวิชา	สำเร็จการศึกษาจาก	
				สถาบัน	ปีพ.ศ.
	วิชาเอกการออกแบบสื่อสาร				
1	3101403040170	ผศ.นันทพัชร น้อยสวัสดิ์	กศ.ม. (ศิลปศึกษา)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2545
			ศป.บ.(ออกแบบทัศนศิลป์: การออกแบบสื่อสาร)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2539
2	3110101555176	อ.บุษยมาศ มัลลย์มาน	MA (Communication Arts)	New York Institute of Technology, USA	2535
			กศ.บ. (เทคโนโลยีทางการศึกษา)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2526
	วิชาเอกการออกแบบแฟชั่น				
3	3850100180776	อ.สรวรยา จอมเทพมालา	MFA (Fashion)	Academy of Art University, USA	2552
			ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์: การออกแบบแฟชั่น)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2543
4	3100602455921	อ.วรฐู ทรัพย์ศรีสัญชัย	MFA (Fashion Design)	Academy of Art University, USA	2550
			ค.บ. (ศิลปศึกษา)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2544
	วิชาเอกการออกแบบเครื่องประดับ				
5	3169900205964	อ.พรพิมล พจนาพิมล	ศป.ม. (นวัตกรรมการออกแบบ)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2551
			ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์: การออกแบบผลิตภัณฑ์)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2540

ที่	เลขประจำตัวประชาชน	ชื่อ-สกุล /ตำแหน่งทางวิชาการ	วุฒิการศึกษา และสาขาวิชา	สำเร็จการศึกษาจาก	
				สถาบัน	ปีพ.ศ.
6	3340500251438	อ.กนกวรรณ ใจหาญ	ศป.ม. (นวัตกรรมการออกแบบ)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2554
			ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์: ศิลปะเครื่องประดับ)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2544
	วิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์				
7	3100503053248	อ.ยศไกร ไทรทอง	MA (Publications Design)	University of Baltimore, USA	2545
			สถ.บ. (ศิลปอุตสาหกรรม)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2539

3.2.2 อาจารย์ประจำ

ที่	เลขประจำตัวประชาชน	ชื่อ-สกุล /ตำแหน่งทางวิชาการ	วุฒิการศึกษา และสาขาวิชา	สำเร็จการศึกษาจาก	
				สถาบัน	ปีพ.ศ.
1	3100203171130	รศ.จิตรพี ขวาลาวัณย์	Ed.S. (Educational Media)	Theuniversity of Northern Colorado, USA	2523
			M.A.HE. (Clothing and Textile)	Theuniversity of Northern Colorado, U.S.A	2521
			BS.HE. (Clothing and Textile)	The Philippine women,s University, ฟิลิปปีนส์	2517
2	3100902444143	ผศ.สินีนารถ เลิศไพรวัง	MS (Interior Design)	Pratt Institute, USA	2528
			สถ.บ. (ศิลปอุตสาหกรรม)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2520
3	3101403040170	ผศ.นันทพัชร น้อยสวัสดิ์	กศ.ม. (ศิลปศึกษา)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2545
			ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์: การออกแบบสื่อสาร)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2539

ที่	เลขประจำตัวประชาชน	ชื่อ-สกุล /ตำแหน่งทางวิชาการ	วุฒิการศึกษา และสาขาวิชา	สำเร็จการศึกษาจาก	
				สถาบัน	ปีพ.ศ.
4	3110101555176	อ.บุษยมาศ มาลัยมาน	MA (Communication Arts)	New York Institute of Technology, USA	2535
			กศ.บ. (เทคโนโลยีทางการศึกษา)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2526
5	3100101199591	อ.ศุภวิช อิศรางกูร ณ อยุธยา	MA (Communication Arts)	New York Institute of Technology, USA	2540
			ศ.บ. (ประวัติศาสตร์ศิลป์)	มหาวิทยาลัยศิลปากร	2537
6	3102101144321	อ.ณพงศ์ หอมแย้ม	ศป.ม. (นฤมิตศิลป์)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2546
			ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2538
7	3101200802113	อ.กฤตวิทย์ กฤตมโนรณ	ศป.ม. (นฤมิตศิลป์)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2549
			B.A. (Design Photography)	University of Bradford, UK	2545
8	3629900002775	อ.วิเทพ มุสิกะปาน	ศศ.ด. (ศิลปวัฒนธรรมวิจัย)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2553
			กศ.ม. (ศิลปศึกษา)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2540
			กศ.บ. (ศิลปศึกษา)	วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	2534
9	3100503591959	อ.กรกมล คำสุข	Ph.D. (Art and Design: Fashion)	Birmingham City University,	2554
			MA (Fashion)	สหราชอาณาจักร University of Central England in Birmingham,	2553
			ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์: การออกแบบแฟชั่น)	สหราชอาณาจักร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2546

ที่	เลขประจำตัวประชาชน	ชื่อ-สกุล /ตำแหน่งทางวิชาการ	วุฒิการศึกษา และสาขาวิชา	สำเร็จการศึกษาจาก	
				สถาบัน	ปีพ.ศ.
10	3850100180776	อ.สรวรยา จอมเทพมามา	MFA (Fashion) ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์: การออกแบบแฟชั่น)	Academy of Art University, USA มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	2552 2547
11	3700100598941	อ.บุญอาร์ักษ์ รักษาวงษ์	ศป.ม. (แฟชั่นและสิ่งทอ) ศ.บ. (สื่อสารมวลชน)	จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย รามคำแหง	2549 2543
12	3169900205964	อ.พรพิมล พจนานิคม	ศป.ม. (นวัตกรรมการ ออกแบบ) ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์: การออกแบบผลิตภัณฑ์)	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	2551 2540
13	3800200006701	อ.ยงยุทธ์ ผันแปรจิตร	ศ.บ. (เครื่องโลหะและ รูปพรรณอัญมณี)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล	2545
14	3340500251438	อ.กนกวรรณ ใจหาญ	ศป.ม. (นวัตกรรมการ ออกแบบ) ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์: ศิลปะเครื่องประดับ)	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	2554 2548
15	3720800467483	อ.ดารินทร์ นันทวงศ์	ศป.ม. (นวัตกรรมการ ออกแบบ) ศป.บ. (ออกแบบ ทัศนศิลป์: ศิลปะ เครื่องประดับ)	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	2551 2548
16	3100503053248	อ.ยศไกร ไทรทอง	MA (Publications Design) สถ.บ. (ศิลปอุตสาหกรรม)	University of Maryland Baltimore, USA สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาด กระบัง	2545 2539

ที่	เลขประจำตัวประชาชน	ชื่อ-สกุล /ตำแหน่งทางวิชาการ	วุฒิการศึกษา และสาขาวิชา	สำเร็จการศึกษาจาก	
				สถาบัน	ปีพ.ศ.
17	3101202816481	อ.สิทธิพงศ์ วงศ์ไชยสุวรรณ	M.S. Manufacturing Engineering สถ.บ. (ศิลปอุตสาหกรรม)	Bradley University, USA สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2547 2538
18	3100602455921	อ.วรฐ ทรัพย์ศรีสัญชัย	MFA(Fashion Design) ค.บ. (ศิลปศึกษา)	Academy of Art University, USA จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2550 2544
19	5250400012293	อ.อรัญ วานิชกร	กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา: การจัดการอุตสาหกรรม) ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์: การออกแบบผลิตภัณฑ์)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2550 2543

3.2.3 อาจารย์พิเศษ

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่งทางวิชาการ	คุณวุฒิ (สาขาวิชา)
1	นายอารี สุทธิพันธุ์	ศาสตราจารย์	MFA (Painting) กศ.บ. (สาขาอาชีพศึกษา) ปม.ช.
2	นายวิรุณ ตั้งเจริญ	ศาสตราจารย์	Ed.D. (Art Education) MFA (Painting) กศ.บ. (ศิลปศึกษา) ปม.ช. (จิตรกรรม)
3	นางกาญจนา ชูวงศ์	รองศาสตราจารย์	Ed.D (Curriculum Ed.) M.Ed. (Secondary Ed.) ผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องประดับ
4	นางอัจฉรา วรรณสถิตย์	รองศาสตราจารย์	MA in Ed. (Clothing and Textile) ศศ.บ. (เศรษฐศาสตร์)
5	นางจันทร์จรัส ศรีศิริ	รองศาสตราจารย์	M.S. (Industrial Design)

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่งทางวิชาการ	คุณวุฒิ (สาขาวิชา)
6	นางสาวกัลยาณี กาญจนดุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	MA (Arts) B.A. (Arts) ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ
7	นายฉัตรเมือง เผ่ามานะเจริญ	อาจารย์	M.B.A. (Information Systems) B.B.A. (General Management) B.B.A. (Marketing)
8	นายวรรณวรุณ ตั้งเจริญ	อาจารย์	MA (Publications Design : Media) ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์: การออกแบบสื่อสาร)
9	นายประมา ศาสตระจุติ	อาจารย์	กศ.ด. (การศึกษาระดับสูง) M.B.A. (Management) B.B.A. (Management) A.A. (Management)
10	นางสาวณัฐวรรณ นาทวรา นนท์	อาจารย์	ศป.ม. (ทัศนศิลป์: ศิลปะสมัยใหม่) ศศ.บ. จิตรกรรมสากล ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเครื่องประดับ
11	นายวิวัฒน์ หิรัญพฤษ	อาจารย์	Higher Certificate of Textile Technology B.A. (บริหารธุรกิจระหว่างประเทศ)
12	นางสาวณัฐริดา พละศักดิ์	อาจารย์	MA (Fashion Promtiom) ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์: การออกแบบแฟชั่น)

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม (การฝึกงาน หรือสหกิจศึกษา) (ถ้ามี)

การจัดให้นิสิตไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพตามหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพเป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา ภายใต้การดูแลของอาจารย์นิเทศของสาขาวิชาร่วมกับที่ปรึกษาสถานประกอบการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมอบหมาย เพื่อพัฒนานิสิตให้มีความรู้ทางวิชาการและทักษะที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน

อทศ 419 สหกิจศึกษาสำหรับการออกแบบสื่อสาร	6(0-6-12)
VDS 419 Co-operative Education for Communication Design	
อทศ 423 สหกิจศึกษาสำหรับการออกแบบแฟชั่น	6(0-6-12)
VDS 423 Co-operative Education for Fashion Design	
อทศ 433 สหกิจศึกษาสำหรับการออกแบบเครื่องประดับ	6(0-6-12)
VDS 433 Co-operative Education for Jewelry Design	
อทศ 443 สหกิจศึกษาสำหรับการออกแบบผลิตภัณฑ์	6(0-6-12)
VDS 443 Co-operative Education for Product Design	

4.1 มาตรฐานผลการเรียนรู้ของประสบการณ์ภาคสนาม

4.1.1 มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม และประพฤติตนอยู่ในจรรยาบรรณวิชาชีพ

4.1.2 มีสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่รวมทั้งพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้บังเกิดผลต่อการศึกษาและผู้เรียน

4.1.3 มีสมรรถนะประจำสายงานและสมรรถนะเฉพาะของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่

4.1.3.1 ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้

4.1.3.2 การออกแบบการจัดการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนตามกลุ่มสาระ

4.1.3.3 การเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.1.3.4 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

4.1.3.5 การแก้ปัญหาและพัฒนางานด้วยกระบวนการวิจัย

4.2 ช่วงเวลา

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียน โดยเริ่มตั้งแต่ภาคเรียนที่ 2 ของชั้นปีที่ 3

4.3 การจัดการเรียนการสอน

การฝึกประสบการณ์วิชาสหกิจศึกษา จัดให้ฝึกประสบการณ์ภาคสนาม 1 ภาคเรียนเต็มเวลา ในภาคเรียนที่ 2 ของชั้นปีที่ 3

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย (ถ้ามี)

5.1 คำอธิบายโดยย่อ

เพื่อให้บัณฑิตทุกคนได้เรียนรู้ การทำวิจัยสร้างสรรค์ทั้ง 2 ประเภทคือ การวิจัยสร้างสรรค์และพัฒนาภูมิปัญญาไทย และหลักการวิจัยสร้างสรรค์ทางศิลปกรรม จึงกำหนดให้บัณฑิตแต่ละคนต้องฝึกประสบการณ์การทำวิจัยทั้ง 2 ประเภท โดยในชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ให้ฝึกทำวิจัยประเภท การวิจัยสร้างสรรค์และพัฒนาศิลปภูมิปัญญาไทย ในชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ฝึกปฏิบัติตามหลักการวิจัยสร้างสรรค์ทางศิลปกรรม และในชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 บัณฑิตสามารถนำ

ความรู้มาพัฒนาผลงานการปฏิบัติงาน โดยกำหนดเป็นการทำรายงาน มีรูปเล่ม ตามระเบียบวิธีวิจัยและสร้างสรรค์ของศิลปกรรม

5.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้

- 1) มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวิจัย
- 2) สามารถทำงานวิจัยเบื้องต้นเพื่อใช้ในการแก้ปัญหการจัดการเรียนรู้ได้
- 3) สามารถเขียนผลงานวิจัยเพื่อการสื่อสารได้
- 4) สามารถพัฒนางานวิจัยและประยุกต์ใช้ผลงานวิจัยเพื่อเป็นประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพ

5.3 ช่วงเวลา

ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1

ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2

ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1

5.4 จำนวนหน่วยกิต

รายวิชาวิจัยสร้างสรรค์และพัฒนาศิลปภูมิปัญญาไทย 3 หน่วยกิต

รายวิชาหลักการวิจัยสร้างสรรค์ทางศิลปกรรม 3 หน่วยกิต

รายวิชานวัตกรรมการออกแบบนิพนธ์ 8 หน่วยกิต

รวมทั้งสิ้น

14 หน่วยกิต

5.5 การเตรียมการ

5.5.1 นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนวิชา รายวิชาวิจัยสร้างสรรค์และพัฒนา ศิลปะภูมิปัญญาไทย รายวิชา หลักการวิจัยสร้างสรรค์ทางศิลปกรรม และรายวิชานวัตกรรมการออกแบบนิพนธ์

5.5.2 กำหนดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยประกอบด้วย อาจารย์นิเทศการฝึกงาน / สหกิจศึกษา (กรณี เลือกรูปแบบ 2)

5.5.3 อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาในการกำหนดประเด็นหัวข้อที่จะศึกษา และกระบวนการวิจัยทุก ขั้นตอน

5.5.4 ให้นิสิตจัดทำรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ทั้งเอกสารและเพิ่มข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และจัด นิทรรศการแสดงผลงานเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชน

5.6 กระบวนการประเมินผล

5.6.1 ประเมินผลจากความก้าวหน้าในการทำวิจัย

5.6.2 ประเมินงานวิจัยของนิสิต ด้วยแบบประเมินงานวิจัย

5.6.3 ประเมินการจัดนิทรรศการของนิสิต

5.6.4 อาจารย์ที่ปรึกษาประเมินงานวิจัยของนิสิตร่วมกันตามเกณฑ์ที่กำหนด

หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

ก. ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอน และการประเมินผล หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิต (อุดมการณ์นิสิต มศว)

อุดมการณ์นิสิต มศว	กลยุทธ์การสอนและกิจกรรมของนักศึกษา
ใฝ่รู้ตลอดชีวิต คิดเป็น ทำเป็นหนักเอาเบา รู้กาลเทศะ เปี่ยมจิตสำนึกสาธารณะ มีทักษะสื่อสาร อ่อนน้อมถ่อมตน งามด้วยบุคลิก พร้อมด้วยศาสตร์และศิลป์	สอดแทรกอุดมการณ์ทั้ง 9 ประการ ในการเรียนการสอนทุกรายวิชา โดยอธิบายให้นิสิตเข้าใจความหมายและความสำคัญของอุดมการณ์ ทั้ง 9 ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับการเรียน การทำงาน และการดำรงชีวิต จัดกิจกรรมทั้งในและนอกชั้นเรียน อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นิสิตมี โอกาสฝึกฝน และพัฒนาตนเองให้มีอุดมการณ์ ทั้ง 9 และให้นิสิต อภิปรายแสดงความคิดเห็นว่าการเรียนในแต่ละรายวิชา ช่วยกระตุ้น นิสิตให้พัฒนาอุดมการณ์ในด้านใดด้านบ้าง พร้อมตัวอย่างการ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันและประโยชน์ที่ได้รับ

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

2.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม : มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและประชาคม
นานาชาติ

ผลการเรียนรู้	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
1. มีคุณธรรม จริยธรรม ในการดำรงชีวิต มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีจรรยาบรรณ ทางวิชาการ	-สอดแทรกเนื้อหาในมิติทางคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาการใน การเรียนการสอนทุกรายวิชา -ใช้กรณีศึกษา และมอบหมายงานให้นิสิต ฝึกนำหลักธรรมมาใช้ในการแก้ปัญหาชีวิต -มีกิจกรรมนอกหลักสูตรที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่อง	-ประเมินจากพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการทำ รายงานการอ้างอิงผลงาน และการสอบ -ประเมินจากคุณภาพงานมอบหมายที่แสดง ถึงการคิด วิเคราะห์ และการเลือกใช้หลักธรรม ที่เหมาะสมในการแก้ปัญหาต่างๆ และการ พัฒนาตนเอง -ประเมินจากการมีส่วนร่วมของนิสิตใน กิจกรรมนอกหลักสูตรที่มีการจัดขึ้น
2. มีจิตสาธารณะ เสียสละเพื่อ ส่วนรวม	-ให้นิสิตเรียนรู้การเสียสละเพื่อส่วนรวม จากกรณีศึกษาบุคคลตัวอย่างที่ได้รับการ ยกย่องในสังคม เพื่อกระตุ้นให้เกิด จิตสำนึกสาธารณะ -ให้นิสิตฝึกเขียนโครงการ และทำกิจกรรม เสียสละเพื่อส่วนรวม เช่น โครงการจิต อาสาเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกสาธารณะ -ให้นิสิตเขียนรายงานความรู้สึกที่มีต่อการ ทำกิจกรรมโครงการจิตอาสา เพื่อให้ ตระหนักถึงความสุขที่เกิดจากการให้	-ประเมินจากการอภิปรายแลกเปลี่ยนความ ความคิดเห็นในชั้นเรียน -ประเมินจากคุณภาพงานมอบหมาย และ สังเกตจากพฤติกรรมการมีส่วนร่วม การ วางแผน การปฏิบัติ และการนำเสนอผลงาน -ประเมินจากความภาคภูมิใจของนิสิตที่ได้ทำ ประโยชน์ให้สังคม
3. รับผิดชอบตนเอง ผู้อื่น สังคม และ สิ่งแวดล้อม	ให้ความรู้ความเข้าใจถึงผลกระทบจากการ กระทำของตนเองต่อตนเอง ผู้อื่น สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยใช้กรณีศึกษา และ มอบหมายงานรายบุคคล/งานกลุ่ม	-ประเมินความรับผิดชอบต่อตนเองจาก คุณภาพรายบุคคล -ประเมินความรับผิดชอบต่อผู้อื่นจากการทำ รายงานกลุ่ม และจากผลการประเมินกันเอง ของนิสิตในกลุ่ม -ประเมินความรับผิดชอบต่อสังคมและ สิ่งแวดล้อมจากการอภิปรายแลกเปลี่ยนความ ความคิดเห็นในชั้นเรียน และพัฒนาการทาง ความคิดและพฤติกรรมของนิสิต
4. มีวินัย ตรงต่อเวลา เคารพกฎ ระเบียบ ขององค์กรและสังคม	-กำหนดให้มีวัฒนธรรมองค์กร เพื่อให้นิสิต มีค่านิยมพื้นฐานที่ถูกต้อง -ชี้แจงกฎระเบียบและแนวปฏิบัติในการ เรียนการสอนให้ชัดเจนในทุกรายวิชา	-ประเมินจากพฤติกรรมในชั้นเรียน การตรงต่อ เวลาในการเข้าชั้นเรียน การส่งรายงานตาม เวลาที่กำหนด การแต่งกาย และการปฏิบัติตน ตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

ผลการเรียนรู้	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
5. ตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและประชาคมนานาชาติ	-มีรายวิชาที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีแนวคิดทางด้านสุนทรียศาสตร์ และตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมที่มีต่อการดำรงชีวิต โดยให้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ทั้งในและนอกเวลาเรียน และให้ทำรายงานแสดงความคิดเห็นทั้งรายบุคคลและงานกลุ่ม -สอดแทรกเนื้อหาในด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีที่งดงามทั้งของไทยและนานาชาติในการเรียนการสอนทุกรายวิชา	-ประเมินจากงานที่ได้รับมอบหมายที่แสดงถึงการนำแนวคิดทางสุนทรียศาสตร์/ศิลปวัฒนธรรมมาใช้ และการอภิปรายในชั้นเรียน -สังเกตจากการประพฤติตนอยู่ในประเพณีและวัฒนธรรมที่งดงามของไทย -สังเกตจากการรู้เท่าทัน สามารถปรับตัวและเลือกรับวัฒนธรรมที่งดงามของนานาชาติได้

2.2 ด้านความรู้: มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติของตนเอง ผู้อื่น และสังคม

ผลการเรียนรู้	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
1. มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง	-จัดหลักสูตรให้มีรายวิชาบังคับที่ครอบคลุมความรู้ในสาขาต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง โดยจัดการเรียนการสอนในลักษณะบูรณาการ และมีรายวิชาเลือกที่หลากหลายเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนได้ตามความสนใจ -มีการแนะนำวิธีการเรียนรู้/การสืบค้นข้อมูลด้วยตนเอง และให้ฝึกปฏิบัติในทุกรายวิชา	-ประเมินจากคุณภาพงานมอบหมาย ที่แสดงถึงการคิด/วิเคราะห์ การหาความรู้เพิ่มเติม โดยอาศัยข้อมูล/หลักความรู้จากแหล่งที่น่าเชื่อถือมาประกอบได้อย่างเหมาะสมและมีจรรยาบรรณในการอ้างอิง -การสอบภาคทฤษฎี/ปฏิบัติ
2. มีความรู้และความเข้าใจธรรมชาติของตนเอง รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและดำรงชีวิตอย่างมีความสุขท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์	-ให้เรียนรู้หลักธรรมที่สำคัญในการดำรงชีวิต โดยใช้หนังสือและกรณีศึกษา -ให้ทำกิจกรรม Who am I เพื่อให้เข้าใจ/ทราบที่มาของลักษณะนิสัย/วิเคราะห์ข้อดีข้อด้อยของตนเอง พร้อมตั้งเป้าหมายในการพัฒนาตนเอง -มอบหมายงานให้นักเรียนฝึกนำหลักธรรมมาใช้ในชีวิตประจำวัน	-ประเมินจากคุณภาพงานมอบหมาย ที่แสดงถึงการคิด/วิเคราะห์ และการเลือกใช้หลักธรรมที่เหมาะสมในการดำเนินชีวิต -ประเมินจากพัฒนาการด้านความคิด และพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน

ผลการเรียนรู้	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
3. มีความรู้ ความเข้าใจเพื่อนมนุษย์/สังคมทั้งไทยและนานาชาติ/กฎหมายในชีวิตประจำวัน และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาและสร้างสรรค์สังคม	-ให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมนุษย์/สังคมไทยและนานาชาติเพื่อให้เข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ในการอยู่ร่วมกัน และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน รวมทั้งแนะนำแหล่งอ้างอิงให้สืบค้นคว้าเพิ่มเติม -ให้นิสิตเรียนรู้การดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีคุณค่าจากกรณีศึกษา -มอบหมายงานกลุ่มให้นิสิตวิเคราะห์ปัญหาสังคมและนำเสนอแนวทางแก้ไขอย่างสร้างสรรค์ -อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน	-ประเมินจากพฤติกรรมความร่วมมือ การวางแผน การปฏิบัติ และการนำเสนอผลงาน -ประเมินจากคุณภาพงานที่แสดงถึงความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหาสังคมโดยเริ่มจากตนเอง -ประเมินจากการอภิปรายแลกเปลี่ยน ความความคิดเห็นในชั้นเรียน
4. มีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความจำเป็นในการมีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับธรรมชาติแวดล้อม	-ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบของพฤติกรรมของมนุษย์ต่อสิ่งแวดล้อม โดยใช้กรณีศึกษา เพื่อให้ตระหนักถึงความจำเป็นในการมีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับสิ่งแวดล้อม -มอบหมายงานให้นิสิตฝึกวิเคราะห์ปัญหาสิ่งแวดล้อม อภิปรายหาสาเหตุและวิธีแก้ปัญหา โดยเริ่มจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนิสิตเอง และนำเสนอในชั้นเรียน	-ประเมินจากคุณภาพงานที่มอบหมาย -ประเมินจากคุณภาพการรับผิดชอบในการทำ รายงาน รายบุคคล และการทำงานกลุ่ม -ประเมินจากการอภิปรายแลกเปลี่ยน ความความคิดเห็นในชั้นเรียน -สังเกตจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการบริโภค
5. มีความรู้พื้นฐานและทักษะในการดำรงชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง	-ให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง -มอบหมายงานกลุ่มให้นิสิตสืบค้นกรณีศึกษามา อภิปรายในชั้นเรียน -มอบหมายงานรายบุคคลให้นิสิตฝึกคิดและนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ในการดำรงชีวิต	-ประเมินจากรายงานที่แสดงให้เห็นว่า นิสิตได้นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน และสามารถเลือกสรรความรู้ในศาสตร์ต่างๆ ในกระแสหลักมาบูรณาการใช้อย่างรู้เท่าทัน -ประเมินจากการอภิปรายแลกเปลี่ยน ความความคิดเห็นในชั้นเรียน

2.3 ด้านทักษะทางปัญญา : เป็นผู้ใฝ่รู้ คิดอย่างมีเหตุผล และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี

ผลการเรียนรู้	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
1. เป็นผู้ใฝ่รู้ และมีวิจรรณญาณในการเลือกรับข้อมูลข่าวสาร	-สอดแทรกกิจกรรมการเรียนการสอนให้นิสิตฝึกค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองในทุกรายวิชา -ให้นิสิตฝึกใช้หลักกาลามสูตรในการพิจารณาเลือกรับข้อมูลข่าวสาร	-ประเมินจากคุณภาพงานมอบหมาย ที่แสดงถึงการค้นหาคำตอบเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องและมีวิจรรณญาณ ในการเลือกรับข้อมูลข่าวสารโดยใช้หลักกาลามสูตร -ประเมินจากการอภิปรายแลกเปลี่ยน ความความคิดเห็นในชั้นเรียน

ผลการเรียนรู้	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
2. สามารถคิดอย่างมีเหตุผลและเป็นระบบ	- ให้นิสิตฝึกคิดวิเคราะห์/หาแนวทางแก้ไขปัญหาโดยใช้หลักกรรม เช่น อริยสัจ โยนิโสมนสิการ - นำเสนอและอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน	- ประเมินจากคุณภาพงานมอบหมาย ที่แสดงถึงการคิดอย่างมีเหตุผลและเป็นระบบ - ประเมินจากการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน
3. สามารถเชื่อมโยงความรู้สู่การใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและสังคมในทุกมิติได้อย่างสมดุล	- ใช้ตัวอย่างที่ดีเป็นกรณีศึกษาเพื่อให้นิสิตได้เรียนรู้วิธีวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไขอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้แบบบูรณาการ - กำหนดประเด็นปัญหาสังคมที่เป็นประเด็นสาธารณะเพื่อฝึกให้นิสิตรู้จักใช้ความรู้ในการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา และเสนอแนะแนวทางแก้ไข เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและสังคมในทุกมิติได้อย่างสมดุล	- ประเมินจากคุณภาพงานมอบหมายที่แสดงถึงการนำข้อมูลความรู้ที่ถูกต้องมาใช้ในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล เป็นระบบ และสร้างสรรค์ - สังเกตพัฒนาการในด้านต่างๆ จากพฤติกรรมมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม และการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน

2.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ : สามารถติดต่อสื่อสารและดำรงตนอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้เป็นอย่างดี

ผลการเรียนรู้	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
1. ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี	- มีรายวิชาที่พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เพื่อให้นิสิตได้ฝึกใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้เป็นอย่างดี - ใช้กรณีศึกษาเป็นตัวอย่างเพื่อให้นิสิตวิเคราะห์เปรียบเทียบการสื่อสารที่ดีและไม่ดี	- ประเมินจากงานที่ได้รับมอบหมายและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน - การสอบภาคทฤษฎี/ปฏิบัติ
2. สามารถปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในฐานะผู้นำและสมาชิกกลุ่ม	- มอบหมายกิจกรรมกลุ่มในทุกรายวิชาเพื่อฝึกให้นิสิตรู้จักปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่น - รับผิดชอบภาระงานที่ได้รับมอบหมาย รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมกลุ่ม สามารถแสดงจุดยืนของตนเอง และค้นหาทางออกร่วมกันได้	- ประเมินจากคุณภาพงานมอบหมาย ที่แสดงถึงความร่วมมือในการวางแผนปฏิบัติ และแก้ปัญหา - สังเกตจากพัฒนาการด้านความคิดและพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน - ประเมินจากการประเมินกันเองของนิสิตในกลุ่ม

ผลการเรียนรู้	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
3. การอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติสุข	-ใช้กรณีศึกษาปัญหาความขัดแย้งเพื่อให้ตัดสินใจได้ -เรียนรู้ผลกระทบด้านลบที่มีต่อสังคม -เลือกปัญหาสังคมที่เป็นประเด็นสาธารณะให้นิสิตฝึกวิพากษ์วิจารณ์ในชั้นเรียน เปิดรับความคิดเห็นที่หลากหลาย เคารพสิทธิของผู้อื่น -พยายามเข้าใจและยอมรับความแตกต่างทางความคิดของแต่ละบุคคล	-ประเมินจากการมีส่วนร่วมในการวิพากษ์วิจารณ์ในชั้นเรียน และการยอมรับเหตุผลของผู้ที่มีความคิดเห็นแตกต่าง

2.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการเรียนรู้	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
1. มีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข	-มีรายวิชาที่ฝึกทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขโดยตรง เช่น คณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน -สอดแทรกทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขอย่างต่อเนื่อง	-การสอบภาคทฤษฎี/ปฏิบัติ
2. มีทักษะการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	-มีรายวิชาที่พัฒนาทักษะการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยตรง -สอดแทรกทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ กฎหมายและจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องในทุกสาขาวิชา -ฝึกนิสิตให้รู้จักวิเคราะห์ผลกระทบจากการใช้คอมพิวเตอร์ต่อบุคคลองค์กรและสังคม	-การสอบภาคทฤษฎี/ปฏิบัติ -ประเมินจากคุณภาพงานมอบหมาย ที่แสดงถึงความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารอย่างรู้เท่าทัน และมีจรรยาบรรณ
3. สามารถแสวงหาความรู้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	-ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของแหล่งข้อมูลประเภทต่างๆทั้งแหล่งความรู้ทั้งที่เป็นสื่อเอกสาร/ สื่ออิเล็กทรอนิกส์/บุคคลต่างๆ -แนะนำวิธีการเรียนรู้/การสืบค้นข้อมูลโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและฝึกปฏิบัติในทุกสาขาวิชา -มอบหมายกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะในการสืบค้น/อ้างอิงข้อมูล การใช้ซอฟต์แวร์ต่างๆ	-การสอบภาคทฤษฎี/ปฏิบัติ -ประเมินจากคุณภาพงานมอบหมาย ที่แสดงถึงการสืบค้นข้อมูล การเลือกใช้ข้อมูล และการรู้จักแหล่งข้อมูลที่เหมาะสม

ผลการเรียนรู้	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
4. สามารถนำเสนอสารสนเทศในรูปแบบที่เหมาะสม และมีคุณภาพ	-ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการนำเสนอผลงานประเภทต่างๆ -สอดแทรกการฝึกทักษะการในการเรียนรู้ราย วิชาต่างๆ -ใช้กรณีศึกษาเพื่อเป็นตัวอย่างในการนำเสนอผลงานที่ดีและไม่ดี -ฝึกให้นิสิตออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนในทุกรายวิชา	-ประเมินจากคุณภาพในการนำเสนอผลงานและเลือกการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการนำเสนอผลงานมีความชัดเจน และน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

ข. ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอน และประเมินผล หมวดวิชาต่างๆ

1. การพัฒนาคุณลักษณะของนิสิต

มาตรฐานการเรียนรู้	คุณลักษณะของนิสิต
คุณธรรม จริยธรรม	1. มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม และเข้าใจถึงความสำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพทางด้านศิลปกรรมในการดำรงชีวิต 2. สามารถจัดการกับปัญหาโดยใช้คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยใช้ดุลยพินิจที่เหมาะสม 3. มีจิตสำนึกสาธารณะ เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ความรู้ความสามารถเพื่อประโยชน์ส่วนรวม 4. มีวินัย เคารพต่อกฎ ระเบียบ ขององค์กร และสังคม
ความรู้	1. รู้หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ทางศิลปกรรมศาสตร์ 2. มีความรู้ในการค้นคว้าอย่างเป็นระบบ 3. มีความรู้ทันสมัยต่อความเปลี่ยนแปลง และความก้าวหน้าทางวิทยาการด้านศิลปกรรม ในระบบสากล 4. มีความรู้และเข้าใจพื้นฐานทางด้านการวิจัยเพื่อการแก้ปัญหา การสร้างองค์ความรู้ หรือเพื่อการพัฒนา 5. มีความรู้ด้านกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพทางด้านศิลปกรรมอย่างเท่าทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน
ทักษะทางปัญญา	1. สามารถนำความรู้ และทักษะมาประยุกต์ใช้กับการแก้ปัญหาทางด้านวิชาชีพ 2. รู้จักประเมินข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีวิจารณญาณและมีเหตุผล 3. สามารถนำความรู้ทั้งทฤษฎี และทักษะปฏิบัติมาใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาชีวิตตนและสังคมได้อย่างสมดุล

มาตรฐานการเรียนรู้	คุณลักษณะของนิสิต
ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของตนเองในการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่น 2. มีทักษะในการเข้าสังคม และปรับตัวได้อย่างสร้างสรรค์ไม่ว่าจะในฐานะผู้นำ หรือสมาชิกของกลุ่ม 3. มีความคิดริเริ่มในการนำความรู้มาใช้ในการประสานสัมพันธ์ ต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ	1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการพูดและเขียน เพื่อการสื่อสารและนำเสนอที่เหมาะสมต่อสาขาวิชาชีพของตน 2. มีความรู้และรู้จักเลือกใช้ทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง กับสาขาวิชาชีพของตนได้อย่างเหมาะสม 3. มีพื้นฐานทักษะทางสถิติและตัวเลขที่สามารถนำมาปรับใช้เพื่อการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน และในการพัฒนาวิชาชีพของตน
ทักษะพิสัย	1. มีทักษะพื้นฐานที่เกี่ยวกับหลักการออกแบบและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานเกี่ยวกับนวัตกรรมการออกแบบ 2. มีทักษะในการวิเคราะห์ และสังเคราะห์เพื่อพัฒนาและสร้างสรรค์เชิงบูรณาการภูมิปัญญาไทยให้สอดคล้องกับความต้องการทางสังคม

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

2.1 การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม

ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม	กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม	กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม
1) มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม และเข้าใจถึงความสำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพทางด้านศิลปกรรมในการดำรงชีวิต 2) สามารถจัดการกับปัญหาโดยใช้คุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยใช้ดุลยพินิจที่เหมาะสม 3) มีจิตสำนึกสาธารณะ เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ความรู้ความสามารถเพื่อประโยชน์ส่วนรวม 4) มีวินัย เคารพต่อกฎ ระเบียบ ขององค์กร และสังคม	1) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง บทบาทสมมติกรณีตัวอย่างโดยสอดแทรกคุณธรรม และจริยธรรม 2) กำหนดให้นิสิตทำงานเป็นกลุ่ม หรือจัดทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยถือประโยชน์ ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง 3) สร้างโอกาสให้นิสิตได้พบกับบุคคลหรือเหตุการณ์ที่เป็นกรณีตัวอย่าง เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม 4) ประกาศเกียรติคุณนิสิตที่ทำประโยชน์ต่อสังคม	1) สังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน 2) ประเมินจากพฤติกรรมการเข้าเรียน การตรงต่อเวลาของนิสิตในการเข้าเรียน การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย การรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย 3) นิสิตมีส่วนร่วมในกระบวนการประเมินผล

ผลการเรียนรู้ ด้านคุณธรรมจริยธรรม	กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการ เรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม	กลยุทธ์การประเมินผลการ เรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม
	5) ปลูกฝังให้นิสิตเป็นผู้ที่มีวินัยใน ตนเองและมีระเบียบ ทั้งด้านการ เรียนและการดำรงชีวิตในสังคม	

2.2. ความรู้

ผลการเรียนรู้ด้านความรู้	กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการ เรียนรู้ด้านความรู้	กลยุทธ์การประเมินผลการ เรียนรู้ ด้านความรู้
1) รู้หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ ทางศิลปกรรมศาสตร์ 2) มีทักษะในการค้นคว้าวิเคราะห์ และ สังเคราะห์ความรู้อย่างกว้างขวาง และเป็นระบบ 3) มีความรู้ทันสมัยต่อความเปลี่ยนแปลง และความก้าวหน้าทางวิทยาการ ด้านศิลปกรรม ในระบบสากล 4) มีความรู้และเข้าใจพื้นฐานทางด้าน การวิจัยเพื่อการแก้ปัญหา การ สร้างองค์ความรู้หรือเพื่อการพัฒนา 5) มีความรู้ด้านกฎหมาย ระเบียบ ปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ทาง ด้านศิลปกรรมอย่างเท่าทันต่อ สถานการณ์ปัจจุบัน	1) จัดกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2) จัดกิจกรรมศึกษาดูงานนอกสถานที่ เพื่อให้มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง 3) เชิญวิทยากรภายนอกที่มีความ เชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ตรง มาบรรยาย แลกเปลี่ยนความ คิดเห็น วิเคราะห์ และอภิปรายร่วมกัน 4) ให้นิสิตศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ ด้วยตนเอง 5) ให้นิสิตจัดทำโครงการ การฝึกงาน การฝึกปฏิบัติการ และฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ ในหน่วยงาน องค์กร ที่เป็นเครือข่าย	1) ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนและการปฏิบัติงาน ของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ คือ การทดสอบย่อย - การทดสอบกลางภาคเรียน และปลายภาคเรียน - การรายงาน/แผนงาน/ โครงการ - การนำเสนอผลงาน - โครงการ การฝึกงาน การฝึกปฏิบัติ การฝึกประสบการณ์ วิชาชีพ

2.3 ทักษะทางปัญญา

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา	กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา	กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ ด้านทักษะทางปัญญา
1) สามารถนำความรู้ และทักษะมาประยุกต์ใช้กับการแก้ปัญหาทางด้านวิชาชีพ 2) รู้จักประเมินข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีวิจารณ์ญาณและมีเหตุผล 3) สามารถนำความรู้ทั้งทฤษฎี และทักษะปฏิบัติมาใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาชีวิตตนและสังคมได้อย่างสมดุล	1) จัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ นิสิตได้ฝึกทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการคิด จากสภาพปัญหา หรือสถานการณ์จริงต่างๆ ทั้งในระดับบุคคลและกลุ่ม เช่น สะท้อนคิดอภิปรายกลุ่ม การทำกรณีศึกษา การโต้วาที การจัดทำโครงการ การทดลองในห้องปฏิบัติการ ฯลฯ 2) จัดกิจกรรมให้นิสิตมีโอกาสเรียนรู้ จากปัญหา และประสบการณ์จริง เพื่อการเสนอแนะ และหาแนวทางแก้ไข	1) การประเมินผลที่สะท้อน การคิดวิเคราะห์ โดยประเมินจากการเขียนรายงาน การนำเสนอผลงานและการทดสอบ 2) การสังเกตนิสิต ด้านความสามารถในการตัดสินใจ การแก้ไขปัญหา ในสถานการณ์ต่าง ๆ

2.4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ
1) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ บทบาทและหน้าที่ของตนเองในการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่น 2) มีทักษะในการเข้าสังคม และปรับตัวได้อย่างสร้างสรรค์ไม่ว่าจะในฐานะผู้นำ หรือสมาชิกของกลุ่ม 3) มีความคิดริเริ่มในการนำความรู้ มาใช้ในการประสานสัมพันธ์ ต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่น	1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน ที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่มและงานที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญและพัฒนาตนเองในด้านความมีมนุษยสัมพันธ์อันดี และความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคล 2) จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในภาคปฏิบัติ ทั้งในและนอกชั้นเรียน เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 3) สอดแทรกเรื่องความรับผิดชอบต่อความมีมนุษยสัมพันธ์ การเข้าใจวัฒนธรรมขององค์กร ฯลฯ ในรายวิชาต่างๆ 4) บูรณาการแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลในสังคมและความรับผิดชอบต่อเข้ากับเนื้อหาในทุกภาควิชาที่สอน 5) มอบหมายงานทั้งเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่มให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี	1) สังเกตพฤติกรรมของนิสิต ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคล เช่น การยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน 2) เปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วมในการประเมิน

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ	กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการ เรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	กลยุทธ์การประเมินผลการ เรียนรู้ ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ
	หลักการที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ โดยนำเสนอเป็นรายงาน ในรูปแบบ การนำเสนออภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน	

2.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
1) มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการพูดและเขียน เพื่อการสื่อสารและนำเสนอที่เหมาะสมต่อสาขาวิชาชีพของตน 2) มีความรู้และรู้จักเลือกใช้ทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาชีพของตนได้อย่างเหมาะสม 3) มีพื้นฐานทักษะทางสถิติและตัวเลขที่สามารถนำมาปรับใช้เพื่อการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน และในการพัฒนาวิชาชีพของตน	1) จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและมีความตระหนักถึง คุณค่าในเรื่องของหลักการพูด การเขียน ในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อการเข้าถึงข้อมูล เลือกรับ เลือกใช้ วิเคราะห์และประเมินคุณค่า ตลอดจนสังเคราะห์เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การนำเสนอผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นการฝึกทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การวิเคราะห์เชิงตัวเลข และเทคนิคทางสถิติ รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดทักษะการสื่อสารทั้งการรับฟัง การพูด และการเขียน ระหว่างผู้เรียน ผู้สอน สังคมและชุมชน	1) ประเมินทักษะของนิสิตในด้านการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การวิเคราะห์ เทคนิคเชิงตัวเลขและสถิติด้วยวิธีการสังเกตพฤติกรรม และผลงานของนิสิต 2) ให้นิสิตมีส่วนร่วมในการประเมินทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การวิเคราะห์เชิงตัวเลข และเทคนิคทางสถิติ

2.6 ทักษะพิสัย

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย	กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย	กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ ด้านทักษะพิสัย
1) มีทักษะพื้นฐานที่เกี่ยวกับหลักการออกแบบและกระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานเกี่ยวกับนวัตกรรม การออกแบบ 2) มีทักษะในการวิเคราะห์ และสังเคราะห์เพื่อพัฒนาและสร้างสรรค์เชิงบูรณาการภูมิปัญญาไทยให้สอดคล้องกับความต้องการทางสังคม	1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่มและเดี่ยว เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนตระหนักถึงหลักในการออกแบบและสร้างสรรค์ผลงานที่เกี่ยวกับนวัตกรรม 2) จัดประสบการณ์เรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมในนิสิตมีความรู้ความเข้าใจด้านการออกแบบ และคุณค่าของการบูรณาการภูมิปัญญาไทยเพื่อสังคม 3) จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นการฝึกทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อส่งเสริมให้เกิดทักษะในการออกแบบ	1) ประเมินทักษะของนิสิตในการวางแผนคิดในการออกแบบและประเมินผลการวิเคราะห์ ข้อมูล โดยประเมินจากการเขียน รายงาน การนำเสนอผลงาน และการทดสอบ 2) สังเกตนิสิตด้านความสามารถในการตัดสินใจ การแก้ปัญหาในการออกแบบ

3.1 แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชาศึกษาทั่วไป (Curriculum Mapping)

รายวิชา มาตรฐานผลการเรียนรู้	1.คุณธรรม จริยธรรม**					2.ความรู้**					3.ทักษะทาง ปัญญา**			4.ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ			5.ทักษะการวิเคราะห์ เชิงตัวเลข ฯ"			
	1.1	1.2	1.3	1.4	1.5	2.1	2.2	2.3	2.4	2.5	3.1	3.2	3.3	4.1	4.2	4.3	5.1	5.2	5.3	5.4
มศว 111 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	●	○	●	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	○
มศว 112 วรรณกรรมไทยปริทรรศน์	●	○	●	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	○
มศว 121 ภาษาอังกฤษเพื่อประสิทธิภาพการสื่อสาร 1	●	○	●	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	○
มศว 122 ภาษาอังกฤษเพื่อประสิทธิภาพการสื่อสาร 2	●	○	●	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	○
มศว 123 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติ 1	●	○	●	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	○
มศว 124 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติ 2	●	○	●	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	○
มศว 131 ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร 1	●	○	●	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	○
มศว 132 ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร 2	●	○	●	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	○
มศว 133 ภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 1	●	○	●	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	○
มศว 134 ภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 2	●	○	●	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	○
มศว 135 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1	●	○	●	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	○
มศว 136 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 2	●	○	●	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	○

มาตรฐานผลการเรียนรู้ รายวิชา	1.คุณธรรม จริยธรรม					2.ความรู้					3.ทักษะทางปัญญา			4.ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			5.ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ฯ			
	1.1	1.2	1.3	1.4	1.5	2.1	2.2	2.3	2.4	2.5	3.1	3.2	3.3	4.1	4.2	4.3	5.1	5.2	5.3	5.4
มศว 137 ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร 1	●	○	●	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	○
มศว 138 ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร 2	●	○	●	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	○
มศว 141 ทักษะการรู้สารสนเทศ	●	○	●	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	●	○	○	●	●	●
มศว 142 วิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม	●	●	●	●	○	●	●	○	●	●	●	●	●	○	●	○	○	●	●	○
มศว 143 พลังงานทางเลือก	●	●	●	●	○	●	○		●	●	●	○	●	○	●	○	○	○	○	○
มศว 144 คณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	●	○	●	●	○	●	○	○	○	○	●	●	●	○	●	○	●	○	●	○
มศว 145 สุขภาวะและวิถีชีวิตเชิงสร้างสรรค์	●	○	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	○	○	○	●	○
มศว 341 วิทยาศาสตร์ฟิสิกส์ กฎของธรรมชาติ พลังงานและจิต	●	○	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	○	○	○	●	○
มศว 151 การศึกษาทั่วไปเพื่อพัฒนามนุษย์	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	○	○	●	○
มศว 251 มนุษย์กับสังคม	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	○	○	●	○
มศว 252 สุนทรียศาสตร์เพื่อชีวิต	●	○	●	●	●	●	○	○	○	○	●	●	●	○	●	○	○	○	●	○
มศว 351 การพัฒนามนุษย์คุณภาพ	●	○	●	●	●	●	○	○	○	○	●	●	●	●	●	○	○	○	●	○
มศว 352 ปรัชญาและกระบวนการคิด	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	○	○	●	○
มศว 353 มนุษย์กับการใช้เหตุผลและจริยธรรม	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	○	○	●	○

มาตรฐานผลการเรียนรู้ รายวิชา	1.คุณธรรม จริยธรรม					2.ความรู้					3.ทักษะทาง ปัญญา			4.ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ			5.ทักษะการวิเคราะห์ เชิงตัวเลข ฯ			
	1.1	1.2	1.3	1.4	1.5	2.1	2.2	2.3	2.4	2.5	3.1	3.2	3.3	4.1	4.2	4.3	5.1	5.2	5.3	5.4
มศว 354 มนุษย์กับสันติภาพ	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	○	○	●	○
มศว 355 พุทธธรรม	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	○	○	●	○
มศว 356 วรรณกรรมและพลังทางปัญญา	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	○	○	○	●	○
มศว 357 ศิลปะและความคิดสร้างสรรค์	●	○	●	●	●	●	○	○	○	○	●	●	●	○	●	○	○	○	●	○
มศว 358 คนตรีและจิตวิญญาณมนุษย์	●	○	●	●	●	●	○	○	○	○	●	●	●	○	●	○	○	○	●	○
มศว 361 ประวัติศาสตร์และพลังขับเคลื่อนสังคม	●	○	●	●	●	●	○	○	○	○	●	●	●	○	●	○	○	○	●	○
มศว 362 มนุษย์กับอารยธรรม	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	○	○	○	●	○
มศว 363 มนุษย์กับการเมือง	●	●	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	○	○	●	○
มศว 364 เศรษฐกิจในกระแสโลกาภิวัตน์	●	●	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	○	○	○	●	○
มศว 365 หลักการจัดการสมัยใหม่	●	●	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	○	○	●	○
มศว 366 จิตวิทยาสังคม	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	○	○	●	○
มศว 367 กฎหมายทั่วไป	●	○	●	●	○	●	○	○	○	○	●	●	●	○	●	●	○	○	●	○
มศว 371 ความคิดสร้างสรรค์กับนวัตกรรมและเทคโนโลยี	●	○	●	●	●	●	○	●	●	●	●	●	●	○	●	○	○	●	●	○
มศว 372 ภูมิปัญญาท้องถิ่น	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	○	○	●	○
มศว 373 ภูมิปัญญาท้องถิ่น	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	○	○	●	○

[illegible]

3.2 แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ (สมรรถนะ) จากหลักสูตรสู่รายวิชา

รายวิชา		คุณธรรม จริยธรรม				มีความรู้					ทักษะทางปัญญา			ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ		ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข ฯ			ทักษะพิสัย		
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2	
วิชาพื้นฐานของคณะ																					
ศปก103	ประวัติศาสตร์ศิลปกรรม	●	●	●	●	●	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	
ศปก104	ศิลปกรรมเพื่อชุมชน	●	●	●	●	●	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	
ศปก105	จริยธรรมการบริหารจัดการศิลปกรรม	●	●	●	●	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	
ศปก106	สุนทรียศาสตร์ทางศิลปกรรมบูรณาการ	●	●	●	●	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	
ศปก107	สร้างสรรค์และพัฒนาศิลปะภูมิ ปัญญาไทย	●	○	●	●	●	●	●	○	○	●	●	●	●	○	○	●	●	●	●	
ศปก108	หลักการวิจัยสร้างสรรค์ทางศิลปกรรม	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	●	●	●	●	
วิชาพื้นฐานสาขาวิชา																					
อทศ101	เทคนิคการร่างภาพและการวาด ภาพเหมือนจริง	●	○	○	○	●	○	○		○	●	○	○	○	○	○	○	○	●	●	
อทศ102	พื้นฐานการออกแบบ	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●	
อทศ103	การเขียนแบบเบื้องต้น	●	○	○	○	●	●	○		○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	●	
อทศ104	การศึกษากฎมีปัญญาไทยเพื่อนวัตกรรมการออกแบบ	●	○	○	●	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●	
อทศ105*	วิวัฒนาการออกแบบ	●	○	○	●	●	●	○	○	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	●	
อทศ 106	กระบวนการและวิธีการสร้างหุ่นจำลอง	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●	
อทศ 201	พื้นฐานคอมพิวเตอร์กราฟิก	●	○	○	○	●	●	●		○	●	○	○	●	○	●	●	○	●	●	

รายวิชา		คุณธรรม จริยธรรม				มีความรู้					ทักษะทางปัญญา			ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ		ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข ฯ			ทักษะพิสัย	
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2
อทศ 202	การพัฒนาความคิดเพื่อนวัตกรรมการออกแบบ	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	○	●	○	●	●	○	●	●
อทศ 301	การตลาดแบบบูรณาการและการจัดการ	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	●	●
อทศ 401*	การนำเสนองานออกแบบ	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○	●	●
อทศ 402	นวัตกรรมการออกแบบนิพนธ์	●	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	●
วิชาชีพเฉพาะด้าน																				
วิชาเอกการออกแบบสื่อสาร																				
อทศ 211	การสร้างสรรค์แบรนด์	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 212	การประยุกต์ตัวอักษร	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 213	การสร้างสรรค์ภาพถ่าย	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 214	เอกลักษณ์ไทยในการออกแบบสื่อสาร	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 215	การสร้างสรรค์ภาพประกอบและการตกแต่งภาพ	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 216	พื้นฐานการสร้างสรรค์กราฟิกเคลื่อนไหว	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 311	การสร้างสไลด์ในการออกแบบสื่อสาร	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 411	การบูรณาการออกแบบสื่อสาร	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 412	การออกแบบสื่อสารสำหรับการประกอบอาชีพ	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 413	การพัฒนาเพิ่มผลงานและการนำเสนอผลงาน	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●

รายวิชา		คุณธรรม จริยธรรม				มีความรู้					ทักษะทางปัญญา			ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ		ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข ฯ			ทักษะพิสัย	
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2
วิชาเอกการออกแบบแฟชั่น																				
อทศ 221	การออกแบบแฟชั่นพื้นฐาน	●	●	○	●	●	●	○	○	○	●	○	●	●	○	●	●	○	●	●
อทศ 222	การวาดภาพแฟชั่นและการออกแบบ	●	●	○	●	●	○	○	○	○	●	○	●	○	○	●	●		●	●
อทศ 223	โครงสร้างเครื่องแต่งกายพื้นฐาน: แบบตัดพื้นฐาน	●	●	○	●	●	○	○	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●	●
อทศ 224	การวาดภาพประกอบแฟชั่นและการนำเสนอ	●	●	○	●	●	●	○	○	○	●	○	●	○	○	●	●		●	●
อทศ225	โครงสร้างเครื่องแต่งกายพื้นฐาน: การเดรป	●	●	○	●	●	○	○	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●	●
อทศ321	วิวัฒนาการแฟชั่น	●	●	○	●	●	●	●	○	○	●	●	●	●	○	●	●		●	●
อทศ322	การออกแบบแบบตัดสร้างสรรค์	●	●	○	●	●	●	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●	●
อทศ 323	การศึกษาผ้าและการออกแบบ	●	●	○	●	●	●	○	○	○	●	○	●	○	○	○	○		●	●
อทศ 324	การออกแบบเครื่องตกแต่งแฟชั่น	●	●	○	●	●	●	○	○	○	●	○	●	○	○	○	○		●	●
อทศ 325	การออกแบบสามมิติและโครงสร้างสำหรับงานแฟชั่น	●	●	○	●	●	●	○	○	○	●	○	●	○	○	●	○		●	●
วิชาเอกการออกแบบเครื่องประดับ																				
อทศ 231	การร่างภาพและหลักการออกแบบเครื่องประดับ	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 232	ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบเครื่องประดับ	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 233	ประวัติศาสตร์ศิลป์และการออกแบบเครื่องประดับ	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●

รายวิชา		คุณธรรม จริยธรรม				มีความรู้					ทักษะทางปัญญา			ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ		ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข ฯ			ทักษะพิสัย	
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2
อทศ 234	นวัตกรรมการออกแบบเครื่องประดับจากภูมิปัญญาไทย	●	○	○	●	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ235	การสร้างแบรนด์สำหรับเครื่องประดับ	●	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○	●	●
อทศ 236	ความคิดสร้างสรรค์กับการออกแบบเครื่องประดับ	●	●	○	○	○	●	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○	●	●
อทศ 331	แนวคิดการออกแบบเครื่องประดับ	○	○	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 332	นวัตกรรมการออกแบบลวดลายจากภูมิปัญญาไทย	●	○	○	●	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 333	การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบเครื่องประดับ	●	●	○	○	●	●	○		○	●	○	●	●	○	○	●	○	●	●
อทศ 334	เทคนิคและวัสดุการทำเครื่องประดับ	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
วิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์																				
อทศ 241	การออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อประโยชน์ใช้สอย	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 242	การออกแบบโครงสร้างบรรจุภัณฑ์	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 243	นวัตกรรมการออกแบบผลิตภัณฑ์ไทยเพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์	●	●	●	○	●	●	●	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 244	การออกแบบบรรจุภัณฑ์เพื่องานหัตถกรรม	●	●	●	○	●	●	●	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 341	การออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงทดลอง	●	●	●	○	●	●	●	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 342	การออกแบบบรรจุภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม	●	●	●	○	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	●	○	●	●
อทศ 343	การออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม	●	●	●	○	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	●	○	●	●

รายวิชา		คุณธรรม จริยธรรม				มีความรู้					ทักษะทางปัญญา			ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ		ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข ฯ			ทักษะพิสัย	
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2
อทศ 344	การออกแบบบรรจุภัณฑ์ในระบบสากล	●	●	●	○	●	●	●	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 345	การออกแบบเครื่องเรือนสมัยใหม่	●	●	●	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 346	การออกแบบเครื่องเรือนและการผลิตในระบบอุตสาหกรรม	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
วิชาเอกเลือกสาขาการออกแบบสื่อสาร																				
อทศ 217	พฤติกรรมผู้บริโภคในตลาดนวัตกรรม	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 218	การสร้างสรรค์ภาพถ่ายขาวดำ	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 219	การถ่ายภาพภูมิทัศน์	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 312	การสร้างสรรค์ตัวอักษร	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 313	การออกแบบหนังสือและนิตยสาร	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 314	การสร้างสรรค์กราฟิกสำหรับสภาพแวดล้อม	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 315	การสร้างสรรค์กราฟิกบนบรรจุภัณฑ์	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 316	การสร้างสรรค์โฆษณาและกิจกรรมทางการตลาด	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 317	การสร้างสรรค์สิ่งแสดงบุคลิกในการสื่อสาร	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 318	การถ่ายภาพสำหรับการส่งเสริมทางการตลาด	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 319	ฝึกงานสำหรับการออกแบบสื่อสาร	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○	●	●
อทศ 414	การออกแบบกราฟิกสองมิติเคลื่อนไหว	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 415	การสร้างสรรค์สื่อหลากหลายบนเว็บเพจ	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●

รายวิชา		คุณธรรม จริยธรรม				มีความรู้					ทักษะทางปัญญา			ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ		ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข ฯ			ทักษะพิสัย	
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2
อทศ 416	การสร้างวัตถุและภาพเคลื่อนไหวด้วยโปรแกรมสามมิติ	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 417	การถ่ายภาพแพชั่น	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 418	การถ่ายภาพข่าวเชิงสารคดี	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 419	สหกิจศึกษาสำหรับการออกแบบสื่อสาร	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	●	○	●	○	●	●	○	●	●
วิชาเอกเลือกสาขาการออกแบบแฟชั่น																				
อทศ 226	แนวคิดการออกแบบแฟชั่น	●	●	○	●	○	●	●	○	●	●	○	●	○	○	●	●	○	●	●
อทศ 326	เพิ่มผลงานเพื่อนักออกแบบแฟชั่น	●	●	○	●	●	●	○	○	○	●	○	●	○	○	●	●	○	●	●
อทศ 327	ฝึกงานการออกแบบแฟชั่น	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○	●	●
อทศ 328	การสร้างงานออกแบบแฟชั่นแนวทดลอง	●	●	○	●	●	●	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●	○	●	●
อทศ 421	การตลาดและการจัดการแฟชั่น	●	●	○	●	○	●	○	●	●	●	○	●	○	○	●	●	○	●	●
อทศ 422	สื่อในงานออกแบบแฟชั่น	●	●	○	●	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●	○	●	●
อทศ 423	สหกิจศึกษาสำหรับการออกแบบแฟชั่น	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	●	○	●	○	●	●	○	●	●
วิชาเอกเลือกสาขาการออกแบบเครื่องประดับ																				
อทศ 237	การเขียนแบบเครื่องประดับ	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 335	การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการผลิตต้นแบบเครื่องประดับ	●	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	●	●	○	○	●	○	●	●
อทศ 336	การออกแบบเครื่องประดับประกอบเครื่องใช้จากวัสดุพื้นบ้าน	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●

รายวิชา		คุณธรรม จริยธรรม				มีความรู้					ทักษะทางปัญญา			ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ		ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข ฯ			ทักษะพิสัย	
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2
อทศ 337	ฝึกงานการออกแบบเครื่องประดับ	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○	●	●
อทศ 431	นวัตกรรมการผลิตต้นแบบเครื่องประดับด้วยเครื่องมือ	●	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 432	เทคนิคการผลิตเครื่องประดับอุตสาหกรรม	●	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 433	สหกิจศึกษาสำหรับการออกแบบเครื่องประดับ	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	●	○	●	○	●	●	○	●	●
วิชาเอกเลือกสาขาการออกแบบผลิตภัณฑ์																				
อทศ 244	การออกแบบบรรจุภัณฑ์เพื่องานหัตถกรรม	●	●	●	○	●	●	●	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●
อทศ 245	การออกแบบกราฟิกเพื่อประโยชน์ใช้สอย	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○	●	●
อทศ 246	การใช้คอมพิวเตอร์ออกแบบเพื่อการผลิต	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○	●	●
อทศ 247	วิธีการแก้ปัญหาการออกแบบ	●	●	○	●	●	●	○	●	○	●	●	●	●	○	●	●	●	●	●
อทศ 347	ฝึกงานการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○	●	●
อทศ 348	วิศวกรรมการออกแบบและเทคโนโลยี	●	●	○	●	○	●	●	○	○	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●
อทศ 441	การวางแผนงานออกแบบผลิตภัณฑ์	●	●	○	●	●	●	○	●	○	●	●	○	●	●	●	●	●	●	●
อทศ 442	การศึกษาค้นคว้าการออกแบบอิสระ	●	●	○	○	●	●	●	○	○	●	●	○	●	○	●	●	○	●	●
อทศ 443	สหกิจศึกษาสำหรับการ ออกแบบผลิตภัณฑ์	●	●	○	○	●	●	○	○	○	●	●	○	●	○	●	●	○	●	●

รายวิชา		คุณธรรม จริยธรรม				มีความรู้					ทักษะทางปัญญา			ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ		ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข ฯ			ทักษะพิสัย		
		1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2	
วิชาโทออกแบบทัศนศิลป์																					
วิชาโทพื้นฐาน																					
อทศ 101	เทคนิคการร่างภาพและการวาดภาพเหมือนจริง	●	○	○	○	●	○	○		○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	●	
อทศ 102	พื้นฐานการออกแบบ	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●	
อทศ 103	การเขียนแบบเบื้องต้น	●	○	○	○	●	●	○		○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●	
วิชาโทเลือก																					
อทศ 211	การสร้างสรรค์สำหรับการสื่อสารแบรนด์	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○			
อทศ 213	การสร้างสรรค์ภาพถ่าย	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●	
อทศ 221	การออกแบบแฟชั่นพื้นฐาน	●	●	○	●	●	●	○	○	○	●	○	●	●	○	●	●	○	●	●	
อทศ 222	การวาดภาพแฟชั่นและการออกแบบ	●	●	○	●	●	○	○	○	○	●	○	●	○	○	●	●		●	●	
อทศ 231	การร่างภาพและหลักการออกแบบเครื่องประดับ	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●	
อทศ 241	การออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อประโยชน์ใช้สอย	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●	
อทศ 242	การออกแบบโครงสร้างบรรจุภัณฑ์	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●	
อทศ 313	การออกแบบหนังสือและนิตยสาร	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●	
อทศ 331	แนวคิดการออกแบบเครื่องประดับ	○	○	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●	
อทศ 345	การออกแบบเครื่องเรือนสมัยใหม่	●	●	●	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●	

หมายเหตุ

- ภารกิจหลัก
- ภารกิจรอง

ผลการเรียนรู้	รายละเอียดผลการเรียนรู้
คุณธรรม จริยธรรม	1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรม และเข้าถึงความสำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพทางด้านศิลปกรรมในการดำรงชีวิต 2. สามารถจัดการกับปัญหาโดยใช้คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยใช้ดุลยพินิจที่เหมาะสม 3. มีจิตสำนึกสาธารณะ เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ความรู้ความสามารถเพื่อประโยชน์ส่วนรวม 4. มีวินัย เคารพต่อกฎ ระเบียบขององค์กรและสังคม
ความรู้	1. รู้หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ทางศิลปกรรมศาสตร์ 2. มีทักษะในการค้นคว้าวิเคราะห์ และสังเคราะห์ความรู้อย่างกว้างขวาง และเป็นระบบ 3. มีความรู้ทันสมัยต่อความเปลี่ยนแปลง และความก้าวหน้าทางวิทยาการด้านศิลปกรรม ในระบบสากล 4. มีความรู้และเข้าใจพื้นฐานทางด้านการวิจัยเพื่อการแก้ปัญหา การสร้างองค์ความรู้ หรือเพื่อการพัฒนา 5. มีความรู้ด้านกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพทางด้านศิลปกรรมอย่างเท่าทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน
ทักษะทางปัญญา	1. สามารถนำความรู้ และทักษะมาประยุกต์ใช้กับการแก้ปัญหาทางด้านวิชาชีพ 2. รู้จักประเมินข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีวิจารณญาณและมีเหตุผล 3. สามารถนำความรู้ทั้งทางทฤษฎีและทักษะปฏิบัติมาใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาชีวิตตนและสังคมได้อย่างสมดุล
ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของตนเองในการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่น 2. มีทักษะในการเข้าสังคม และปรับตัวได้อย่างสร้างสรรค์ไม่ว่าจะในฐานะผู้นำ หรือสมาชิกของกลุ่ม 3. มีความคิดริเริ่มในการนำความรู้มาใช้ในการประสานสัมพันธ์ ต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการพูดและเขียน เพื่อการสื่อสารและนำเสนอที่เหมาะสมต่อสาขาวิชาชีพของตน 2. มีความรู้และรู้จักเลือกใช้ทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง กับสาขาวิชาชีพของตนได้อย่างเหมาะสม 3. มีพื้นฐานทักษะทางสถิติและตัวเลขที่สามารถนำมาปรับเพื่อการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันและในการพัฒนาวิชาชีพของตน
ทักษะพิสัย	1. มีทักษะพื้นฐานที่เกี่ยวกับหลักการออกแบบและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานเกี่ยวกับนวัตกรรมการออกแบบ 2. มีทักษะในการวิเคราะห์ และสังเคราะห์เพื่อพัฒนาและสร้างสรรค์เชิงบูรณาการภูมิปัญญาไทยให้สอดคล้องกับความต้องการทางสังคม

หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี (ภาคผนวก ง)

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนิสิต

2.1 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนิสิตยังไม่สำเร็จการศึกษา

ให้กำหนดระบบการทวนสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนิสิตเป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของสถาบันอุดมศึกษาที่จะต้องทำความเข้าใจตรงกันทั้งสถาบัน และนำไปดำเนินการจนบรรลุผลสัมฤทธิ์ ซึ่งผู้ประเมินภายนอกจะต้องสามารถตรวจสอบได้

การทวนสอบในระดับรายวิชาควรให้นิสิตประเมินการเรียนการสอนในระดับรายวิชา

การทวนสอบในระดับหลักสูตรสามารถทำได้โดยมีระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันอุดมศึกษา ดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้และรายงานผล

2.2 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลักจากนิสิตสำเร็จการศึกษา

การกำหนดกลวิธีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนิสิต ควรเน้นการทำวิจัยสัมฤทธิ์ผลของการประกอบอาชีพของบัณฑิต ที่ทำอย่างต่อเนื่องและนำผลวิจัยที่ได้ย้อนกลับมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน และหลักสูตรแบบครบวงจร รวมทั้งประเมินคุณภาพของหลักสูตรและหน่วยงานโดยองค์กรระดับสากล โดยการวิจัยอาจจะดำเนินการดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (1) การประเมินได้งานทำของนิสิต ประเมินจากบัณฑิตแต่ละรุ่นที่จบการศึกษา ในด้านของระยะเวลาในการทำงาน ความเห็นต่อความรู้ ความสามารถ ความมั่นใจของบัณฑิตในการประกอบงานอาชีพ
- (2) การตรวจสอบจากผู้ประกอบการ โดยขอเข้าสัมภาษณ์ หรือการแบบสอบถาม เพื่อประเมินความพึงพอใจในบัณฑิตที่จบการศึกษาและเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้นๆ
- (3) การประเมินตำแหน่ง และหรือความก้าวหน้าในสายงานของบัณฑิต
- (4) ความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่มาประเมินหลักสูตร หรือเป็นอาจารย์พิเศษต่อความพร้อมของนิสิตในการเรียนและสมบัติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาองค์ความรู้ของนิสิต
- (5) ผลงานของนิสิตที่วัดเป็นรูปธรรมได้ ซึ่ง อาทิ (ก) จำนวนสื่อ (ข) จำนวนสิทธิบัตร (ค) จำนวนรางวัลทางสังคมและวิชาชีพ (ง) จำนวนกิจกรรมการกุศลเพื่อสังคมและประเทศชาติ (จ) จำนวนกิจกรรมอาสาสมัครในองค์กรที่ทำประโยชน์ต่อสังคม

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

3.1 เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี

3.2 ผ่านกิจกรรมภาคบังคับ ตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

จัดให้มีการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่และอาจารย์พิเศษ เพื่อให้เข้าใจหลักสูตร บทบาทของรายวิชาที่สอนในหลักสูตร และรายวิชาที่ตนรับผิดชอบสอน โดย

1.1 กำหนดให้คณาจารย์ใหม่เข้าร่วมโครงการปฐมนิเทศและสัมมนาอาจารย์ใหม่ของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ และโครงการพัฒนาคณาจารย์ใหม่ของคณะศิลปกรรมศาสตร์

1.2 จัดระบบอาจารย์พี่เลี้ยงสำหรับอาจารย์ใหม่ เพื่อให้คำแนะนำนิสิตเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา และการพัฒนานิสิต เพื่อให้อาจารย์ใหม่สามารถให้คำแนะนำนิสิตเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของตนเองและการพัฒนานิสิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

2.1 การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

(1) ส่งเสริมอาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการสอน และการวิจัยอย่างต่อเนื่องโดยผ่านการทำวิจัย การสนับสนุนด้านการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ทุนทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่างๆ การประชุมทางวิชาการทั้งในประเทศ/ หรือต่างประเทศ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์

(2) การเพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลให้ทันสมัย

(3) จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะ การเขียนเอกสารตำรา บทความและผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นๆ

2.2 การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่นๆ

(1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์พัฒนาผลงานทางวิชาการ และพัฒนาผลงานทางด้านวิจัย โดยการสนับสนุนเงินทุนและส่งเสริมการเผยแพร่ในรูปแบบต่างๆ

(2) จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะ การเขียนเอกสารตำรา บทความและผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นๆ

(3) ให้ทุนสนับสนุนการไปเข้าร่วมประชุมเพื่อเสนอผลงานทางวิชาการในต่างประเทศ

(4) จัดโครงการสนับสนุนให้คณาจารย์ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก โดยให้ทุนการศึกษาในรูปแบบต่างๆ สำหรับผู้เข้าร่วมโครงการ

(5) จัดสัมมนาระดับประเทศ/นานาชาติ

(6) จัดกิจกรรมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ รวมทั้งประเทศใกล้เคียงตามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาองค์ความรู้ในวิชาชีพ

หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร

1. การบริหารหลักสูตร

(1) มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ดำเนินการภายใต้คณะกรรมการบริหารหลักสูตร โดยมีคณะกรรมการประจำคณะฯ เป็นผู้กำกับ ดูแล ให้คำแนะนำ ตลอดจนกำหนดนโยบาย

(2) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตรรับผิดชอบการวางแผนจัดการเรียนการสอน ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ติดตามรวบรวมข้อมูล และประเมินผล เพื่อใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร โดยกระทำทุกปีอย่างต่อเนื่อง

(3) มีการประเมินความพึงพอใจของหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

2. การบริหารทรัพยากรการเรียนการสอน

2.1 การบริหารงบประมาณ

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จัดสรรงบประมาณประจำปี ทั้งงบประมาณแผ่นดิน และงบประมาณเงินรายได้ เพื่อจัดซื้อตำรา สื่อการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ และวัสดุครุภัณฑ์ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนบรรยาย การฝึกปฏิบัติการและสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะกับการเรียนรู้ด้วยตนเองของนิสิต โดย

(1) คณะกรรมการบริหารหลักสูตรสำรวจและรวบรวมข้อมูลความต้องการ เสนอต่อคณะกรรมการฝ่ายแผนและพัฒนาคณะฯ

(2) คณะกรรมการฝ่ายแผนและพัฒนาคณะฯ จัดทำคำขอตั้งงบประมาณประจำปี ทั้งงบแผ่นดิน และงบประมาณเงินรายได้

(3) คณะกรรมการประจำคณะฯ ติดตามการใช้จ่ายให้เป็นไปตามแผนและตามกำหนดเวลา

2.2 ทรัพยากรการเรียนการสอนที่มีอยู่เดิม

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จัดสรรงบประมาณประจำปี ทั้งงบประมาณแผ่นดิน และเงินรายได้ เพื่อซ่อมบำรุงเครื่องมือ และอุปกรณ์สนับสนุนการเรียนการสอนในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการใช้ทรัพยากรการเรียนรู้ เช่น หนังสือ ตำรา สื่อการเรียนรู้ เอกสาร อุปกรณ์การเรียนการสอน เครื่องดนตรี รวมทั้งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยมีสำนักหอสมุดกลางให้บริการสารสนเทศ หนังสือ ตำรา สื่อประกอบการเรียนการสอน สื่ออิเล็กทรอนิกส์ อินเทอร์เน็ต ตลอดจนฐานข้อมูลออนไลน์ และบริการสืบค้น โดยมีหนังสือทางด้านทัศนศิลป์ ออกแบบทัศนศิลป์ ดุริยางคศาสตร์ และศิลปะการแสดง รวมทั้งมีสำนักคอมพิวเตอร์ ตลอดจนแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

2.3 การจัดหาทรัพยากรการเรียนการสอนเพิ่มเติม

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จัดสรรงบประมาณสำหรับหนังสือ ตำราและวารสารทางวิชาการ สื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นประจำทุกปี โดย

(1) คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรวบรวมรายชื่อสื่อตามความต้องการของคณาจารย์เพื่อเสนอต่อสำนักหอสมุดกลาง หรือคณาจารย์เสนอความต้องการต่อสำนักหอสมุดกลางโดยตรง ผ่านช่องทางการเสนอซื้อทรัพยากรทางระบบอินเทอร์เน็ต

(2) คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรวบรวมข้อมูล ความต้องการด้านอุปกรณ์และเครื่องมือปฏิบัติการ เสนอต่อ คณะกรรมการฝ่ายแผนและพัฒนาคณะฯ เพื่อดำเนินการจัดทำแผนครุภัณฑ์ประกอบคำขอตั้งงบประมาณแผ่นดิน และ งบประมาณเงินรายได้ประจำปี

(3) จัดระบบการใช้ทรัพยากรการเรียนการสอน

2.4 การประเมินความเพียงพอของทรัพยากร

คณะศิลปกรรมศาสตร์ ประเมินและบริหารความเพียงพอของทรัพยากร โดย

(1) มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ทรัพยากรด้านการเรียนการสอน ทั้งด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โสตทัศนูปกรณ์ และอาจารย์ผู้สอนรายวิชาประเมินจากการสังเกตการณ์ใช้งานในรายวิชาที่สอน แล้วรายงานต่ออาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

(2) คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรวบรวมข้อมูลและนำผลการประเมิน เพื่อจัดทำแผนปรับปรุงและดำเนินการ ตามแผน

(3) จัดระบบติดตามการใช้ทรัพยากร เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการประเมิน

3. การบริหารคณาจารย์

3.1 การรับอาจารย์ใหม่

การรับสมัครอาจารย์ใหม่เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัย โดยคณะ สาขาวิชา กำหนดคุณสมบัติเฉพาะ ตำแหน่ง พนักงานสายวิชาการ ดังนี้

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกสาขาวิชาศิลปวัฒนธรรมวิทย์ สาขาวิชาการบริหารงานศิลปกรรม สาขาวิชา ศิลปะอุตสาหกรรม หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง หรือระดับปริญญาโทที่อยู่ระหว่างจัดทำวิทยานิพนธ์ และต้องสำเร็จ การศึกษากายใน 3 ปี

คณะฯ แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุเป็นพนักงานฯ และดำเนินการสอบคัดเลือก โดย กำหนดให้มีการนำเสนอผลงานวิจัยด้วยวาจาในที่ประชุม และสัมภาษณ์

3.2 การมีส่วนร่วมของคณาจารย์ในการวางแผน การติดตามและทบทวนหลักสูตร

(1) มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรซึ่งประกอบด้วยอาจารย์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยจัดการประชุม คณะกรรมการอย่างสม่ำเสมอเพื่อวางแผนการเรียนการสอน การประเมินผล และให้ความเห็นชอบการประเมินผล

(2) ในการปรับปรุงหลักสูตร มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานปรับปรุงหลักสูตรและคณะกรรมการพัฒนา หลักสูตรซึ่งประกอบด้วยอาจารย์ผู้รับผิดชอบ อาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และผู้แทนสมาคม วิชาชีพ (ถ้ามี) โดยอาจารย์ประจำคณะฯ ทุกคนร่วมรับผิดชอบในหมวด กลุ่มวิชาที่สอน

3.3 การแต่งตั้งคณาจารย์พิเศษ

สาขาวิชาสามารถเชิญอาจารย์พิเศษ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก (ทั้งในและต่างประเทศ) มาเป็นวิทยากรร่วมสอนในบางหัวข้อที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะหรือประสบการณ์จริง โดยได้รับความเห็นชอบจาก ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรคณะฯ

(1) อาจารย์ผู้รับผิดชอบ อาจารย์ประจำหลักสูตรประชุมเพื่อจัดทำแผนการสอน และสรุปความต้องการ อาจารย์พิเศษเสนอต่อคณะฯ โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบดำเนินการขออนุมัติเชิญอาจารย์พิเศษและค่าตอบแทน เสนอต่อคณบดี

(2) อาจารย์พิเศษ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน ต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิทางสาขาเทคโนโลยี วัสดุพอลิเมอร์ หรือมีความเชี่ยวชาญในสาขาเป็นอย่างดี

(3) สัดส่วนอาจารย์ต่อนิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า ให้เป็นไปตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา สกอ.

4. การบริหารบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

4.1 การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

มีการกำหนดคุณสมบัติบุคลากรสนับสนุนให้ตรงตามภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบก่อนการรับเข้าทำงาน และต้องผ่านการสอบแข่งขันที่ประกอบด้วย การสอบข้อเขียนและการสอบสัมภาษณ์ โดยข้อสอบให้ความสำคัญต่อความสามารถในการปฏิบัติงานตามตำแหน่ง และทัศนคติต่องานการให้บริการอาจารย์และนิสิต

4.2 การเพิ่มทักษะความรู้เพื่อการปฏิบัติงาน

(1) มีการพัฒนาอาจารย์ให้มีพัฒนาการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์ในด้านการสื่อสารหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ในกรณีการเรียนรู้แบบบูรณาการ เพื่อส่งเสริมการสอนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนให้อาจารย์มีผลงานวิจัยที่สามารถตีพิมพ์ในระดับชาติ และนานาชาติเพิ่มขึ้น โดยอาจร่วมมือกับคณาจารย์ต่างสาขาหรือต่างสถาบัน การสนับสนุนสามารถทำได้ในรูปของการให้ค่าเดินทางไปเสนอผลงานทางวิชาการ การให้เงินพิเศษเพิ่มเมื่อมีบทความวิชาการตีพิมพ์ใน Proceedings และ Journals รวมทั้งอาจลดภาระงานสอนให้เหมาะสมกับเวลาที่ใช้เพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ และการทำวิจัย

(2) จัดอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน เพื่อเพิ่มทักษะความรู้ และประสบการณ์การปฏิบัติงาน

(3) สนับสนุนให้บุคลากรได้ร่วมงานกับอาจารย์ในโครงการบริการวิชาการ เช่น เป็นผู้ช่วยวิจัย ผู้ช่วยวิทยากร

5. การสนับสนุนและการให้คำแนะนำแก่นักศึกษา

5.1 การให้คำปรึกษาด้านวิชาการ และอื่นๆ แก่นิสิต

(1) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการให้แก่นิสิตทุกคน โดยอาจารย์ที่ปรึกษา กำหนดตารางเวลาให้คำปรึกษาเพื่อให้นิสิตเข้าพบและปรึกษาการวางแผนการเรียน การเลือกและการวางแผนสำหรับอาชีพการร่วมกิจกรรม การปรับตัว การพัฒนาทักษะชีวิต การปฏิบัติตนในระหว่างการศึกษาวิชาชีพ และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย เป็นต้น

(2) มีอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม ชุมนุมกิจกรรม

(3) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดอบรมสัมมนาการเลือกและวางแผนสำหรับอาชีพ แก่นิสิตก่อนจบการศึกษา

(4) มหาวิทยาลัยมีการจัดระบบการสอนเสริมด้านวิชาการแก่นิสิตในด้านต่างๆ เช่น ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ สถิติ เป็นต้น แก่นิสิตที่สนใจ

5.2 การอุทิศตนของนิสิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีการจัดการที่เปิดโอกาสให้นิสิตอุทิศตนในเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิชาการ โดยนิสิตที่ถูกกลังโทษสามารถยื่นอุทธรณ์ผ่านกองกิจการนิสิต เพื่อดำเนินการเสนอต่อมหาวิทยาลัยตามขั้นตอนในการพิจารณาคำอุทธรณ์

6. ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

- (1) จัดการสำรวจความต้องการของตลาดแรงงาน และความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตก่อนการปรับปรุงหลักสูตร
- (2) ประมาณการความต้องการแรงงานประจำปี จากภาวะการได้งานทำของบัณฑิต เอกสารสิ่งพิมพ์ที่มีการวิเคราะห์ความต้องการแรงงาน รายงานผลการสำรวจความต้องการแรงงานของหน่วยงานราชการองค์กรสาธารณะ
- (3) ติดตามข้อมูลความรู้และทักษะที่เป็นที่ต้องการของอุตสาหกรรม ซึ่งเปลี่ยนแปลงตามความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การแข่งขันทางการค้า มาตรการ และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภค
- (4) มีแผนการจัดการสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตเมื่อครบรอบหลักสูตร เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรครั้งต่อไป

7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
(1) อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนและผู้ประสานงานรายวิชา อย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และ ทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	X	X	X	X	
(2) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา	X	X	X	X	
(3) มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ ภาคสนาม ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอน ในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	X	
(4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการ ดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	X	
(5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	X	X	X	X	
(6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนิสิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3 และมคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอน ในแต่ละปีการศึกษา	X	X	X	X	
(7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงาน ใน มคอ.7 ปีที่แล้ว		X	X	X	
(8) อาจารย์ใหม่ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการ เรียนการสอน	X	X	X	X	
(9) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	X	X	X	X	
(10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอนได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	X	X	X	X	
(11) ระดับความพึงพอใจของนิสิตปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพ หลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0				X	
(12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0					X
(13) บัณฑิตมีงานทำภายใน 1 ปี หลังจากสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80				X	X
(14) บัณฑิตที่ได้นำมาทำได้รับเงินเดือนเริ่มต้นไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ กพ. กำหนด ร้อยละ 100				X	X
(15) แผนพัฒนาการปรับปรุงบรรจุเป้าหมาย ไม่น้อยกว่า 3 ข้อ จาก 4 ข้อ					X
รวมตัวบ่งชี้ (ตัว)	9	10	10	13	4

ผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง 2 ปีการศึกษาเพื่อติดตามการดำเนินการตาม TQF ต่อไป ทั้งนี้เกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ 1-5 และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินงานของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

- 1.1.1 ประเมินคุณภาพการเรียนการสอนรายวิชา โดยนิสิตที่ลงทะเบียนเรียน
- 1.1.2 ประเมินประสิทธิภาพการสอนจากผลการเรียนของนิสิต
- 1.1.3 ประเมินจากการสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนของนิสิต ทั้งในและนอกชั้นเรียน
- 1.1.4 ประเมินจากผลงานของนิสิตที่ได้รับมอบหมายในแต่ละรายวิชา
- 1.1.5 ประเมินวิธีการจัดการเรียนรู้ โดยคณาจารย์ผู้สอนในระดับรายวิชาและสาขาวิชา

1.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

- 1.2.1 ประเมินอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชาโดยนิสิต ตามแบบประเมินคุณภาพการเรียนการสอน
- 1.2.2 รายงานผลการประเมินทักษะอาจารย์ให้แก่อาจารย์ผู้สอนและผู้รับผิดชอบหลักสูตรเพื่อใช้ในการปรับปรุงกลยุทธ์การสอนของอาจารย์ต่อไป
- 1.2.3 คณะรวบรวมผลการประเมินทักษะของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา/ปรับปรุงทักษะกลยุทธ์การสอน

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

การวัดและประเมินผลนิสิต อย่างน้อยให้เป็นไปตามประกาศดังนี้

2.1 ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ข้อ 12 ว่าด้วยเกณฑ์การวัดผลและการสำเร็จการศึกษา

2.2 ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 ว่าด้วยมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

การมีกลยุทธ์การประเมินผลและทวนสอบว่าเกิดผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานจริง ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาจะต้องวางแผนไว้ล่วงหน้า และระบุรายละเอียดเป็นลายลักษณ์อักษรในเอกสารรายละเอียดหลักสูตร รายละเอียดรายวิชาและรายละเอียดประสบการณ์ภาคสนาม การประเมินผลของแต่ละรายวิชาเป็นความรับผิดชอบของผู้สอน เช่น การสอบข้อเขียน การสอบสัมภาษณ์ การสอบปฏิบัติ การสังเกตพฤติกรรม การให้คะแนนโดยผู้ร่วมงาน รายงานกิจกรรม แฟ้มผลงาน การประเมินตนเองของผู้เรียน ส่วนการประเมินผลหลักสูตรเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณาจารย์และผู้บริหารหลักสูตร เช่น การประเมินข้อสอบ การเทียบเคียงข้อสอบกับสถาบันอื่น การสอบด้วยข้อสอบกลางของสาขาวิชา การประเมินของผู้จ้างงาน เป็นต้น

นอกจากนี้การประเมินผลความรู้ สามารถพิจารณาได้จากมาตรฐานคุณภาพบัณฑิต บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองสามารถประยุกต์ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบต่อส่วนรวมและพลโลก ดังนั้นจึงมีการกำหนด “ตัวบ่งชี้” ไว้ดังนี้

-บัณฑิตมีความรู้ ความสามารถในการสื่อสารของตน สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถปฏิบัติงานและสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

-บัณฑิตมีจิตสำนึก ดำรงชีวิต และปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบโดยยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม

-บัณฑิตมีสุขภาพดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีการดูแล เอาใจใส่ รักษาสุขภาพของตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสม

การประเมินตัวบ่งชี้ด้านบนี้จะได้เฉพาะเมื่อนิสิตยังไม่สำเร็จการศึกษา และระหว่างเวลานี้การหมั่นให้นิสิตตระหนักถึงตัวบ่งชี้ตลอดเวลาจึงเป็นสิ่งเดียวที่ทำได้ การฝึกนิสิตซ้ำๆ ในเรื่องที่อยู่ในตัวบ่งชี้จะทำให้แนวคิดนี้ฝังอยู่ในตัวนิสิตโดยอัตโนมัติ การจำลองสถานการณ์ต่างๆ เพื่อสังเกตพฤติกรรมของนิสิตว่ามีคุณสมบัติที่ต้องการหรือยัง น่าจะเป็นแนวทางที่ใช้เพื่อประเมินความสำเร็จของแนวคิดของตัวบ่งชี้ทั้งหมดนี้

แนวทางการจำลองสถานการณ์เพื่อประเมินตามตัวบ่งชี้ด้านบนี้อาจทำได้โดยให้นิสิตทำโครงการวิชาการร่วมกัน เป็นโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ โครงการประยุกต์ความรู้ทางวิทยาการคอมพิวเตอร์ในการพัฒนาสังคม พฤติกรรมของนิสิตจะถูกสังเกตและประเมินระหว่างการทำโครงการโดยอาจารย์ที่ควบคุมโครงการ

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

ประเมินคุณภาพการศึกษาประจำปี ตามตัวบ่งชี้ในหมวดที่ 7 ข้อ 7 โดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในที่ได้รับแต่งตั้ง

4. กระบวนการทบทวนผลการประเมินวางแผนปรับปรุงหลักสูตร และแผนกลยุทธ์การสอน.

จากการรวบรวมข้อมูลในข้อ 2.1 จะทำให้ทราบปัญหาของการบริหารหลักสูตรทั้งในภาพรวมและในแต่ละรายวิชา กรณีที่พบปัญหาของรายวิชาที่สามารถที่จะดำเนินการปรับปรุงรายวิชานั้นๆ ได้ทันที ซึ่งก็จะเป็นการปรับปรุงย่อย ในการปรับปรุงย่อยนั้นควรทำได้ตลอดเวลาที่พบปัญหา สำหรับการปรับปรุงหลักสูตรทั้งฉบับนั้น จะกระทำทุก 4 ปี ทั้งนี้เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

ภาคผนวก

- ก คำอธิบายรายวิชา
- ข ตารางเปรียบเทียบระหว่างหลักสูตรเดิมและหลักสูตรปรับปรุง
- ค กระบวนการปรับปรุงหลักสูตรและการวิพากษ์หลักสูตร
- ง ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548
- จ ประวัติและผลงานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ภาคผนวก ก

คำอธิบายรายวิชา หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

1. กลุ่มวิชาภาษา

มศว 111 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 3(2-2-5)

SWU 111 Thai for Communication

ศึกษาองค์ประกอบการสื่อสารและกลวิธีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเขียนพรรณนาความ สรุปความ ย่อความ ขยายความ และการสังเคราะห์ความคิดเพื่อการสื่อสาร ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย

มศว 112 วรรณกรรมไทยปริทรรศน์ 3(2-2-5)

SWU 112 Thai Literary Review

ศึกษากระบวนการคิด การถ่ายทอดความรู้ ภูมิปัญญา คุณค่าของภาษาและความเป็นไทยในงานวรรณกรรม ทั้งนี้โดยเลือกศึกษาจากวรรณกรรมในอดีต ร่วมสมัย ร้อยแก้วหรือร้อยกรอง ด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย

มศว 121 ภาษาอังกฤษเพื่อประสิทธิภาพการสื่อสาร 1 3(2-2-5)

SWU 121 English for Effective Communication I

พัฒนาทักษะทางด้านภาษาเพื่อการสื่อสารในยุคโลกาภิวัตน์ โดยเรียนรู้ เข้าใจ และฝึกทักษะภาษาด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และคำศัพท์ในชีวิตประจำวัน ด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตน นำภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาต่อไป

มศว 122 ภาษาอังกฤษเพื่อประสิทธิภาพการสื่อสาร 2 3(2-2-5)

SWU 122 English for Effective Communication II

พัฒนาทักษะด้านภาษาและกระบวนการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารในยุคโลกาภิวัตน์ โดยฝึกทักษะภาษาด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ด้วยสื่อกระบวนการเรียนรู้ และเทคโนโลยีสารสนเทศที่หลากหลาย ส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตน สนับสนุนให้นำภาษาอังกฤษไปใช้ในการสร้างความร่วมมือในการเรียนรู้และเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

มศว 123 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติ 1 3(2-2-5)

SWU 123 English for International Communication I

พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษานานาชาติ เพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาผ่านสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน เรียนรู้วิธีการนำความรู้และกระบวนการเรียนรู้ภาษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและในการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเพื่อพัฒนาตนให้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทยและสังคมโลก

มศว 124 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติ 2

3(2-2-5)

SWU 124 English for International Communication II

พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์การสื่อสารภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษานานาชาติ พัฒนาการนำเสนอข้อมูลและความคิด ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน นำความสามารถทางภาษาและการจัดการกระบวนการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้สำหรับการพัฒนาตนให้เป็นผู้เรียนภาษาแบบยั่งยืน

มศว 131 ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร 1

3(2-2-5)

SWU 131 French for Communication I

ศึกษาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น โดยเรียนรู้และฝึกฝนทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาฝรั่งเศสอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

มศว 132 ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร 2

3(2-2-5)

SWU 132 French for Communication II

บูรณาการ : มศว 131

ศึกษาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ต่อจากวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร 1 เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในชีวิตประจำวัน ในสถานการณ์ที่หลากหลายยิ่งขึ้น ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาฝรั่งเศสในระดับที่สูงขึ้น

มศว 133 ภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 1

3(2-2-5)

SWU133 German for Communication I

ศึกษาภาษาเยอรมันเบื้องต้นเพื่อการสื่อสาร โดยเรียนรู้และฝึกฝนทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาเยอรมันอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

มศว 134 ภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 2

3(2-2-5)

SWU 134 German for Communication II

บูรณาการ : มศว 133

ศึกษาภาษาเยอรมันเบื้องต้นเพื่อการสื่อสาร ต่อจากวิชาภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 1 เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในชีวิตประจำวัน ในสถานการณ์ที่หลากหลายยิ่งขึ้น ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาเยอรมันในระดับที่สูงขึ้น

มศว 135 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1

3(2-2-5)

SWU 135 Chinese for Communication I

ศึกษาภาษาจีนเบื้องต้นเพื่อการสื่อสาร โดยเรียนรู้และฝึกฝนทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

มศว 136 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 2

3(2-2-5)

SWU 136 Chinese for Communication II

ศึกษาภาษาจีนเบื้องต้นเพื่อการสื่อสาร ต่อจากวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในชีวิตประจำวัน ในสถานการณ์ที่หลากหลายยิ่งขึ้น ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้น

มศว 137 ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร 1

3(2-2-5)

SWU 137 Japanese for Communication I

ศึกษาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นเพื่อการสื่อสาร โดยเรียนรู้และฝึกฝนทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาญี่ปุ่นอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

มศว 138 ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร 2

3(2-2-5)

SWU 138 Japanese for Communication II

ศึกษาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นเพื่อการสื่อสาร ต่อจากวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร 1 เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในชีวิตประจำวัน ในสถานการณ์ที่หลากหลายยิ่งขึ้น ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับที่สูงขึ้น

2. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี

มศว 141 ทักษะการรู้สารสนเทศ

3(2-2-5)

SWU 141 Information Literacy Skills

ศึกษาความสำคัญของระบบและกระบวนการสื่อสาร พัฒนาทักษะในการสืบค้นและอ้างอิงข้อมูล การใช้ซอฟต์แวร์ต่าง ๆ และการจัดการความรู้จากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจนฝึกทักษะการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศ โดยตระหนักในจรรยาบรรณ ผลกระทบที่มีต่อบุคคลและสังคม รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มศว 142 วิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม

3(2-2-5)

SWU 142 Science for Life Quality Development and Environment

ศึกษากระบวนการคิดทางวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ และเทคโนโลยี ศึกษาระบบนิเวศวิทยา เพื่อให้เข้าใจถึงความสำคัญของการอยู่ร่วมกันอย่างสมดุล รวมทั้งศึกษาผลกระทบของความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ เพื่อปลูกฝังให้ตระหนักถึงความสำคัญของธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและสันติสุขอย่างยั่งยืน

มศว 143 พลังงานทางเลือก

3(2-2-5)

SWU 143 Alternative Energy

ศึกษาผลกระทบจากการใช้พลังงานกระแสหลักที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์โลกร้อน ภาวะเรือนกระจก และความไม่ยั่งยืนทางเศรษฐกิจ ความหมายและความสำคัญของการใช้พลังงานทางเลือก การปรับระบบคิดหรือกระบวนการที่มีต่อการจัดการพลังงานให้มีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความยั่งยืนของชุมชนมากกว่าเป้าหมายทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว การสร้างภูมิคุ้มกันให้เกิดขึ้นในระบบพลังงาน การสร้างภูมิปัญญาและเทคโนโลยีในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น เพื่อส่งผลต่อการดำเนินชีวิตที่สันติสุขและยั่งยืน

มศว 144 คณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน

3(2-2-5)

SWU 144 Mathematics in Daily Life

ศึกษาคณิตศาสตร์กับการใช้เหตุผล ความรู้ทางสถิติ คณิตศาสตร์สำหรับผู้บริโภค คณิตศาสตร์กับศิลปะ คณิตศาสตร์กับการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน และเป็นฐานความคิดในเชิงตรรกะและเหตุผล การเรียนรู้และการดำรงชีวิตในสังคม

มศว 145 สุขภาวะและวิถีชีวิตเชิงสร้างสรรค์

3(2-2-5)

SWU 145 Wellness and Healthy Lifestyle

ศึกษาหลักการและแนวคิดของสุขภาวะแบบองค์รวม การบูรณาการแนวคิดดังกล่าวเข้ากับวิถีชีวิต โดยเน้นการสร้างเสริมศักยภาพส่วนบุคคลของนิสิต ให้สามารถพัฒนาสมรรถภาพทางกายและคุณภาพชีวิตของตนเอง ตลอดจนเลือกใช้ชีวิตในเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างเหมาะสมกับบริบททางสังคม

มศว 341 วิทยาศาสตร์ฟิสิกส์ กฎของธรรมชาติ พลังงาน และจิต

3(2-2-5)

SWU 341 Physical Science, Laws of Nature, Energy and Spirit

ศึกษาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ฟิสิกส์ที่เป็นความจริงของธรรมชาติ เช่น ทฤษฎีของกาลิเลโอ กฎของนิวตัน ทฤษฎีของไอน์สไตน์ ทฤษฎีสสาร-พลังงาน ทฤษฎีสัมพัทธภาพ ทฤษฎีฟิสิกส์ควอนตัม ทฤษฎีเทอร์โมไดนามิกส์ นำไปสู่ความเข้าใจเรื่องของกฎของธรรมชาติ พลังงาน และความจริงแท้ของจิต

3. กลุ่มวิชาศิลปศาสตร์

มศว 151 การศึกษาทั่วไปเพื่อพัฒนามนุษย์

3(2-2-5)

SWU 151 General Education for Human Development

ศึกษาความหมาย ความสำคัญ และคุณค่าของวิชาศึกษาทั่วไป ทั้งทางด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศาสตร์และศิลป์ โดยเน้นการพัฒนาศักยภาพการรับรู้และการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ การพัฒนาจิตใจ การพัฒนาเชาว์ปัญญา ให้สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และแสวงหาแนวทางในการแก้ปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ

มศว 251 มนุษย์กับสังคม

3(2-2-5)

SWU 251 Man and Society

ศึกษาความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับมนุษย์และสังคม ทั้งสังคมไทยและสังคมโลก โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในพฤติกรรมของมนุษย์ และนำความรู้มาพัฒนาตนเองให้รู้เท่าทันสังคม มีความรับผิดชอบ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีคุณธรรมจริยธรรม ชำนาญในวัฒนธรรม ศิลปะ และอารยธรรมของมนุษย์ มีจิตสำนึกในการอยู่ร่วมกันในสังคมและธรรมชาติสิ่งแวดล้อมอย่างสันติ ตระหนักในหน้าที่รับผิดชอบและบทบาทที่พึงมีในฐานะพลเมืองและสมาชิกของสังคม

มศว 252 สุนทรียศาสตร์เพื่อชีวิต

3(2-2-5)

SWU 252 Aesthetics for Life

ศึกษาแนวคิดทางด้านสุนทรียศาสตร์ แสวงหาประสบการณ์และคุณค่าของสุนทรียะที่มีต่อการดำรงชีวิต ศึกษาสุนทรียศาสตร์ในเชิงบูรณาการ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ ศิลปะ การแสดง ดนตรี วรรณกรรม สุนทรียะที่ผสมผสานสัมพันธ์กับบริบทสังคม วัฒนธรรม ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ สื่อและประสบการณ์ที่หลากหลาย

มศว 351 การพัฒนานุคลิกภาพ

3(2-2-5)

SWU 351 Personality Development

ศึกษาและพัฒนานุคลิกภาพทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม เพื่อการดำเนินชีวิตที่ดีงาม มีวินัย รู้กาลเทศะ ทั้งในโลกส่วนตัว ครอบครัว ชุมชนและสังคม ท่ามกลางขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมความเป็นไทยท่ามกลางกระแสสังคมโลก ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้และประสบการณ์ที่หลากหลาย

มศว 352 ปรัชญาและกระบวนการคิด

3(2-2-5)

SWU 352 Philosophy and Thinking Process

ศึกษาแนวคิดและปรัชญา ปรัชญาในเชิงบูรณาการ ทั้งกระแสตะวันออกและตะวันตก พัฒนาการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ปรัชญาที่เป็นกระบวนการคิดที่สัมพันธ์กับชีวิต สังคม ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เพื่อการดำเนินชีวิตที่ดีงาม มีเหตุผล มีอุดมการณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม

มศว 353 มนุษย์กับการใช้เหตุผลและจริยธรรม

3(2-2-5)

SWU 353 Man, Reasoning and Ethics

ศึกษาการใช้เหตุผลและจริยธรรม สร้างเสริมให้เป็นผู้ใฝ่รู้ความจริงและคิดอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม เหตุผลจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ผู้อื่น และบริบทที่เกี่ยวข้อง ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย

มศว 354 มนุษย์กับสันติภาพ

3(2-2-5)

SWU 354 Man and Peace

ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับสันติภาพและการจัดการความขัดแย้งในชีวิตครอบครัว ชุมชน สังคม ศึกษาหลักสันติธรรมจากศาสนา ปรัชญา ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม รวมถึงแนวคิดและการปฏิบัติของผู้ที่มีอุดมการณ์ ที่เกี่ยวกับสันติภาพ และสันติสุขของมวลมนุษยชาติ

มศว 355 พุทธธรรม

3(2-2-5)

SWU 355 Buddhism

ศึกษาภูมิปัญญาและกระบวนการคิดจากพุทธธรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต การพัฒนาคุณภาพชีวิตบนฐานพุทธธรรม ทั้งในเชิงวิทยาศาสตร์ ปรัชญา และศาสนา เพื่อเป็นแนวทางไปสู่การดำเนินชีวิตที่มีศีลธรรมจรรยา มีระเบียบวินัยและสันติสุข

มศว 356 วรรณกรรมและพลังทางปัญญา

3(2-2-5)

SWU 356 Literature for Intellectual Powers

ศึกษาแนวคิด คุณค่า และสุนทรียะจากวรรณกรรมหลากหลายรูปแบบโดยเน้นการศึกษาในเชิงคิด วิเคราะห์ที่ก่อให้เกิดพลังปัญญา พลังจินตนาการ และพลังในการดำเนินชีวิต อันจะช่วยพัฒนาการดำเนินชีวิตที่ดีงาม มีระเบียบวินัยและอุดมการณ์

มศว 357 ศิลปะและความคิดสร้างสรรค์

3(2-2-5)

SWU 357 Art and Creativity

ศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับพลังความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการที่ก่อให้เกิดความงามและสุนทรียะในงานศิลปะนานาประเภท ในบริบทวัฒนธรรมที่หลากหลาย อันจะนำไปสู่การสร้างสรรค์ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้และสื่อที่หลากหลาย

มศว 358 ดนตรีและจิตวิญญาณมนุษย์

3(2-2-5)

SWU 358 Music and Human Spirit

ศึกษาและแสวงหาประสบการณ์ทางด้านดนตรีที่กว้างและหลากหลาย ดนตรีจากอดีตและร่วมสมัยดนตรีตะวันตกและตะวันออก ดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีที่พัฒนาจากอดีตกาล ดนตรีในบริบทของวัฒนธรรม ด้วยสื่อและกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย

มศว 361 ประวัติศาสตร์และพลังขับเคลื่อนสังคม

3(2-2-5)

SWU 361 History and Effects on Society

ศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางประวัติศาสตร์ ประวัติศาสตร์ไทยและประวัติศาสตร์สากล ที่พัฒนาจากกระบวนการคิดของมนุษย์ ประวัติศาสตร์ที่เป็นพลังขับเคลื่อนสังคม ประวัติศาสตร์การเมือง สังคม เศรษฐกิจ ศิลปวัฒนธรรม

มศว 362 มนุษย์กับอารยธรรม

3(2-2-5)

SWU 362 Man and Civilization

ศึกษาและเปรียบเทียบวิวัฒนาการอารยธรรมตะวันตกและตะวันออก ตั้งแต่ยุคโบราณถึงปัจจุบัน ตลอดจนการแพร่ขยายและการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนอารยธรรมในดินแดนต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อสภาพการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของโลกปัจจุบัน รวมทั้งการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับอารยธรรมไทย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอารยธรรมโลก

มคอ 363 มนุษย์กับการเมือง

3(2-2-5)

SWU 363 Man and Politics

ศึกษาธรรมชาติของสังคมมนุษย์และสังคมการเมือง การจัดระเบียบทางการเมือง องค์การที่ใช้อำนาจการปกครอง การรวมกลุ่มทางการเมือง กระบวนการทางการเมือง พฤติกรรมและพลวัตทางการเมือง การบริหารงานของรัฐ โดยเน้นระบบการเมือง การปกครอง และกฎหมายที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์ที่มีคุณธรรม จริยธรรม

มคอ 364 เศรษฐกิจในกระแสโลกาภิวัตน์

3(2-2-5)

SWU 364 Economy in Globalization

ศึกษาพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สภาพเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลกในปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคตที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต ตลอดจนบทบาทและความสัมพันธ์ขององค์กรธุรกิจที่มีผลต่อการดำรงชีวิตประจำวัน

มคอ 365 หลักการจัดการสมัยใหม่

3(2-2-5)

SWU 365 Principles of Modern Management

ศึกษาแนวคิดและหลักการจัดการ ทฤษฎีการจัดการสมัยใหม่ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการองค์กร การจัดการทรัพยากรขององค์กร ประเด็นต่างๆที่น่าสนใจเกี่ยวกับแนวโน้มในการจัดการสมัยใหม่ การจัดการที่เกี่ยวข้องกับคน ภาวะผู้นำ การพัฒนาองค์กร และการพัฒนาสังคมที่ก้าวหน้าและสันติสุข

มคอ 366 จิตวิทยาสังคม

3(2-2-5)

SWU 366 Social Psychology

ศึกษาจิตวิทยาพื้นฐานทางชีววิทยาของพฤติกรรมของมนุษย์ พฤติกรรมสังคม ตัวแปรต่างๆทางสังคมที่ทำให้เกิดพฤติกรรมและสภาวะทางจิตของมนุษย์ โครงสร้างทางสังคม กระบวนการต่างๆทางสังคม เจตคติ การรับรู้ทางสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความก้าวร้าว พฤติกรรมและบทบาททางเพศ และการสื่อสาร การโฆษณาชวนเชื่อ และแนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางสังคม

มคอ 367 กฎหมายทั่วไป

3(2-2-5)

SWU 367 Legal Studies

ศึกษาวิวัฒนาการของกฎหมาย ลักษณะของกฎหมาย ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายกับศีลธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี ประเภท ลำดับชั้น และหมวดหมู่ของกฎหมาย กฎหมายสำคัญที่จำเป็นต้องรู้ในการดำเนินชีวิต โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ และสื่อที่หลากหลาย

มคอ 371 ความคิดสร้างสรรค์กับนวัตกรรมและเทคโนโลยี

3(2-2-5)

SWU 371 Creativity, Innovation and Technology

ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติกระบวนการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการต่าง ๆ การจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาวัฒนธรรมและเทคโนโลยีชุมชนซึ่งเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม วิศวกรรม ศิลปหัตถกรรม ธุรกิจชุมชน ความสัมพันธ์กับชุมชนและสิ่งแวดล้อม โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้และ สื่อที่หลากหลาย

มศว 372 ภูมิปัญญาท้องถิ่น

3(2-2-5)

SWU 372 Local Wisdom

ศึกษาและค้นคว้าภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาชุมชน ภูมิปัญญาที่เกิดจากกระบวนการคิด การเรียนรู้ การพัฒนาด้วยการกระทำและปฏิสัมพันธ์ในชุมชน ภูมิปัญญาในการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่น ภูมิปัญญาในการอยู่ร่วมกับธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญาในการแสวงหาคุณค่าและตัวตนในความเป็นมนุษย์ โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้และสื่อที่หลากหลาย

มศว 373 ภูมิลักษณะชุมชน

3(2-2-5)

SWU 373 Man and Community

ศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาภูมิลักษณะชุมชน ภูมิลักษณะที่แสดงความเป็นท้องถิ่น ลักษณะเฉพาะ และความผสมผสานสัมพันธ์ในชุมชนในบริบทของพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ พื้นที่ทางวัฒนธรรม และพื้นที่ทางชาติพันธุ์ บนฐานของคุณธรรม จริยธรรม และความดีงาม โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้และสื่อที่หลากหลาย

มศว 374 สัมมาชีพชุมชน

3(2-2-5)

SWU 374 Ethical Careers for Community

ศึกษาค้นคว้าและพัฒนาสัมมาชีพในชุมชน เพื่อสร้างสัมมาชีพที่เข้มแข็ง ปลุกฝัง สร้างสำนึก และสร้างความตระหนักในศักดิ์ศรีชุมชน สัมมาชีพที่ผูกพันและเคารพในธรรมชาติสิ่งแวดล้อม สันติสุข คุณความดี ศิลปวัฒนธรรม และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้และสื่อที่หลากหลาย

มศว 375 ธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการชุมชน

3(2-2-5)

SWU 375 Good Governance in Community Management

ศึกษาค้นคว้า ปลุกฝังแนวคิด และการปฏิบัติธรรมาภิบาลการบริหารจัดการชุมชน บริหารจัดการบนความถูกต้องและนิติธรรม ความโปร่งใสเชื่อถือได้ การอธิบายตรวจสอบได้ การมีส่วนร่วม การรับผิดชอบต่อบทบาทและหน้าที่เพื่อการพัฒนาตนเอง ครอบครัว และชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้และสื่อที่หลากหลาย

คำอธิบายรายวิชา

หมวดวิชาเฉพาะ

1. วิชาพื้นฐานของคณะ

ศปก 103 ประวัติศาสตร์ศิลปกรรม

3(3-0-6)

FAS 103 History of Fine and Applied Arts

ศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ศิลปกรรมแบบบูรณาการโดยครอบคลุม ตั้งแต่ประวัติศาสตร์ไทย และประวัติศาสตร์สากล ที่มีอิทธิพลต่อวิวัฒนาการทางผลงานศิลปกรรมทุกสาขา ทั้งที่เป็นภูมิปัญญาไทยสืบทอดกันมาสู่การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ต่อไป โดยตระหนักถึงจรรยาบรรณวิชาชีพทางศิลปกรรม

ศปก 104 ศิลปกรรมเพื่อชุมชน

3(3-0-6)

FAS 104 Fine and Applied Arts for Community

ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างศิลปกรรมกับชุมชน โดยให้นิสิตได้ทดลองปฏิบัติจัดกิจกรรมศิลปะในชุมชนต่างๆ ตั้งแต่ขั้นศึกษาพื้นที่ วางแผนออกแบบกิจกรรม ตลอดจนลงพื้นที่จัดกิจกรรม เพื่อให้นิสิตเรียนรู้การบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชน และสาธารณะโดยใช้ความรู้ และศักยภาพของตน อันจะส่งผลให้นิสิตเข้าใจคุณค่าของศิลปะแขนงต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาการรับรู้ด้านสุนทรียภาพ การฟื้นฟูจิตใจ และความคิดของคนในชุมชน

ศปก 105 จริยธรรมการบริหารจัดการศิลปกรรม

3(3-0-6)

FAS 105 Ethics in Fine & Applied Arts Management

ศึกษาสัมมนา และวิเคราะห์หลักการบริหารจัดการธุรกิจ ในระบบการสร้างสรรค์ และพัฒนาผลงานศิลปกรรมให้มีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของผู้เสพ และผู้บริโภคผลงานทางศิลปกรรมทุกสาขา โดยตระหนักถึงหลักธรรมาภิบาล คุณธรรม และจริยธรรมอย่างมีมาตรฐาน

ศปก 106 สุนทรียศาสตร์ทางศิลปกรรมบูรณาการ

3(3-0-6)

FAS 106 Aesthetics in Integrated Fine and Applied Arts

ศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์กระบวนการพัฒนาศิลปกรรมแบบบูรณาการสู่สาธารณชน เพื่ออนุรักษ์สภาพแวดล้อม สำนึกในคุณค่าของศิลปะ การแสดงและดนตรี รวมทั้งจรรโลงสังคม และภูมิปัญญาไทย โดยเน้นการถ่ายทอดวัฒนธรรม และประเพณีไทยอย่างมีระบบและยั่งยืนด้วย คุณธรรม และจริยธรรมทางวิชาชีพ

ศปก 107 สร้างสรรค์และพัฒนาศิลปะภูมิปัญญาไทย

3(3-0-6)

FAS 107 Creative and Development in Thai Arts Wisdom

ศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์เรื่องราวของภูมิปัญญาไทยทางศิลปกรรม สัมมนาแนวคิด และที่มาของความคิดจากผลงานที่ปรากฏทางศิลปกรรมทุกสาขา สังเคราะห์แนวทางภูมิปัญญาไทย เพื่อการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นนวัตกรรมทางศิลปกรรม โดยเน้นคุณธรรมจริยธรรม

ศปภ 108 หลักการวิจัยสร้างสรรค์ทางศิลปกรรม

3(3-0-6)

FAS 108 Research Methodology in Fine and Applied Arts

ศึกษา และสัมมนากระบวนการวิจัยสร้างสรรค์และวิจัยพัฒนา ตั้งแต่ระบบตั้งสมมติฐาน การสืบค้นข้อมูล การวางกรอบแนวคิด ระบบการวิเคราะห์ การใช้สถิติเบื้องต้น และการเขียนรายงานการวิจัย โดยตระหนักถึงจรรยาบรรณ ของนักวิจัยที่พึงประสงค์รวมทั้งคุณธรรมและจริยธรรมในการสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานทางศิลปกรรม

2. วิชาพื้นฐานสาขาวิชา กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 28 หน่วยกิต มีรายวิชาดังนี้

อทศ 101 เทคนิคการร่างภาพและการวาดภาพเสมือนจริง 2(1-2-3)

VDS 101 Sketching and Rendering Technique

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติกระบวนการใช้เส้น และวัสดุสำหรับการออกแบบภาพร่าง (Sketch) ให้เหมาะสมกับลักษณะงานประเภทต่างๆ รวมถึงการแก้ปัญหา การสร้างจุดเด่น และรายละเอียดการให้น้ำหนักแสงเงาด้วยเส้น (Stroke) และสีในงานประเภทต่างๆ เพื่อการวิเคราะห์ และพัฒนาก่อนเป็นต้นแบบผลงานจริง

อทศ 102 พื้นฐานการออกแบบ 2(1-2-3)

VDS 102 Design Fundamentals

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติหลักการออกแบบเบื้องต้น การจัดองค์ประกอบศิลป์ และทฤษฎีการออกแบบต่างๆ ในงานสองมิติและสามมิติ รวมถึงรูปแบบ และแนวโน้มของงานออกแบบ และสามารถสร้างสรรค์ผลงานออกแบบสองมิติและสามมิติได้

อทศ 103 การเขียนแบบเบื้องต้น 2(1-2-3)

VDS 103 Mechanical Drawing

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติหลักการเขียนแบบแสดงรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ โดยมีรายละเอียดในมุมมองและลักษณะต่างๆ เช่น ภาพสองมิติ สามมิติ และภาพตัดแสดงรายละเอียดภายใน เพื่อประกอบการผลิตในระบบอุตสาหกรรมและการออกแบบ

อทศ 104 การศึกษาภูมิปัญญาไทยเพื่อนวัตกรรมการออกแบบ 2(2-0-4)

VDS 104 Thai Wisdom for Design Innovation

ศึกษาค้นคว้า และเรียนรู้เกี่ยวกับวิวัฒนาการของงานศิลปะพื้นบ้านไทย ที่เกิดจากภูมิปัญญาไทยพื้นฐาน ทางด้านความคิด กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาการออกแบบงานพื้นบ้านไทย ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม

อทศ 105 วิวัฒนาการออกแบบ* 2(2-0-4)

VDS 105 Evolution of Design

ศึกษาค้นคว้า กระบวนการ และผลงานทางการออกแบบ มุ่งเน้นการศึกษามผลงานออกแบบที่หลากหลาย ที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลและทรงอิทธิพลต่อผลงานออกแบบจนถึงปัจจุบัน วิเคราะห์วิจารณ์ผลงานออกแบบในอดีตอย่างเป็นระบบ

อทศ 106 กระบวนการและวิธีการสร้างหุ่นจำลอง 2(1-2-3)

VDS 106 Model Making and Process Technique

ศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์กลวิธี การทำต้นแบบผลงานก่อนการผลิตจริง ด้วยเทคนิคต่างๆ โดยเน้นลักษณะเด่นของงานแต่ละประเภท นิสิตต้องผ่านการเรียนวิชาเขียนแบบเบื้องต้น (Mechanical Drawing) มาก่อน

อทศ 201 พื้นฐานคอมพิวเตอร์กราฟิก

2(1-2-3)

VDS 201 Introduction to Computer Graphics

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่องานออกแบบกราฟิกขั้นพื้นฐาน การเลือกใช้ และการประยุกต์ใช้โปรแกรมที่เหมาะสมในงานออกแบบ และสามารถสร้างสรรค์ผลงานออกแบบในแขนงต่างๆ โดยคอมพิวเตอร์ได้

อทศ 202 การพัฒนาความคิดเพื่อนวัตกรรมการออกแบบ

2(1-2-3)

VDS 202 Creativity for Design Innovation

ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีของการคิดในแนวทางอื่นๆ ฝึกทดลองนำกระบวนการคิดต่างศาสตร์มาใช้หาแนวคิดทางการออกแบบ มุ่งเน้นการปรับประยุกต์จากหลายตัวแปร เพื่อให้เกิดแนวคิดใหม่สำหรับการออกแบบเป็นสำคัญ

อทศ 301 การตลาดแบบบูรณาการและการจัดการ

2(2-0-4)

VDS 301 Integrated Marketing and Management

ศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์โครงสร้างของตลาด และหน้าที่ทางธุรกิจที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายการผลิต ช่องทางการจัดจำหน่าย และปัญหาที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงขั้นตอนของการโฆษณา การเผยแพร่ การส่งเสริม การขาย

อทศ 401 การนำเสนอโครงการงานออกแบบ*

2(2-0-4)

VDS 401 Project Presentation

ศึกษาค้นคว้าโครงสร้างกระบวนการนำเสนอผลงานด้วยเทคโนโลยีต่อสาธารณะ

อทศ 402 นวัตกรรมการออกแบบนิพนธ์

8(4-8-12)

VDS 402 Design Innovation Thesis

ศึกษาค้นคว้าหลักการ และแนวคิดของการสร้างสรรค์งานนวัตกรรมการออกแบบอย่างเป็นระบบ มุ่งเจาะลึกในกระบวนการออกแบบ ในหัวเรื่องที่เป็นประโยชน์ และพัฒนาวิชาชีพการออกแบบภายใต้กรอบจรรยาบรรณ และความรับผิดชอบต่อสังคม กำหนดให้มีภาคนิพนธ์ และผลงานของนวัตกรรมการออกแบบ พร้อมเผยแพร่งานสู่ชุมชน โดยนิสิตต้องผ่านวิชาเอกบังคับมาไม่น้อยกว่า 10 รายวิชา และวิชาเอกเลือกไม่น้อยกว่า 4 รายวิชาถึงมีสิทธิ์เรียนวิชานี้ได้

3. วิชาเอก กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต โดยเรียนกลุ่มวิชาเอกใดวิชาเอกหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) วิชาเอกการออกแบบสื่อสาร (Communication Design)

อทศ 211 การสร้างสรรค์แบรนด์

3(2-2-5)

VDS 211 Creative Branding

ศึกษาค้นคว้าประวัติความเป็นมา พื้นฐานกระบวนการสร้างแบรนด์ในเชิงการตลาด ศึกษาหลักการของการสร้างอัตลักษณ์ในการสื่อสารองค์กร ฝึกวิเคราะห์รูปแบบของการสื่อสารในการแสดงอัตลักษณ์ ฝึกปฏิบัติ การออกแบบแสดงอัตลักษณ์องค์กร อย่างมีระบบ

อทศ 212 การประยุกต์ตัวอักษร

3(2-2-5)

VDS 212 Applied Typography

ศึกษาค้นคว้าหลักการ และฝึกวิเคราะห์การจัดวางตัวอักษรในงานสื่อสาร ฝึกปฏิบัติการทดลองประยุกต์ตัวอักษรในงานสื่อสารประเภทต่างๆ อย่างสร้างสรรค์

อทศ 213 การสร้างสรรค์ภาพถ่าย

3(2-2-5)

VDS 213 Creative Photography

ศึกษาค้นคว้าหลักการการถ่ายภาพในระดับพื้นฐานทั้งระบบห้องมืดและระบบดิจิทัล ศึกษาค้นคว้าหลักการออกแบบองค์ประกอบในภาพถ่าย ศึกษาค้นคว้าหลักการจัดแสงไฟสำหรับการถ่ายภาพ ฝึกวิเคราะห์และปฏิบัติพื้นฐานการถ่ายภาพประเภทต่างๆ ทั้งภาพถ่ายบุคคล วัตถุ และสถานที่ ทั้งในห้องสตูดิโอ และนอกสถานที่

อทศ 214 เอกลักษณ์ไทยในการออกแบบสื่อสาร

3(2-2-5)

VDS 214 Thai Identity in Communication Design

ศึกษาค้นคว้าองค์ประกอบ และวิธีการสื่อสารเอกลักษณ์ของไทย ทั้งวัฒนธรรม ประเพณี ธรรมเนียม และค่านิยมของไทย ฝึกวิเคราะห์และปฏิบัติการออกแบบกราฟิกในลักษณะไทย โดยเน้นวิธีการเชิงวิจัยในการปรับประยุกต์รูปแบบให้ เหมาะสมกับการสื่อสารที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงการสะท้อนคุณธรรม และจริยธรรมอันดีสู่สังคม

อทศ 215 การสร้างสรรค์ภาพประกอบและการตกแต่งภาพ

3(2-2-5)

VDS 215 Creative Illustration and Digital Imaging

ศึกษาค้นคว้าหลักการ ประเภทและแนวโน้มการสร้างสรรค์ภาพประกอบ วิเคราะห์และสังเคราะห์ทดลองเทคนิคสร้างภาพประกอบในรูปแบบเฉพาะตนเอง ฝึกปฏิบัติการออกแบบสร้างสรรค์ภาพด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับการสร้างภาพประกอบและตกแต่งภาพสำหรับการสื่อสาร

อทศ 216 พื้นฐานการสร้างสรรค์กราฟิกเคลื่อนไหว

3(2-2-5)

VDS 216 Fundamentals of Creative Motion Graphics

ศึกษาค้นคว้าหลักการสร้างภาพเคลื่อนไหวในระดับพื้นฐาน ทั้งองค์ประกอบและกระบวนการออกแบบ ฝึกวิเคราะห์เทคนิคการสร้างสรรค์หรือการผสมผสานเทคนิคในการนำเสนอด้วยสื่อสมัยใหม่ ฝึกปฏิบัติการสร้างภาพกราฟิกเคลื่อนไหวด้วยการใช้สื่อสมัยใหม่ต่าง ๆ

อทศ 217 พฤติกรรมผู้บริโภคในตลาดนวัตกรรม

3(3-0-6)

VDS 217 Consumer Behavior in Innovative Marketing

ศึกษาค้นคว้าหลักการ และแนวคิดของการทำตลาดนวัตกรรม ศึกษาพฤติกรรมพื้นฐานของผู้บริโภค และอิทธิพลที่ส่งผลกระทบต่อผู้บริโภค มุ่งเน้นการวิเคราะห์โดยใช้แนวคิดเชิงจิตวิทยา และกระบวนการทางวิจัยเป็นสำคัญ

อทศ 218 การสร้างสรรค์ภาพถ่ายขาวดำ

3(2-2-5)

VDS 218 Creative Photography in Black and White

ศึกษาค้นคว้าหลักการ และฝึกปฏิบัติการถ่ายภาพขาวดำ ด้วยระบบฟิล์มและระบบดิจิทัล ศึกษาค้นคว้าหลักการและฝึกปฏิบัติล้างอัดภาพในห้องปฏิบัติการ เน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์กระบวนการถ่ายภาพเพื่อสร้างสรรค์แนวผลงานตามแบบฉบับของตนเอง สอดคล้องกับหลักปฏิบัติจรรยาบรรณในวิชาชีพช่างภาพ

อทศ 219 การถ่ายภาพภูมิทัศน์

3(2-2-5)

VDS 219 Landscape Photography

ศึกษาค้นคว้าหลักการ และฝึกปฏิบัติการถ่ายภาพภูมิทัศน์ ภายในและภายนอกอาคาร ศึกษาหลักการควบคุมแสง ภายนอกอาคาร ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์กระบวนการถ่ายภาพเพื่อสร้างสรรค์แนวผลงานตามแบบฉบับของตนเอง

อทศ 311 การสร้างสไตล์ในการออกแบบสื่อสาร

3(2-2-5)

VDS 311 Creative Styling in Communication Design

ศึกษาค้นคว้ารูปแบบของงานกราฟิก งานศิลปะ หรืองานสื่อสารประเภทอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานกราฟิกศึกษาแนวทางการสื่อสาร กระบวนการคิดและการออกแบบ มุ่งเน้นการแสดงอารมณ์ของงาน (Mood and Tone) และการกำกับศิลป์ (Art Direction) ในการออกแบบกราฟิก วิเคราะห์ วิจัยสื่อที่หลากหลาย อาทิงานศิลปะ นิติสารและภาพยนตร์ เป็นต้น ฝึกปฏิบัติสร้างสรรค์สไตล์ที่มีลักษณะเฉพาะตัว

อทศ 312 การสร้างสรรค์ตัวอักษร

3(2-2-5)

VDS 312 Creative Typeface

ศึกษาค้นคว้าประวัติ และหลักการพื้นฐานของการออกแบบตัวอักษร ฝึกวิเคราะห์รูปแบบตัวอักษรใน ลักษณะต่างๆ ฝึกปฏิบัติการออกแบบชุดตัวอักษรเพื่อนำไปใช้จริงในระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ นิสิตสามารถเลือกลงทะเบียนเรียนในประเทศหรือต่างประเทศ เรียนไม่น้อยกว่า 56 ชั่วโมง

อทศ 313 การออกแบบหนังสือและนิตยสาร

3(2-2-5)

VDS 313 Book and Magazine Design

ศึกษาค้นคว้าประวัติ และหลักการออกแบบสิ่งพิมพ์เข้าเล่ม โดยมุ่งเน้นสิ่งพิมพ์เข้าเล่มประเภทหนังสือ และนิตยสาร ฝึกวิเคราะห์และปฏิบัติการออกแบบตามกระบวนการผลิต ตั้งแต่เตรียมข้อมูลจนถึงการทำต้นฉบับด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ การเข้าเล่ม และเทคนิคต่างๆเกี่ยวกับระบบการพิมพ์ นิสิตสามารถเลือกลงทะเบียนเรียนในประเทศหรือต่างประเทศ เรียนไม่น้อยกว่า 56 ชั่วโมง

อทศ 314 การสร้างสรรค์กราฟิกสำหรับสภาพแวดล้อม

3(2-2-5)

VDS 314 Creative for Environmental Graphics

(บุรพวิชา อทศ 211)

ศึกษาค้นคว้าองค์ประกอบพื้นฐานของการสื่อสารด้วยภาพ เช่น สัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมาย ฝึกวิเคราะห์และปฏิบัติออกแบบกราฟิกในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงการสื่อสาร ทิศทางสายตาที่เหมาะสมกับพื้นที่ โดยคำนึงถึงกรอบจรรยาบรรณทางวิชาชีพ สะท้อนคุณธรรมและจริยธรรมอันดีสู่สังคม สะท้อนวัฒนธรรมในระดับท้องถิ่น และระดับสากล นิสิตสามารถเลือกลงทะเบียนเรียนในประเทศหรือต่างประเทศ เรียนไม่น้อยกว่า 56 ชั่วโมง

อทศ 315 การสร้างสรรค์กราฟิกบนบรรจุภัณฑ์

3(2-2-5)

VDS 315 Creative Graphics on Package

ศึกษาค้นคว้าหลักการพื้นฐานของโครงสร้างและวัสดุพื้นฐานสำหรับบรรจุภัณฑ์ ฝึกวิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ ในการสื่อสารบนบรรจุภัณฑ์ ฝึกปฏิบัติการออกแบบกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์จากประเภทของสินค้าที่หลากหลายรองรับตลาดหลายระดับ ทั้งระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับสากล รองรับการส่งออก ศึกษาแนวความคิดการแสดงสินค้า เพื่อตอบวัตถุประสงค์ทางการตลาด วิเคราะห์วิธีการจัดแสดงในแต่ละประเภทของสินค้าในตลาดธุรกิจ ฝึกปฏิบัติการออกแบบแสดงสินค้าตามข้อกำหนดและวัตถุประสงค์ที่ นิสิตสามารถเลือกลงทะเบียนเรียนในประเทศหรือต่างประเทศ เรียนไม่น้อยกว่า 56 ชั่วโมง

อทศ 316 การสร้างสรรค์โฆษณาและกิจกรรมทางการตลาด

3(2-2-5)

VDS 316 Creative Advertising and Event Marketing

ศึกษาค้นคว้าหลักการของการโฆษณา ฝึกวิเคราะห์แนวทางสื่อสารของการโฆษณา ฝึกปฏิบัติออกแบบโฆษณาด้วยสื่อ และรูปแบบของกิจกรรมทางการตลาดที่หลากหลาย โดยมีรูปแบบและข้อกำหนดของการสื่อสารที่ต่างกัน โดยคำนึงถึงกรอบจรรยาบรรณทางวิชาชีพ สะท้อนคุณธรรมและจริยธรรมอันดีสู่สังคม

อทศ 317 การสร้างสรรค์สิ่งแสดงบุคลิกในการสื่อสาร

3(2-2-5)

VDS 317 Creative Character and Mascot Design in Communication

ศึกษาค้นคว้าหลักการเคลื่อนไหวของร่างกายในอิริยาบถต่างๆ ศึกษาวิเคราะห์ภาษาทางร่างกายใน การแสดงออกตามสภาพ อารมณ์ และบุคลิกภาพที่หลากหลาย ฝึกปฏิบัติสร้างสรรค์รูปแบบของสิ่งแสดงบุคลิกด้วยเทคนิคการวาดภาพต่างๆ ที่มีลักษณะเฉพาะตัว นิสิตสามารถเลือกลงทะเบียนเรียนในประเทศหรือต่างประเทศ เรียนไม่น้อยกว่า 56 ชั่วโมง

อทศ 318 การถ่ายภาพสำหรับการส่งเสริมทางการตลาด

3(2-2-5)

VDS 318 Creative Photography for Marketing

ศึกษาค้นคว้ารูปแบบและกิจกรรมทางการตลาดในลักษณะต่างๆ ฝึกวิเคราะห์และปฏิบัติการถ่ายภาพในเชิงประชาสัมพันธ์ เช่น ภาพถ่ายบุคคลและผลิตภัณฑ์ในกิจกรรมและงานแสดงต่างๆ สอดคล้องกับหลักปฏิบัติจรรยาบรรณในวิชาชีพช่างภาพ

อทศ 319 ฝึกงานสำหรับการออกแบบสื่อสาร

3(1-4-4)

VDS 319 Practicum in Communication Design

ฝึกงานในองค์กรธุรกิจต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น บริษัทโฆษณา โปรดักชั่นเฮาส์ กราฟิกสตูดิโอ หรือหน่วยงาน ออกแบบย่อยในองค์กร เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียน มุ่งเน้นการนำองค์ความรู้ไปใช้บูรณาการกับ ประสบการณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 240 ชั่วโมง โดยมีการเตรียมพร้อมด้วยการสัมมนา แลกเปลี่ยน ประสบการณ์กับนักออกแบบมืออาชีพ และนำเสนอโดยเขียนรายงานและแสดงผลงานสะสมในระหว่างฝึกงาน

อทศ 411 การบูรณาการออกแบบสื่อสาร

3(2-2-5)

VDS 411 Integrated Skills for Communication Design

ศึกษาค้นคว้ากระบวนการสร้างสรรค์งานกราฟิกที่หลากหลาย วิเคราะห์เพื่อการพัฒนาผลงานสื่อสาร โดยมุ่งเน้นการบูรณาการเทคนิควิธีการผลิตประเภทต่าง ๆ ตามความสนใจหรือความถนัดของผู้เรียน ศึกษาเปรียบเทียบ วิธีการวิจัย วิเคราะห์แนวทางการสร้างสรรค์ทั้งกระบวนการคิดและการออกแบบ สังเคราะห์จนได้เอกลักษณ์ของ การสร้าง สรรค์งานสื่อสารเฉพาะตัว พัฒนางานในรูปแบบใหม่จนสำเร็จสมบูรณ์ โดยคำนึงถึงคุณธรรมและจริยธรรมอัน ดีในการสร้างสรรค์ สอดคล้องกับหลักปฏิบัติจรรยาบรรณในวิชาชีพนักออกแบบ

อทศ 412 การออกแบบสื่อสารสำหรับการประกอบอาชีพ

3(2-2-5)

VDS 412 Professional Communication Design

(บูรพวิชา อทศ 217)

ศึกษาค้นคว้า เน้นกระบวนการพัฒนาสตูดิโองานสื่อสารของนิสิตแต่ละคน ฝึกวิเคราะห์และปฏิบัติเตรียมความพร้อมในการประกอบอาชีพหรือการดำเนินกิจการขนาดเล็กด้วยตนเอง รวมทั้งพัฒนางานเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต ของชุมชน

อทศ 413 การพัฒนาแฟ้มผลงานและการนำเสนอผลงาน

3(2-2-5)

VDS 413 Portfolio Development and Professional Presentation in Communication Creative

(บูรพวิชา อทศ 311)

ศึกษาค้นคว้ากระบวนการทางความคิดสำหรับแสดงอัตลักษณ์ของนักออกแบบสื่อสาร ฝึกวิเคราะห์ และ ปฏิบัติการนำเสนอผลงานเป็นระบบและเฉพาะตนเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่การสมัครงาน และการทำงานในสายงานออกแบบ สื่อสารในอนาคต โดยคำนึงถึงคุณธรรมและจริยธรรมอันดีในการสร้างสรรค์ สอดคล้องกับหลักปฏิบัติจรรยาบรรณใน วิชาชีพนักออกแบบ

อทศ 414 การออกแบบกราฟิกสองมิติเคลื่อนไหว

3(2-2-5)

VDS 414 2-D in Motion Graphics

(บูรพวิชา อทศ 214)

ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติวิธีการสร้างสรรค์ภาพ วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของภาพกับตัวอักษรในงาน กราฟิกเคลื่อนไหวด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสร้างภาพเคลื่อนไหวทางคอมพิวเตอร์ อาทิ โปรแกรมแฟลช (Flash) หรือ โปรแกรมเอฟเตอร์เอฟเฟ็ค (After Effect) เพื่อนำไปใช้ในงานโฆษณา ใต้เต็ล หรือสื่อวิดีโอทัศนอื่น ๆ

อทศ 415 การสร้างสรรค์สื่อหลากหลายบนเว็บเพจ 3(2-2-5)

VDS 415 Creative Multimedia on Web Page

(บุรพวิชา อทศ 216)

ศึกษาค้นคว้าขั้นตอนการรวบรวม การวางแผนข้อมูลสำหรับการออกแบบเว็บเพจ ฝึกวิเคราะห์การสร้างสรรค์รูปแบบงานสื่อสารบนหน้าเว็บเพจ และฝึกปฏิบัติการออกแบบเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เช่น โปรแกรมแฟลช (Flash) หรือโปรแกรมดรีมวีฟเวอร์ (Dreamweaver)

อทศ 416 การสร้างวัตถุและภาพเคลื่อนไหวด้วยโปรแกรมสามมิติ 3(2-2-5)

VDS 416 3-D Modeling, Rendering and Animation

(บุรพวิชา อทศ 319)

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติการสร้างวัตถุ สามมิติ และภาพเคลื่อนไหวด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น โปรแกรม 3D Max หรือโปรแกรมมายา (Maya) มุ่งเน้นวิเคราะห์ที่การสร้างสรรคภาพจำลอง การสร้างเรื่องราว และการลำดับเนื้อหาในการสื่อสาร

อทศ 417 การถ่ายภาพแฟชั่น 3(2-2-5)

VDS 417 Fashion Styling Photography

(บุรพวิชา อทศ 311)

ศึกษาค้นคว้าหลักการ และฝึกปฏิบัติการถ่ายภาพบุคคลและเครื่องประดับ ศึกษาค้นคว้าหลักการของการออกแบบแฟชั่น ที่มาและแนวทางของการสร้างสรรค์คอลเลคชั่นแฟชั่น ทั้งเสื้อผ้าและเครื่องประดับ ศึกษาลักษณะการควบคุมแสงภายในสตูดิโอ ภายในอาคาร และภายนอกอาคาร ศึกษาลักษณะผู้เรียน ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์กระบวนการถ่ายภาพเพื่อแสดงแนวผลงานตามแบบฉบับของตนเอง

อทศ 418 การถ่ายภาพข่าวเชิงสารคดี 3(2-2-5)

VDS 418 Photojournalism and Documentary Photography

ศึกษาค้นคว้าหลักการ และฝึกปฏิบัติการถ่ายภาพสถานการณ์ เหตุการณ์สำคัญต่างๆในสังคม ศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์หลักการควบคุมแสงภายนอกอาคาร โดยคำนึงถึงคุณธรรมและจริยธรรมอันดีในการสร้างสรรค์สื่อดัดแปลงกับหลักปฏิบัติจรรยาบรรณในวิชาชีพช่างภาพ

อทศ 419 สหกิจศึกษาสำหรับการออกแบบสื่อสาร 6(0-6-12)

VDS 419 Co-operative Education for Communication Design

นิสิตต้องปฏิบัติงานจริงด้วยความรับผิดชอบในงานวิชาเอกการสื่อสารสร้างสรรค์ โดยต้องปฏิบัติงานเต็มเวลาตามแผนการทำงานและดำเนินตามคำแนะนำของที่ปรึกษาประจำเป็นเวลาอย่างน้อย 15 สัปดาห์ โดยที่ลักษณะงานต้องแตกต่างไปจากการดูงานหรือฝึกงานทั่วไป นิสิตต้องเขียนรายงานเชิงเทคนิคและถูกประเมินโดยคณะกรรมการประเมินผลของรายวิชา

(2) กลุ่มวิชาเอกการออกแบบแฟชั่น

อทศ 221 การออกแบบแฟชั่นพื้นฐาน

3(2-2-5)

VDS 221 Fashion Design Fundamentals

ศึกษาค้นคว้าความรู้พื้นฐานทางด้านกระบวนการออกแบบแฟชั่นทั้งในระบบห้องเสื้อและระบบอุตสาหกรรมแฟชั่น วงจรแฟชั่น ประเภทของเครื่องนุ่งห่ม เรียนรู้เรื่องโครงสร้างและองค์ประกอบทางด้านการออกแบบเครื่องนุ่งห่มเบื้องต้น คำศัพท์ทางแฟชั่น จิตวิทยามวลชนที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่น

อทศ 222 การวาดภาพแฟชั่นและการออกแบบ

3(2-2-5)

VDS 222 Fashion Sketching and Design

ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติการวาดภาพแฟชั่น ด้วยเครื่องมือและอุปกรณ์อย่างนักออกแบบระดับมืออาชีพ

อทศ 223 โครงสร้างเครื่องแต่งกายพื้นฐาน : แบบตัดพื้นฐาน

3(2-2-5)

VDS 223 Basic Garment Constructions: Flat Pattern Making

ศึกษา และฝึกปฏิบัติการสร้างแบบตัดพื้นฐาน ในรูปแบบต่างๆด้วยการพัฒนาแบบตัดกระดาษรวมถึงการออกแบบ ทดลองแบบตัดด้วยการตัดเย็บผ้าดิบและลองแบบบนตัวหุ่น

อทศ 224 การวาดภาพประกอบแฟชั่นและการนำเสนอ

3(2-2-5)

VDS 224 Fashion Illustration and Presentation

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติการวาดภาพประกอบแฟชั่น เน้นการสร้างสรรค์ผลงานภาพวาดโดยการใช้เทคนิคการวาดภาพและการลงสีในลักษณะต่าง ๆ ตลอดจนการใช้คอมพิวเตอร์ในการสร้างสรรค์ผลงาน รวมถึงกระบวนการนำเสนอในรูปแบบแฟชั่นด้วยเทคนิคสำหรับมืออาชีพ

อทศ 225 โครงสร้างเครื่องแต่งกายพื้นฐาน: การเดรป

3(1-4-4)

VDS 225 Basic Garment Constructions: Draping

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติการสร้างแบบและการออกแบบเครื่องนุ่งห่มด้วยวิธีการพันผ้าบนหุ่นเพื่อใช้เป็นต้นแบบในระบบอุตสาหกรรม

อทศ 226 แนวคิดการออกแบบแฟชั่น

3(2-2-5)

VDS 226 Concept of Fashion Design

ศึกษาค้นคว้าหลักการ กระบวนการออกแบบแฟชั่น วิเคราะห์วิจารณ์ผลงานการออกแบบแฟชั่นที่สำคัญทั้งในอดีตและปัจจุบัน รวมทั้งการฝึกปฏิบัติการคิด การเขียน แนวคิดและการนำเสนออย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงข้อจำกัดและปัจจัยทางการตลาดเป็นสำคัญ โดยสะท้อนภาพรวมการออกแบบแฟชั่นในระดับท้องถิ่นและระดับสากล นิสิตสามารถเลือกเรียนภายในประเทศหรือต่างประเทศ โดยมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 56 ชั่วโมง

อทศ 321 วิวัฒนาการแฟชั่น

3(2-2-5)

VDS 321 Fashion Past and Present

ศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์ประวัติศาสตร์แฟชั่นและแฟชั่นร่วมสมัย เน้นเริ่มจากศตวรรษที่ 20 ที่มีผลต่อวิวัฒนาการแนวคิดการออกแบบเครื่องนุ่งห่ม ทั้งเครื่องนุ่งห่มตะวันตกและตะวันออก ในด้านเนื้อหา รูปแบบ โครงสร้าง และการผลิต

อทศ 322 การออกแบบแบบตัดสร้างสรรค์ VDS 322 Creative Patterns ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติการออกแบบรูปแบบเครื่องนุ่งห่มด้วยการสร้างแบบตัดด้วยกระดาษที่มีความซับซ้อน สร้างสรรค์และพัฒนาแบบตัดด้วยการทดลองตัดเย็บด้วยผ้าดิบและลองแบบบนตัวหุ่น	3(1-4-4)
อทศ 323 การศึกษาผ้าและการออกแบบ VDS 323 Fabrics Studies and Design ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์เรื่องผ้า และฝึกปฏิบัติการออกแบบลวดลายผ้าทั้งลวดลายแบบโครงสร้าง และลวดลายพิมพ์ ด้วยอุปกรณ์เครื่องเขียน และคอมพิวเตอร์ อย่างนักออกแบบลายผ้าระดับมืออาชีพ	3(2-2-5)
อทศ 324 การออกแบบเครื่องตกแต่งแฟชั่น VDS 324 Accessory Design ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติการออกแบบเครื่องตกแต่งแฟชั่น รองเท้า กระเป๋า เข็มขัด และเครื่องตกแต่งแฟชั่นอื่นๆ ด้วยเครื่องมือ อุปกรณ์เครื่องเขียน และคอมพิวเตอร์ของนักออกแบบระดับมืออาชีพ	3(2-2-5)
อทศ 325 การออกแบบสามมิติและโครงสร้างสำหรับงานแฟชั่น VDS 325 3D and Construction in Fashion Design ศึกษาค้นคว้า และทดลองฝึกปฏิบัติ รูปแบบและเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานสามมิติ ด้วยวัสดุและ เทคนิคต่างๆ ประกอบการตัดเย็บ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้สำหรับการออกแบบแฟชั่น	3(2-2-5)
อทศ 326 แฟ้มผลงานเพื่อนักออกแบบแฟชั่น VDS 326 Creative Portfolio Development for Fashion Designer ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติ กระบวนการรวบรวมความคิดที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะตน ด้วยการสร้างสรรค์รูปแบบและผลงาน ด้วยวิธีการนำเสนอในรูปแบบแฟ้มนำเสนอผลงานสำหรับนักออกแบบแฟชั่นมืออาชีพ โดยสะท้อนภาพรวมการออกแบบแฟชั่นในระดับท้องถิ่นและระดับสากล นิสิตสามารถเลือกเรียนภายในประเทศหรือต่างประเทศ โดยมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 56 ชั่วโมง	3(1-4-4)
อทศ 327 ฝึกงานการออกแบบแฟชั่น VDS 337 Practicum in Fashion Design ฝึกปฏิบัติงานสหกิจศึกษาในโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป, ห้องเสื้อ, บริษัท, ห้างร้าน ทางด้านธุรกิจแฟชั่น ในองค์กรภาครัฐ หน่วยงานเอกชน หรือบริษัทห้างร้าน เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียน มุ่งเน้นการนำองค์ความรู้ไปใช้บูรณาการกับประสบการณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ด้านการออกแบบแฟชั่น การบริหารจัดการธุรกิจ การสร้างแนวโน้มแฟชั่น นักออกแบบมืออาชีพ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 240 ชั่วโมง โดยมีการสัมมนาและเสนอรายงาน	3(1-4-4)
อทศ 328 การสร้างงานออกแบบแฟชั่นแนวทดลอง VDS 328 Fashion Design Studio Experiment	3(2-2-5)

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ด้วยกระบวนการออกแบบ แรงบันดาลใจ ในแนวคิดผ่านกระบวนการผลิตและการนำเสนอผลงาน ผลิตเป็นต้นแบบคอลเลคชั่น โดยใช้หลักการของระบบห้องเสื้อผสมผสานกับระบบอุตสาหกรรม

อทศ 421 การตลาดและการจัดการแฟชั่น

3(2-2-5)

VDS 421 Fashion Marketing and Management

ศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์โครงสร้างและระบบธุรกิจแฟชั่น วงจรการสร้างสินค้าแฟชั่นรวมถึงการสร้างแนวโน้มแฟชั่น โดยสะท้อนภาพรวมการออกแบบแฟชั่นในระดับท้องถิ่นและระดับสากล นิสิตสามารถเลือกเรียนภายในประเทศหรือต่างประเทศ โดยมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 56 ชั่วโมง

อทศ 422 สื่อในงานออกแบบแฟชั่น

3(2-2-5)

VDS 422 Media in Fashion Design

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบแฟชั่นด้วยสื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น กล้องถ่ายภาพ โปรแกรมคอมพิวเตอร์กราฟิก โปรแกรมเฉพาะด้านการออกแบบแฟชั่น และวิธีการนำเสนอผลงานแฟชั่นด้วยสื่อต่าง ๆ

อทศ 423 สหกิจศึกษาสำหรับการออกแบบแฟชั่น

6(0-6-12)

VDS 423 Co-operative Education for Fashion Design

นิสิตต้องปฏิบัติงานจริงด้วยความรับผิดชอบในงานวิชาเอกการออกแบบแฟชั่นโดยต้องปฏิบัติงานเต็มเวลาตามแผนการทำงานและดำเนินตามคำแนะนำของที่ปรึกษาประจำเป็นเวลาอย่างน้อย 15 สัปดาห์ โดยที่ลักษณะงานต้องแตกต่างไปจากการดูงานหรือฝึกงานทั่วไป นิสิตต้องเขียนรายงานเชิงเทคนิคและถูกประเมินโดยคณะกรรมการประเมินผลของรายวิชา

(3) กลุ่มวิชาเอกการออกแบบเครื่องประดับ

อทศ 231 การร่างภาพและหลักการออกแบบเครื่องประดับ

3(2-2-5)

VDS 231 Sketching and Principles of Jewelry Design

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติการร่างภาพเครื่องประดับ ประกอบหลักการออกแบบ การจัดองค์ประกอบ วิธีการเขียนส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องประดับและอัญมณี รวมทั้งการลงสีในงานออกแบบเครื่องประดับสองมิติและสามมิติเสมือนจริง โดยคำนึงถึงจรรยาบรรณของนักออกแบบเป็นสำคัญ

อทศ 232 อัญมณีกับการออกแบบเครื่องประดับ

3(2-2-5)

VDS 232 Gemology and Jewelry Design

ศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์คุณสมบัติทางกายภาพของอัญมณี รวมถึงชนิด และคุณลักษณะพิเศษของอัญมณีแต่ละประเภทได้ เพื่อเป็นแนวทางนำไปใช้ในการออกแบบเครื่องประดับ

อทศ 233 ประวัติศาสตร์ศิลป์และการออกแบบเครื่องประดับ

3(2-2-5)

VDS 233 History of Art and Jewelry Design

ศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ศิลป์ยุคที่มีผลต่อการวิวัฒนาการแนวคิดการออกแบบ และการผลิตเครื่องประดับในยุคคลาสสิก (Classic World) ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงแนวการออกแบบเครื่องประดับตะวันตกและตะวันออก

อทศ 234 นวัตกรรมการออกแบบเครื่องประดับจากภูมิปัญญาไทย

3(2-2-5)

VDS 234 Thai Wisdom for Jewelry Design Innovation

ศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์เกี่ยวกับงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของไทยในแต่ละภาค โดยเน้นกระบวนการวิจัยเป็นสำคัญเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ และฝึกปฏิบัติการสร้างสรรค์งานเครื่องประดับประกอบกับงานศิลปะพื้นบ้านที่เกิดจากภูมิปัญญาไทย

อทศ 235 การสร้างแบรนด์สำหรับเครื่องประดับ

3(2-2-5)

VDS 235 Branding for Jewelry

ศึกษาค้นคว้ากระบวนการสร้างตราสัญลักษณ์ธุรกิจการค้าเครื่องประดับ ประกอบด้วยการ ศึกษารสนิยมที่เป็นสากล วิเคราะห์แนวโน้มการออกแบบเครื่องประดับประกอบธุรกิจสากล และฝึกปฏิบัติสร้างตราสัญลักษณ์ธุรกิจการค้าเครื่องประดับให้มีเอกลักษณ์และความคิดสร้างสรรค์เฉพาะตน ภายใต้กรอบจริยบรรณอันดีงามและความรับผิดชอบต่อสังคม

อทศ 236 ความคิดสร้างสรรค์กับการออกแบบเครื่องประดับ

3(2-2-5)

VDS 236 Creativity for Jewelry Design

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติการออกแบบ และสร้างสรรค์เครื่องประดับจากธรรมชาติ นูรณาการกับวัสดุสังเคราะห์ โดยเน้นการออกแบบเครื่องประดับแฟชั่นร่วมสมัยทั้งในเชิงศิลปะและอุตสาหกรรม ภายใต้กรอบจริยบรรณอันดีงามและความรับผิดชอบต่อสังคมในการสร้างสรรค์

อทศ 237 การเขียนแบบเครื่องประดับ

3(2-2-5)

VDS 237 Mechanical Drawing for Jewelry Design

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติการเขียนแบบเครื่องประดับ โดยเน้นความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนภาพฉายแสดงรูปด้านต่าง ๆ และการกำหนดขนาดสัดส่วนมาตรฐานสากล

อทศ 331 แนวคิดการออกแบบเครื่องประดับ

3(2-2-5)

VDS 331 Concept of Jewelry Design

ศึกษาค้นคว้าหลักการ กระบวนการออกแบบเครื่องประดับ ฝึกการวิเคราะห์ วิจารณ์งานออกแบบเครื่องประดับทั้งในอดีต และปัจจุบัน ศึกษากระบวนการสังเคราะห์เพื่อให้ได้แนวความคิดสำหรับการออกแบบเครื่องประดับ และฝึกการเขียนแนวคิด การนำเสนอแนวคิดในงานออกแบบเครื่องประดับ

- อทศ 332 นวัตกรรมการออกแบบลวดลายจากภูมิปัญญาไทย 3(2-2-5)
 VDS 332 Ornament and Thai Wisdom Innovation
 ศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์ ข้อมูลการออกแบบลวดลายศิลปกรรมภูมิปัญญาไทย เพื่อพัฒนาและบูรณาการเป็นลวดลายเฉพาะตน สำหรับประกอบเป็นเครื่องประดับตกแต่งร่างกาย
- อทศ 333 การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบเครื่องประดับ 3(2-2-5)
 VDS 333 Computer Aided Design for Jewelry Design
 ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติการใช้โปรแกรมพื้นฐานด้านการออกแบบเครื่องประดับ 2 และ 3 มิติ เพื่อการนำเสนอ (Presentation) ก่อนผลิตต้นแบบผลงานจริง และสามารถนำโปรแกรมพื้นฐานต่าง ๆ มาบูรณาการร่วมกันได้
- อทศ 334 เทคนิคและวัสดุการทำเครื่องประดับ 3(2-2-5)
 VDS 334 Technique and Material for Jewelry Making
 ศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์คุณสมบัติทั่วไปของโลหะ เช่น เงิน ทอง ทองเหลือง ทองแดง ฯลฯ และ วัสดุอื่นที่นำมาใช้ทำ เครื่องประดับ วิธีการใช้อุปกรณ์เครื่องมือ เทคนิคการหลอม การรีด การขึ้นรูป และการบัดกรีประกอบชิ้นงาน
- อทศ 335 การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการผลิตต้นแบบเครื่องประดับ 3(1-4-4)
 VDS 335 Computer Aided Manufacturing Prototype Making for Jewelry
 ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติการกระบวนการสร้างต้นแบบเครื่องประดับด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อการผลิต (CAM) ต้นแบบขี้ผึ้ง (WAX)
- อทศ 336 การออกแบบเครื่องประดับประกอบเครื่องใช้จากวัสดุพื้นบ้าน 3(2-2-5)
 VDS 336 Jewelry Design from Thai Folk Material for Accessory
 ศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์กระบวนการออกแบบ และทดลองผลิตอุปกรณ์ประกอบเครื่องหนัง เช่น กระเป๋ารองเท้า เข็มขัด และเครื่องแต่งกายประเภท เครื่องหนัง หรือวัสดุอื่นๆ โดยพัฒนาจากวัสดุพื้นบ้านสร้างสรรค์ให้เป็นวัสดุและอุปกรณ์ตกแต่งที่มีคุณค่า
- อทศ 337 ฝึกงานการออกแบบเครื่องประดับ 3(1-4-4)
 VDS 337 Practicum in Jewelry Design
 ศึกษาการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา และฝึกงานในหน่วยงาน บริษัท ห้างร้าน โรงงาน ที่ดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมด้านเครื่องประดับ โดยศึกษากระบวนการทำงาน การออกแบบ และการผลิต ธุรกิจการตลาดจากหน่วยงานที่ดำเนิน ธุรกิจอุตสาหกรรมด้านเครื่องประดับ เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียน มุ่งเน้นการนำองค์ความรู้ไปใช้บูรณาการกับประสบการณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 240 ชั่วโมง โดยมีการสัมมนาและเสนอรายงาน
- อทศ 431 นวัตกรรมการผลิตต้นแบบเครื่องประดับด้วยเครื่องมือ 3(2-2-5)
 VDS 431 Innovation Model Engraving for Jewelry Design
 ศึกษากระบวนการฝึกปฏิบัติ และค้นคว้า ทดลองสร้างต้นแบบเครื่องประดับประเภทต่าง ๆ ในรูปแบบลอยตัว นูนสูง นูนต่ำ และการตกแต่งพื้นผิวขี้ผึ้งสังเคราะห์ด้วยเครื่องมือชนิดต่างๆ

อทศ 432 เทคนิคการผลิตเครื่องประดับอุตสาหกรรม

3(2-2-5)

VDS 432 Technique Manufacturing for Jewelry Design

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติเทคนิคการออกแบบ และการทำต้นแบบแม่พิมพ์เครื่องประดับ สำหรับการผลิตระบบอุตสาหกรรม เช่น การทำแม่พิมพ์ขึ้นเดียว แม่พิมพ์โลหะ แม่พิมพ์ขี้ผึ้งสังเคราะห์ เพื่อการหล่อเหรียญ และหล่อระบบสูญญากาศ โดยสะท้อนภาพรวมการออกแบบในระดับท้องถิ่นและระดับสากล นิสิตสามารถเลือกเรียนภายในประเทศหรือต่างประเทศ โดยมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 56 ชั่วโมง

อทศ 433 สหกิจศึกษาสำหรับการออกแบบเครื่องประดับ

6(0-6-12)

VDS 433 Co- operative Education for Jewelry Design

นิสิตต้องปฏิบัติงานจริงด้วยความรับผิดชอบในงานวิชาเอกการออกแบบเครื่องประดับ โดยต้องปฏิบัติงานเต็มเวลาตามแผนการทำงานและดำเนินตามคำแนะนำของที่ปรึกษาประจำเป็นเวลาอย่างน้อย 15 สัปดาห์ โดยที่ลักษณะงานต้องแตกต่างไปจากการดูงานหรือฝึกงานทั่วไป นิสิตต้องเขียนรายงานเชิงเทคนิคและถูกประเมินโดยคณะกรรมการประเมินผลของรายวิชา

(4) กลุ่มวิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์

อทศ 241 การออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อประโยชน์ใช้สอย

3(2-2-5)

VDS 241 Functional Product Design

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติงานออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เน้นวิธีการและขั้นตอนในการดำเนินการออกแบบผลิตภัณฑ์เน้นทางด้านประโยชน์ใช้สอย โดยมีความสมดุลกับความสวยงาม พร้อมทั้งตระหนักในการรักษาสังแวดล้อม

อทศ 242 การออกแบบโครงสร้างบรรจุภัณฑ์

3(2-2-5)

VDS 242 Structural Packaging Design

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบบรรจุภัณฑ์เน้นด้านโครงสร้างการใช้บรรจุสินค้า โดยตระหนักถึงมาตรฐานบรรจุภัณฑ์และปกป้องสินค้าก่อนถึงผู้บริโภค

อทศ 243 นวัตกรรมภูมิปัญญาไทยเพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์

3(2-2-5)

VDS 243 Thai Wisdom Innovation for Product Design

(บูรพวิชา อทศ 241)

ศึกษา และค้นคว้าเกี่ยวกับงานศิลปหัตถกรรมของไทยทั้งทางด้านรูปแบบและวิธีการผลิต เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สร้างสรรค์และเป็นการต่อยอดภูมิปัญญาไทยให้คงอยู่

อทศ 244 การออกแบบบรรจุภัณฑ์เพื่องานหัตถกรรม

3(2-2-5)

VDS 244 Packaging Design for Handicraft Product

(บูรพวิชา อทศ 242)

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบบรรจุภัณฑ์เพื่องานหัตถกรรมและธุรกิจขนาดเล็ก ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ความเป็นไปได้ในการผลิตปริมาณน้อย ความงาม และประโยชน์ใช้สอย

อทศ 245 การออกแบบกราฟิกเพื่อประโยชน์ใช้สอย 3(2-2-5)

VDS 245 Functional Graphic Design

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติการออกแบบกราฟิก เพื่อใช้ในการออกแบบไม่ว่าจะเป็นผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และงานด้านสถาปัตยกรรม โดยเน้นความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการเป็นสื่อเชื่อมโยงผู้บริโภคกับผลิตภัณฑ์

อทศ 246 การใช้คอมพิวเตอร์ออกแบบเพื่อการผลิต

3(2-2-5)

VDS 246 Computer Aided Design Manufacturing

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติพื้นฐานการถ่ายทอดความคิดในการออกแบบสู่การผลิต โดยการเขียนแบบด้วยวิธี Orthographic ทั้ง Multiview และ Isometric ด้วยการใช้ชนิดของเส้นถ่ายทอดรูปทรงภายนอกและภายใน พร้อมกับ การใช้หลักสากลในการบอกขนาด (Dimensioning) รวมถึงการใช้สัญลักษณ์ต่างๆ

อทศ 247 วิธีการแก้ปัญหาการออกแบบ

3(2-2-5)

VDS 247 Multiple Design Solutions

ศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ และปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาการออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยตระหนักถึงความ เป็นไปได้ในการผลิตสินค้า รวมถึงหลักการเลือกวัสดุและวิธีการที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์

อทศ 341 การออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงทดลอง

3(2-2-5)

VDS 341 Experimental Product Design

(บูรพวิชา อทศ 243)

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติการออกแบบผลิตภัณฑ์โดยเน้นการออกแบบที่เน้นการสร้างสรรค์รูปลักษณะ และ ประโยชน์ใช้สอยใหม่ จากแบบแผนแนวทางการคิดในการแก้ปัญหาที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน โดยพิจารณาจากเหตุการณ์ ปัจจุบันที่น่าสนใจในขณะนั้น มาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ

อทศ 342 การออกแบบบรรจุภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม

3(2-2-5)

VDS 342 Eco-Packaging Design

(บูรพวิชา อทศ 244)

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบบรรจุภัณฑ์เพื่อการรักษาสภาพแวดล้อมจากแนวคิดการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ไปสู่แนวคิดผลิตภัณฑ์ยั่งยืน โดยให้มีมุมมองด้านการพิจารณาด้านสิ่งแวดล้อม ความคิดสร้างสรรค์และ ต้องมีความตระหนักในปัญหา ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

อทศ 343 การออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม

3(2-2-5)

VDS 343 Eco-Product Design

(บูรพวิชา อทศ 341)

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์โดยเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเหมาะสม โดยเน้นความเข้าใจในกรรมวิธีการผลิต และผลเสียของผลิตภัณฑ์ที่กระทบกับสภาพแวดล้อมตั้งแต่การผลิต การใช้งาน การขาย และการกำจัด ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ความงาม และประโยชน์ใช้สอย

อทศ 344 การออกแบบบรรจุภัณฑ์ในระบบสากล 3(2-2-5)

VDS 344 Universal Packaging Design

(บูรพวิชา อทศ 342)

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบบรรจุภัณฑ์ตามข้อกำหนดสากลที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลายทางด้าน อายุ เพศ ความแตกต่างด้านความพิการ และเหมาะสมกับประเภทของสินค้าและตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้ค้า ประโยชน์ใช้สอย ตลอดจนได้ภาพลักษณ์ที่มีเอกลักษณ์เหมาะสมกับตราสินค้า

อทศ 345 การออกแบบเครื่องเรือนสมัยใหม่ 3(2-2-5)

VDS 345 Modernistic Furniture Design

ศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติการออกแบบเครื่องเรือน โดยคำนึงถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคในอนาคต สัดส่วนมนุษย์ วัสดุ เทคโนโลยีสภาพแวดล้อมที่นำไปใช้เพื่อให้เกิดเครื่องเรือนแบบใหม่ที่เหมาะสมกับตลาดสินค้าในอนาคต

อทศ 346 การออกแบบเครื่องเรือนและการผลิตในระบบอุตสาหกรรม 3(2-2-5)

VDS 346 Furniture Design and Manufacturing System

การศึกษาค้นคว้า และฝึกปฏิบัติการออกแบบเครื่องเรือน โดยใช้วัสดุที่เหมาะสม เน้นความเข้าใจในกรรมวิธีการผลิตด้วยระบบเครื่องจักรอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ความงาม และประโยชน์ใช้สอย

อทศ 347 ฝึกงานการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ 3(1-4-4)

VDS 347 Practicum in Design

ฝึกปฏิบัติงานสหกิจศึกษา ในองค์กรของรัฐ หน่วยงานเอกชน หรือบริษัทห้างร้าน เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียน มุ่งเน้นการนำองค์ความรู้ไปใช้บูรณาการกับประสบการณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 240 ชั่วโมง โดยมีการสัมมนาและเสนอรายงาน

อทศ 348 วิศวกรรมการออกแบบและเทคโนโลยี 3(2-2-5)

VDS 348 Design Engineering and Technology

ศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ และปฏิบัติเกี่ยวกับเลือกกระบวนการและสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยตระหนักถึงความเป็นไปได้ในการผลิต การบูรณาการความรู้ด้านเทคโนโลยีกับการออกแบบ และรวมถึงหลักการเลือกกระบวนการทางด้านวิศวกรรมที่เหมาะสมกับการออกแบบผลิตภัณฑ์

อทศ 441 การวางแผนงานออกแบบผลิตภัณฑ์ 3(2-2-5)

VDS 441 Product Design Planning

ศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ และปฏิบัติการวางแผนในการออกแบบผลิตภัณฑ์ทั้งระบบอย่างละเอียด ได้แก่ ขั้นตอนต่างๆ ในการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ การหาผลิตภัณฑ์ใหม่ตามความต้องการของตลาด เส้นทางและวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ที่สัมพันธ์กับการออกแบบ การผลิต จนถึงการผลิตและส่งและจัดจำหน่าย

อทศ 442 การศึกษาค้นคว้าการออกแบบอิสระ

3(2-2-5)

VDS 442 Independent Design Study

การศึกษาค้นคว้า หรือวิจัยตามความสนใจ ความถนัดของนิสิต ทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ในระดับท้องถิ่นและระดับสากล โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการเป็นผู้ควบคุม พร้อมทั้งนำเสนอและส่งผลงานวิจัยเป็นรูปเล่ม นิสิตสามารถเลือกเรียนภายในประเทศหรือต่างประเทศ โดยมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 56 ชั่วโมง

อทศ 443 สหกิจศึกษาสำหรับการออกแบบผลิตภัณฑ์

6(0-6-12)

VDS 443 Co-operative Education for Product Design

นิสิตต้องปฏิบัติงานจริงด้วยความรับผิดชอบในงานวิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยต้องปฏิบัติงานเต็มเวลาตามแผนการทำงาน และดำเนินการตามคำแนะนำของที่ปรึกษาประจำเป็นเวลาอย่างน้อย 15 สัปดาห์ โดยที่ลักษณะงานต้องแตกต่างไปจากการดูงานหรือฝึกงานทั่วไป นิสิตต้องเขียนรายงานเชิงเทคนิคและถูกประเมินโดยคณะกรรมการประเมินผลของรายวิชา

ภาคผนวก ข

ตารางการเปรียบเทียบหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการออกแบบทัศนศิลป์
ระหว่างหลักสูตรเดิม (ปรับปรุง พ.ศ.2544) และหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2552

1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2552
ปรัชญา สร้างคนดี มีวินัย ใฝ่ความรู้ คู่คุณธรรม ปณิธาน ผลิตบัณฑิต ให้มีความรู้ความสามารถและใช้เทคโนโลยีตรงกับสภาพความต้องการของสังคมสำหรับประกอบอาชีพได้ วัตถุประสงค์ 1. เพื่อผลิตบัณฑิตออกแบบทัศนศิลป์ให้มีความสามารถ เพื่อการพัฒนาออกแบบทัศนศิลป์ในสังคม 2. เพื่อผลิตบัณฑิตออกแบบทัศนศิลป์ให้มีความรู้ความสามารถในการค้นคว้าทางด้านออกแบบทัศนศิลป์ 3. เพื่อผลิตบัณฑิตออกแบบทัศนศิลป์ให้มีลักษณะเป็นผู้นำ มีวัฒนธรรม มีคุณธรรม และมีความสำคัญความรับผิดชอบต่อสังคม 4. เพื่อผลิตบัณฑิตออกแบบทัศนศิลป์ให้มีรสนิยมและมีพฤติกรรมสร้างสรรค์เพื่ออนุรักษ์และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ	ปรัชญา ความรู้และจริยธรรมทางการออกแบบ นำความคิดนวัตกรรมสู่การพัฒนาสังคมแบบอย่างยั่งยืน ปณิธาน ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถสัมพันธ์กับภูมิปัญญาไทยและสากล โดยใช้เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับความต้องการ การของสังคมให้ได้นวัตกรรมใหม่เพื่อการประกอบอาชีพ วัตถุประสงค์ 1. เพื่อผลิตบัณฑิต ให้มีความรู้ความสามารถเชี่ยวชาญทางการออกแบบ และสามารถใช้ความรู้ความชำนาญในการค้นคว้า วิเคราะห์ และสังเคราะห์เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมให้ตอบรับกับความเคลื่อนไหวทางสังคมที่สอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยและใช้คุณธรรม จริยธรรมและจิตสำนึกสาธารณะในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชนในสังคมไทยอย่างยั่งยืน 2. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้เชี่ยวชาญในการบูรณาการ ภูมิปัญญาไทยนวัตกรรมการผลงานออกแบบพัฒนาสู่สากลโดยสอดคล้องกับความต้องการของสังคมโลกได้อย่างเหมาะสม ผู้นำในการพัฒนาสังคมของอนาคต 3. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรม จริยธรรม จิตสำนึกสาธารณะและจรรยาบรรณในการสร้างสรรค์ผลงานดำรงตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่การวิชาชีพนักออกแบบไทย พร้อมทั้งเป็น

2. การปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการออกแบบทัศนศิลป์ จำนวนหน่วยกิตรวมตามโครงสร้างของหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 130 หน่วยกิต ตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย มีการเปลี่ยนแปลงรายวิชาดังนี้

โครงสร้างหลักสูตรเดิม	โครงสร้างหลักสูตรปรับปรุง
วิชาศึกษาทั่วไป เรียนไม่น้อยกว่า 38 หน่วยกิต 1. กลุ่มวิชาภาษา ภาษาไทย เรียนไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต ภาษาต่างประเทศ เรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต 2. กลุ่มวิชาเลือกเสรี เรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต 3. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ เรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต 4. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ เรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต 5. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต 6. กลุ่มวิชาพลศึกษา เรียนไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต	วิชาศึกษาทั่วไป เรียนไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต 1. กลุ่มวิชาภาษา ภาษาไทย เรียนไม่น้อย กว่า 3 หน่วยกิต ภาษาต่างประเทศ เรียนไม่น้อย กว่า 6 หน่วยกิต 2. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี เรียน ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต 3. กลุ่มวิชาศิลปะศาสตร์ เรียนไม่ น้อยกว่า 15 หน่วยกิต
วิชาเอก เรียนไม่น้อยกว่า 77 หน่วยกิต 1. วิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน 24 หน่วยกิต 2. วิชาเอกสัมพันธ์ เรียนไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต 3. วิชาชีพเฉพาะด้าน เรียนไม่น้อยกว่า 23 หน่วยกิต 4. วิชาเอกเลือก เรียนไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต	วิชาเฉพาะ เรียนไม่น้อยกว่า 94 หน่วยกิต 1. วิชาแกน เรียนไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต 2. วิชาเอก เรียนไม่น้อยกว่า 76 หน่วยกิต 2.1 วิชาเอกบังคับ เรียนไม่น้อยกว่า 58 หน่วยกิต วิชาพื้นฐานสาขาวิชา 28 หน่วยกิต วิชาชีพเฉพาะด้าน 30 หน่วยกิต 2.2 วิชาเอกเลือก เรียนไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต
วิชาโท เรียนไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต	
วิชาเลือกเสรี เรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต	วิชาเลือกเสรี เรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
รวม เรียนไม่น้อยกว่า 142 หน่วยกิต	รวม เรียนไม่น้อยกว่า 130 หน่วยกิต

3. ตารางเปรียบเทียบรายละเอียดการปรับปรุง

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน ศป 110 การวาดเขียนเบื้องต้น 2(1-2) VA 110 Introduction to Drawing ศึกษาและฝึกปฏิบัติการวาดเขียนเบื้องต้นด้วยวัสดุและวิธีการหลายอย่าง เช่น การเขียนเส้นคอนทัวร์ เขียนท่าทาง เขียนน้ำหนัก ฯลฯ เพื่อขยายโลกทัศน์และประสบการณ์ในการวาดเขียน	วิชาพื้นฐานสาขาวิชา อทศ 101 เทคนิคการร่างภาพ 2(1-2-3) และ การวาดภาพเสมือนจริง VDS 101 Sketching and Rendering Technique ศึกษา คำนึงว่า และ ฝึกปฏิบัติ กระบวนการใช้เส้นและวัสดุสำหรับการออกแบบภาพร่าง (Sketch) ให้เหมาะสมกับลักษณะงานประเภทต่างๆ รวมถึงการแก้ปัญหาการสร้างจุดเด่น และรายละเอียดการให้น้ำหนักแสงเงาด้วยเส้น (Stroke) และสีในงานประเภทต่าง ๆ เพื่อการวิเคราะห์และพัฒนา ก่อนเป็นต้นแบบผลงานจริง	- รวมหมวดวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านและวิชาเอกสัมพันธ์เป็นวิชาพื้นฐานสาขาวิชา - เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุม คลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
วิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน อศ 111 หลักการออกแบบ 1 2(1-2) VD 111 Introduction to Design 1 ศึกษาและฝึกปฏิบัติส่วนประกอบ การออกแบบ และหลักการออกแบบเบื้องต้น รวมทั้งปัญหาการใช้สีในงานออกแบบ	วิชาพื้นฐานสาขาวิชา อทศ 102 พื้นฐานการออกแบบ 2(1-2-3) VDS 102 Design Fundamentals ศึกษา คำนึงว่า และ ฝึกปฏิบัติ หลักการออกแบบเบื้องต้น การจัดองค์ประกอบศิลป์และทฤษฎีการออกแบบต่าง ๆ ในงานสองมิติและสามมิติ รวมถึงรูปแบบและแนวโน้มของงานออกแบบ และสามารถสร้างสรรค์ผลงานออกแบบสองมิติ และสามมิติได้	- รวมหมวดวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านและวิชาเอกสัมพันธ์เป็นวิชาพื้นฐานสาขาวิชา - เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุม คลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน อศ 112 หลักการออกแบบ 2 2(1-2) VD 112 Introduction to Design 2 ศึกษาและฝึกปฏิบัติการออกแบบพื้นฐานทางด้านปัญหารูปทรง เอกภาพ ดุลยภาพ สี ลา สัดส่วน รูป และพื้นมิติ แรง พลัง เคลื่อนไหว	วิชาพื้นฐานสาขาวิชา อทศ 201 พื้นฐานคอมพิวเตอร์ 2(1-2-3) กราฟิก VDS 201 Introduction to Computer Graphics ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่องานออกแบบกราฟิกขั้นพื้นฐานการเลือกใช้และการประยุกต์ใช้โปรแกรมที่เหมาะสมในงานออกแบบ และสามารถสร้างสรรค์ผลงานออกแบบในแขนงต่าง ๆ โดยคอมพิวเตอร์ได้	- รวมหมวดวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านและวิชาเอกสัมพันธ์เป็นวิชาพื้นฐานสาขาวิชา - เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
วิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน ศป 120 จิตรกรรมเบื้องต้น 2(1-2) VA 120 Introduction to Painting ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการระบายสี การถ่ายทอด โดยใช้สื่อ دلใจและวัสดุ อุปกรณ์ที่หลากหลาย เน้นการระบายสีน้ำ เป็นสื่อสำคัญ		- ตัดรายวิชาออกจากหมวดวิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน เพื่อพัฒนาให้เป็นรายวิชาในหมวดรายวิชาเอก
วิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน อศ 120 การเขียนแบบเบื้องต้น 2(1-2) VD120 Introduction to Mechanical Drawing ศึกษาและฝึกปฏิบัติ การเขียนแบบ กฎเกณฑ์ วัสดุอุปกรณ์ การถ่ายทอดรูปแบบต่างๆ ทั้ง 3 และ 3 มิติ	วิชาพื้นฐานสาขาวิชา อทศ 103 การเขียนแบบเบื้องต้น 2(1-2-3) VDS 103 Mechanical Drawing ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติหลักการเขียนแบบ แสดง รายละเอียดของผลิตภัณฑ์ โดยมีรายละเอียดในมุมมองและลักษณะต่าง ๆ เช่น ภาพสองมิติ สามมิติ และภาพตัดแสดงรายละเอียดภายใน เพื่อ ประกอบ การ ผลิ ต ใน ระบบ อุตสาหกรรมและการออกแบบ	- รวมหมวดวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านและวิชาเอกสัมพันธ์เป็นวิชาพื้นฐานสาขาวิชา - เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายราย วิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน ศป 130 ประติมากรรมเบื้องต้น 2(1-2) VA 130 Introduction to Sculpture ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับรูปทรง 3 มิติ ด้วยรูปแบบ เนื้อหา และวิธีการต่างๆ โดยคำนึง ถึงความรู้และการปฏิบัติกว้างๆ ในระดับพื้นฐาน		- ตัดรายวิชาออกจากหมวดพื้นฐานเฉพาะด้าน เพื่อพัฒนาให้เป็นรายวิชาในหมวดรายวิชาเอก
วิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน ศป 140 ศิลปะภาพพิมพ์เบื้องต้น 2(1-2) VA 140 Introduction to Printmaking ศึกษาและฝึกปฏิบัติความเป็นมาของศิลปะภาพพิมพ์ในกระบวนการ การต่างๆ และฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับกระบวนการพิมพ์แม่พิมพ์ รูปแบบ วัสดุและอุปกรณ์ในการพิมพ์		- ตัดรายวิชาออกจากหมวดพื้นฐานเฉพาะด้าน เพื่อพัฒนาให้เป็นรายวิชาในหมวดรายวิชาเอก
วิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน ศป 160 ศิลปะไทยเบื้องต้น 2(1-2) VA 160 Introduction to Thai Art ศึกษาและฝึกปฏิบัติลายไทย ภาพไทย แหล่งที่มา อุดมคติในระดับพื้นฐาน วิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน ศป 162 ศิลปะพื้นบ้านไทย VA 162 Thai Folk Art ศึกษาเกี่ยวกับพื้นฐานความคิด การดำรงชีวิต รูปแบบและเนื้อหาของศิลปะพื้นบ้านไทย	วิชาพื้นฐานสาขาวิชา ศป 104 การศึกษา 2(2-0-4) ภูมิปัญญาไทยเพื่อนวัตกรรม การออกแบบ FAS 104 Thai Wisdom for Design Innovation ศึกษาค้นคว้า และเรียนรู้เกี่ยวกับวิวัฒนาการของงานศิลปะพื้นบ้านไทยที่เกิดจากภูมิปัญญาไทยพื้นฐานทาง ด้านความคิดกระบวนการ การสร้างสรรค์ผลงานเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาการออกแบบงานพื้นบ้านไทยให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม	- รวมหมวดวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านและวิชาเอกสัมพันธ์เป็นวิชาพื้นฐานสาขาวิชา - เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้เนื้อหา มีการบูรณาการร่วมกันและครอบคลุม ต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
วิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน ศป 170 สุนทรียศาสตร์เบื้องต้น 2(2-0) VA 170 Introduction to Aesthetics ศึกษาสุนทรียศาสตร์ในระดับพื้นฐาน ในลักษณะความคิดกว้างๆ โดยมุ่งเน้นปัญหาต่างๆ ในสุนทรียศาสตร์เป็นประการสำคัญ		- ตัดรายวิชาออกจากหมวดพื้นฐานเฉพาะด้าน เพื่อพัฒนาให้เป็นรายวิชาในหมวดรายวิชาเอก

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน ศป 181 ประวัติศาสตร์ศิลป์ 1 2(2-0) VA 181 History of Art 1 ศึกษาประวัติความเป็นมาของศิลปะ ตะวัน ตกและตะวันออกโดย สังเขปเน้น รูปแบบและความคิดเด่นๆ		- ตัดรายวิชาออกจากหมวด พื้นฐานเฉพาะด้าน เพื่อพัฒนาให้ เป็นรายวิชาในหมวดรายวิชาเอก
วิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน ศป 191 หลักการทัศนศิลป์ 2(2-0) VA 191 Introduction to Visual Art ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการรับรู้ การ ถ่ายทอดรูปแบบ เนื้อหา และกลวิธีต่างๆ		- ตัดรายวิชาออกจากหมวด พื้นฐานเฉพาะด้าน เพื่อพัฒนาให้ เป็นรายวิชาในหมวดรายวิชาเอก
วิชาเอกสัมพันธ์ อศ 221 การเขียนแบบ 1 2(1-2) VD 221 Mechanical Drawing 1 ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการเขียน แบบขั้นพื้นฐานต่อจากการเขียนแบบ เบื้องต้น โดยเน้นความเข้าใจเกี่ยวกับการ เขียนภาพฉายแสดงรูปด้านต่างๆ การ กำหนดขนาดสัดส่วนมาตรฐานสากล การ เขียนภาพตัดแสดงเนื้อวัสดุแต่ละชนิด		- ตัดรายวิชาออกจากหมวด พื้นฐานเฉพาะด้าน เพื่อพัฒนาให้ เป็นรายวิชาในหมวดรายวิชาเอก
วิชาเอกสัมพันธ์ อศ 231 ศิลปะภาพถ่าย1 2(1-2) VD 231 Photography 1 ศึกษาและฝึกปฏิบัติถ่ายภาพขาวดำเบื้องต้น ความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของการ ถ่ายภาพ ได้แก่ ชนิดของกล้อง ส่วนประกอบ ต่างๆ ในการถ่ายภาพ การผสมน้ำยาล้างฟิล์ม และรูป กระบวนการล้างฟิล์มและล้างภาพ การ จัดและขยาย รวมทั้งเขียนการวิเคราะห์ผลงาน ของตนเองจากฟิล์มและภาพถ่าย		- ตัดรายวิชาออกจากหมวด พื้นฐานเฉพาะด้าน เพื่อพัฒนาให้ เป็นรายวิชาในหมวดรายวิชาเอก

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาเอกสัมพันธ์ อศ 241 การออกแบบกราฟิก 1 2(1-2) VD 241 Graphic Design 1 ศึกษาประวัติความเป็นมาความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการออกแบบกราฟิก เช่น เครื่องมือและเทคนิคต่างๆ ในงานออกแบบกราฟิก ขั้นตอนต่างๆ ในการออกแบบกราฟิก ความรู้เกี่ยวกับตัวพิมพ์และกิจกรรมปฏิบัติที่เหมาะสมในขั้นพื้นฐาน เช่น การวิเคราะห์รูปแบบ โฆษณากาแฟปัญหาระดับพื้นฐานในการใช้เครื่องมือและเรียนรู้เทคนิคต่างๆ		- ตัดรายวิชาออกจากหมวดพื้นฐานเฉพาะด้าน เพื่อพัฒนาให้เป็นรายวิชาในหมวดรายวิชาเอก
วิชาเอกสัมพันธ์ ศป 282 ประวัติศาสตร์ศิลป์ 2 2(2-0) VA 282 History of Art 2 ศึกษาประวัติความเป็นมาและแนวคิดของศิลปกรรมตะวันตก จากอดีตถึงปัจจุบัน โดยมุ่งเน้นศิลปะสมัยใหม่เป็นประการสำคัญ		- ตัดรายวิชาออกจากหมวดพื้นฐานเฉพาะด้าน เพื่อพัฒนาให้เป็นรายวิชาในหมวดรายวิชาเอก
วิชาเอกสัมพันธ์ อป 291 ประวัติศาสตร์ศิลป์ และการออกแบบ 2(2-0) VA 291 History of Art and Design ศึกษาประวัติศาสตร์ศิลป์ในช่วงเวลาที่บทบาทของการออกแบบมีอิทธิพลอยู่ในวงการศิลปะมากมายหลายแขนงในระยะเวลาของการปฏิวัติอุตสาหกรรม ตั้งแต่ครั้งหลังของคริสต์ศตวรรษที่ 19 จนถึงปัจจุบัน	วิชาพื้นฐานสาขาวิชา อทศ 105 วิวัฒนาการออกแบบ 2(2-0-4) VDS 105 Evolution of Design ศึกษาค้นคว้าที่มา กระบวนการ และผลงานทางการออกแบบ มุ่งเน้นการศึกษาผลงานออกแบบที่หลากหลายที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลและทรงอิทธิพลต่อผลงานออกแบบจนถึงปัจจุบัน วิเคราะห์วิจารณ์ผลงานออกแบบในอดีตอย่างเป็นระบบ	- รวมหมวดวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านและวิชาเอกสัมพันธ์เป็นวิชาพื้นฐานสาขาวิชา - เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายราย วิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุม ต่ออรรถวิสัยที่เปลี่ยนไป
วิชาเอกสัมพันธ์ อศ 292 การวาดภาพ 3 มิติ 2(1-2) VD 292 Three Dimension Drawing ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการวาดภาพให้เป็น 3 มิติ ให้เขียนจากของจริงนอกเหนือ จากการใช้เครื่องมือเขียนแบบ เน้นการใช้แสงเงาและการจัดระยะให้มีระยะใกล้และระยะไกล		- ตัดรายวิชาออกจากหมวดพื้นฐานเฉพาะด้าน เพื่อพัฒนาให้เป็นรายวิชาในหมวดรายวิชาเอก

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาเอกสัมพันธ์ อศ 293 วัสดุและกรรมวิธีการผลิต 2(2-0) VD293 Materials and Process ศึกษาให้เข้าใจธรรมชาติและคุณสมบัติของวัสดุที่จะนำไปใช้ในงานผลิตสินค้าประเภทต่างๆ รวมทั้งเทคนิควิธีการสำหรับการผลิตในปัจจุบัน ได้แก่ วัสดุประเภทไม้ โลหะ เซรามิกส์ ยาง ไฟเบอร์กลาส และพลาสติก	วิชาพื้นฐานสาขาวิชา อทศ 106 กระบวนการ 2(1-2-3) และวิธีการสร้างหุ่นจำลอง VDS 106 Model Making and Process Technique ศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์กลวิธีการทำต้นแบบผลงานก่อนการผลิตจริง ด้วยเทคนิคต่าง ๆ โดยเน้นลักษณะเด่นของงานแต่ละประเภท นิสิตต้องผ่านการเรียนวิชาเขียนแบบเบื้องต้น (Mechanical Drawing) มาก่อน	- รวมหมวดวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านและวิชาเอกสัมพันธ์เป็นวิชาพื้นฐานสาขาวิชา - เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายราย วิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
วิชาเอกสัมพันธ์ อศ 294 แนวความคิดเพื่อ 2(2-0) การออกแบบ VD 294 Concept of Design ศึกษาทฤษฎีและรากฐานของการออกแบบ เพื่อพัฒนาทิศทางของปรัชญาที่จะนำไปใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานค้นคว้า และวิจารณ์ผลงานออกแบบที่ปรากฏในตลาด จัดให้มีการสัมมนาวิเคราะห์วิจารณ์ผลงาน	วิชาพื้นฐานสาขาวิชา อทศ 202 การพัฒนาความคิด 2(1-2-3) เพื่อนวัตกรรมการออกแบบ VDS 202 Creativity For Design Innovation ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีของการคิดในแนวทางอื่นๆ ฝึกทดลองนำกระบวนการคิดต่างศาสตร์มาใช้หาแนวคิดทางการออกแบบ มุ่งเน้นการปรับประยุกต์จากหลายตัวแปรเพื่อให้เกิดแนวคิดใหม่สำหรับการออกแบบเป็นสำคัญ	- รวมหมวดวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านและวิชาเอกสัมพันธ์เป็นวิชาพื้นฐานสาขาวิชา - เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายราย วิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
วิชาเอกสัมพันธ์ อศ 295 การตลาดและ 2(2-0) วิทยาการจัดการ VA 295 Marketing and Management ศึกษาโครงสร้างของตลาดและหน้าที่ทางธุรกิจที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายการผลิตของทางด้านการจัดจำหน่าย และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดจำหน่าย การติดตามขั้นตอนของการโฆษณา การเผยแพร่แคตตาล็อก ธุรกิจและปัจจัยต่างๆ ที่จะช่วยในการส่งเสริมการขาย	วิชาพื้นฐานสาขาวิชา อทศ 301 การตลาดแบบ 2(2-0-4) บูรณาการและการจัดการ VAS 301 Integrated Marketing and Management ศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์โครงสร้างของตลาดและหน้าที่ทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายการผลิต ของทางด้านการจัดจำหน่าย และปัญหาที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงขั้นตอนของการโฆษณา การเผยแพร่การส่งเสริมการขาย	- รวมหมวดวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านและวิชาเอกสัมพันธ์เป็นวิชาพื้นฐานสาขาวิชา - เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายราย วิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาเอกสัมพันธ์ อศ 296 พฤติกรรมผู้บริโภค 2(2-0) VA 296 Consumer's Behaviors ศึกษาพฤติกรรมพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อผู้บริโภค โดยมุ่งเน้นศึกษาในด้านจิตวิทยา สังคม วิทยาความ แตกต่างในทางเศรษฐกิจ ปัญหา ประชากร และความแตกต่างของวัฒนธรรม		- ตัดรายวิชาออกจากหมวดพื้นฐานเฉพาะด้าน เพื่อพัฒนาให้เป็นรายวิชาในหมวดรายวิชาเอก
วิชาเอกสัมพันธ์ อศ 296 พฤติกรรมผู้บริโภค VA 296 Consumer's Behaviors ศึกษาพฤติกรรมพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อผู้บริโภค โดยมุ่งเน้นศึกษาในด้านจิตวิทยา สังคม วิทยาความ แตกต่างในทางเศรษฐกิจ ปัญหา ประชากร และความแตกต่างของวัฒนธรรม		
	วิชาพื้นฐานสาขาวิชา อทศ 401 การนำเสนองาน 2(2-0-4) ออกแบบ VDS 401 Project Creativity Presentation ศึกษาค้นคว้าโครงสร้างกระบวนการ การนำเสนอผลงานด้วยเทคโนโลยีต่อสาธารณะ	- เพิ่มรายวิชา
	วิชาพื้นฐานสาขาวิชา อทศ 402 การออกแบบนิพนธ์ 8(4-8-12) VDS 402 Design Innovation Thesis ศึกษาค้นคว้าหลักการแนวคิดของการสร้างสรรค์งานออกแบบอย่างเป็นระบบ มุ่งเจาะลึกในกระบวนการออกแบบ ในหัวเรื่องที่เป็นประโยชน์และพัฒนาวิชาชีพ การออกแบบภายใต้กรอบจรรยาบรรณ และความรับผิดชอบ ต่อสังคม กำหนดให้มีภาคินิพนธ์และผลงานของการออกแบบ พร้อมเผยแพร่งานสู่ชุมชน โดยนิสิตต้องผ่านวิชาเอกบังคับมาไม่น้อยกว่า 10 รายวิชา และวิชาเอกเลือกไม่น้อยกว่า 4 รายวิชาถึงมีสิทธิ์เรียนวิชานี้ได้	- เพิ่มรายวิชา

วิชาเอกการออกแบบสื่อสาร

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 332 ศิลปะภาพถ่าย 2 3(2-2) VD 332 Photography 2 ศึกษาการจัดองค์ ประกอบในการถ่ายภาพเทคนิคต่างๆ ในห้องมืด การถ่ายโบรไมด์ เพื่อผลทางการจัดภาพที่เป็นงานศิลปะและการโฆษณา	วิชาเอกเลือก อทศ 318 การถ่ายภาพสำหรับ3(2-2-5) การส่งเสริมทางการตลาด VDS 318 Creative Photography for Marketing ศึกษาค้นคว้ารูปแบบและกิจกรรมทางการตลาดในลักษณะต่างๆ ฝึกวิเคราะห์และปฏิบัติการถ่ายภาพในเชิงประชาสัมพันธ์ เช่นภาพถ่ายบุคคลและผลิตภัณฑ์ในกิจกรรมและงานแสดงต่างๆ สอด คล้องกับหลักปฏิบัติจรรยาบรรณในวิชาชีพช่างภาพ	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครบ คลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 333 ศิลปะภาพถ่าย 3 3(2-2) VD 333 Photography 3 ศึกษาการถ่าย จัด ขยาย ล้างภาพฟิล์มสี และปฏิบัติการต่างๆ คล้ายกับการเรียนการถ่ายภาพขาวดำ	วิชาเอกเลือก อทศ 417 การถ่ายภาพแฟชั่น 3(2-2-5) VDS 417 Fashion Styling Photography ศึกษา ค้นคว้าหลักการ และฝึกปฏิบัติการถ่ายภาพบุคคลและเครื่องประดับ ศึกษาค้นคว้าหลักการของการออกแบบแฟชั่น ที่มาและ	- รวมหมวดวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านและวิชาเอกสัมพันธ์เป็นวิชาพื้นฐานสาขาวิชา - เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็น
	แนวทางของการสร้างสรรค์คอลเลคชั่นแฟชั่น ทั้งเสื้อผ้าและเครื่องประดับ ศึกษาหลักการควบคุมแสงภายในสตูดิโอ ภายในอาคารและภายนอกอาคารศึกษาหลักการผู้เรียนศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์กระบวนการถ่ายภาพเพื่อแสดงแนวผลงานตามแบบฉบับของตนเอง	มาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครบ คลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 335 วิดีโอ 1 3(2-2) VD 335 Video 1 ศึกษาและฝึกปฏิบัติการขั้นพื้นฐานในการใช้ วัสดุอุปกรณ์วิดีโอ การถ่ายภาพวิดีโอและการ เขียนสคริปต์	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 215 การสร้างสรรค์ 3(2-2-5) ภาพประกอบและการตกแต่งภาพ VDS 215 Creative illustration and Digital Imaging ศึกษาค้นคว้าหลักการ ประเภทและ แนวโน้มการสร้างสรรค์ภาพประกอบ วิเคราะห์และสังเคราะห์ทดลองเทคนิค สร้างภาพประกอบในรูปแบบเฉพาะ ตนเอง ฝึกปฏิบัติการออกแบบ สร้างสรรค์ภาพด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับการสร้างภาพ ประกอบและ ตกแต่งภาพสำหรับการสื่อสาร	- รวมหมวดวิชาพื้นฐานเฉพาะ ด้านและวิชาเอกสัมพันธ์เป็นวิชา พื้นฐานสาขาวิชา - เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับ การเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็น มาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มี เนื้อหาครอบคลุม ต่อฉบับที่สังคม ที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 336 วิดีโอ 2 3(2-2) VD 336 Video 2 ศึกษาและฝึกปฏิบัติ การถ่ายภาพวิดีโอใน ลักษณะการวางแผน เขียนสคริปต์การถ่าย ภาพโดยเน้นการสร้างสรรค์ทั้งด้านเนื้อหาและ รูปแบบ	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 216 พื้นฐานการ 3(2-2-5) สร้างสรรค์ กราฟิกเคลื่อนไหว VDS 216 Fundamentals of Creative Motion Graphics ศึกษาค้นคว้าหลักการสร้างภาพเคลื่อนไหว ในระดับพื้นฐาน ทั้งองค์ประกอบและ กระบวนการออกแบบ ฝึกวิเคราะห์เทคนิค การสร้างสรรค์หรือการผสมผสานเทคนิคใน การนำเสนอด้วยสื่อสมัยใหม่ ฝึก ปฏิบัติการสร้างภาพ กราฟิกเคลื่อนไหว ด้วย การใช้สื่อสมัยใหม่ต่างๆ	- รวมหมวดวิชาพื้นฐานเฉพาะ ด้านและวิชาเอกสัมพันธ์เป็นวิชา พื้นฐานสาขาวิชา - เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับ การเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็น มาตรฐานเดียว - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มี เนื้อหาครอบคลุม ต่อฉบับที่สังคม ที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 342 การออกแบบกราฟิก 2 3(2-2) VD 342 Graphic Design 2 ศึกษากระบวนการในการออกแบบกราฟิก อย่างเป็นขั้นตอน โดยการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อ แก้ปัญหาในกระบวนการเหล่านี้ เช่น กระบวนการทำเลย์เอาท์ การทำภาพประกอบ การทำโลโก้ เป็นต้น	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 212 การประยุกต์ 3(2-2-5) ตัวอักษร VDS 212 Applied Typography ศึกษา ค้นคว้าหลักการ และฝึก วิเคราะห์การจัดวางตัวอักษรในงาน สื่อสาร ฝึกปฏิบัติการทดลองประยุกต์ ตัวอักษร ในงานสื่อสารประเภทต่างๆ อย่างสร้างสรรค์	- รวมหมวดวิชาพื้นฐานเฉพาะ ด้านและวิชาเอกสัมพันธ์เป็นวิชา พื้นฐานสาขาวิชา - เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับ การเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็น มาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายราย วิชาให้มี เนื้อหาครอบคลุม ต่อฉบับที่สังคม ที่เปลี่ยนไป

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 343 การออกแบบกราฟิก 3 3(2-2) VD 343 Graphic Design 3 ศึกษาและฝึกปฏิบัติกระบวนการทำงานกราฟิกในการทำคอปี้ คาเมรา การพิสูจน์อักษรการทำเพสท์อัพ ทั้งการทำงานในลักษณะเก่าและการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์กราฟิก	วิชาเอกเลือก อทศ 313 การออกแบบ 3(2-2-5) หนังสือและนิตยสาร VDS 313 Book and Magazine Design ศึกษาค้นคว้าประวัติและหลักการออกแบบสิ่งพิมพ์เข้าเล่ม โดยมุ่งเน้นสิ่งพิมพ์เข้าเล่มประเภทหนังสือ และนิตยสาร ฝึกวิเคราะห์และปฏิบัติการออกแบบตามกระบวนการผลิตตั้งแต่เตรียมข้อมูลจนถึงการทำต้นฉบับด้วยโปรแกรม สำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ การเข้าเล่ม และเทคนิคต่างๆเกี่ยวกับระบบการพิมพ์ นิสิตสามารถเลือกลงทะเบียนเรียนในต่างประเทศหรือต่างประเทศ เรียนไม่น้อยกว่า 56 ชั่วโมง	- รวมหมวดวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านและวิชาเอกสัมพันธ์เป็นวิชาพื้นฐานสาขาวิชา - เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 344 การออกแบบกราฟิก 4 3(2-2) VD 344 Graphic Design 4 ศึกษาการทำงานการออกแบบกราฟิกในรูปแบบต่างๆ เช่น ออกแบบสิ่งพิมพ์เฉพาะกิจการออกแบบโฆษณาในหนังสือ การออกแบบโฆษณา โปสเตอร์การออกแบบภาพยนตร์โฆษณา	วิชาเอกเลือก อทศ 316 การสร้างสรรค์ 3(2-2-5) โฆษณาและกิจกรรมทางการตลาด VDS 316 Creative Advertising and Event Marketing ศึกษาค้นคว้าหลักการของการโฆษณา ฝึกวิเคราะห์แนวทางสื่อสารของการโฆษณา ฝึกปฏิบัติออกแบบโฆษณาด้วยสื่อและรูปแบบของกิจกรรมทางการตลาดที่หลากหลายโดยมีรูปแบบและข้อจำกัดของการสื่อสารที่ต่างกันโดยคำนึงถึงกรอบจรรยาบรรณทางวิชาชีพ สะท้อนคุณธรรมและจริยธรรมอันดีสู่สังคม	- รวมหมวดวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านและวิชาเอกสัมพันธ์เป็นวิชาพื้นฐานสาขาวิชา - เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 345 การออกแบบกราฟิก 5 3(2-2) VD 345 Graphic Design 5 ศึกษาและออกแบบ กราฟิกโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์กราฟิกให้สอดคล้องกับกระบวนการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 411 การบูรณาการออกแบบสื่อสาร 3(2-2-5) VDS 411 Integrated Skills for Communication Design ศึกษาค้นคว้ากระบวนการสร้างสรรค์งานกราฟิกที่หลากหลาย วิเคราะห์เพื่อการพัฒนาผลงานสื่อสารโดยมุ่งเน้นการบูรณาการเทคนิควิธีการผลิตประเภทต่าง ๆ ตามความสนใจหรือความถนัดของผู้เรียน ศึกษาระเบียบวิธีการวิจัย วิเคราะห์แนวทางการสร้างสรรค์ทั้งกระบวนการคิดและการออกแบบ สังเคราะห์จนได้เอกลักษณ์ของการสร้างสรรค์งานสื่อสารเฉพาะตัว พัฒนางานในรูปแบบใหม่จนสำเร็จสมบูรณ์ โดยคำนึงถึงคุณธรรมและจริยธรรมอันดีในการสร้างสรรค์ สอดคล้องกับหลักปฏิบัติจรรยาบรรณในวิชาชีพนักออกแบบ	- รวมหมวดวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านและวิชาเอกสัมพันธ์เป็นวิชาพื้นฐานสาขาวิชา - เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 401 การออกแบบสื่อสารนิพนธ์ 5(2-3) VD 401 Communication Design Thesis ศึกษาค้นคว้าในแขนงศิลปะภาพถ่าย การออกแบบกราฟิก วิดีโอ ตามที่ผู้เรียนต้องการ โดยกำหนดให้มีทั้งภาคนิพนธ์และผลงานสนับสนุน		- ตัดรายวิชาออกจากหมวดวิชาชีพเฉพาะด้าน เพื่อพัฒนาให้เป็นรายวิชาใหม่ในหมวดวิชาพื้นฐานสาขาวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 437 การผลิตภาพยนตร์เบื้องต้น 3(2-2) VD 437 Beginning Motion Picture Production ศึกษาทฤษฎีและหลักการในการผลิตภาพยนตร์ รวมทั้งศึกษากระบวนการในการผลิตภาพยนตร์	วิชาเอกเลือก อทศ 414 การออกแบบกราฟิก 3(2-2-5) สองมิติเคลื่อนไหว VDS 414 2-D in Motion Graphics ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติวิธีการสร้างสรรค์ภาพ วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของภาพกับตัวอักษรในงานกราฟิกเคลื่อนไหวด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสร้างภาพเคลื่อนไหวทางคอมพิวเตอร์ อาทิ โปรแกรมแฟลช (Flash) หรือโปรแกรมออฟเตอร์เอฟเฟ็ค (After Effect) เพื่อนำไปใช้ในงานโฆษณา ใต้เต็ล หรือสื่อวีดิทัศน์อื่นๆ	- รวมหมวดวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านและวิชาเอกสัมพันธ์เป็นวิชาพื้นฐานสาขาวิชา - เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 438 การผลิตภาพยนตร์ขั้นสูง 3(2-2) VD 438 Advanced Motion Picture Production ศึกษาและออกแบบสร้างสรรค์เทคนิควิธีการทางด้านศิลปะในการสร้างภาพยนตร์	วิชาเอกเลือก อทศ 416 การสร้างวัตถุและ 3(2-2-5) ภาพเคลื่อนไหวด้วยโปรแกรมสามมิติ VDS 416 3-D Modeling Rendering and Animation ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติการสร้างวัตถุสามมิติ และภาพ เคลื่อนไหวด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น โปรแกรม 3D Max หรือโปรแกรมมายา (Maya) มุ่งเน้นวิเคราะห์ที่การสร้างสรรค์ภาพจำลอง การสร้างเรื่องราว และการลำดับเนื้อหาในการสื่อสาร	- รวมหมวดวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านและวิชาเอกสัมพันธ์เป็นวิชาพื้นฐานสาขาวิชา - เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายราย วิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 492 การฝึกงานออกแบบสื่อสาร 3(1-6) VD 492 Practicum in Communication Design ฝึกงานในหน่วยหรือบริษัทห้างร้านในด้านออกแบบสื่อสาร เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 112 ชั่วโมง โดยมีการสัมมนาและเสนอรายงาน	วิชาเอกเลือก อทศ 319 ฝึกงานสำหรับ 3(1-2-6) การออกแบบสื่อสาร VDS 319 Practicum in Communication Design ฝึกงานในองค์กรธุรกิจต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น บริษัทโฆษณา โปรดักชั่นเฮาส์ กราฟิกสตูดิโอ หรือหน่วยงาน ออกแบบย่อยในองค์กร เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียน มุ่งเน้นการนำองค์ความรู้ไปใช้บูรณาการกับประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 240 ชั่วโมง โดยมีการเตรียมพร้อมด้วยการสัมมนา แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับนักมืออาชีพ และนำเสนอโดยเขียนรายงาน และแสดงผลงานสะสมในระหว่างฝึกงาน	- รวมหมวดวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านและวิชาเอกสัมพันธ์เป็นวิชาพื้นฐานสาขาวิชา - เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 211 การสร้างสรรค์ 3(2-2-5) แบรินด์ VDS 211 Creative Branding ศึกษาค้นคว้าประวัติความเป็นมาพื้นฐานกระบวนการสร้างแบรนด์ในเชิงการตลาด ศึกษาหลักการของการสร้างอัตลักษณ์ในการสื่อสารองค์กร ฝึกวิเคราะห์รูปแบบของการสื่อสารในการแสดงอัตลักษณ์ฝึกปฏิบัติ การออกแบบแสดงอัตลักษณ์องค์กร อย่างมีระบบ	- เพิ่มรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 213 การสร้างสรรค์ 3(2-2-5) ภาพถ่าย VDS 213 Creative Photography. ศึกษาค้นคว้าหลักการการถ่ายภาพในระดับพื้นฐานทั้งระบบห้องมืดและระบบดิจิทัล ศึกษาค้นคว้าหลักการออกแบบองค์ประกอบในภาพถ่าย ศึกษาค้นคว้าหลักการจัดแสงไฟสำหรับการถ่ายภาพ ฝึกวิเคราะห์และปฏิบัติพื้นฐานการถ่ายภาพประเภทต่างๆ ทั้งภาพถ่ายบุคคล วัตถุ และสถานที่ ทั้งในห้องสตูดิโอ และนอกสถานที่	- เพิ่มรายวิชา
	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 214 เอกลักษณ์ไทยใน 3(2-2-5) การออกแบบสื่อสาร VDS 214 Thai Identity In Communication Design ศึกษาค้นคว้าองค์ประกอบ และวิธีการสื่อสารเอกลักษณ์ของไทย ทั้งวัฒนธรรม ประเพณี ธรรมเนียม และค่านิยมของไทย ฝึกวิเคราะห์และปฏิบัติการออกแบบกราฟิกในลักษณะไทย โดยเน้นวิธีการเชิงวิจัยในการปรับประยุกต์รูปแบบให้เหมาะสมกับการสื่อสารที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงการสะท้อนคุณธรรม และจริยธรรมอันดีสู่สังคม	- เพิ่มรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 311 การสร้างสรรค์สไตล์ 3(2-2-5) ในการออกแบบสื่อสาร VDS 311 Creative Styling in Communication Design ศึกษาค้นคว้ารูปแบบของงานกราฟิก งานศิลปะ หรืองานสื่อสารประเภทอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานกราฟิกศึกษาแนว ทางการสื่อสาร กระบวนการคิดและการ ออกแบบ มุ่งเน้นการแสดงอารมณ์ของ งาน (Mood and Tone) และการกำกับ ศิลป์ (Art Direction) ในการออกแบบ กราฟิก วิเคราะห์ วิจัยสื่อที่ หลากหลาย อาทิงานศิลปะ นิตยสาร และภาพยนตร์ เป็นต้น ฝึกปฏิบัติ สร้างสรรค์สไตล์ที่มีลักษณะเฉพาะตัว	- เพิ่มรายวิชา
	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 411 การบูรณาการ 3(2-2-5) การออกแบบ สื่อสาร VDS 411 Integrated Skills for Communication Design ศึกษาค้นคว้ากระบวนการ สร้างสรรค์งานกราฟิกที่หลากหลาย วิเคราะห์เพื่อการพัฒนาผลงานสื่อสาร โดยมุ่งเน้นการบูรณาการเทคนิควิธีการ ผลิตประเภทต่าง ๆ ตามความสนใจ หรือความถนัดของผู้เรียน ศึกษา ระเบียบวิธีการวิจัย วิเคราะห์แนวทาง การสร้างสรรค์ทั้งกระบวนการคิดและ การออกแบบ สังเคราะห์จนได้ เอกลักษณ์ของ การสร้าง สรรค์งาน สื่อสารเฉพาะตัว พัฒนางานในรูปแบบ ใหม่จนสำเร็จสมบูรณ์ โดยคำนึงถึง คุณธรรมและจริยธรรมอันดีในการ สร้างสรรค์ สอดคล้องกับหลักปฏิบัติ จรรยาบรรณในวิชาชีพนักออกแบบ	- เพิ่มรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 412 การออกแบบสื่อสาร3(2-2-5) สำหรับการประกอบอาชีพ VDS 412 Professional Communication Design ศึกษาค้นคว้าเน้นกระบวนการ พัฒนาสตูดิโองานสื่อสารของนิสิตแต่ละคน ฝึกวิเคราะห์และปฏิบัติเตรียม ความพร้อมในการประกอบอาชีพหรือ การดำเนินกิจการขนาดเล็กด้วยตนเอง รวมทั้งการพัฒนางานเพื่อส่งเสริม คุณภาพชีวิตของชุมชน	- เพิ่มรายวิชา
	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 413 การพัฒนาแฟ้ม 3(2-2-5) ผลงาน และการนำเสนอผลงาน VDS 413 Portfolio Development and Professional Presentation in Creative Communication ศึกษาค้นคว้ากระบวนการทาง ความคิดสำหรับแสดงอัตลักษณ์ของนัก ออกแบบสื่อสาร ฝึกวิเคราะห์ และ ปฏิบัติการนำเสนอผลงานเป็นระบบ และเฉพาะตนเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่การ สมัครงาน และการทำงานในสายงาน ออกแบบสื่อสารในอนาคต โดย คำนึงถึงคุณธรรมและจริยธรรมอันดีใน การสร้างสรรค์ สอดคล้องกับหลัก ปฏิบัติจรรยาบรรณในวิชาชีพนักออกแบบ	- เพิ่มรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
	วิชาเอกเลือก อทศ 217 พฤติกรรมผู้บริโภค 3(3-0-6) ในตลาดนวัตกรรม VD 217 Consumer Behavior in Innovative Marketing ศึกษาค้นคว้าหลักการ และแนวคิดของการตลาดนวัตกรรม ศึกษาพฤติกรรมพื้นฐานของผู้บริโภค และอิทธิพลที่ส่งผลกระทบต่อผู้บริโภค มุ่งเน้นการวิเคราะห์โดยใช้แนวคิดเชิงจิตวิทยา และกระบวนการวิจัยเป็นสำคัญ	- เพิ่มรายวิชา
	วิชาเอกเลือก อทศ 218 การสร้างสรรค์ 3(2-2-5) ภาพถ่ายขาวดำ VDS 218 Creative Photography in Black and White ศึกษาค้นคว้าหลักการ และฝึกปฏิบัติการถ่ายภาพขาวดำ ด้วยระบบฟิล์มและระบบดิจิทัล ศึกษา ค้นคว้าหลักการและฝึกปฏิบัติล้างอัดภาพในห้องปฏิบัติการ เน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์กระบวนการถ่ายภาพ เพื่อสร้างสรรค์แนวผลงานตามแบบฉบับของตนเอง สอดคล้องกับหลักปฏิบัติจรรยาบรรณในวิชาชีพช่างภาพ	- เพิ่มรายวิชา
	วิชาเอกเลือก อทศ 219 การถ่ายภาพ 3(2-2-5) ภูมิทัศน์ VDS 219 Landscape Photography ศึกษาค้นคว้าหลักการ และฝึกปฏิบัติการถ่ายภาพภูมิทัศน์ ภายในและภายนอกอาคาร ศึกษาหลักการควบคุมแสง ภายนอกอาคาร ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์กระบวนการถ่ายภาพ เพื่อสร้างสรรค์แนวผลงานตามแบบฉบับของตนเอง	- เพิ่มรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
	วิชาเอกเลือก อทศ 312 การสร้างสรรค์ 3(2-2-5) ตัวอักษร VDS 312 Creative Typeface ศึกษาค้นคว้าประวัติ และหลักการพื้นฐานของการออกแบบตัวอักษร ฝึกวิเคราะห์รูปแบบตัวอักษรใน ลักษณะต่างๆ ฝึกปฏิบัติการออกแบบชุดตัวอักษรเพื่อนำไปใช้จริงในระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ นิสิตสามารถเลือกลงทะเบียนเรียนในประเทศหรือต่างประเทศ เรียนไม่น้อยกว่า 56 ชั่วโมง	- เพิ่มรายวิชา
	วิชาเอกเลือก อทศ 314 การสร้างสรรค์ 3(2-2-5) กราฟิกสำหรับสภาพแวดล้อม VDS 314 Creative for Environmental Graphics ศึกษาค้นคว้าองค์ประกอบพื้นฐานของการสื่อสารด้วยภาพ เช่น สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมาย ฝึกวิเคราะห์และปฏิบัติออกแบบกราฟิกในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงการสื่อสารทัศนะทางสายตาที่เหมาะสมกับพื้นที่ โดยคำนึงถึงกรอบจรรยาบรรณทางวิชาชีพ สะท้อนคุณธรรมและจริยธรรมอันดีสู่สังคม สะท้อนวัฒนธรรมในระดับท้องถิ่นและระดับสากล นิสิตสามารถเลือกลงทะเบียนเรียนในประเทศหรือต่างประเทศ เรียนไม่น้อยกว่า 56 ชั่วโมง	- เพิ่มรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
	วิชาเอกเลือก อทศ 315 การสร้างสรรค์ 3(2-2-5) กราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ VDS 315 Creative Graphics on Package ศึกษาค้นคว้าหลักการพื้นฐานของโครงสร้างและวัสดุพื้นฐานสำหรับบรรจุภัณฑ์ ฝึกวิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ ในการสื่อสารบนบรรจุภัณฑ์ ฝึกปฏิบัติการออกแบบกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์จากประเภทของสินค้าที่หลากหลายรองรับตลาดหลายระดับ ทั้งระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับสากล รองรับการผลิตออก ศึกษาแนวคิดการนำเสนอสินค้า เพื่อตอบวัตถุประสงค์ทางการตลาด วิเคราะห์วิธีการจัดแสดงในแต่ละประเภทของสินค้าในตลาดธุรกิจ ฝึกปฏิบัติการออกแบบแสดงสินค้าตามข้อจำกัดและวัตถุประสงค์ที่นิสิตสามารถเลือกลงทะเบียนเรียนในประเทศหรือต่างประเทศ เรียนไม่น้อยกว่า 56 ชั่วโมง	- เพิ่มรายวิชา
วิชาเอกเลือก อทศ 317 การสร้างสรรค์สิ่ง 3(2-2-5) แสดงบุคลิกในการสื่อสาร VD 317 Creative Character and Mascot Design in Communication	วิชาเอกเลือก อทศ 317 การสร้างสรรค์สิ่ง 3(2-2-5) แสดงบุคลิกในการสื่อสาร VDS 317 Creative Character and Mascot Design in Communication ศึกษาค้นคว้าหลักการเคลื่อนไหวของร่างกายในอิริยาบถต่างๆ ศึกษาวิเคราะห์ภาษาทางร่างกายในการแสดง ออกตามสภาพ อารมณ์ และบุคลิกภาพที่หลากหลาย ฝึกปฏิบัติสร้างสรรค์รูปแบบของสิ่งแสดงบุคลิกด้วยเทคนิคการวาดภาพต่างๆ ที่มีลักษณะเฉพาะตัว นิสิตสามารถเลือกลงทะเบียนเรียนในประเทศหรือต่างประเทศ เรียนไม่น้อยกว่า 56 ชั่วโมง	- เพิ่มรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาเอกเลือก อศ 415 การสร้างสรรค์สื่อหลากหลายบนเว็บเพจ 3(2-2-5) VD 415 Creative Mulimedia on Web Page	วิชาเอกเลือก อทศ 415 การสร้างสรรค์สื่อหลากหลายบนเว็บเพจ 3(2-2-5) VDS 415 Creative Mulimedia on Web Page ศึกษา ค้นคว้า ขั้นตอนการรวบรวม การวางแผนข้อมูลสำหรับการออกแบบเว็บเพจ ฝึกวิเคราะห์การสร้างสรรค์รูปแบบงานสื่อสารบนหน้าเว็บเพจ และฝึกปฏิบัติการออกแบบเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เช่น โปรแกรมแฟลช (Flash) หรือโปรแกรมดรีมวีฟเวอร์ (Dreamweaver)	- เพิ่มรายวิชา
วิชาเอกเลือก อศ 419 สหกิจศึกษาสำหรับสร้างสรรค์การสื่อสาร 6(0-6-18) VD 419 Co-operative Education for Creative Communication	วิชาเอกเลือก อทศ 419 สหกิจศึกษาสำหรับสร้างสรรค์การสื่อสาร 6(0-6-18) VDS 419 Co-operative Education for Communication Design นิสิตต้องปฏิบัติงานจริงด้วยความรับผิดชอบในงานวิชาเอกการสื่อสารสร้างสรรค์ โดยต้องปฏิบัติงานเต็มเวลาตามแผนการทำงานและดำเนินการตามคำแนะนำของที่ปรึกษาประจำเป็นเวลาอย่างน้อย 15 สัปดาห์ โดยที่ลักษณะงานต้องแตกต่างไปจากการดูงานหรือฝึกงานทั่วไป นิสิตต้องเขียนรายงานเชิงเทคนิคและถูกประเมินโดยคณะกรรมการประเมินผลของรายวิชา	- เพิ่มรายวิชา

วิชาเอกศิลปเครื่องประดับ

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 370 อัญมณีเบื้องต้น 3(2-2) VD 370 Introduction to Gems ศึกษาคุณสมบัติของอัญมณีชนิดต่างๆ ศึกษารูปทรงและการเจียระไนอัญมณี การวิเคราะห์อัญมณีแท้ อัญมณีเทียม การย้อมสี และการหุงพลอย	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 232 อัญมณีกับการออกแบบเครื่องประดับ 3(2-2-5) VDS 232 Gemology and Jewelry Design ศึกษา ค้นคว้า และวิเคราะห์ คุณสมบัติทางกายภาพของอัญมณี รวมถึงชนิดและคุณลักษณะพิเศษของอัญมณีแต่ละประเภทได้ เพื่อเป็นแนวทางนำไปใช้ในการออกแบบเครื่องประดับ	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 371 ประวัติศาสตร์ศิลป์และการออกแบบศิลปเครื่องประดับ 3(2-2) VD 371 History of Art and Design Jewelry ศึกษาประวัติศาสตร์ศิลป์และพัฒนาการการออกแบบศิลปเครื่องประดับจากคริสต์ศตวรรษที่ 19 จนถึงปัจจุบัน และศึกษาประวัติศาสตร์ศิลป์และพัฒนาการการออกแบบศิลปเครื่องประดับยุคเด่น ๆ ของไทยที่มีอิทธิพลต่อการออกแบบศิลปเครื่องประดับในปัจจุบัน	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 233 ประวัติศาสตร์ศิลป์และการออกแบบเครื่องประดับ 3(2-2-5) VDS 233 History of Art for Jewelry Design ศึกษา ค้นคว้า และวิเคราะห์ ประวัติศาสตร์ศิลป์ยุคที่มีผลต่อการวิวัฒนาการแนวความคิดการออกแบบ และการผลิตเครื่องประดับใน ยุค คลาสสิก (Classic World) ตลอดจนถึงการเปลี่ยนแปลงแนวการออกแบบเครื่องประดับตะวันตกและตะวันออก	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 372 การออกแบบศิลปเครื่องประดับ 1 3(2-2) VD 372 Creative Jewelry Design 1 ศึกษาและฝึกปฏิบัติพื้นฐานการออกแบบทฤษฎีและหลักการออกแบบสร้างสรรค์แบบ และโครงสร้างในงานออกแบบศิลปเครื่องประดับร่วมสมัยทั้งในเชิงศิลปะและอุตสาหกรรม	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 236 ความคิดสร้างสรรค์ 3(2-2-5)กับการออกแบบเครื่องประดับ VDS 236 Creativity for Jewelry Design ศึกษา ค้นคว้า และฝึกปฏิบัติการออกแบบและสร้างสรรค์เครื่องประดับจากธรรมชาติ บูรณาการกับวัสดุสังเคราะห์ โดยเน้นการออกแบบเครื่องประดับแฟชั่นร่วมสมัยทั้งในเชิง	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
	ศิลปะและอุตสาหกรรม ภายใต้กรอบ จรรยาบรรณอันดีงามและความ รับผิดชอบต่อสังคมในการสร้างสรรค์	
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 373 การออกแบบศิลปะ 3(2-2) เครื่องประดับ 2 VD 373 Creative Jewelry Design 2 ศึกษาและฝึกปฏิบัติ การออกแบบศิลปะ เครื่องประดับ การเขียนแบบโครงสร้างการ อ่านแบบ การกำหนดวัสดุและอัญมณี การ กำหนดกระบวนการผลิต ทั้งการผลิตเฉพาะ ชิ้นและมวลผลิต	วิชาเอกเลือก อทศ 237 การเขียนแบบ 3(2-2-5) เครื่องประดับ VDS 237 Mechanical Drawing for Jewelry Design ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติการเขียน แบบเครื่องประดับ โดยเน้นความเข้าใจ เกี่ยวกับการเขียนภาพฉายแสดง รูป ด้านต่างๆ และการกำหนดขนาด สัดส่วนมาตรฐานสากล	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับ การเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็น มาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มี เนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคม ที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 374 การออกแบบศิลปะ 3(2-2) เครื่องประดับ 3 VD 374 Creative Jewelry Design 3 ศึกษาและฝึกปฏิบัติการออกแบบศิลปะ เครื่องประดับโลหะรูปพรรณ ประเภทฝังอัญ มณีในรูปแบบและกระบวนการผลิตต่างๆ เช่น การฉลุ การต่อประกอบ การหลอมละลาย การ สร้างพื้นผิวการประดิษฐ์ตกแต่ง เป็นต้น	วิชาเอกเลือก อทศ 431 นวัตกรรมการผลิต 3(2-2-5) ต้นแบบเครื่องประดับด้วย เครื่องมือ VDS 431 Innovation Model Engraving for Jewelry Design ศึกษากระบวนการฝึกปฏิบัติ และ ค้นคว้า ทดลอง สร้างต้นแบบ เครื่องประดับประเภทต่างๆในรูปแบบ ลอยตัว ฐานสูง ฐานต่ำ และการตกแต่ง พื้นผิวฝังสังเคราะห์ด้วยเครื่องมือชนิดต่างๆ	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับ การเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็น มาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มี เนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคม ที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 375 การออกแบบสร้างสรรค์ 3(2-2) ศิลปะเครื่องประดับ 4 VD 375 Creative Jewelry Design 4 ศึกษาและฝึกปฏิบัติการออกแบบและการ การทำศิลปะเครื่องประดับจากวัสดุท้องถิ่น และอินทรีย์มณี เช่น งาช้าง ไข่มุก เปลือกหอย ที่ใช้ผสมผสานกับโลหะรูปพรรณ เช่น เงิน ทอง ทองแดง ทองเหลือง โดยเน้นทั้งการออกแบบ สร้างสรรค์และการผลิต	วิชาเอกเลือก อทศ 336 การออกแบบ 3(2-2-5) ประกอบเครื่องใช้จากวัสดุพื้นบ้าน VDS 336 Jewelry Design from Thai Folk Material for Accessory ศึกษา ค้นคว้า และวิเคราะห์ กระบวนการออกแบบ และทดลองผลิต อุปกรณ์ประกอบ เครื่องหนัง เช่น กระเป๋า รองเท้า เข็มขัด และเครื่องแต่ง กายประเภท เครื่องหนัง หรือวัสดุอื่นๆ โดยพัฒนาจากวัสดุพื้นบ้านสร้างสรรค์ ให้เป็นวัสดุและอุปกรณ์ตกแต่งที่มี คุณค่า	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับ การเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็น มาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มี เนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคม ที่เปลี่ยนไป

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 376 เทคนิคการทำศิลปะ 3(2-2) เครื่องประดับ VD 376 Jewelry Design Techniques ศึกษาและฝึกปฏิบัติการเคลือบผิว และตกแต่งศิลปะเครื่องประดับ การชุบด้วยทองคำ เงิน ทองแดง นิเกิล การเคลือบระบบ สูญญากาศการตกแต่งพื้นผิวและลวดลายด้วยวิธีลงยา	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 334 เทคนิคและวัสดุ 3(2-2-5) และการทำเครื่องประดับ VDS 334 Technique and Material for Jewelry Making ศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์คุณสมบัติทั่วไป ของโลหะ เช่น เงิน ทอง ทองเหลือง ทองแดง ฯลฯ และวัสดุอื่นที่นำมาใช้ทำเครื่องประดับ วิธีการใช้อุปกรณ์เครื่องมือ เทคนิคการหลอม การรีด การขึ้นรูป และการบัดกรีประกอบชิ้นงาน	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุม กลุ่มตอบรับสังคมที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 377 การออกแบบศิลปะ 3(2-2) ด้วยคอมพิวเตอร์ VD 377 Computer Jewelry Design ศึกษาและฝึกปฏิบัติการออกแบบศิลปะเครื่องประดับด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ฝึกการใช้โปรแกรมต่างๆ ออกแบบสร้างสรรค์ กำหนดวัสดุโลหะ อัญมณี กระจก บวนการผลิต และกระบวนการตกแต่งศิลปะเครื่องประดับ	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 333 การใช้คอมพิวเตอร์ 3(2-2-5) เพื่อการออกแบบเครื่องประดับ VDS 333 Computer Aided Design for Jewelry Design ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติการใช้โปรแกรมพื้นฐานด้วยการออกแบบเครื่องประดับ 2 และ 3 มิติ เพื่อการนำเสนอ (Presentation) ก่อนผลิตต้นแบบผลงานจริง และสามารถนำโปรแกรมพื้นฐานต่างๆ มาบูรณาการร่วมกันได้	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมกลุ่มตอบรับสังคมที่เปลี่ยนไป
	วิชาเอกเลือก อทศ 335 การใช้คอมพิวเตอร์ 3(1-4-4) เพื่อการผลิตต้นแบบเครื่องประดับ VDS 335 Compute Aided Manufacturing Prototype Making for Jewelry ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติกระบวนการสร้างต้นแบบเครื่องประดับด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อการผลิต (CAM) ต้นแบบตีผึ้ง (WAX)	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เพิ่มรายวิชาเพื่อให้ผลิตได้ฝึกทักษะการผลิตต้นแบบจริง

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 378 การออกแบบเครื่องประดับ 3(2-2) ระบบอุตสาหกรรม VD 378 Industrial Jewelry Design ศึกษาและฝึกปฏิบัติการออกแบบและการผลิตศิลปะเครื่องประดับแบบแม่พิมพ์ขึ้นเดียว	วิชาเอกเลือก อทศ 432 เทคนิคการผลิต 3(2-2-5) เครื่องประดับอุตสาหกรรม VDS 432 Technique Manufacturing for Jewelry Design ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติเทคนิค	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล
และการผลิตศิลปะเครื่องประดับแบบระบบหล่อเหวี่ยงที่ใช้ในระบบอุตสาหกรรม พิจารณาทั้งแบบวัสดุ กระบวนการผลิต และการตลาด	การออกแบบ และการทำต้นแบบแม่พิมพ์เครื่องประดับ สำหรับการผลิตระบบอุตสาหกรรม เช่น การทำแม่พิมพ์ขึ้นเดียว แม่พิมพ์โลหะแม่พิมพ์ขึ้นสังเคราะห์ เพื่อการหล่อเหวี่ยง และหล่อระบบสูญญากาศ	- ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 407 การออกแบบศิลปะเครื่องประดับนิพนธ์ 5(2-6) VD 407 Jewelry Design Thesis ศึกษาค้นคว้าเพื่อแสวงหาองค์ความรู้ทางด้านศิลปะเครื่องประดับ และสร้าง สรรค์ศิลปะเครื่องประดับจากฐานความรู้ เสนอทั้งภาคนิพนธ์และผลงานสร้าง สรรค์พร้อมทั้งนิทรรศการผลงานเพื่อนำเสนอต่อสาธารณชน		ตัดรายวิชาออกจากหมวดวิชาชีพเฉพาะด้านเพื่อพัฒนาให้เป็นรายวิชาใหม่ในหมวดวิชาพื้นฐานสาขาวิชา
วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 231 การร่างภาพและ 3(2-2-5) หลักการออกแบบเครื่องประดับ VDS 231 Sketching and Principles of Jewelry Design ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติการร่างภาพเครื่องประดับ ประกอบหลักการออกแบบ การจัดองค์ประกอบ วิธีการเขียนส่วนประกอบต่างๆ ของเครื่องประดับและอัญมณี รวมทั้งการลงสีในงานออกแบบเครื่องประดับสองมิติและสามมิติเสมือนจริง โดยคำนึงถึงจรรยาบรรณของนักออกแบบเป็นสำคัญ	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เพิ่มรายวิชา	

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 475 การฝึกงานออกแบบ 3(2-2) ศิลปะเครื่องประดับ VD 475 Practicum in Jewelry Design ฝึกงานในหน่วย งาน บริษัท ห้างร้าน โรงงาน ด้านการออกแบบศิลปะเครื่อง ประดับเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 90 ชั่วโมง โดยมี การสัมมนาเรื่องการออกแบบ การผลิต การตี ราคา การตลาดการบริหารจัดการด้านศิลปะ เครื่องประดับและอุตสาหกรรม พร้อมทั้งเสนอ รายงานกระบวนการฝึกงานเพื่อการพัฒนา	วิชาเอกเลือก อทศ 337 ฝึกงานการออกแบบ 3(1-4-4) แบบเครื่องประดับ VDS 337 Practicum in Jewelry Design ศึกษาการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา และฝึกงานในหน่วย งาน บริษัท ห้าง ร้าน โรงงาน ที่ดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านเครื่องประดับ โดยศึกษากระบวนการ การทำงาน การออกแบบ และการผลิต ธุรกิจการ ตลาดจากหน่วย งานที่ดำเนิน ธุรกิจอุตสาหกรรมด้านเครื่องประดับ เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียน มุ่งเน้นการนำองค์ความรู้ไปใช้บูรณา การกับประสบการณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับ วิชาชีพ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 240 ชั่วโมง โดยมีการสัมมนาและเสนอ รายงาน	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับ การเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็น มาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มี เนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคม ที่เปลี่ยนไป
	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 235 การสร้างแบรนด์ 3(2-2-5) สำหรับเครื่องประดับ VDS 235 Branding for Jewelry ศึกษาค้นคว้ากระบวนการสร้างตรา สัญลักษณ์ ธุรกิจการค้าเครื่องประดับ ประกอบ ด้วยการ ศึกษาสนิยมที่เป็น สากล วิเคราะห์แนวโน้มการออกแบบ เครื่องประดับ ประกอบธุรกิจสากล และฝึกปฏิบัติสร้างตราสัญลักษณ์ธุรกิจ การค้าเครื่องประดับให้มีเอกลักษณ์ และความ คิดสร้างสรรค์เฉพาะตน ภายใต้กรอบจรรยา บรรณอันดีงามและ ความรับผิดชอบต่อสังคม	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับ การเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เพิ่มรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 331 แนวคิดการ ออกแบบเครื่องประดับ 3(2-2-5) VDS 331 Concept of Jewelry Design ศึกษาค้นคว้าหลักการ กระบวนการ ออกแบบเครื่องประดับ ผูกการวิเคราะห์ วิจารณ์งานออกแบบเครื่องประดับทั้งในอดีตและปัจจุบันศึกษากระบวนการสังเคราะห์เพื่อให้ได้แนวความคิดสำหรับการออกแบบเครื่องประดับ และฝึกการเขียนแนวคิด การนำเสนอแนวคิดในงานออกแบบเครื่องประดับ	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เพิ่มรายวิชา
	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 332 นวัตกรรมการ ออกแบบลวดลายจากภูมิปัญญาไทย 3(2-2-5) VDS 332 Ornament and Thai Wisdom Innovation ศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ ข้อมูลการออกแบบลวดลายศิลปกรรมภูมิปัญญาไทย เพื่อพัฒนาและบูรณาการเป็นลวดลายเฉพาะตนสำหรับประกอบเป็นเครื่องประดับตกแต่งร่างกาย	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เพิ่มรายวิชา

วิชาเอกการออกแบบแฟชั่น

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 352 การออกแบบแฟชั่น 2 3(2-2) VD 352 Fashion Fundamentals ศึกษาและดูงานความเป็นมาของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายในอดีต ที่มีการบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์และวรรณคดี เรียนรู้เรื่องโครงสร้างของเสื้อผ้าเพื่องานออกแบบที่ดี คำศัพท์ทางแฟชั่น ความรู้เรื่องผ้า และอุตสาหกรรมเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 221 การออกแบบแฟชั่น 3(2-2-5) พื้นฐาน VDS 221 Fashion Design Fundamentals ศึกษาค้นคว้าความรู้พื้นฐานทางด้านการออกแบบแฟชั่นทั้งในระบบห้องเสื้อและระบบอุตสาหกรรมแฟชั่น วงจรแฟชั่น ประเภทของเครื่องนุ่งห่ม เรียนรู้เรื่องโครงสร้างและองค์ประกอบทางด้านการออกแบบเครื่องนุ่งห่มเบื้องต้น คำศัพท์ทางแฟชั่น จิตวิทยามวลชนที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่น	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 353 การออกแบบแฟชั่น 3 3(2-2) VD 353 Principles of Draping ศึกษาและฝึกปฏิบัติการทำเสื้อบนหุ่นลงตัวด้วยผ้า ดิบ การออกแบบเสื้อผ้าด้วยวิธีการพันผ้าบนหุ่น	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 225 โครงสร้างเครื่องแต่งกาย: การเดรป 3(1-4-4) VDS 225 Garment Constructions: Draping ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติการสร้างแบบและการออกแบบเครื่องนุ่งห่มด้วยวิธีการพันผ้าบนหุ่นเพื่อเป็นต้นแบบในระบบอุตสาหกรรม	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 354 การออกแบบแฟชั่น 4 3(2-2) VD 354 Flat Pattern Design ศึกษาและฝึกปฏิบัติ การสร้างแบบ แยกแบบ และออกแบบด้วยกระดาษสร้างแบบ	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 223 โครงสร้างเครื่องแต่งกายพื้นฐาน : แบบตัดพื้นฐาน 3(2-2-5) VDS 223 Basic Garment Constructions: Flat Pattern Making ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติการสร้างแบบตัดพื้นฐาน ในรูปแบบต่างๆ ด้วยการพัฒนาแบบตัดกระดาษ รวมถึงการทดลองแบบตัดด้วยผ้าดิบ และลงแบบบนตัวหุ่น	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 355 การออกแบบแฟชั่น 5 3(2-2) VD 355 Advanced Fashion Sketching and Design ศึกษาและฝึกปฏิบัติต่อจากวิชา อศ 251 การออกแบบแฟชั่น 1 การวาดภาพผู้หญิงผู้ชาย และเด็กสวมเสื้อผ้าในลีลาต่างๆ ด้วยเครื่องมือและเทคนิคระดับ ผู้ชำนาญการเฉพาะสาขา	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 224 การวาดภาพ 3(2-2-5) ประกอบแฟชั่นและการนำเสนอ VDS 224 Fashion Illustration and Presentation ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติการวาดภาพประกอบแฟชั่น เน้นการสร้างสรรค์ผลงานภาพวาดโดยใช้เทคนิคการวาดภาพและการลงสีในลักษณะต่างๆ ตลอดจนการใช้คอมพิวเตอร์ในการสร้างสรรค์ผลงาน รวมถึงกระบวนการนำเสนอในรูปแบบแฟชั่นด้วยเทคนิคสำหรับมืออาชีพ	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 356 การออกแบบแฟชั่น 6 3(2-2) VD 356 Senior Design Studio ศึกษาการออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย พร้อมจัดแฟชั่นโชว์แสดงผลงาน (เฉพาะผู้ที่มีพื้นฐานตัดเย็บได้)	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 328 การสร้างงาน 3(2-2-5) ออกแบบแฟชั่นแนวทดลอง VDS 328 Fashion Design Studio Experiment ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายด้วยกระบวนการออกแบบ แรงบันดาลใจในแนวทดลองผ่านกระบวนการผลิตและการนำเสนอผลงานผลิตเป็นต้นแบบคอลเลคชันโดยใช้หลักการของระบบห้องเสื้อผสมผสานกับระบบอุตสาหกรรม	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 357 การออกแบบแฟชั่น 7 3(2-2) VD 357 Portfolio Development ศึกษาและฝึกปฏิบัติต่อจากวิชา อศ 355 การออกแบบแฟชั่น 5 เน้นเฉพาะแต่ละสาขาของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายในระบบห้องเสื้อและระบบอุตสาหกรรม	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 326 แฟ้มผลงานเพื่อ 3(1-4-4) นักออกแบบแฟชั่น VDS 326 Creative Portfolio Development for Fashion Designer ศึกษา ค้น คว้า และ ฝึก ปฏิบัติ กระบวนการรวบรวมความคิดที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะตนด้วยการสร้างสรรค์รูปแบบและผลงานด้วยวิธีการนำเสนอในรูปแบบแฟ้มนำเสนอผลงานสำหรับนักออกแบบแฟชั่นมืออาชีพ	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 358 การออกแบบลายผ้า 3(2-2) VD 358 Fabric Design ศึกษาและฝึกปฏิบัติ การออกแบบลายผ้า ด้วยวิธีพิมพ์ย้อม ถัก ทอ สาน	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 323 การศึกษาผ้าและ 3(2-2-5) การออกแบบ VDS 323 Fabrics Studies and Design ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์เรื่องผ้าและ ฝึกปฏิบัติการออกแบบลวดลายผ้าทั้ง ลวดลายแบบโครงสร้างและลวดลาย พิมพ์ด้วยอุปกรณ์เครื่องเขียน และ คอมพิวเตอร์ อย่างนักออกแบบลายผ้า ระดับมืออาชีพ	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายราย วิชาให้มี เนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคม ที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 359 แฟชั่นคอมพิวเตอร์ 3(2-2) VD 359 Computer Fashion Design ศึกษาและฝึกปฏิบัติการใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อการสร้างสรรค์งานด้านแฟชั่นเสื้อผ้าเครื่อง แต่งกาย	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 422 สื่อในงานออกแบบ 3(2-2-5) แฟชั่น VDS 422 Media in Fashion Design ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติการ สร้างสรรค์ผลงานการออกแบบแฟชั่น ด้วยสื่อและเทคโนโลยีต่างๆ เช่น กล้อง ถ่ายภาพ โปรแกรมคอมพิวเตอร์กราฟิก โปรแกรมเฉพาะด้านทางการออกแบบ แฟชั่น และวิธีการนำเสนอผลงานแฟชั่น ด้วยสื่อต่างๆ	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็น มาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายราย วิชาให้มี เนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคม ที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 362 การออกแบบเครื่องประดับ 2 3(2-2) VD 362 Jewelry Design 2 ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับคุณสมบัติของ วัสดุและเครื่องมือเครื่องใช้ในการทำ เครื่องประดับการออกแบบเครื่องประดับการ ทำเครื่องประดับด้วยวิธีบัดกรี ทูบ เคาะ		- ตัดรายวิชา
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 364 การออกแบบ 3(2-2) เครื่องประดับ 4 VD 364 Jewelry Design 4 ศึกษาการออกแบบเครื่องประดับด้วยวิธี หล่อพิมพ์ การหลอมละลายโลหะ และการ สร้างสรรค์งานเครื่อง ประดับด้วยวิธีหล่อ		- ตัดรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 402 การออกแบบแฟชั่นนิพนธ์ 5(2-6) VD 402 Fashion Design Thesis ศึกษาค้นคว้าในแขนงการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เขียนภาคนิพนธ์และมีผลงานสนับสนุนการค้นคว้าเพื่อประเมินผลในการแสดงแฟชั่นนั้น เพื่อประเมินผลในการแสดงแฟชั่น	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 423 สหกิจศึกษา 6 หน่วยกิต สำหรับการออกแบบแฟชั่น VDS 423 Co-operative Education for Fashion Design นิสิตต้องปฏิบัติงานจริงด้วยความรับผิดชอบในงานวิชาเอกการออกแบบแฟชั่นโดยต้องปฏิบัติงานเต็มเวลาตามแผนการทำงานและดำเนินการตามคำแนะนำของที่ปรึกษาประจำเป็นเวลาอย่างน้อย 15 สัปดาห์ โดยที่ลักษณะงานต้องแตกต่างไปจากการดูงานหรือฝึกงานทั่วไป นิสิตต้องเขียนรายงานเชิงเทคนิคและถูกประเมินโดยคณะกรรมการประเมินผลของรายวิชา	- ตัดรายวิชาออกจากหมวดวิชาชีพเฉพาะด้าน เพื่อพัฒนาให้เป็นรายวิชาใหม่ ในหมวดพื้นฐานสาขาวิชา
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 491 การฝึกงานออกแบบแฟชั่น 3(2-2) VD 491 Practicum in Fashion Design ฝึกงานในโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปและในห้างเสื้อ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 112 ชั่วโมง โดยมีการสัมมนาและเสนอรายงาน	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 327 ฝึกงานการออกแบบแฟชั่น 3(1-4-4) ออกแบบแฟชั่น VDS 327 Practicum in Fashion Design ฝึกปฏิบัติงานสหกิจศึกษาในโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป, ห้างเสื้อ, บริษัท, ห้างร้าน ทางด้านธุรกิจแฟชั่น ในองค์กรภาครัฐ หน่วยงานเอกชน หรือบริษัท ห้างร้าน เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียน มุ่งเน้นการนำองค์ความรู้ไปใช้บูรณาการกับประสบ การณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพด้านการออกแบบแฟชั่น การบริหารจัดการธุรกิจ การสร้างแนวโน้มแฟชั่น นักออกแบบมืออาชีพ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 240 ชั่วโมง โดยมีการสัมมนาและเสนอรายงาน	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่ เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายราย วิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
	วิชาเอกเลือก อทศ 222 การวาดภาพแฟชั่น 3(2-2-5) และการออกแบบ VDS 222 Fashion Sketching and Design ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติการ วาดภาพแฟชั่น ด้วยเครื่องมือและ อุปกรณ์ของนักออกแบบระดับมืออาชีพ	- เพิ่มรายวิชา
	วิชาเอกเลือก อทศ 226 แนวคิดการ ออกแบบแฟชั่น 3(2-2-5) VDS 226 Concept of Fashion Design ศึกษาค้นคว้าหลักการกระบวนการ ออกแบบแฟชั่น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ผลงานการออกแบบแฟชั่นที่สำคัญทั้ง ในอดีตและปัจจุบัน รวมทั้งการฝึก ปฏิบัติการคิด การเขียน แนวคิดและ การนำเสนออย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึง ข้อจำกัดและปัจจัยทางการตลาดเป็น สำคัญ	- เพิ่มรายวิชา
	วิชาเอกเลือก อทศ 321 วิวัฒนาการแฟชั่น 3(2-2-5) VDS 321 Fashion Past and Present ศึกษา ค้น คว้า และ วิเคราะห์ ประวัติศาสตร์แฟชั่นและแฟชั่นร่วมสมัย เน้นเริ่มจากศตวรรษที่ 20 ที่มีผลต่อ วิวัฒนาการแนวความคิดการออกแบบ เครื่องนุ่งห่ม ทั้งเครื่องนุ่งห่มตะวันตก และตะวันออก ในด้านเนื้อหา รูปแบบ โครงสร้างและการผลิต	- เพิ่มรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
	วิชาเอกเลือก อทศ 322 การออกแบบแบบ 3(1-4-4) ตัดสร้างสรรค์ VDS 322 Creative Patterns ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติการออกแบบ รูปแบบเครื่องนุ่งห่มด้วยการสร้างแบบตัด ด้วยกระดาษที่มีความซับซ้อน สร้างสรรค์ และพัฒนาแบบตัดด้วยการทดลองตัดเย็บ ด้วยผ้าดิบ และลงแบบบนตัวหุ่น	- เพิ่มรายวิชา
	วิชาเอกเลือก อทศ 324 การออกแบบเครื่อง 3(2-2-5) ตกแต่งแฟชั่น VDS 324 Accessory Design ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติการ ออกแบบเครื่องตกแต่งแฟชั่น รองเท้า กระเป๋า เข็มขัด และเครื่องตกแต่ง แฟชั่นอื่นๆ ด้วยเครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องเย็บ และคอมพิวเตอร์ของนัก ออกแบบระดับมืออาชีพ	- เพิ่มรายวิชา
	วิชาเอกเลือก อทศ 325 การออกแบบ 3(2-2-5) สามมิติและโครงสร้างสำหรับงานแฟชั่น VDS 325 3D and Construction in Fashion Design ศึกษาค้นคว้าและทดลองฝึกปฏิบัติ รูปแบบและเทคนิคการสร้างสรรค์ ผลงานสามมิติ ด้วยวัสดุ และ เทคนิค ต่างๆ ประกอบ การตัดเย็บ เพื่อนำมา ประยุกต์ใช้สำหรับการออกแบบแฟชั่น	- เพิ่มรายวิชา

สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาชีพเฉพาะด้าน อค 322 การเขียนแบบ 2 3(2 – 2) VD 322 Mechanical Drawing 2 ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการเขียนแบบขั้นสูงขึ้น เน้นความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนภาพแสดง 3 มิติ ซึ่งประกอบด้วย ไอโซเมตริก ออบตริก ทศนิยมภาพ และการเขียนแยกส่วนประกอบ	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 246 การใช้คอมพิวเตอร์ 3(2-2-5) ออกแบบเพื่อการผลิต VDS 246 Computer Aided Design for Manufacturing ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติพื้นฐานการถ่ายทอดความคิดในการออกแบบสู่การผลิต โดยการเขียนแบบทั้งสองและสามมิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วยการใช้ชนิดของเส้นถ่ายทอดรูปทรงภายนอกและภายใน พร้อมกับการใช้หลักสากลในการบอกขนาด (Dimensioning) รวมถึงการใช้สัญลักษณ์ต่างๆ	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาที่รับกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไป
อค 323 การเขียนแบบ 3 3(2 – 2) VD 323 Mechanical Drawing 3 ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการเขียนแบบร่าง โดยใช้หลักการเขียนแบบเป็นรากฐานการเขียนแบบ นำเสนอ โดยการใช้เทคนิควิธีการต่างๆ ให้เหมาะสมกับปัจจุบัน เช่น เทคนิคการใช้สีมาร์คเกอร์ สีหมึก สีโปสเตอร์ สีแอร์บลัช ฯลฯ		- ปิดรายวิชา
อค 324 การเขียนแบบ 4 3 (2-2) VD 324 Mechanical Drawing 4 ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับเทคนิควิธีการและรูปแบบของการเขียนแบบเพื่อการผลิต การระบุวัสดุและกรรมวิธีการผลิตลงในแบบ รวมทั้งเขียนรายละเอียดต่างๆ และเขียนแบบเท่าของจริง		- ปิดรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 382 การออกแบบผลิตภัณฑ์ 2 3 (2-2) VD 382 Product Design 2 ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบขั้นสูงขึ้น โดยเน้นเทคโนโลยีในปัจจุบัน และการแก้ปัญหาทางด้านการตลาด พฤติกรรมผู้บริโภค วัฒนธรรม รวมทั้งสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 243 นวัตกรรมภูมิ 3(2-2-5) ปัญญาไทยเพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ VDS 243 Thai Wisdom Innovation for Product Design ศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับงานศิลปหัตถกรรมของไทยทั้งทางด้านรูปแบบและวิธีการผลิต เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สร้างสรรค์และเป็นการต่อยอดภูมิปัญญาไทยให้คงอยู่	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียว กับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
อศ 383 การออกแบบผลิตภัณฑ์ 3 3(2 – 2) VD 383 Product Design 3 ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบ โดยเน้นการแก้ปัญหาในการใช้วัสดุชนิดต่างๆกัน การออกแบบที่สอดคล้องเทคนิควิธีการเพื่อเพิ่มอรรถประโยชน์ และจัดให้มีการเยี่ยมชมโรงงานผู้ผลิต	อทศ 341 การออกแบบ 3(2-2-5) ผลิตภัณฑ์เชิงทดลอง VDS 341 Experimental Product Design ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติการออกแบบผลิตภัณฑ์โดยเน้นการออกแบบที่เน้นการสร้างสรรค์รูปลักษณ์และประโยชน์ใช้สอยใหม่ จากแบบแผนแนวทางความคิดในการแก้ปัญหาที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน โดยพิจารณาจากเหตุการณ์ปัจจุบันที่น่าสนใจในขณะนั้นมาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 385 การออกแบบบรรจุภัณฑ์ 1 3 (2-2) VD 385 Package Design 1 ศึกษาฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบบรรจุภัณฑ์ โดยเน้นความต้องการของตลาด ประโยชน์ใช้สอยและศึกษาการใช้วัสดุ พร้อมทั้งออกแบบให้สอดคล้องกับแนวทางในการส่งเสริมการขาย และสัมพันธ์กับการโฆษณา ด้านสื่ออื่นๆ แสดงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 242 การออกแบบ 3(2-2-5) โครงสร้างบรรจุภัณฑ์ VDS 242 Structural Packaging Design ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบบรรจุภัณฑ์เน้นด้านโครงสร้างการใช้บรรจุภัณฑ์ โดยตระหนักถึงมาตรฐานบรรจุภัณฑ์และปกป้องสินค้าก่อนถึงผู้บริโภค	- เปลี่ยนรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียว กับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคม

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
อค 386 การออกแบบบรรจุภัณฑ์ 2 3 (2-2) VD 386 Package Design 2 ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบบรรจุภัณฑ์ โดยเน้นการออกแบบเกี่ยวกับการพับ ได้แก่ กระดาษ แผ่นพลาสติก แผ่นโลหะ รวมทั้งกรรมวิธีในระบบอุตสาหกรรม เยี่ยมชมโรงงานอุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์กระดาษ	อทศ 244 การออกแบบ 3(2-2-5) บรรจุภัณฑ์เพื่องานหัตถกรรม VDS 244 Packaging Design for Handicraft Product ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบบรรจุภัณฑ์เพื่องานหัตถกรรมและธุรกิจขนาดเล็ก ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดความเป็นไปได้ในการผลิตปริมาณน้อย ความงาม และประโยชน์ใช้สอย	- เปลี่ยนรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคม
อค 387 การออกแบบบรรจุภัณฑ์ 3 3 (2-2) VD 387 Package Design 3 ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบบรรจุภัณฑ์ โดยเน้นการออกแบบเกี่ยวเนื่องกับการหล่อและการเป่า ได้แก่ พลาสติก โลหะ แก้ว รวมทั้งกรรมวิธีการผลิตในระบบอุตสาหกรรม เยี่ยมชมโรงงานอุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์ประเภทหล่อและเป่า	อทศ 342 การออกแบบ 3(2-2-5) บรรจุภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม VDS 342 Eco-Packaging Design ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบบรรจุภัณฑ์เพื่อการรักษาภาพแวดล้อมจากแนวคิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ไปสู่แนวคิดผลิตภัณฑ์ยั่งยืน โดยให้มีมุมมองด้านการพิจารณาด้านสิ่งแวดล้อม ความคิดสร้างสรรค์และต้องมีความตระหนักในปัญหา ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อค 403 การออกแบบผลิตภัณฑ์นิพนธ์ VD 403 Product Design Thesis 5(2 – 6) การค้นคว้าและออกแบบให้เจาะลึกลงไป ในสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์แขนงใดแขนงหนึ่ง โดยกำหนดให้มีทั้งภาคนิพนธ์และผลงานสนับสนุนการออกแบบนั้น	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 402 นวัตกรรมการ 8(4-8-12) ออกแบบนิพนธ์ VDS 402 Design Innovation Thesis ศึกษาค้นคว้าหลักการและแนวคิดของการสร้างสรรค์งานนวัตกรรมการออกแบบอย่างเป็นระบบ มุ่งเจาะลึกในกระบวนการออกแบบ ในหัวเรื่องที่เป็นประโยชน์และพัฒนาวิชาชีพการออกแบบภายใต้กรอบจรรยาบรรณและความรับผิดชอบต่อสังคม กำหนดให้มีภาคนิพนธ์และผลงานของนวัตกรรมการออกแบบ พร้อมเผยแพร่งานสู่ชุมชน โดยนิสิตต้องผ่านวิชาเอกบังคับมาไม่น้อยกว่า 10 รายวิชาและวิชาเอกเลือกไม่น้อยกว่า 4 รายวิชาถึงมีสิทธิ์เรียนวิชา	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
อค 484 การออกแบบผลิตภัณฑ์ 4 3 (2-2) VD 484 Product Design 4 ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยการเน้นการเข้าใจในกรรมวิธีการผลิต ระบบโรงงาน ซึ่งผลิตสินค้าจำนวนมากให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ความงาม และประโยชน์	อทศ 343 การออกแบบ 3(2-2-5) ผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม VDS 343 Eco-Product Design ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์โดยเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเหมาะสม โดยเน้นความเข้าใจในกรรมวิธีการผลิตและผลเสียของผลิตภัณฑ์ที่กระทบกับสภาพแวดล้อม ตั้งแต่การผลิต การใช้งาน การขาย และการกำจัด ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ความงาม และประโยชน์ใช้สอย	- เปลี่ยนตัวเลขในระบบรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
วิชาชีพเฉพาะด้าน อค 486 การออกแบบเครื่องเรือน 3 (2-2) VD 486 Furniture Design ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบเครื่องเรือน โดยเน้นขนาด สัดส่วน และความสัมพันธ์กับสัดส่วนมนุษย์ รวมทั้งเทคนิคในการผลิตในระบบอุตสาหกรรม เยี่ยมชมโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องเรือนประเภทไม้	วิชาชีพเฉพาะด้าน อทศ 345 การออกแบบ 3(2-2-5) เครื่องเรือนสมัยใหม่ VDS 345 Modernistic Furniture Design ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติการออกแบบเครื่องเรือน โดยคำนึงถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคในอนาคต สัดส่วนมนุษย์ วัสดุ เทคโนโลยี สภาพแวดล้อมที่นำไปใช้เพื่อให้เกิดเครื่องเรือนแบบใหม่ที่เหมาะสมกับตลาดสินค้าในอนาคต	- เปลี่ยนรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคม
อค 487 การออกแบบเครื่องเรือน 2 3 (2-2) VD 487 Furniture Design 2 ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบเครื่องเรือน โดยเน้นการออกแบบเครื่องเรือนประเภทไม้ รวมทั้งกรรมวิธีการผลิตในระบบอุตสาหกรรม เยี่ยมชมโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องเรือนประเภทไม้	อทศ 346 การออกแบบ 3(2-2-5) เครื่องเรือนและการผลิตในระบบอุตสาหกรรม VDS 346 Furniture Design and Manufacturing System การศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติการออกแบบเครื่องเรือน โดยใช้วัสดุที่เหมาะสม เน้นความเข้าใจในกรรมวิธีการผลิตด้วยระบบเครื่องจักร อุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ความงาม และประโยชน์ใช้สอย	- เปลี่ยนรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของมีประสิทธิภาพขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุมต่อบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
อศ 488 การออกแบบเครื่องเรือน 3 VD 488 Furniture Design 33(2 – 2) ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบเครื่องเรือน โดยเน้นการออกแบบประเภทหลัก รวมทั้งกรรมวิธีการผลิตในระบบอุตสาหกรรม เยี่ยมชมโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องเรือนประเภทหลัก		- ปิดรายวิชา
วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 493 การฝึกงานออกแบบ 3(2- 2) ผลิตภัณฑ์ VD 493 Practicum in Product Design ฝึกงานในหน่วยงาน หรือบริษัทห้างร้าน ในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 112 ชั่วโมง โดยมีการสัมมนาและเสนอรายงาน	วิชาชีพเฉพาะด้าน อศ 347 ฝึกงานการ 3(1-4-4) ออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ VDS 347 Practicum in Design ฝึกปฏิบัติงานสหกิจศึกษา ในองค์ของรัฐ หน่วยงานเอกชน หรือบริษัทห้างร้าน เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียน มุ่งเน้นการนำองค์ความรู้ไปใช้บูรณาการกับประสบการณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 240 ชั่วโมง โดยมีการสัมมนาและเสนอรายงาน	- เปลี่ยนรหัสใหม่เพื่อเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - เปลี่ยนชื่อรายวิชาให้เป็นมาตรฐานเดียวกับสากล - ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาครอบคลุม ต่ออรรถประโยชน์ที่เปลี่ยนไป
	วิชาเอกเลือก อศ 247 วิธีการแก้ปัญหา 3(2-2-5) การออกแบบ VDS 247 Multiple Design Solutions ศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์และปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาการออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยตระหนักถึงความเป็นไปได้ในการผลิตสินค้า รวมถึงหลักการเลือกวัสดุและวิธีการที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์	- เพิ่มรายวิชา - เพิ่มทักษะกระบวนการคิดและการแก้ไขปัญหาสำหรับนักออกแบบสมัยใหม่

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
	อทศ 245 การออกแบบ 3(2-2-5) กราฟิกเพื่อประโยชน์ใช้สอย VDS 245 Functional Graphic Design ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติการออกแบบกราฟิก เพื่อใช้ในการออกแบบไม่ว่าจะเป็นผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และงานด้านสถาปัตยกรรม โดยเน้นความสร้างสรรค์และความสามารถในการเป็นสื่อเชื่อมโยงผู้บริโภคกับผลิตภัณฑ์	- เพิ่มรายวิชา - เพิ่มทักษะกระบวนการคิดและการแก้ไขปัญหาเรื่องการผลิตสื่อที่มีประสิทธิภาพในการสารกับผู้บริโภคสำหรับนักออกแบบสมัยใหม่
	อทศ 443 สหกิจศึกษา 6(0-0-18) สำหรับการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ VDS 443 Co-operative Study for Product and Packaging Design นิสิตต้องปฏิบัติงานจริงด้วยความรับผิดชอบในงานวิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ โดยต้องปฏิบัติงานเต็มเวลาตามแผนการทำงานและดำเนินตามคำแนะนำของที่ปรึกษาเป็นประจำเป็นเวลาอย่างน้อย 15 สัปดาห์ โดยที่ลักษณะงานต้องแตกต่างไปจากการดูงานหรือฝึกงานทั่วไป นิสิตต้องเขียนรายงานเชิงเทคนิคและถูกประเมินโดยคณะกรรมการประเมินผลของรายวิชา	- เพิ่มรายวิชา
	อทศ 344 การออกแบบ 3(2-2-5) บรรจุภัณฑ์ในระบบสากล VDS 344 Universal Packaging Design ศึกษาค้นคว้าและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบบรรจุภัณฑ์ตามข้อกำหนดสากลที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลายทางด้าน อายุ เพศ ความแตกต่างด้านความพิการ และเหมาะสมกับประเภทของสินค้าและตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้ค้า ประโยชน์ใช้สอย ตลอดจนได้ภาพลักษณ์ที่มีเอกลักษณ์เหมาะสมกับตราสินค้า	- เพิ่มรายวิชา - เพิ่มทักษะกระบวนการคิดและการแก้ไขปัญหาสำหรับนักออกแบบบรรจุภัณฑ์สมัยใหม่

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554	การปรับปรุง
	วิชาเอกเลือก อทศ 348 วิศวกรรมการ ออกแบบและเทคโนโลยี 3(2-2-5) VDS 348 Design Engineering and Technology ศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์และปฏิบัติเกี่ยวกับเลือกกระบวนการและสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยตระหนักถึงความ เป็น ไปได้ในการผลิต การบูรณาการ ความรู้ด้านเทคโนโลยีกับการออกแบบ และรวมถึงหลักการเลือกกระบวนการ ทางด้านวิศวกรรมที่เหมาะสมกับการ ออกแบบผลิตภัณฑ์	- เพิ่มรายวิชา - เพิ่มทักษะของกระบวนการ ออกแบบในด้านเทคโนโลยีและ วิศวกรรมการออกแบบสมัยใหม่ เพื่อใช้ในการบูรณาการสำหรับนัก ออกแบบสมัยใหม่
	อทศ 441 การวางแผนงาน ออกแบบผลิตภัณฑ์ 3(2-2-5) VDS 441 Product Design Planning ศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์และปฏิบัติ การวางแผนในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ทั้งระบบอย่างละเอียด ได้แก่ ขั้นตอน ต่างๆในการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์ ใหม่ การหาผลิตภัณฑ์ใหม่ตามความ ต้องการของตลาด เส้นทางการและวงจร ชีวิตของผลิตภัณฑ์ที่สัมพันธ์กับการ ออกแบบ การผลิต จนถึงการผลิตและส่งและ จัดจำหน่าย	- เพิ่มรายวิชา - เพิ่มทักษะของขั้นตอนในการ การออกแบบผลิตภัณฑ์ในภาพ รวมแบบสากลเพื่อใช้ในการบูร ณาการระหว่างการออกแบบและ การผลิตสำหรับนักออกแบบ สมัยใหม่

โครงสร้างหลักสูตรเดิม (ปรับปรุง พ.ศ. 2543)	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554
1. โครงสร้างหลักสูตรเดิมไม่เป็นไปตามเกณฑ์ 2. รหัสวิชาหลักสูตรเดิมใช้ตัวอักษร 2 ตัว 3. เดิมมี 4 สาขาวิชา ได้แก่ (1) วิชาเอกการออกแบบสื่อสาร (2) วิชาเอกการออกแบบแฟชั่น (3) วิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์ (4) วิชาเอกศิลปะเครื่องประดับ	1. มีการปรับโครงสร้างหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์ 2. เปลี่ยนรหัสวิชาทั้งหมดโดยใช้ตัวอักษร 3 ตัว และมีการลำดับตัวเลขใหม่ 3. คงเดิม 4 วิชาเอก ได้แก่ (1) วิชาเอกศิลปะเครื่องประดับ (2) วิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์ (3) วิชาเอกการออกแบบแฟชั่น (4) วิชาเอกการออกแบบสื่อสาร 4. การปรับปรุงรายวิชา มีการปรับดังนี้ (1) โดยส่วนใหญ่มีการปรับชื่อรายวิชา (2) ปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาโดยมุ่งเน้นด้านการศึกษา ค้นคว้า การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพศิลปกรรมศาสตร์ (3) ส่วนใหญ่มีการปรับรายวิชาให้มีความทันสมัย (4) มีการเพิ่มรายวิชาที่เน้นเรื่องการใช้ภูมิปัญญาไทยมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบในบริบทปัจจุบัน (5) มีการรวมรายวิชาด้านศิลปะนิพนธ์ของแต่ละสาขาเข้ามารวมเป็นวิชาเดียวในหมวดวิชาพื้นฐานสาขาวิชา (6) มีการยุบรวมรายวิชา (7) รายวิชาโดยส่วนใหญ่มีการเพิ่มจำนวนหน่วยกิต (8) มีการปิดบางรายวิชาที่ไม่ทันสมัย หรือไม่สอดคล้องกับบริบทสังคม หรือสภาพการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน

ภาคผนวก ค
กระบวนการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554)
ของคณะศิลปกรรมศาสตร์

.....

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีกระบวนการดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต โดยดำเนินการมาตั้งแต่กลางปี พ.ศ.2551 นับตั้งแต่การแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการปรับปรุงหลักสูตร และได้จัดโครงการเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรเป็นระยะๆ ดังนี้

1. ระยะที่ 1 จัดโครงการสัมมนาเรื่องบทบาทและทิศทางของคณะศิลปกรรมศาสตร์:ความคาดหวัง ของสังคม ในวันที่ 6 สิงหาคม 2551 โดยมีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ และ คณาจารย์จากสถาบันที่มีการสอนด้านศิลปกรรมศาสตร์ เข้าร่วมบรรยายและมีการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรื่องบทบาทและทิศทางของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ในความคาดหวังของสังคมไทยในอนาคต (ใช้งบประมาณเงินรายได้ปี 2551)

2. ระยะที่ 2 จัดโครงการสัมมนาปรับปรุงหลักสูตร ณ P.M.Y. Beach Resort จ.ระยอง เมื่อวันที่ 27 – 29 เดือนตุลาคม 2551 เพื่อสร้างความเข้าใจและระดมความคิดของคณาจารย์คณะศิลปกรรมศาสตร์ ในการปรับปรุงหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์ ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2552

3. คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรดำเนินการปรับปรุงหลักสูตร ตามหลักการ ทิศทางและข้อเสนอแนะที่ได้จากการสัมมนา (ใช้งบประมาณเงินรายได้ปี 2552)

4. ระยะที่ 3 เดือนมีนาคม 2552 คณะศิลปกรรมศาสตร์ได้จัดการวิพากษ์หลักสูตรใหม่ฉบับร่าง โดยผู้ทรงคุณวุฒิของแต่ละสาขาวิชา (ใช้งบประมาณเงินรายได้ปี 2552) ขึ้น ภายใต้ชื่อ “โครงการสัมมนาปรับปรุงการเรียนการสอน (วิพากษ์หลักสูตรและจัดทำแผนการเรียน) เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2552 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สรุปการวิพากษ์หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ในวันพฤหัสบดีที่ 5 มีนาคม 2552 เวลา 8.30 – 16.30 น.
ณ ห้องประชุมชั้น 14 (1405) อาคารคณะศิลปกรรมศาสตร์

.....

การวิพากษ์หลักสูตร

ในการดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2552 นี้ ได้จัดการประชุมเพื่อนำเสนอหลักสูตร โดยมีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภายในและภายนอก เพื่อพิจารณาทบทวนปรับปรุงหลักสูตรในประเด็นต่างๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อ	ด้านที่เกี่ยวข้อง	ตำแหน่ง /สังกัด
1. รศ.ณรงค์ชัย ปิฎกรัตน์	ดุริยางคศิลป์	รองศาสตราจารย์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
2. รศ.กมล เผ่าสวัสดิ์	ทัศนศิลป์	รองศาสตราจารย์ ภาควิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผศ.เวนิช สุวรรณโมลี	ทัศนศิลป์	กรรมการผู้จัดการ บริษัท Advance Ceramics Industry จำกัด
4. อาจารย์ปัญญา วิจินธนสาร	ทัศนศิลป์	คณบดี คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
5. รศ.อัจฉรา วรธนเสถียร	การออกแบบทัศนศิลป์	รองศาสตราจารย์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
6. ดร.โชคอนันต์ บุษราคัมภากร	การออกแบบทัศนศิลป์	ประธานหลักสูตรการออกแบบและวางแผนมหาดบัณฑิต (นานาชาติ) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
7. คุณปฎิมากร คุ่มเดช	การออกแบบทัศนศิลป์	กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการธุรกิจอัญมณี และเครื่องประดับ หอการค้าไทย
8. คุณศรัณย์ สรรพสิริ	การออกแบบทัศนศิลป์	นักออกแบบอิสระ อาจารย์พิเศษและที่ปรึกษาด้านการออกแบบกราฟฟิก
9. รศ.ดร.นราพงษ์ จรัสศรี	ศิลปะการแสดง	รองศาสตราจารย์ ภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
10. รศ.ดร.สนอง โลหิตวิเศษ	การศึกษา	รองศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ในการวิพากษ์หลักสูตรครั้งนี้สามารถสรุปประเด็นของการวิพากษ์หลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านหลักสูตร
สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ได้ดังนี้

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ : รศ.อัจฉรา วรรณสถิตย์

ที่	รายการที่ตรวจสอบ	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	ข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
1.	ชื่อหลักสูตร			ควรเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษ
2.	ชื่อปริญญา	✓		
3.	หลักการและเหตุผลของหลักสูตร	✓		ควรยึดหลัก 3 ส่วน
4.	ปรัชญาและวัตถุประสงค์	✓		
5.	คุณวุฒิและคุณสมบัติผู้สมัครเข้าเป็นนิสิต	✓		
6.	โครงสร้างหลักสูตร 1. หมวดวิชาพื้นฐาน 2. หมวดวิชาเอก 2.1 หมวดวิชาเอกบังคับ 2.2 หมวดวิชาเอกเลือก 3. หมวดวิชาเลือกเสรี			ควรเน้นการบูรณาการร่วมให้ ชัดเจน หมวดวิชาเอกเลือก ควรมี การบูรณาการร่วม
7.	ความเหมาะสมของรายวิชาในแต่ละหมวดวิชา/ กลุ่มวิชา	✓		
8.	แผนการศึกษาและจำนวนหน่วยกิตในแต่ละ ภาคการศึกษา	✓		
9.	ความเหมาะสมและความชัดเจนของ รายละเอียดเนื้อหาวิชา	✓		
10.	ลำดับและความต่อเนื่องของรายวิชาในหลักสูตร	✓		
11.	ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	✓		

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิ

ควรเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษจาก BACHELOR OF FINE ARTS เป็น BACHELOR OF FINE AND APPLIED
ARTS

จากผลการวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้ดำเนินการดังนี้

1. มีการเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษจาก BACHELOR OF FINE ARTS เป็น BACHELOR OF FINE AND
APPLIED ARTS

2. มีการปรับชื่อรายวิชา และเพิ่มรายวิชาในวิชาเอกการออกแบบแฟชั่น ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ : ดร.ไซคอนันต์ บุษราคัมภากร

ที่	รายการที่ตรวจสอบ	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	ข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
1.	ชื่อหลักสูตร			การเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษจาก BACHELOR OF FINE ARTS เป็น BACHELOR OF FINE AND APPLIED ARTS
2.	ชื่อปริญญา	✓		
3.	หลักการและเหตุผลของหลักสูตร	✓		ควรยึดหลัก 3 ส่วน ECONOMY, SOCIETY AND ECOLOGY
4.	ปรัชญาและวัตถุประสงค์			ควรยึดหลัก 3 ส่วน ECONOMY, SOCIETY AND ECOLOGY
5.	คุณวุฒิและคุณสมบัติผู้สมัครเข้าเป็นนิสิต	✓		
6.	โครงสร้างหลักสูตร 1. หมวดวิชาพื้นฐาน 2. หมวดวิชาเอก 2.1 หมวดวิชาเอกบังคับ 2.2 หมวดวิชาเอกเลือก 3. หมวดวิชาเลือกเสรี			- โครงสร้างหลักสูตรควรเน้นการบูรณาการร่วมให้ชัดเจน - ควรอธิบายวิชาจุดเด่นของวิชาพื้นฐาน - หมวดวิชาเอกบังคับมีความทันสมัยแต่ต้องมองภาพของเด็กที่จะจบไปว่า จะอย่างไร - หมวดวิชาเอกเลือก ควรมีการบูรณาการร่วมแบบทำงานร่วมกันในวิชาประเภท เช่น Intellectual Property, Portfolio Development & Ethics
7.	ความเหมาะสมของรายวิชาในแต่ละหมวดวิชา/กลุ่มวิชา	✓		
8.	แผนการศึกษาและจำนวนหน่วยกิตในแต่ละภาคการศึกษา	✓		ไม่แน่ใจว่าได้คิดเวลาของ self-study ของนักศึกษาหรือเปล่า
9.	ความเหมาะสมและความชัดเจนของรายละเอียดเนื้อหาวิชา	✓		
10.	ลำดับและความต่อเนื่องของรายวิชาในหลักสูตร	✓		แต่ควรมีการปรับเปลี่ยนในบางวิชา ใน ส่วนของวิชาเอกเลือกในหมวด วิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
11.	ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	✓		ควรเพิ่มความชัดเจนด้านนวัตกรรมที่ รวมกับศิลปะประยุกต์

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิ

โครงสร้างหลักสูตรมีความน่าสนใจที่นำเอาสาขาวิชาทั้งด้านดนตรี การแสดง การออกแบบ มารวมกันเพื่อทำให้เกิดผลงานที่น่าสนใจในรูปแบบใหม่ๆ ถ้าจะให้ปรับปรุงเพิ่ม เพิ่มการบูรณาการของนักศึกษา ให้ทำงานร่วมกันมากขึ้น

จากผลการวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้ดำเนินการดังนี้

1. มีการเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษจาก BACHELOR OF FINE ARTS เป็น BACHELOR OF FINE AND APPLIED ARTS
 2. ได้มีการกล่าวเกี่ยวกับ ECONOMY, SOCIETY AND ECOLOGY ในหลักการและเหตุผลของหลักสูตร
 3. มีการบูรณาการร่วมแบบทำงานร่วมกันทั้งในกลุ่มสาขาวิชา โดยเปิดกลุ่มวิชาเอกสัมพันธ์, มีการระบุในวิชาพื้นฐานของคณะ คือ ศิลปกรรมบูรณาการ และมีการเพิ่มรายวิชาทางด้าน Intellectual Property, Portfolio Development & Ethics
 4. มีการปรับปรุงในบางวิชา ในส่วนของวิชาเอกเลือกในหมวดวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
- ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ : คุณปวิมากร คุ่มเดช

ที่	รายการที่ตรวจสอบ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
1.	ชื่อหลักสูตร	✓		
2.	ชื่อปริญญา	✓		
3.	หลักการและเหตุผลของหลักสูตร	✓		
4.	ปรัชญาและวัตถุประสงค์	✓		
5.	คุณวุฒิและคุณสมบัติผู้สมัครเข้าเป็นนิสิต		✓	เกรดเฉลี่ยน่าจะสูงกว่า 2.00
6.	โครงสร้างหลักสูตร 1. หมวดวิชาพื้นฐาน 2. หมวดวิชาเอก 2.1 หมวดวิชาเอกบังคับ 2.2 หมวดวิชาเอกเลือก 3. หมวดวิชาเลือกเสรี	✓		ปรับตามที่เสนอในที่ประชุม
7.	ความเหมาะสมของรายวิชาในแต่ละหมวดวิชา/กลุ่มวิชา	✓		มีบางส่วนที่ควรปรับปรุง
8.	แผนการศึกษาและจำนวนหน่วยกิตในแต่ละภาคการศึกษา	✓		
9.	ความเหมาะสมและความชัดเจนของรายละเอียดเนื้อหาวิชา			
10.	ลำดับและความต่อเนื่องของรายวิชาในหลักสูตร	✓		
11.	ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	✓		

จากผลการวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้ดำเนินการดังนี้

ได้มีการปรับปรุงเหมาะสมของรายวิชาในแต่ละหมวดวิชา/กลุ่มวิชาตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ : คุณศรัณย์ สรรพสิทธิ์

ที่	รายการที่ตรวจสอบ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
1.	ชื่อหลักสูตร	✓		
2.	ชื่อปริญญา			- ต้องมีวงเล็บ - ชื่อภาษาอังกฤษ Design
3.	หลักการและเหตุผลของหลักสูตร	✓		
4.	ปรัชญาและวัตถุประสงค์			ปรัชญาของหลักสูตรไม่เข้ากับ สาขาวิศวกรรม
5.	คุณวุฒิและคุณสมบัติผู้สมัครเข้าเป็นนิสิต	✓		
6.	โครงสร้างหลักสูตร 1. หมวดวิชาพื้นฐาน 2. หมวดวิชาเอก 2.1 หมวดวิชาเอกบังคับ 2.2 หมวดวิชาเอกเลือก 3. หมวดวิชาเลือกเสรี			ตามที่ได้แสดงความคิดเห็น และเสนอแนะในกลุ่มย่อย อาจ ต้องมีการปรับบ้าง
7.	ความเหมาะสมของรายวิชาในแต่ละหมวดวิชา/ กลุ่มวิชา	✓		มีบางส่วนที่ควรปรับปรุง
8.	แผนการศึกษาและจำนวนหน่วยกิตในแต่ละ ภาคการศึกษา	✓		
9.	ความเหมาะสมและความชัดเจนของ รายละเอียดเนื้อหาวิชา			
10.	ลำดับและความต่อเนื่องของรายวิชาในหลักสูตร	✓		
11.	ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	✓		

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิ

- ตามที่ได้เสนอในกลุ่มย่อย
- คำนึงถึงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ความโดดเด่น ของหลักสูตร ในธุรกิจการศึกษาของสภาวะปัจจุบัน
- ไม่ถึงกับไม่มีอะไรเหมาะสม แต่ควรปรับเปลี่ยนเป็น ควรปรับปรุง จะเหมาะสมกว่า
- เนื้อหาของบางรายวิชา อาจดูซ้อนทับกันบ้าง อยากให้ทบทวนดูอีกครั้ง
- มีบางหัวข้อ หรือรายวิชาที่ควรตระหนักหรือเพิ่มเติมเพื่อความเหมาะสมกับยุคสมัย ความจำเป็นและความ

ต้องการของตลาด

จากผลการวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้ดำเนินการดังนี้

1. มีการเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษจาก BACHELOR OF FINE ARTS เป็น BACHELOR OF FINE AND APPLIED ARTS
2. มีการปรับปรุงวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักสูตรด้านการออกแบบ คือในข้อ 1 ซึ่งระบุว่า “เพื่อผลิตบัณฑิต ให้มีความรู้ความสามารถทางศิลปกรรม และสามารถใช้ความรู้ความชำนาญเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมให้ตอบรับกับความเคลื่อนไหวทางสังคม”
3. มีการปรับรายวิชา โดยเพิ่มรายวิชาในกลุ่มการออกแบบให้มีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจ และเข้ากับยุคสมัย เช่น รายวิชา นก 301 การตลาดแบบบูรณาการและการจัดการ และในกลุ่มการสร้างกิจการแฟชัน เป็นต้น

ในการวิพากษ์หลักสูตรของคณะศิลปกรรมศาสตร์ครั้งนี้สามารถสรุปประเด็นของการวิพากษ์
โดยผู้ทรงคุณวุฒิได้ดังนี้

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ : รศ.ณรงค์ชัย ปิฎกรัตน์

ที่	รายการที่ตรวจสอบ	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	ข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
1.	ชื่อหลักสูตร	✓		
2.	ชื่อปริญญา	✓		
3.	หลักการและเหตุผลของหลักสูตร	✓		
4.	ปรัชญาและวัตถุประสงค์	✓		
5.	คุณวุฒิและคุณสมบัติผู้สมัครเข้าเป็นนิสิต	✓		
6.	โครงสร้างหลักสูตร 1. หมวดวิชาพื้นฐาน 2. หมวดวิชาเอก 2.1 หมวดวิชาเอกบังคับ 2.2 หมวดวิชาเอกเลือก 3. หมวดวิชาเลือกเสรี	✓		
7.	ความเหมาะสมของรายวิชาในแต่ละหมวดวิชา/ กลุ่มวิชา	✓		
8.	แผนการศึกษาและจำนวนหน่วยกิตในแต่ละ ภาคการศึกษา	✓		
9.	ความเหมาะสมและความชัดเจนของ รายละเอียดเนื้อหาวิชา	✓		
10.	ลำดับและความต่อเนื่องของรายวิชาในหลักสูตร	✓		
11.	ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	✓		

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รายวิชาปฏิบัติ ที่มีการแบ่งวิชาทักษะในระดับต่างๆ นั้น ควรเปิดโอกาสให้นิสิตได้เลือกเรียนได้อย่างอิสระใน
กรณีที่นิสิตมีความสนใจเฉพาะ หรือมีทักษะเฉพาะเพียงพอในระดับที่เรียนได้
2. ในการเปิดรายวิชาด้านภาษานั้น อาจารย์เห็นด้วยกับทีมคณาจารย์ว่าควรเปิดเป็นช่วงๆ โดยในระยะเริ่มแรก
ควรเปิดรายวิชาภาษาบางภาษาที่จำเป็นก่อน หลังจากนั้นจึงค่อยเปิดวิชาภาษาอื่นๆ ในระยะต่อไป เมื่อมีความพร้อม
3. รายวิชาทางด้านภาษา ควรครอบคลุมภาษาพื้นถิ่นที่สัมพันธ์กับรายวิชาด้านดนตรีท้องถิ่น เช่น ภาษามอญ
หรือ ภาษาชนกลุ่มน้อย (อาทิ ชนเผ่ากะเหรี่ยง) เป็นต้น
4. ควรมีแผนการเชิญผู้สอนรายวิชาภาษา ที่จะเชิญจากที่ใด หรือคณาจารย์ที่มีอยู่จะรับผิดชอบไหวหรือไม่
กรณีที่มีการเชิญผู้สอนภายนอกมาก จะมีค่าตอบแทนแก่ผู้สอนเพียงพอหรือไม่

จากผลการวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้ดำเนินการดังนี้

1. มีการเปิดรายวิชาเลือกให้นิสิตสามารถเลือกเรียนได้ ไม่ว่าจะเป็นกรณีที่นิสิตมีความสนใจเฉพาะ หรือมีทักษะเฉพาะเพียงพอในระดับที่เรียนได้ก็ตาม
2. มีการวางแผนการเปิดรายวิชาด้านภาษาเป็นระยะ โดยคำนึงถึงศักยภาพในการสอนของคณาจารย์ในสาขา ทั้งนี้ทางสาขามีเครือข่ายซึ่งสามารถประสานงานเชิญอาจารย์พิเศษได้ไม่ยาก
3. การวางแผนเปิดรายวิชาเป็นระยะๆ ตามความจำเป็น ทำให้สามารถวางแผนเรื่องค่าตอบแทนผู้สอนได้

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ : รศ.ดร.นราพงษ์ จรัสศรี

ที่	รายการที่ตรวจสอบ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
1.	ชื่อหลักสูตร	✓		
2.	ชื่อปริญญา	✓		
3.	หลักการและเหตุผลของหลักสูตร	✓		
4.	ปรัชญาและวัตถุประสงค์	✓		
5.	คุณวุฒิและคุณสมบัติผู้สมัครเข้าเป็นนิสิต	✓		
6.	โครงสร้างหลักสูตร 1. หมวดวิชาพื้นฐาน 2. หมวดวิชาเอก 2.1 หมวดวิชาเอกบังคับ 2.2 หมวดวิชาเอกเลือก 3. หมวดวิชาเลือกเสรี	✓		
7.	ความเหมาะสมของรายวิชาในแต่ละหมวดวิชา/ กลุ่มวิชา	✓		
8.	แผนการศึกษาและจำนวนหน่วยกิตในแต่ละ ภาคการศึกษา	✓		ควรเพิ่มหน่วยกิตในรายวิชา ด้านการจัดการ
9.	ความเหมาะสมและความชัดเจนของ รายละเอียดเนื้อหาวิชา	✓		บางรายวิชาสามารถรวบเป็น วิชาเดียวกันได้
10.	ลำดับและความต่อเนื่องของรายวิชาในหลักสูตร	✓		
11.	ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	✓		

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิ

- หลักการและเหตุผลควรมีใจความกระชับมากกว่านี้

- มีจุดเด่นทางด้านนาฏศิลป์ที่มีการผสมผสานศาสตร์ของทั้งไทยและตะวันตก ของทางการแสดงมีการเน้นการเรียนรู้ทักษะเพื่อฝึกฝนความเชี่ยวชาญ อย่างจริงจัง และชัดเจน มีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับสังคมอย่างชัดเจนซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมาก

ในบางวิชา เช่น นาฏศิลป์ไทยในบริบทของสังคม หรือ วิชาการศึกษาเฉพาะกรณีควรมีการเพิ่มหน่วยกิต บางรายวิชาสามารถรวบเป็นวิชาเดียวกันได้ ควรเพิ่มหน่วยกิตในรายวิชาด้านการจัดการ และบางรายวิชาควรให้นิสิตเรียนด้วยกันในกลุ่มสาขาวิชาใกล้เคียง

จากผลการวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้ดำเนินการดังนี้

1. ได้มีการปรับหลักการและเหตุผลให้กระชับขึ้น
2. มีการปรับปรุงรายวิชาตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิในบางรายวิชา

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ : รศ.กมล เผ่าสวัสดิ์

ที่	รายการที่ตรวจสอบ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
1.	ชื่อหลักสูตร	✓		
2.	ชื่อปริญญา	✓		
3.	หลักการและเหตุผลของหลักสูตร	✓		
4.	ปรัชญาและวัตถุประสงค์	✓		
5.	คุณวุฒิและคุณสมบัติผู้สมัครเข้าเป็นนิสิต	✓		
6.	โครงสร้างหลักสูตร 1. หมวดวิชาพื้นฐาน 2. หมวดวิชาเอก 2.1 หมวดวิชาเอกบังคับ 2.2 หมวดวิชาเอกเลือก 3. หมวดวิชาเลือกเสรี	✓		
7.	ความเหมาะสมของรายวิชาในแต่ละหมวดวิชา/กลุ่มวิชา	✓		ในหลายวิชาสามารถเรียนร่วมกับศิลปวิทยาได้
8.	แผนการศึกษาและจำนวนหน่วยกิตในแต่ละภาคการศึกษา	✓		
9.	ความเหมาะสมและความชัดเจนของรายละเอียดเนื้อหาวิชา			
10.	ลำดับและความต่อเนื่องของรายวิชาในหลักสูตร	✓		
11.	ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	✓		น่าจะมีการเสริมรายวิชาปฏิบัติด้วย

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ชื่อหลักสูตรในวิชาเอก

ศิลปวัฒนธรรมและการวิจารณ์ น่าจะมีการพิจารณาจุดเด่น และวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิตว่าจะไปในทิศทางใด

1.1 ศิลปวัฒนธรรม ความหมายค่อนข้างกว้าง น่าจะมีการพิจารณาในเชิงลึกว่าครอบคลุม หรือหมายถึงการจัดการบริหารศิลปวัฒนธรรมหรือไม่

1.2 การวิจารณ์ หากมุ่งเน้นทางด้านนี้ ก็น่าจะมี ความชัดเจนต่อวัตถุประสงค์และเจตนาของหลักสูตรจึงเห็นว่ ากรณี 1.1 และ 1.2 มีความต่างที่สามารถผลักดัน ให้เป็น 2 แนวทาง เพื่อให้มีความสำคัญในรายวิชาที่จะสนับสนุนการผลิตบัณฑิต

2. ขบวนการวิจิตรคิด ขบวนการเรียนรู้ควรมีการเพิ่มรายวิชาปฏิบัติควบคู่ไปกับทฤษฎี เพื่อสร้างองค์ความรู้ในเชิงวิเคราะห์ ให้ลึกซึ้งอย่างเข้าใจ ในมิติของการวิจารณ์ พร้อมทั้ง กันกับความรู้ในเชิงทฤษฎี
3. รายวิชาควรมีการเกี่ยวเนื่องกันในแต่ละภาคการศึกษา เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและอ้างอิง สนับสนุนการวิเคราะห์วิจัย วิจารณ์ รวมไปถึงการเปิดโอกาสกับการจัดการที่ดี
4. ขบวนการเรียนในส่วนการวิจัยและกรณีการศึกษา คณะควรได้รับการสนับสนุนทางด้านทุนจากมหาวิทยาลัย และภายนอก เรื่องเปิดโอกาสให้กรณีศึกษาต่างๆ เป็นรูปธรรมมากขึ้น
5. สามารถเรียนร่วมกันในหลายๆ วิชา กับสาขาศิลปวิทยาการได้
6. ในภาคส่วนของศิลปวัฒนธรรม มีความใกล้เคียงกับสาขาศิลปวิทยาการ

จากผลการวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้ดำเนินการดังนี้

ภายหลังการวิพากษ์หลักสูตรได้มีการดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรดังนี้

1. ได้มีการเพิ่มรายละเอียดในวิชาทางด้านการบริหารจัดการขึ้น เช่นในรายวิชาการบริหารจัดการหอศิลป์ และพิพิธภัณฑ์ และรายวิชาการบริหารจัดการและการปฏิบัติการโครงการศิลปะชุมชน
2. เจตนารมณ์ของการเปิดวิชาเอกศิลปวัฒนธรรมและการวิจารณ์ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
3. ประเด็นเรื่องควรเพิ่มรายวิชาปฏิบัติควบคู่ไปกับทฤษฎี นั้นได้มีการปรับให้วิชาเอกศิลปวัฒนธรรมและการวิจารณ์ ต้องเรียนวิชาเอกสัมพันธ์ในกลุ่มทัศนศิลป์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นวิชาปฏิบัติ อันจะช่วยสร้างองค์ความรู้ในเชิงวิเคราะห์ ให้ลึกซึ้งอย่างเข้าใจ ในมิติของการวิจารณ์ พร้อมทั้ง กันกับความรู้ในเชิงทฤษฎีได้ดีขึ้น
4. มีการตัดรายวิชาที่ซ้ำซ้อนออกบางรายวิชา

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ : ผศ.เวนิช สุวรรณโมลี

ที่	รายการที่ตรวจสอบ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
1.	ชื่อหลักสูตร	✓		วิชาเอก อาจใช้ ศิลปะเซรามิกส์ หรือ การออกแบบเซรามิกส์ (เฉพาะสาขาวิชาเอก)
2.	ชื่อปริญญา	✓		
3.	หลักการและเหตุผลของหลักสูตร	✓		
4.	ปรัชญาและวัตถุประสงค์	✓		
5.	คุณวุฒิและคุณสมบัติผู้สมัครเข้าเป็นนิสิต	✓		
6.	โครงสร้างหลักสูตร 1. หมวดวิชาพื้นฐาน 2. หมวดวิชาเอก 2.1 หมวดวิชาเอกบังคับ 2.2 หมวดวิชาเอกเลือก 3. หมวดวิชาเลือกเสรี	✓		
7.	ความเหมาะสมของรายวิชาในแต่ละหมวดวิชา/กลุ่มวิชา	✓		
8.	แผนการศึกษาและจำนวนหน่วยกิตในแต่ละภาคการศึกษา	✓		
9.	ความเหมาะสมและความชัดเจนของรายละเอียดเนื้อหาวิชา	✓		
10.	ลำดับและความต่อเนื่องของรายวิชาในหลักสูตร	✓		
11.	ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร		✓	ดูความคิดเห็นที่แนบแผ่นหลัง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิ

การปรับชื่อวิชาเอกและรายละเอียดรายวิชา ภาควิชาที่มีเอกสิทธิ์ที่จะปรับเปลี่ยนหรือไม่ขึ้นอยู่กับภาควิชา และสาขาวิชา ผู้ทรงคุณวุฒิเพียงเสนอแนะเพิ่มเติมเท่าที่จำเป็น

- ชื่อหลักสูตรควรมีความชัดเจน ว่าจะเป็นวิชาเอกออกแบบเซรามิกส์หรือศิลปะเซรามิกส์ หากพิจารณาจากรายวิชาจะเน้นหนักไปที่การออกแบบเซรามิกส์ (Ceramic Design) มากกว่าศิลปะเซรามิกส์
- ในปัจจุบันใช้ Computer เพื่อการออกแบบมาก หลักสูตรในสาขาวิชายังขาดเรื่องนี้ หลายๆวิชาในหลักสูตรนี้ขาดการออกแบบ น่าจะนำมาใช้ในหลักสูตรนี้ได้
- วิชาเลือกเสรีน้อยเกินไปแค่ 6 หน่วยกิต น่าจะมีสัก 12 หน่วยกิต อาจปรับหน่วยกิตของวิชาเอกเลือก ซึ่งมีอยู่ค่อนข้างมากให้ลดลง แล้วนำมาเพิ่มในวิชาเลือกเสรี

หลักสูตรน่าจะบูรณาการวิชาเลือกน่าจะเลือกข้ามสาขาวิชา เช่นหลายรายวิชาในหลักสูตรนวัตกรรมการออกแบบ

- โครงสร้างรายวิชาเอกเซรามิกส์ที่ดี น่าหนักไปทางออกแบบอุตสาหกรรมมากกว่าทางศิลปะควรมีวิชาทางด้านศิลปะเสริม เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม

จากผลการวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้ดำเนินการดังนี้

1. มีการปรับเปลี่ยนให้หลักสูตรในส่วนวิชาเอกเซรามิกส์ที่ส่งเข้าสู่กระบวนการวิพากษ์นั้น บรรจุอยู่ในกลุ่มนวัตกรรมการออกแบบ เนื่องจากมีลักษณะของการเรียนการสอนที่เน้นด้านการออกแบบและอุตสาหกรรม และใช้ชื่อว่า วิชาเอกการออกแบบเซรามิกส์ (Ceramic Design) ดังนั้นในการเรียนการสอนจะมีลักษณะของการบูรณาการเนื่องจากต้องเรียนในวิชาเอกสัมพันธ์ของกลุ่มนวัตกรรมการออกแบบ

2. เมื่อวิชาเอกการออกแบบเซรามิกส์ (Ceramic Design) บรรจุอยู่ในกลุ่มนวัตกรรมการออกแบบนิสิตจะได้เรียนในรายวิชาทางการออกแบบ รวมถึงด้านคอมพิวเตอร์ด้วย

3. สำหรับประเด็นเรื่องการเพิ่มวิชาทางด้านศิลปะเสริม เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม นั้น จะมีการเน้นในวิชาเอกศิลปะเซรามิกส์ซึ่งเปิดสอนในกลุ่มทัศนศิลป์

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ : อาจารย์ปัญญา วิจินธนสาร

ที่	รายการที่ตรวจสอบ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
1.	ชื่อหลักสูตร	✓		เปิดกว้างดี ทำการปรับปรุงเนื้อหาได้ง่าย
2.	ชื่อปริญญา	✓		สังคมกำลังขาดแคลน
3.	หลักการและเหตุผลของหลักสูตร	✓		เสริมสร้างความเข้มแข็งสังคมไทย
4.	ปรัชญาและวัตถุประสงค์	✓		
5.	คุณวุฒิและคุณสมบัติผู้สมัครเข้าเป็นนิสิต	✓		
6.	โครงสร้างหลักสูตร 1. หมวดวิชาพื้นฐาน 2. หมวดวิชาเอก 2.1 หมวดวิชาเอกบังคับ 2.2 หมวดวิชาเอกเลือก 3. หมวดวิชาเลือกเสรี	✓		วางระดับของแต่ละชั้นปีได้ดี
7.	ความเหมาะสมของรายวิชาในแต่ละหมวดวิชา/กลุ่มวิชา	✓		วิชาการและปฏิบัติควรเรียนร่วมและคู่กันไป
8.	แผนการศึกษาและจำนวนหน่วยกิตในแต่ละภาคการศึกษา	✓		
9.	ความเหมาะสมและความชัดเจนของรายละเอียดเนื้อหาวิชา			
10.	ลำดับและความต่อเนื่องของรายวิชาในหลักสูตร	✓		
11.	ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	✓		ดีมาก

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิ

เป็นหลักสูตรใหม่ที่สังคมกำลังขาดแคลน การเรียนการสอนจึงควรเปิดมิติทางศิลปวัฒนธรรมของสังคมมากขึ้น ทั้งเรื่องภูมิปัญญาเดิม ความรู้ใหม่ ดังนั้น

1. น่าจะมีชั่วโมงในลักษณะของ Free Class เพื่อเชิญผู้ที่มีประสบการณ์ หลากๆ ท่านมาพูดคุยกับนักศึกษา
2. เปิดโอกาสให้นักศึกษาค้นคว้า ปฏิบัติ เรียนรู้นอกสถานที่ จากสภาพความเป็นจริงมากขึ้น
3. เปิดโอกาสให้นักศึกษา เลือกเรียนข้ามสาขาวิชา
4. เปิดโอกาสทำวิทยานิพนธ์ร่วม ระหว่างงานวิชาการและปฏิบัติ

“นำความรู้ในชุมชนและสังคม มาจัดการใหม่”

“นำความรู้ใหม่ ไปจัดการชุมชนและสังคม”

จากผลการวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้ดำเนินการดังนี้

เนื้อหาของรายวิชาหลายวิชามีลักษณะเปิดโอกาสให้นักศึกษาค้นคว้า ปฏิบัติ เรียนรู้นอกสถานที่ อยู่แล้ว สำหรับ
ประเด็น เลือกรเรียนข้ามสาขาวิชานั้น ตัวหลักสูตรเปิดโอกาสให้นิสิตเลือกเรียนข้ามสาขาวิชาได้ในกลุ่มวิชาเลือกเสรี
นอกจากนี้ภายหลังการวิพากษ์ได้มีการจัดรายวิชาในกลุ่มทัศนศิลป์ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ : รศ.สนอง โลหิตวิเศษ

ที่	รายการที่ตรวจสอบ	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	ข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
1.	ชื่อหลักสูตร	✓		
2.	ชื่อปริญญา	✓		อาจใส่วงเล็บเพื่อระบุวิชาเอก
3.	หลักการและเหตุผลของหลักสูตร	✓		ควรปรับหลักการและเหตุผล อีกเล็กน้อย
4.	ปรัชญาและวัตถุประสงค์	✓		ควรรวบวัตถุประสงค์ที่ ใกล้เคียงกัน
5.	คุณวุฒิและคุณสมบัติผู้สมัครเข้าเป็นนิสิต	✓		
6.	โครงสร้างหลักสูตร 1. หมวดวิชาพื้นฐาน 2. หมวดวิชาเอก 2.1 หมวดวิชาเอกบังคับ 2.2 หมวดวิชาเอกเลือก 3. หมวดวิชาเลือกเสรี	✓		
7.	ความเหมาะสมของรายวิชาในแต่ละหมวดวิชา/ กลุ่มวิชา	✓		ส่วนใหญ่เหมาะสม มีบาง รายวิชาซ้ำซ้อน
8.	แผนการศึกษาและจำนวนหน่วยกิตในแต่ละ ภาคการศึกษา	✓		
9.	ความเหมาะสมและความชัดเจนของ รายละเอียดเนื้อหาวิชา	✓		ยังมีบางรายวิชาที่ขาด คำอธิบายรายวิชา
10.	ลำดับและความต่อเนื่องของรายวิชาในหลักสูตร	✓		
11.	ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	✓		

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิ

- ควรปรับชื่อปริญญาโดยใส่วงเล็บเพิ่มเติม
- ควรปรับหลักการและเหตุผลให้กระชับและเห็นความจำเป็นที่ต้องปรับหลักสูตรอย่างชัดเจน
- ควรรวบวัตถุประสงค์บางข้อให้อยู่ในข้อเดียวกัน และเรียบเรียงอีกเล็กน้อย
- ควรจัดกลุ่มอาจารย์ผู้สอนแบ่งตามกลุ่มสาขา
- ควรเพิ่มชื่อและความเชี่ยวชาญของอาจารย์พิเศษที่มาสอน
- ควรแก้ไขรายวิชาหรือชื่อวิชาที่ซ้ำซ้อน และเพิ่มคำอธิบายรายวิชาให้สมบูรณ์ขึ้น

จากผลการวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรได้ดำเนินการดังนี้

1. มีการปรับชื่อปริญญาโดยใส่วงเล็บเพิ่มเติม
2. มีการปรับหลักการและเหตุผลของหลักสูตรให้กระชับและเพิ่มความจำเป็นที่ต้องปรับหลักสูตรอย่างชัดเจนขึ้น
3. มีการรวบวัตถุประสงค์บางข้อให้อยู่ในข้อเดียวกัน และเรียบเรียงใหม่
4. มีการจัดกลุ่มอาจารย์ผู้สอนแบ่งตามกลุ่มสาขา
5. มีการระบุความเชี่ยวชาญของอาจารย์พิเศษที่มาสอน
6. มีการแก้ไขรายวิชา หรือชื่อวิชาที่ซ้ำซ้อนจะเพิ่มคำอธิบายรายวิชาให้สมบูรณ์ขึ้น

ภาคผนวก ง
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วย การศึกษาชั้นปริญญาตรี พ.ศ.2548

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ว่าด้วย การศึกษา ระดับปริญญาตรี
พ.ศ. 2548

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี ให้มีความเหมาะสม และเพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16(2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2541 สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548”

ข้อ 2 ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2543 บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือประกาศหรือมติอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. 2543

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“คณะ” หมายความว่า คณะซึ่งเป็นส่วนราชการ ตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2541 และให้หมายความถึง ส่วนงานในกำกับของมหาวิทยาลัยตามระเบียบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วย ส่วนงานในกำกับของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2543 ด้วย

“ภาควิชา หรือ สาขาวิชา” หมายความว่า ภาควิชา หรือ สาขาวิชา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นไปตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย หรือตามประกาศของสภามหาวิทยาลัย

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ซึ่งเป็นส่วนราชการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และให้หมายความถึงบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งคณบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าของส่วนงานในกำกับของมหาวิทยาลัยด้วย

ข้อ 5 ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

หมวด 1

ระบบการจัดการศึกษา

ข้อ 6 ระบบการจัดการศึกษาแบ่งการเรียนออกเป็น 3 ระบบ ดังนี้

6.1 การจัดการศึกษาตลอดปีการศึกษาโดยไม่แบ่งภาค หนึ่งปีการศึกษามีระยะเวลาการศึกษา ไม่น้อยกว่า 30 สัปดาห์

6.2 การจัดการศึกษาโดยแบ่งเป็นภาค ดังนี้

6.2.1 การศึกษาระบบทวิภาค คือ ปีการศึกษาหนึ่งแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ หนึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

6.2.2 การศึกษาระบบไตรภาค คือ ปีการศึกษาหนึ่งแบ่งออกเป็น 3 ภาคการศึกษาปกติ หนึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 12 สัปดาห์

6.2.3 การศึกษาระบบจตุรภาค คือ ปีการศึกษาหนึ่งแบ่งออกเป็น 4 ภาคการศึกษาปกติ หนึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 10 สัปดาห์

ระบบการจัดการศึกษาต่าง ๆ ในข้อ 6.2.1-6.2.3 อาจจัดภาคฤดูร้อนเป็นพิเศษได้

6.3 การจัดการศึกษาเฉพาะภาคฤดูร้อน เป็นการจัดการศึกษาปีละ 1 ภาคการศึกษาโดยมีระยะเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 8 สัปดาห์

จำนวนชั่วโมงการเรียนในแต่ละรายวิชาตามการจัดการศึกษาข้างต้น ให้มีจำนวนชั่วโมงการเรียนตามที่กำหนดไว้ตามข้อ 8

ในการจัดการศึกษาอาจเป็นระบบชุดวิชา (Modular System) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนเป็นช่วงเวลาช่วงละหนึ่งรายวิชาหรือหลายรายวิชาก็ได้

ให้แต่ละหลักสูตรกำหนดให้ชัดเจนว่าจะจัดระบบการศึกษาแบบใด

ข้อ 7 การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ใช้ระบบหน่วยกิต โดย 1 หน่วยกิต ต้องจัดการเรียนการสอนไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง การจัดการศึกษาแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

7.1 การศึกษาแบบเต็มเวลา (Full Time) นิสิตจะต้องลงทะเบียนรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 22 หน่วยกิต ยกเว้นในกรณีที่มีนิสิตมีหน่วยกิตที่เหลือสำหรับลงทะเบียนตามหลักสูตรน้อยกว่า 9 หน่วยกิต

7.2 การศึกษาแบบไม่เต็มเวลา (Part Time) นิสิตจะต้องลงทะเบียนรายวิชาไม่เกิน 9 หน่วยกิต สำหรับหลักสูตรที่จัดการศึกษาในระบบอื่น ๆ ตามข้อ 6 ที่ไม่ใช่ระบบทวิภาคให้เทียบจำนวนหน่วยกิตให้เป็นไปตามสัดส่วนของการศึกษาในระบบทวิภาคข้างต้น

ข้อ 8 หน่วยกิต หมายถึงการกำหนดแสดงปริมาณการศึกษาที่นิสิตได้รับ แต่ละรายวิชาจะมีหน่วยกิตกำหนดไว้ ดังนี้

8.1 รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหา 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค

8.2 รายวิชาภาคปฏิบัติที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลอง 2 ถึง 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค

8.3 การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึก 3 ถึง 9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า 45 ถึง 135 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค

8.4 การปฏิบัติการในสถานศึกษาหรือปฏิบัติตามคลินิก ที่ใช้เวลาปฏิบัติงาน 3 ถึง 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ 45 ถึง 180 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค

8.5 การศึกษาด้วยตนเอง (Self Study) ที่ใช้เวลาศึกษาด้วยตนเองจากสื่อการเรียนตามที่อาจารย์ผู้สอนได้เตรียมการไว้ให้ใช้ได้ใช้ศึกษา 1 ถึง 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ 15 ถึง 30 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต ตามระบบทวิภาค

สำหรับรายวิชาที่จัดการศึกษาในระบบอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ระบบทวิภาค ตามข้อ 6.2 เทียบค่าหน่วยกิตกับ ชั่วโมงการศึกษาให้เป็นไปตามสัดส่วนของการศึกษาในระบบทวิภาคข้างต้น

หมวด 2

หลักสูตรการศึกษา

ข้อ 9 จำนวนหน่วยกิตและระยะเวลาการศึกษา ตามหลักสูตรระดับปริญญาตรี มีดังนี้

9.1 หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 8 ปีการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 12 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

9.2 หลักสูตรปริญญาตรี (5 ปี) มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 10 ปีการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 15 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

9.3 หลักสูตรปริญญาตรี (ไม่น้อยกว่า 6 ปี) มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 180 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 12 ปีการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 18 ปีการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

9.4 หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิตใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 4 ปีการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 6 ปีการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) จะต้องถือเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญาตรีและจะต้อง สะท้อนปรัชญาและเนื้อหาสาระของหลักสูตรปริญญาตรีนั้น ๆ โดยครบถ้วนและให้ระบุคำว่า “ต่อเนื่อง” ไว้ในวงเล็บต่อท้ายชื่อหลักสูตร

9.5 หลักสูตรปริญญาตรี (เทียบความรู้) มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 8 ปีการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลาและไม่เกิน 12 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

หลักสูตรปริญญาตรี (เทียบความรู้) สามารถเทียบหน่วยกิตตามประสบการณ์หรือตามความรู้ของผู้เรียนได้ โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ 10 การนับเวลาการศึกษา ให้นับจากวันที่เปิดภาคการศึกษาแรกที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรนั้น

ข้อ 11 โครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะหมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

11.1 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

11.2 หมวดวิชาเฉพาะ หมายถึง วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน วิชาพื้นฐานวิชาชีพและวิชาชีพ ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ดังนี้

11.2.1 หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 84 หน่วยกิต

11.2.2 หลักสูตรปริญญาตรี (5 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 114 หน่วยกิต

11.2.3 หลักสูตรปริญญาตรี (6 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 144 หน่วยกิต

11.2.4 หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 42 หน่วยกิต

11.2.5 หลักสูตรปริญญาตรี (เทียบความรู้) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า 84 หน่วยกิต

หมวดวิชาเฉพาะอาจจัดในลักษณะวิชาเอกเดี่ยว วิชาเอกคู่ หรือวิชาเอกและวิชาโทก็ได้

โดยวิชาเอกต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และวิชาโทต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต ในกรณีที่จัดหลักสูตรแบบวิชาเอกคู่ต้องเพิ่มจำนวนหน่วยกิต ของวิชาเอกอีกไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต

11.3 หมวดวิชาเลือกเสรี หมายถึง รายวิชาใดๆ ที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกเรียนในหลักสูตรระดับปริญญาตรี ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

11.4 หมวดกิจกรรม หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย โดยไม่นับหน่วยกิต

หมวด 3 การรับเข้าเป็นนิสิต

ข้อ 12 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

12.1 สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

12.2 สำเร็จการศึกษา ชั้นอนุปริญญาหรือเทียบเท่าสำหรับหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง)

12.3 คุณสมบัติอื่น ๆ ตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ 13 การรับเข้าเป็นนิสิต ใช้วิธีดังต่อไปนี้

13.1 สอบคัดเลือก

13.2 คัดเลือก

13.3 รับโอนนิสิต จากสถาบันอุดมศึกษาอื่น

13.4 รับเข้าตามข้อตกลงของมหาวิทยาลัยหรือโครงการพิเศษของมหาวิทยาลัย

ข้อ 14 การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิต ผู้ที่ผ่านการรับเข้าเป็นนิสิตต้องมารายงานตัว พร้อมหลักฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยชำระเงินค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามวัน เวลา และสถานที่ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ 15 ผู้ที่ผ่านการรับเข้าเป็นนิสิตที่ไม่อาจมารายงานตัวเป็นนิสิตตามวัน เวลา และสถานที่ที่มหาวิทยาลัยกำหนด เป็นอันหมดสิทธิ์ที่จะเข้าเป็นนิสิต เว้นแต่จะได้แจ้งเหตุขัดข้องให้มหาวิทยาลัยทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ในวันที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้รายงานตัว และเมื่อได้รับอนุมัติต้องมารายงานตัวตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด 4

การลงทะเบียน

ข้อ 16 การลงทะเบียนเรียนรายวิชา

16.1 กำหนดวันและวิธีการลงทะเบียนเรียนและขอเพิ่ม-ลดรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

16.2 การลงทะเบียนเรียนรายวิชาจะสมบูรณ์ต่อเมื่อนิสิตได้ชำระค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว ภายในกำหนดเวลาตามประกาศของมหาวิทยาลัย นิสิตผู้ใดลงทะเบียนเรียน หรือ ชำระค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ภายในวันที่ยังมหาวิทยาลัยกำหนด จะต้องถูกปรับตามระเบียบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการเก็บเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับปริญญาตรี

16.3 ผู้ที่ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตใหม่ในภาคการศึกษาใด ต้องลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษานั้น

16.4 นิสิตที่ไม่ได้ลงทะเบียนเรียนโดยสมบูรณ์ในภาคการศึกษาใด ภายในกำหนดเวลาตามประกาศของมหาวิทยาลัย ไม่มีสิทธิ์เรียนในภาคการศึกษานั้น เว้นแต่จะได้รับอนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

จากคณบดี ทั้งนี้ นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาไว้ถูกต้องแล้ว ภายใน 2 สัปดาห์ นับจากวันเปิดภาคการศึกษา

16.5 รายวิชาใดที่หลักสูตรกำหนดว่าต้องเรียนรายวิชาอื่นก่อนหรือมีบูรพวิชานิสิตต้องเรียน รายวิชาดังกล่าวมาก่อน จึงจะมีสิทธิลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นได้

ข้อ 17 จำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียนได้

17.1 นิสิตเต็มเวลาต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาตามระบบทวิภาคไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต และไม่เกิน 22 หน่วยกิต ในภาคฤดูร้อน ลงทะเบียนเรียนรายวิชาได้ไม่เกิน 10 หน่วยกิต สำหรับนิสิตสหภาพพินิจ ให้ลงทะเบียนได้ไม่เกิน 15 หน่วยกิตในภาคการศึกษาปกติ

17.2 นิสิตไม่เต็มเวลาต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษาตามระบบทวิภาค ไม่เกิน 9 หน่วยกิต ในภาคฤดูร้อนลงทะเบียนเรียนรายวิชาได้ไม่เกิน 6 หน่วยกิต

17.3 นิสิตอาจยื่นคำร้องขออนุมัติจากคณบดี เพื่อลงทะเบียนเรียนรายวิชามากกว่าที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน 3 หน่วยกิต

17.4 นิสิตที่จะสำเร็จการศึกษาและเหลือวิชาเรียนตามหลักสูตร มีจำนวนหน่วยกิตต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ 17.1 ให้ลงทะเบียนเรียนเท่าจำนวนหน่วยกิตที่เหลือได้ สำหรับการจัดการเรียนการสอนในระบบอื่นที่ไม่ใช่ระบบทวิภาคให้เป็นไปตามเกณฑ์ของระบบทวิภาค

ข้อ 18 การลงทะเบียนเรียนรายวิชาเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)

18.1 นิสิตลงทะเบียนเรียนรายวิชาเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิตได้ ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนเป็นลายลักษณ์อักษร

18.2 จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่เรียนเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิตจะไม่นับรวมหน่วยกิตสะสม

18.3 รายวิชาที่เรียนเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิตจะไม่นับรวมเข้าในจำนวนหน่วยกิตที่ต่ำสุดแต่ไม่เกินจำนวนหน่วยกิตสูงสุดที่นิสิตสามารถลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษา

18.4 นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาพิเศษโดยไม่นับเป็นหน่วยกิต จะต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมดของรายวิชานั้น โดยนิสิตไม่ต้องสอบ

18.5 มหาวิทยาลัยอาจอนุมัติให้บุคคลภายนอกเข้าเรียนบางรายวิชาเป็นพิเศษ

โดยไม่นับหน่วยกิต แต่ต้องมีคุณสมบัติและพื้นฐานความรู้ตามที่มหาวิทยาลัยเห็นสมควร และจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

ข้อ 19 การขอขงดเรียนรายวิชาใด ๆ ต้องยื่นคำร้องก่อนสอบปลายภาค ไม่น้อยกว่า 2 สัปดาห์ โดยการอนุมัติจากคณบดี

หมวด 5

การวัดและประเมินผลการศึกษา

ข้อ 20 นิสิตต้องมีเวลาเรียนในรายวิชาหนึ่ง ๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียน ของรายวิชานั้น ๆ จึงจะมีสิทธิ์เข้าสอบในรายวิชาดังกล่าวได้ ยกเว้น กรณีการจัดการศึกษา แบบการศึกษาด้วยตนเอง (Self Study)

ข้อ 21 การประเมินผลการศึกษา

21.1 การประเมินผลการศึกษาใช้ระบบค่าระดับชั้น ดังนี้

ระดับชั้น	ความหมาย	ค่าระดับชั้น
A	ดีเยี่ยม (Excellent)	4.0
B+	ดีมาก (Very Good)	3.5
B	ดี (Good)	3.0
C+	ดีพอใช้ (Fairly Good)	2.5
C	พอใช้ (Fair)	2.0
D+	อ่อน (Poor)	1.5
D	อ่อนมาก (Very Poor)	1.0
E	ตก (Fail)	0.0

21.2 ในกรณีที่รายวิชาในหลักสูตร ไม่มีการประเมินผลเป็นค่าระดับชั้น ให้ประเมินผลใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
S	ผลการเรียน/การปฏิบัติ/ฝึกงานเป็นที่พอใจ
U	ผลการเรียน/การปฏิบัติ/ฝึกงานไม่เป็นที่พอใจ
AU	การเรียนเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)
I	การประเมินผลยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
W	การงดเรียนโดยได้รับอนุมัติ (Withdrawn)
IP	ยังไม่ประเมินผลการเรียนในภาคการศึกษานั้น (In progress)

21.3 การให้ E นอกจากข้อ 21.1 แล้ว สามารถกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

21.3.1 นิสิตสอบตก

21.3.2 ขาดสอบโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

21.3.3 มีเวลาเรียนไม่ครบตามเกณฑ์ในข้อ 20

21.3.4 ทุจริตในการสอบ หรือการทุจริตใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

21.3.5 เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I เนื่องจากไม่ปฏิบัติตามเกณฑ์ในข้อ 21.6

21.4 การให้ S หรือ U จะกระทำเฉพาะรายวิชาที่ไม่มีหน่วยกิตหรือมีหน่วยกิต แต่คณะเห็นว่าไม่สมควรประเมินผลการศึกษาในลักษณะของค่าระดับชั้น หรือการประเมินผลการฝึกงานที่ได้กำหนดเป็นรายวิชาให้ใช้สัญลักษณ์ S หรือ U แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ได้ U นิสิตจะต้องปฏิบัติงานเพิ่มเติมจนกว่าจะได้รับความเห็นชอบให้ผ่านได้ จึงจะถือว่าได้ศึกษาครบถ้วน ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

21.5 การให้ I จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

21.5.1 นิสิตมีเวลาเรียนครบตามเกณฑ์ในข้อ 20 แต่ไม่ได้สอบเพราะป่วยหรือเหตุสุดวิสัย และได้รับอนุมัติจากคณบดี

21.5.2 ผู้สอนและหัวหน้าภาควิชาเห็นสมควรให้รอผลการศึกษา เพราะนิสิตยังปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นส่วนประกอบการศึกษาวิชานั้นไม่สมบูรณ์

21.6 การดำเนินการแก้ไข นิสิตจะต้องดำเนินการแก้สัญลักษณ์ I ให้เสร็จสิ้นภายใน 4 สัปดาห์ เพื่อให้ผู้สอนแก้สัญลักษณ์ I หากพ้นกำหนดดังกล่าว ผู้สอนจะเปลี่ยนสัญลักษณ์ I เป็นค่าระดับชั้น E ทันที

21.7 นิสิตที่มีผลการเรียนตั้งแต่ระดับ D ขึ้นไป ถือว่าสอบได้ในรายวิชานั้นยกเว้นรายวิชาในหลักสูตรกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

21.8 การให้ W จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

21.8.1 นิสิตได้รับอนุมัติให้งดเรียนรายวิชานั้นตามข้อ 19

21.8.2 นิสิตได้รับอนุมัติให้ลาพักตามข้อ 27

21.8.3 นิสิตถูกสั่งพักการเรียนในภาคการศึกษานั้น

21.8.4 นิสิตได้รับอนุมัติจากคณบดีให้เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I เนื่องจากการป่วย หรือเหตุอันสุดวิสัยยังไม่สิ้นสุด

21.9 การให้ AU จะกระทำในกรณีที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเป็นพิเศษ โดยไม่นับหน่วยกิต ตามข้อ 18

21.10 การให้ IP ใช้สำหรับรายวิชาที่มีการสอนหรือการทำงานต่อเนื่องกันเกินกว่า 1 ภาคการศึกษา

21.11 ผลการสอบต้องส่งผ่านความเห็นชอบของคณบดีประจำคณะก่อนส่งกองบริการการศึกษา

21.12 การแสดงผลการศึกษาและค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมสำหรับนิสิตที่รับโอนจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น เมื่อสำเร็จการศึกษาให้ดำเนินการดังนี้

21.12.1 แสดงผลการศึกษาของนิสิตรับโอน โดยแยกรายวิชารับโอนไว้ส่วนหนึ่งต่างหากพร้อมทั้งระบุชื่อสถาบันอุดมศึกษานั้นไว้ด้วย

21.12.2 คำนวณค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมเฉพาะผลการศึกษาวิชาในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย
ข้อ 22 การเรียนซ้ำหรือเรียนแทน

22.1 รายวิชาใดที่นิสิตสอบได้ E ในวิชาบังคับนิสิตจะต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำ หรือเลือกรายวิชาอื่นที่มีลักษณะเนื้อหาคล้ายคลึงเรียนแทน ในการเลือกเรียนแทนนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าสาขาหรือประธานหลักสูตร ที่รายวิชานั้นสังกัด และได้รับอนุมัติจากคณบดีที่รายวิชานั้นสังกัด

ในกรณีที่ไม่วิชาบังคับ หากได้ผลการเรียนเป็น E ไม่ต้องเรียนซ้ำในรายวิชาดังกล่าวได้

22.2 ในกรณีที่นิสิตย้ายคณะหรือเปลี่ยนวิชาเอกหรือวิชาโท รายวิชาที่สอบได้ E ในวิชาบังคับของวิชาเอกเดิมหรือวิชาโทเดิม นิสิตจะต้องเรียนซ้ำหรือจะเลือกเรียนรายวิชาในวิชาเอกใหม่หรือวิชาโทใหม่แทนกันได้ ในการเลือกเรียนแทนนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าสาขาวิชา หรือประธานหลักสูตรของวิชาเอกใหม่หรือวิชาโทใหม่ และได้รับอนุมัติจากคณบดีของคณะที่วิชาเอกใหม่หรือวิชาโทใหม่สังกัดวิชาที่เลือกเรียนแทนนี้จะไม่นับหน่วยกิตในหมวดวิชาเอกใหม่หรือหมวดวิชาโทใหม่

ข้อ 23 การนับหน่วยกิตและการคำนวณค่าระดับชั้นเฉลี่ย

23.1 การนับจำนวนหน่วยกิตเพื่อใช้ในการคำนวณหาค่าระดับชั้นเฉลี่ยให้นับจากรายวิชาที่มีการประเมินผลการศึกษาเป็นค่าระดับชั้น A, B+, B, C+, C, D+, D และ E

23.2 การนับจำนวนหน่วยกิตสะสมเพื่อให้ครบตามจำนวนที่กำหนดในหลักสูตรให้นับเฉพาะหน่วยกิตของรายวิชาที่สอบได้ ตั้งแต่ระดับ D ขึ้นไปเท่านั้น

23.3 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยรายภาคการศึกษา ให้คำนวณจากผลการเรียนในภาคการศึกษานั้น โดยเอาผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับชั้นของแต่ละรายวิชาเป็นตัวตั้งหารด้วยจำนวนหน่วยกิตรวมของภาคการศึกษานั้น

23.4 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมให้คำนวณจากผลการเรียนของนิสิตตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนจนถึงภาคการศึกษาสุดท้ายที่นิสิตลงทะเบียนเรียน โดยเอาผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับชั้น ของแต่ละรายวิชาที่เรียนทั้งหมด หารด้วยจำนวนหน่วยกิตรวมทั้งหมด

23.5 การคำนวณคะแนนเฉลี่ยสะสมให้คำนวณ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติภาคเรียนที่ 2 ที่นิสิตลงทะเบียนเรียน

23.6 ในภาคการศึกษาที่นิสิตได้ IP รายวิชาใด ไม่ต้องนำรายวิชานั้นมาคำนวณค่าระดับชั้นเฉลี่ยรายภาคการศึกษานั้น แต่ให้นำไปคำนวณในภาคการศึกษาที่ได้รับการประเมินผล

ข้อ 24 การทุจริตในการสอบและการทุจริตใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานิสิตที่เจตนาทุจริตหรือทำการทุจริตใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือการสอบ อาจได้รับโทษดังนี้

24.1 ตกในรายวิชานั้น หรือ

24.2 ตกในรายวิชานั้น และให้พักการเรียนในภาคการศึกษาปกติถัดไปหรือเลื่อนการเสนอชื่อขอรับปริญญาไปอีก 1 ปีการศึกษา หรือ

24.3 พ้นจากสภาพนิสิต

การพิจารณาการทุจริตดังกล่าวให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด 6

สถานภาพของนิสิต การลาพักการเรียน และการลาออก

ข้อ 25 สถานภาพนิสิต เป็นดังนี้

25.1 สถานภาพนิสิตตามการจัดการศึกษา แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

25.1.1 นิสิตเต็มเวลา (Full Time) ได้แก่ นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนแบบเต็มเวลา

25.1.2 นิสิตไม่เต็มเวลา (Part Time) ได้แก่ นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนแบบไม่เต็มเวลา

25.2 สถานภาพนิสิตตามการรับเข้าศึกษา

25.2.1 นิสิตสามัญ ได้แก่ ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกและขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยและเข้าศึกษาในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง

25.2.2 นิสิตสมทบ ได้แก่ นิสิตและนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ที่ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยให้ลงทะเบียนเรียนรายวิชา เพื่อนำหน่วยกิต ไปคิดรวมกับหลักสูตรของสถาบันที่ตนสังกัด

25.2.3 นิสิตที่เข้าร่วมศึกษา ได้แก่ บุคคลภายนอกที่ได้รับการอนุมัติจากมหาวิทยาลัยให้เข้าร่วมศึกษาในรายวิชา โดยอาจเทียบโอนหน่วยกิตได้เมื่อได้รับการคัดเลือกเข้าเป็นนิสิตสามัญ

ข้อ 26 การจำแนกสถานภาพนิสิต สถานภาพนิสิตมี 2 ประเภท คือ สถานภาพสมบูรณ์ และสถานภาพพินิจ

26.1 นิสิตสถานภาพสมบูรณ์ ได้แก่ นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนเป็นภาคการศึกษาแรกหรือนิสิตที่สอบได้ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

26.2 นิสิตสถานภาพพินิจ ได้แก่ นิสิตที่สอบได้ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.50-1.99 แต่ยังไม่ผ่านสถานภาพนิสิต ภายใต้ข้อ 29.3.5 และ 29.3.6

การจำแนกสถานภาพนิสิตจะกระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่ 2 นับตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษา นิสิตเต็มเวลาที่เรียนภาคฤดูร้อนให้นำผลการเรียนไปรวมกับผลการเรียนในภาคการศึกษาถัดไปลงทะเบียนเรียน

ข้อ 27 การลาพักการเรียน

27.1 นิสิตอาจยื่นคำร้องลาพักการเรียนได้ ในกรณีใดกรณีหนึ่งต่อไปนี้

27.1.1 ถูกเกณฑ์เข้ารับราชการทหารกองประจำการหรือได้รับหมายเรียกเข้ารับการตรวจเลือกหรือรับการเตรียมพล

27.1.2 ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศ หรือทุนอื่นใดที่มหาวิทยาลัยเห็นควรสนับสนุน

27.1.3 เจ็บป่วยจนต้องรักษาตัวเป็นเวลานานตามคำสั่งแพทย์โดยมีใบรับรองแพทย์

27.1.4 มีเหตุจำเป็นส่วนตัว อาจยื่นคำร้องขอลาพักการเรียนได้ถ้ามีสถานภาพนิสิตมาแล้วอย่างน้อย 1 ภาคการศึกษา

27.2 การลาพักการเรียน นิสิตต้องยื่นคำร้องภายใน 4 สัปดาห์นับจากวันเปิดภาคเรียน และจะต้องชำระเงินค่ารักษาสถานภาพนิสิตของภาคการศึกษานั้น และให้คณบดีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติการลาพักการเรียน

27.3 การลาพักการเรียน ให้นุมัติครั้งละ 1 ภาคการศึกษา ถ้านิสิตยังมีความจำเป็นที่จะต้องขอลาพักการเรียนต่อไปอีก ให้ยื่นคำร้องใหม่ตามข้อ 27.2

27.4 ให้นับระยะเวลาที่ลาพักการเรียนรวมอยู่ในระยะเวลาการศึกษาด้วย

ข้อ 28 การลาออก

นิสิตที่ประสงค์จะลาออกจากความเป็นนิสิตของมหาวิทยาลัย ให้ยื่นคำร้องต่อคณะที่นิสิตศึกษาอยู่และให้คณบดีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

ข้อ 29 การพ้นจากสภาพนิสิต นิสิตต้องพ้นจากสภาพนิสิตในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

29.1 สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรและได้รับอนุมัติปริญญาตามข้อ 39

29.2 ได้รับอนุมัติจากคณบดีให้ลาออก ตามข้อ 28

29.3 ถูกตัดชื่อออกจากมหาวิทยาลัยในกรณีดังต่อไปนี้

29.3.1 ไม่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาแรกที่ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตใหม่ยกเว้นกรณีตามข้อ

27.1.1, 27.1.2, 27.1.3

29.3.2 ไม่ชำระเงินค่ารักษาสถานภาพนิสิตตามข้อ 27.2

29.3.3 ขาดคุณสมบัติตามข้อ 12

29.3.4 เมื่อค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.50

29.3.5 เป็นนิสิตสภาพรอพินิจที่มีค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.75 เป็นเวลา 2 ภาค

การศึกษาต่อเนื่องกัน

29.3.6 เป็นนิสิตสภาพรอพินิจครบ 4 ภาคการศึกษาต่อเนื่องกัน

29.3.7 ไม่สามารถเรียนสำเร็จภายในกำหนดระยะเวลาตามข้อ 9 หรือได้

ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00

29.3.8 ทำการทุจริตในการสอบและถูกสั่งให้พ้นจากสภาพนิสิต

29.3.9 มีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

29.3.10 ทำผิดระเบียบของมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

29.3.11 ถูกพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีอาญา เว้นแต่ความผิดโดยประมาท หรือความผิด

ลหุโทษ

29.4 ถึงแก่กรรม

หมวด 7

การเปลี่ยนสถานภาพนิสิตและการโอนหน่วยกิต

ข้อ 30 การเปลี่ยนสถานภาพ

30.1 ในกรณีที่มิได้เหตุผลและความจำเป็นอย่างอื่น มหาวิทยาลัยอาจอนุมัติให้นิสิตเปลี่ยนสถานภาพตามการจัดการศึกษาแบบเต็มเวลาหรือไม่เต็มเวลาได้ ทั้งนี้ นิสิตจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบต่าง ๆ รวมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการศึกษา ในการเปลี่ยนสภาพให้ถูกต้อง

30.2 นิสิตที่เปลี่ยนสถานภาพตามการจัดการศึกษาได้ จะต้องลงทะเบียนเรียนมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปีการศึกษา และต้องลงทะเบียนเรียนในประเภทที่เปลี่ยนใหม่อย่างน้อย 1 ปีการศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษา

ข้อ 31 การย้ายคณะ

31.1 ในกรณีที่มิได้เหตุผลและความจำเป็นอย่างอื่น มหาวิทยาลัยอาจอนุมัติให้นิสิตย้ายคณะได้ ทั้งนี้ นิสิตจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบต่าง ๆ รวมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาในการย้ายคณะให้เรียบร้อย

31.2 นิสิตต้องยื่นคำร้องในการขอย้ายคณะไม่น้อยกว่า 60 วัน ก่อนการลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ประสงค์จะย้ายการพิจารณาอนุมัติให้อยู่ในดุลพินิจของคณบดีที่เกี่ยวข้องและเป็นไปตามระเบียบของคณะนั้น ๆ การย้ายคณะจะมีผลสมบูรณ์ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากคณบดีในคณะที่จะย้ายไปศึกษา

31.3 รายวิชาต่าง ๆ ที่นิสิตย้ายคณะได้เรียนมาให้นำมาคำนวณค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมด้วย

31.4 ระยะเวลาการศึกษาให้นับตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนในคณะแรกที่เข้าเรียน

ข้อ 32 การเปลี่ยนวิชาเอกและวิชาโท

นิสิตสามารถเปลี่ยนวิชาเอกและวิชาโทได้ โดยได้รับอนุมัติจากหัวหน้าภาคหรือหัวหน้าสาขาวิชาหรือประธานหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง และได้รับอนุมัติจากคณบดี

ข้อ 33 การคืนสภาพนิสิต

สภาวิชาการมีอำนาจคืนสภาพนิสิตให้แก่ผู้ที่ถูกคัดชื่อออกเฉพาะกรณีที่มีเหตุอันสมควรอย่างยิ่งเท่านั้น และเมื่อดำเนินการแล้วให้รายงานสภามหาวิทยาลัยทราบ

ข้อ 34 การลงทะเบียนเรียนในสถาบันอุดมศึกษาอื่น

34.1 สถาบันอุดมศึกษาอื่นที่นิสิตประสงค์จะลงทะเบียนเรียน ต้องเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าสาขาวิชา หรือประธานหลักสูตร และได้รับอนุมัติจากคณบดี

34.2 การโอนหน่วยกิตและการเทียบรายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนเรียนจากสถาบัน อุดมศึกษาอื่นตามข้อ 34.1 ให้เป็นไปตามข้อ 36

34.3 ผลการศึกษาที่ได้รับ ต้องปรากฏในรายงานการศึกษาของนิสิตนั้นทุกกรณี มหาวิทยาลัยจะยึดถือการรายงานผลการศึกษาโดยตรงจากสถาบันการศึกษานั้น ๆ และหากไม่มีการเทียบโอนรายวิชาตามข้อ 34.2 จะถือว่าเป็นรายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีของหลักสูตร

ข้อ 35 การรับโอนนิสิตนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น

35.1 มหาวิทยาลัยอาจพิจารณารับโอนนิสิตนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มีวิทยฐานะเทียบเท่ามหาวิทยาลัยได้ โดยมีเงื่อนไข และวิธีการตามที่สภาวิชาการกำหนด

35.2 นิสิตนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษา ที่ได้รับโอนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยจะต้องยอมรับการเทียบโอนรายวิชาตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับข้อ 36

35.3 นิสิตรับโอนจะต้องใช้เวลาศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปีการศึกษาแต่ต้องไม่เกิน 2 เท่าของกำหนดเวลาที่ต้องศึกษาเพื่อให้ได้จำนวนหน่วยกิตที่เหลือ และต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนหน่วยกิตรวมแต่ละหลักสูตร จึงจะมีสิทธิ์สำเร็จการศึกษา แต่ไม่มีสิทธิ์ได้รับปริญญาบัณฑิตเกียรตินิยม

ข้อ 36 การโอนหน่วยกิตและการเทียบรายวิชาจากระดับอุดมศึกษาให้ใช้เกณฑ์ ดังนี้

36.1 เป็นรายวิชาในหลักสูตรอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ

36.2 เป็นรายวิชาที่มีเนื้อหาวิชาเทียบเคียงกันได้หรือมีเนื้อหาสาระครอบคลุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของรายวิชาที่ขอเทียบ

36.3 เป็นรายวิชาที่ได้ศึกษามาแล้วไม่เกิน 5 ปี นับถึงวันที่ขอเทียบรายวิชา

36.4 รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และหมวดวิชาเลือกต้องได้ระดับชั้น C หรือค่าระดับชั้นเฉลี่ย 2.00 หรือเทียบเท่า

36.5 รายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะด้าน วิชาเอก วิชาแกน หรือวิชาชีพต้องสอบได้ไม่ต่ำกว่าระดับชั้น B หรือค่าระดับชั้นเฉลี่ย 3.00 หรือเทียบเท่า และเป็นไปตามเกณฑ์และข้อกำหนดเพิ่มเติมของคณะที่รับเทียบโอน

36.6 การโอนหน่วยกิตและการเทียบรายวิชา ให้อยู่ในดุลยพินิจของภาควิชาหรือสาขาวิชาที่นิสิตขอโอนหน่วยกิตและเทียบรายวิชาและได้รับอนุมัติจากคณบดี

36.7 การโอนหน่วยกิตและการเทียบรายวิชา ให้กระทำได้ไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนหน่วยกิตรวมตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย

36.8 ในกรณีจำเป็นที่ไม่อาจอนุโลมตามเกณฑ์การเทียบรายวิชาและการโอนหน่วยกิตนี้ได้ทั้งหมดที่มีได้ระบุไว้ในประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ให้อธิการบดีพิจารณาให้ความเห็นชอบเป็นราย ๆ ไป

ข้อ 37 การเทียบโอนความรู้/ประสบการณ์และให้หน่วยกิต มหาวิทยาลัยอาจยกเว้นหรือเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี ให้กับนิสิตที่มีความรู้ความสามารถ ที่สามารถวัดมาตรฐานได้ ทั้งนี้ นิสิตต้องศึกษาให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและเป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนของมหาวิทยาลัย

หมวด 8 **การขอรับและการให้ปริญญา**

ข้อ 38 การขอรับปริญญา

ในภาคการศึกษาใดที่นิสิตคาดว่าจะสำเร็จการศึกษา ให้แสดงความจำนงขอรับปริญญาต่อมหาวิทยาลัยก่อนการลงทะเบียนเรียนภาคการศึกษาสุดท้าย 1 เดือน

ข้อ 39 การให้ปริญญา

มหาวิทยาลัยจะพิจารณานิสิตที่ได้แสดงความจำนงขอรับปริญญาและมีความประพฤติดี เสนอชื่อต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่ออนุมัติปริญญาบัณฑิตหรือปริญญาบัณฑิตเกียรตินิยมตามเกณฑ์ต่อไปนี้

39.1 ปริญญาบัณฑิต

ผู้มีสิทธิ์ได้รับปริญญาบัณฑิต ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

39.1.1 สอบได้จำนวนหน่วยกิตครบตามหลักสูตร และมีเวลาเรียนครบตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย

39.1.2 ได้รับการประเมินผล S ในรายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิต หรือการประเมินรวบยอด สำหรับหลักสูตรที่มีการกำหนดไว้

39.1.3 ได้ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 ทั้งนี้หากมีการใช้ระบบการวัดผลและการศึกษาที่แตกต่างไปจากนี้ จะต้องกำหนด ให้มีค่า เทียบเคียงกันได้ โดยการอนุมัติของสภามหาวิทยาลัย

39.2 ปริญญาบัณฑิตเกียรตินิยมอันดับสอง ผู้มีสิทธิ์ได้รับปริญญาบัณฑิตเกียรตินิยมอันดับสอง ต้องเป็นนิสิตเต็มเวลาและมีคุณสมบัติดังนี้

39.2.1 มีคุณสมบัติครบตามข้อ 39.1.1 และข้อ 39.1.2

39.2.2 มีระยะเวลาเรียนไม่เกินจำนวนภาคการศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ทั้งนี้ ไม่นับภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียน

39.2.3 ได้ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.25 ขึ้นไป

39.2.4 ไม่มีผลการเรียนรายวิชาใดต่ำกว่า C

39.3 ปริญญาบัณฑิตเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง

ผู้มีสิทธิ์ได้รับปริญญาบัณฑิตเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง ต้องเป็นนิสิตเต็มเวลาและมีคุณสมบัติดังนี้

39.3.1 มีคุณสมบัติครบตามข้อ 39.1.1 และข้อ 39.1.2

39.3.2 มีระยะเวลาเรียนไม่เกินจำนวนภาคการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ทั้งนี้ ไม่นับภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียน

39.3.3 ได้คะแนนระดับชั้นเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.60 ขึ้นไป

39.3.4 ไม่มีผลการเรียนรายวิชาใดต่ำกว่า C

หมวด 9

การประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อ 40 ทุกหลักสูตรจะต้องกำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตรให้ชัดเจน ซึ่งอย่างน้อยจะต้องประกอบด้วยประเด็นหลัก 4 ประเด็น คือ

40.1 การบริหารหลักสูตร

40.2 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

40.3 การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนิสิต

40.4 ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

ข้อ 41 ให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย โดยแสดงการปรับปรุงดัชนีมาตรฐานและคุณภาพ การศึกษาเป็นระยะ ๆ อย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุก 5 ปี

ข้อ 42 หลักสูตรที่จะเปิดใหม่หรือหลักสูตรที่ขอปรับปรุง จะต้องมียุติการประจำหลักสูตร

ตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้นไม่น้อยกว่า 5 คน โดยอาจารย์ประจำหลักสูตรจะต้องมี คุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาที่เปิดสอน และในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อย่างน้อย 2 คน ทั้งนี้อาจารย์ประจำในแต่ละหลักสูตร จะเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึงบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัย และ ปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาตามภาระงานที่รับผิดชอบในหลักสูตรที่เปิดสอน

ในกรณีเป็นหลักสูตรร่วมระหว่างสถาบันหรือหลักสูตรความร่วมมือของหลายสถาบัน อาจารย์ประจำของ สถาบันในความร่วมมือนั้น ให้ถือเป็นอาจารย์ประจำในความหมายของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

ข้อ 43 ให้ทุกหลักสูตรมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตรจะต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีภาระหน้าที่ในการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร และการติดตามประเมินผลหลักสูตร และหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

บทเฉพาะกาล

ในกรณีที่มีข้อความใดของข้อบังคับนี้ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับว่าด้วยการศึกษา ระดับปริญญาตรีฉบับก่อน โดย ที่ข้อความเดิมเอื้อประโยชน์แก่นิสิตที่เข้าศึกษา ในขณะที่ข้อบังคับฉบับนี้มีผลบังคับใช้ ให้อธิการบดีมีอำนาจพิจารณา ใช้ข้อบังคับเดิมได้ จนกว่านิสิตนั้นจะพ้นสภาพนิสิต

ประกาศ ณ วันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2548

ก.

(ศาสตราจารย์ ดร.เกษม สุวรรณกุล)

นายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก จ
ประวัติและผลงานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

แบบประวัติและผลงาน

คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์

ชื่อ-นามสกุล นายนันทพัทธ์ น้อยสวัสดิ์

เลขประจำตัวประชาชน 3101403040170

ตำแหน่งวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ที่ทำงาน สาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร คณะศิลปกรรมศาสตร์

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาจาก	
	สถาบัน	ปี พ.ศ.
ศป.บ.(ออกแบบทัศนศิลป์: การออกแบบสื่อสาร)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2539
กศ.ม. (ศิลปศึกษา)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2545

ผลงานทางวิชาการ

งานวิจัย

- 1) นันทพัทธ์ น้อยสวัสดิ์.(2553).การศึกษาประโยชน์ของเกมส์ในการพัฒนาสมาธิของเด็กออทิสติก.
กรุงเทพฯ:คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร
- 2) นันทพัทธ์ น้อยสวัสดิ์.(2554).วิจัยและพัฒนาบรรจุภัณฑ์ห่อผลไม้เพื่อการขายปลีกที่เป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อม.กรุงเทพฯ:คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร

เอกสารและตำรา

- 1) นันทพัทธ์ น้อยสวัสดิ์.(2550).การออกแบบเบื้องต้น.กรุงเทพฯ :คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร
- 2) นันทพัทธ์ น้อยสวัสดิ์.(2553).สไลด์ในงานการออกแบบ.กรุงเทพฯ :คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร

ผู้ทรงคุณวุฒิ-ผู้เชี่ยวชาญ

- 1) ภาพยนตร์และภาพเคลื่อนไหว (Motion Picture)
- 2) คอมพิวเตอร์กราฟิกส์
- 3) เกมส์และสื่อมัลติมีเดีย

ประสบการณ์ด้านงานบริหาร

- 1) หัวหน้าสาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร (01/06/2548 - 01/06/2552) , (01/06/2552- 31/08/2552)
- 2) กรรมการบริหารหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
- 3) ผู้ช่วยคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

แบบประวัติและผลงาน

คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์

ชื่อ-นามสกุล นางสาวบุษยมาศ มัลลย์มาน

เลขประจำตัวประชาชน 3110101555176

ตำแหน่งวิชาการ อาจารย์

ที่ทำงาน สาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร คณะศิลปกรรมศาสตร์

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาจาก	
	สถาบัน	ปี พ.ศ.
กศ.บ. (เทคโนโลยีทางการศึกษา)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2526
MA (Communication Arts)	New York Institute of Technology	2535

ผลงานทางวิชาการ

งานวิจัย

-

เอกสารและตำรา

- บุษยมาศ มัลลย์มาน.(2550).เอกสารประกอบการสอน วิชา VD 231 Photography1.กรุงเทพฯ :
คณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร
- บุษยมาศ มัลลย์มาน.(2550).การถ่ายภาพเบื้องต้น (Basic Photography).กรุงเทพฯ :
คณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร

ผู้ทรงคุณวุฒิ-ผู้เชี่ยวชาญ

- ด้านการประชาสัมพันธ์
- ไทยทีวีสีช่อง 3 (พ.ศ. 2527- พ.ศ.2529)
- ช่อง 9 อสมท (พ.ศ. 2536-พ.ศ. 2539)
- ผลิตรายการโทรทัศน์
- ไทยทีวีสีช่อง 3 (พ.ศ. 2529-พ.ศ. 2533)

ประสบการณ์ด้านงานบริหาร

- รองคณบดีฝ่ายกิจการพิเศษ คณะศิลปกรรมศาสตร์ (24/06/2542 - 23/06/2546)
- หัวหน้าสาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร(16/03/2544 - 16/03/2548)
- หัวหน้าสาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร (16/03/2548 - 31/05/2552)
- รักษาราชการแทนหัวหน้าสาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร(26/10/2553 - 05/11/2553)
- รักษาราชการแทนหัวหน้าสาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร(15/12/2553 - 17/12/2553)

แบบประวัติและผลงาน

คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์

ชื่อ-นามสกุล นางสาวสรวรรยา จอมเทพมาลา

เลขประจำตัวประชาชน 3850100180776

ตำแหน่งวิชาการ อาจารย์

ที่ทำงาน สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาจาก	
	สถาบัน	ปี พ.ศ.
ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์: การออกแบบแฟชั่น)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2543
MFA (Fashion)	Academy of Art University	2552

ผลงานทางวิชาการ

งานวิจัย

-

เอกสารและตำรา

-

ผู้ทรงคุณวุฒิ-ผู้เชี่ยวชาญ

-

ประสบการณ์ด้านงานบริหาร

-

แบบประวัติและผลงาน

คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์

ชื่อ-นามสกุล นายวรฐ ทรัพย์ศรีสัยชัย

เลขประจำตัวประชาชน 3100602455921

ตำแหน่งวิชาการ อาจารย์

ที่ทำงาน สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาจาก	
	สถาบัน	ปี พ.ศ.
ค.บ. (ศิลปศึกษา)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2544
MFA (Fashion Design)	Academy of Art University	2550

ผลงานทางวิชาการ

งานวิจัย

-

เอกสารและตำรา

-

ผู้ทรงคุณวุฒิ-ผู้เชี่ยวชาญ

- 1) ด้านการออกแบบแฟชั่น

ประสบการณ์ด้านงานบริหาร

-

แบบประวัติและผลงาน

คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์

ชื่อ-นามสกุล นางพรพิมล พจนานิมล

เลขประจำตัวประชาชน 3169900205964

ตำแหน่งวิชาการ อาจารย์

ที่ทำงาน สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาจาก	
	สถาบัน	ปี พ.ศ.
ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์: การออกแบบผลิตภัณฑ์)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2551
ศป.ม. (นวัตกรรมการออกแบบ)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2540

ผลงานทางวิชาการ

งานวิจัย

-

เอกสารและตำรา

-

ผู้ทรงคุณวุฒิ-ผู้เชี่ยวชาญ

-

ประสบการณ์ด้านงานบริหาร

- 1) หัวหน้าสาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ (01/12/2551 - 31/07/2553)

แบบประวัติและผลงาน

คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์

ชื่อ-นามสกุล นางสาวกนกวรรณ ใจหาญ

เลขประจำตัวประชาชน 3340500251438

ตำแหน่งวิชาการ อาจารย์

ที่ทำงาน สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาจาก	
	สถาบัน	ปี พ.ศ.
ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์: ศิลปะเครื่องประดับ)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2544
ศป.ม.(นวัตกรรมการออกแบบ)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2554

ผลงานทางวิชาการ

งานวิจัย

- 1) กนกวรรณ ใจหาญ.(2554). การศึกษาเครื่องประดับทองสุโขทัย : กรณีศึกษาการออกแบบและทำต้นแบบเครื่องประดับเงินชุบทองในระบบอุตสาหกรรม.ปริญญาโท ศป.ม. (นวัตกรรมการออกแบบ).
กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร

เอกสารและตำรา

- 1) กนกวรรณ ใจหาญ.(2553).Computer Jewelry Design : SolidWrork
- 2) กนกวรรณ ใจหาญ.(2553).Creative Jweelry Design IIกรุงเทพฯ: คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ผู้ทรงคุณวุฒิ-ผู้เชี่ยวชาญ

-

ประสบการณ์ด้านงานบริหาร

-

แบบประวัติและผลงาน

คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์

ชื่อ-นามสกุล นายยศไกร ไทรทอง

เลขประจำตัวประชาชน 3100503053248

ตำแหน่งวิชาการ อาจารย์

ที่ทำงาน สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาจาก	
	สถาบัน	ปี พ.ศ.
สธ.บ. (ศิลปอุตสาหกรรม)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2539
MA (Publications Design)	University of Baltimore	2545

ผลงานทางวิชาการ

งานวิจัย

-

เอกสารและตำรา

- ยศไกร ไทรทอง.(2552).การศึกษาพัฒนาการออกแบบบรรจุภัณฑ์เครื่องประดับ : กล้องใส่เครื่องประดับที่ทำจากไม้สำหรับการค้าปลีก.กรุงเทพฯ :คณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร

ผู้ทรงคุณวุฒิ-ผู้เชี่ยวชาญ

- ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินโครงการวิจัย เรื่องการออกแบบนวัตกรรมเครื่องครัวสำหรับอาหารไทย โดย สำนักประสาน
- ชุดโครงการ การพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม (สนับสนุนโดย สกว.)
- กรรมการตัดสินประกวดออกแบบลายกระป๋องแบ่งเย็นตรางู “Cool The World Design Contest” 2009-2010
- กรรมการคัดเลือกและตัดสินการแสดงผลศิลปะเครื่องปั้นดินเผาแห่งชาติครั้งที่ 15
- กรรมการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทยระดับประเทศ พ.ศ.2552

ประสบการณ์ด้านงานบริหาร

- หัวหน้าสาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ (กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 – ปัจจุบัน)

แบบประวัติและผลงาน

คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์

ชื่อ-นามสกุล นายสิทธิพงศ์ วงศ์ไชยสุวรรณ

เลขประจำตัวประชาชน 3101202816481

ตำแหน่งวิชาการ อาจารย์

ที่ทำงาน สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาจาก	
	สถาบัน	ปี พ.ศ.
สถ.บ. (ศิลปอุตสาหกรรม)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2539
MS Manufacturing Engineering	Beadley University U.S.A	2547

ผลงานทางวิชาการ

งานวิจัย

-

เอกสารและตำรา

- (1) สิทธิพงศ์ วงศ์ไชยสุวรรณ.(2554).เอกสารวิชา VDS 103 Mechanical Drawing.กรุงเทพฯ :คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร
- (2) สิทธิพงศ์ วงศ์ไชยสุวรรณ.(2554).เอกสารเรียนวิชา VD383 Product Design3.กรุงเทพฯ :คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร

ผู้ทรงคุณวุฒิ-ผู้เชี่ยวชาญ

-

ประสบการณ์ด้านงานบริหาร

- 1) รักษาการแทนหัวหน้าสาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์